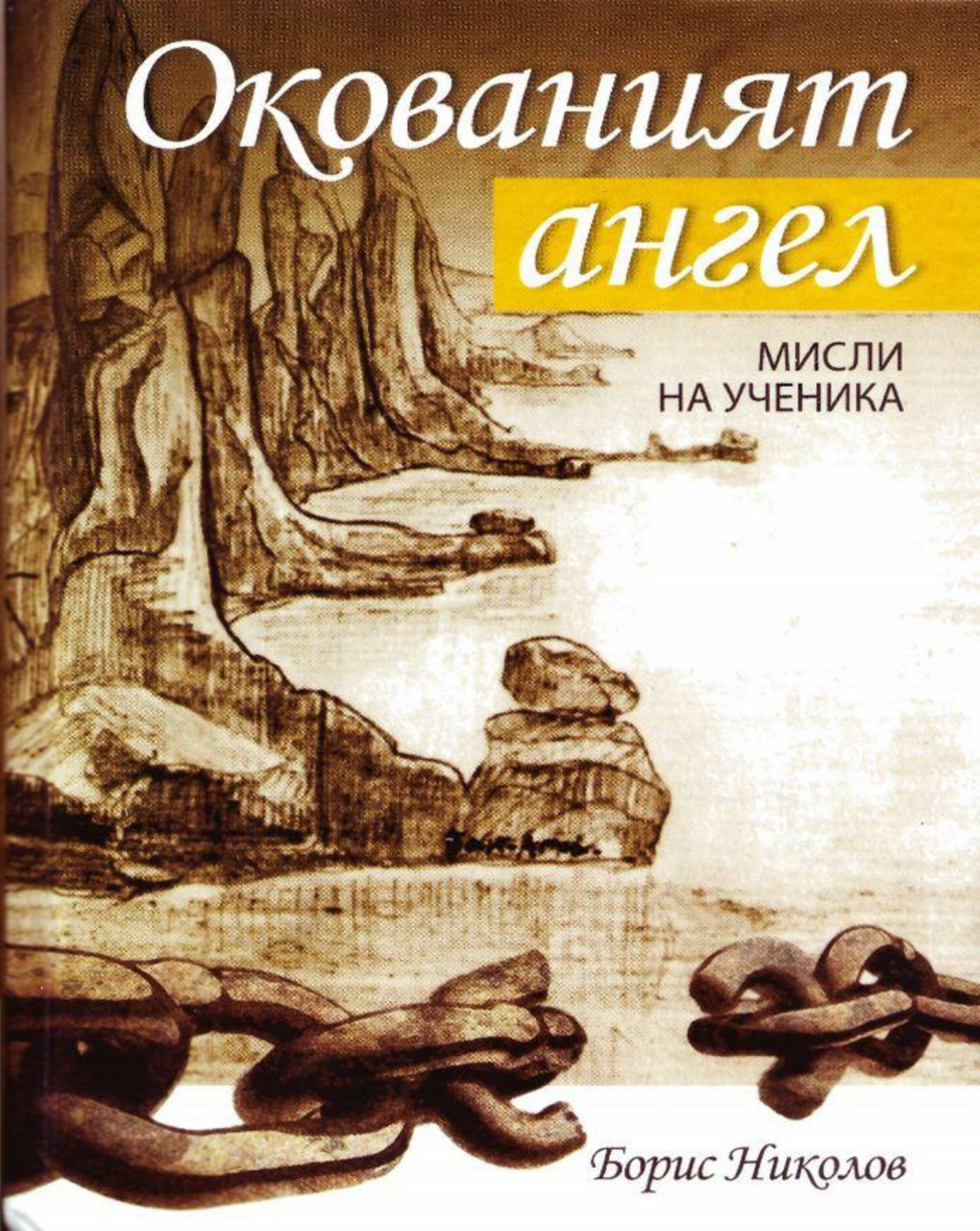

Окованият ангел

МИСЛИ
НА УЧЕНИКА

Борис Николов

Всичко за братицата и сестрицата
по случай дена на Училищна 2

Благото Братство.

Когато ангелият, който за нас
Когато преследан ангелият да
се похвалва, за нас казва, че
запаметя, ли да не е в душата си,
ще дойде светлината. И тогава
в душата, е празник на светлината.
Училищна.

Богослов
Светилник
Издание 44

не и да ходи по нощи, по нощи
събудване. Защото оръжията на
воинството не са оръжията на
са силата да разорави твърдите.
не съобщава напътствата, и вие
когато се издигате, против позна-
ние божие, и рече: не разума

на Л. Христов
Габрово
Бамбарач.

Всичко за братицата и сестрицата
по случай дена на Училищна 2

Борис Николов

ОКОВАНИЯТ АНГЕЛ

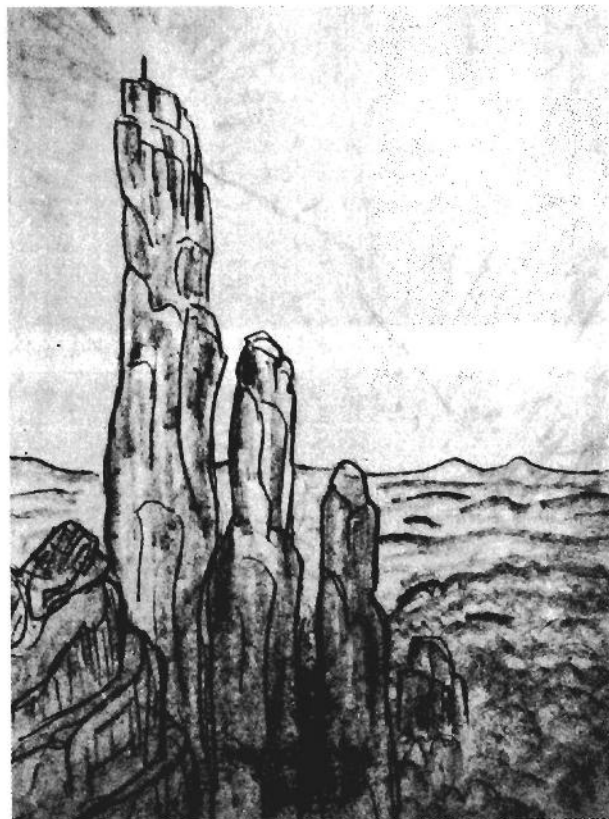
Мисли на ученика

Издателство „Бяло братство“
София, 2011

*За Апостола Павла Господ казва
„Той ти е съсед избран и драгоценен.“
За тебе може ли да го каже?*

- © Борис Николов – автор
- © Борис Николов – рисунки
- © Мария Кисова – съставител, 2011 г.
- © Издателство „Бяло братство“, 2011 г.

ISBN 978-954-744-164-4

„А пътят е извътре“

ПРЕДГОВОР

Трудно се влиза в света, в който ни въвежда тази книга. Но и трудно се излиза – ако си успял наистина да влезеш. Изпълнен е с необикновена атмосфера, с особена светлина. За повечето от нас – малко познатата действителност. Всъщност тук много светове се проникват един друг, изразени от мощни идеи и образи, дълбока мисъл и красиви състояния, преливащи отвъд непознати хоризонти. Това е „животът на Духа. Той е красота, творчество, сила, свобода.“

Към средата на миналия 20. век в нашето културно пространство нахлу и се настани една материалистична и атеистична идеология. Груба и нетолерантна, обсебила цялата власт, тя не търпеше никакво различно мислене, никакво „огнище на свободен живот“. Опитвайки се да задуши и унищожи всички естествени форми на духовност, тя посегна и на индивидуалното право на всеки човек да избира мировглед си, и на духовните общности. Бялото братство в България беше атакувано на всички нива, включително с инсцениран процес, още тогава очевидно несъстоятелен и незаконен. Самият прокурор изтъква неговия политически характер и цел: да ликвидира Братството заради неговата „реакционна“ и „ненаучна“ същност, като „обществено опасно“(!)

Борис Николов, като председател на Братския съвет, и Жечо Панайотов, като касиер, са осъдени съответно на 12 и 8 години затвор... Ще оставим мрачната фактология за историците; тук ще цитирам само част от писмо на г-р Благовест Тошев от 19 май 1959,

присъствал в този ден на прочитането на присъдата: тя „беше посрещната с ахкане и недоумение от всички присъстващи (а те бяха препълнена зала с най-различни хора и много юристи), още повече след смелата и аргументирана защита, която направи на пух и прах обвинението и разобличи обосновано несъстоятелността на процеса...”

12 години затвор – без вина. Как реагира Борис Николов? – „Историческата необходимост, която е извикала вас, е извикала и нас към съществуване.“ „Във великия Божествен план всяка сила е на мястото си, тя служи на този План и заради него ти ще я цените и търпите.“ „Доброто и злото са в ръцете на Бога. Както чукаш и дланто в ръцете на ваятеля.“ Висок свят! И друго осъзнава той: преследването пречиства общността – в нея остават само истински убедените и предани на каузата – и я сплотява чрез страданието и мъчаливата вътрешна съпротива; така тя става дори по-силна. „Те не знаят, че Братството е неуязвимо, защото то е **уделя живот**...“ Когато му дават последната дума, вместо да говори, той изпява една песен от Учителя: „Ще дойде ден! Той ще бъде светъл ден.“

Годините в затвора, слава Богу, не са 12, благодарение на една амнистия за политическите затворници по времето на Хрущов. Наред с работата по много строителни обекти, където предава занаята си (мозайки) на десетки хора, за Борис Николов това е време на непрестанна вътрешна работа, на духовно израстване, на служение, на посвещеніе. Размишленията, кои-

то той си записва, ни разкриват невероятно богат, безбрежен свят. В тях намираме наблюдателност, чувствителност, мъдрост, ерудиция, съчетани с една дълбока и чиста, скъзотенциална философия, родена с усилието не просто на интелекта, а на духа. Видимо и невидимо, външно и вътрешно, преходно и вечно, ад и рай, смърт и безсмъртие – парадоксалното засрещане на полярни светове, докосването на контрастите – всичко това тече „зад решетките“. „Мислиш ли за Любовта, мисли за вечността. Ако и да се проявява във времето, Любовта принадлежи на вечния живот.“ „Всеки миг, преживян с Господа, остава за вечни времена в душата ни.“ Любовта е срещата, мостът между мига и вечността. Тя „прескача“ леко и през пространствата: „Когато Любовта посети едно сърце, някъде в Космоса се туря началото на едно слънце.“

Темите за размисъл са много, но има няколко доминиращи, към които мисълта се връща отново и отново, в различни аспекти и нюанси. Времето с неговата цикличност; условията с тяхната преходност; единството на живота; Царството Божие; Учителя; ученика; и разбира се – свободата. Повторенията на тези теми говорят за особената им значимост за автора при онези обстоятелства и ни помагат да усетим по-вярно и по-цялостно картината на живота му в този отрязък от Пътя. Със същата цел са оставени в текста набелязаните, но неказани случки „Из живота ни с Учителя“ – те са като отворени прозорчета към един свят, в който въображението ни да надникне свободно, опитвайки се да го почувства, откъд думи и факти.

В тези записки тече един съкровен диалог – със себе си, с Учителя, с хората от Братството, с нас, които може би ще ги четем; с Онзи, най-обичания: „Все за Тебе си мисля, Господи!“ – обръща се душата му така, както се обръща към най-близките му приятели – Мария Тодорова и Боян Боев. Преданост към Любовта – това е Брат Борис.

Едно от най-впечатляващите неща е необикновеното му чувство за отговорност – пред Учителя, пред великия Разумен свят, пред Бога. То личи във всичко: в отношението му към условията, към работата за Целото, към служението, в съзнанието за принадлежност към великото Семейство на Любовта – „Домът Господен“. Той не може да не бъде отговорен, защото притежава ключа, завещан от Учителя – „Любов към Бога“.

„Има хора, самото излъчване на които те кара да виждаш. Те излъчват нещо, което прави нещата да ти станат ясни.“ Точно такъв човек беше Брат Борис. Около него израснаха един свят, в който нещата бяха живи, свързани, изпълнени със съдържание и значение. Може би това се случва, когато си обърнат към Голямия живот и търсиш да се учиш, да се учиш... „Каква е работата на учениците? В мрака тихо са светят.“

На едно място четем: „Би трябвало „Мислите на ученика“ да се нарекат *Първият лъч на изграждащото Стъпце*. Нашият живот и нашата мисъл са свързани със Слънцето.“ И все пак, ръкописът дойде до нас със заглавието „Окованият ангел“. Откъде идва то? От названието на прекрасната повест „Запечатани-

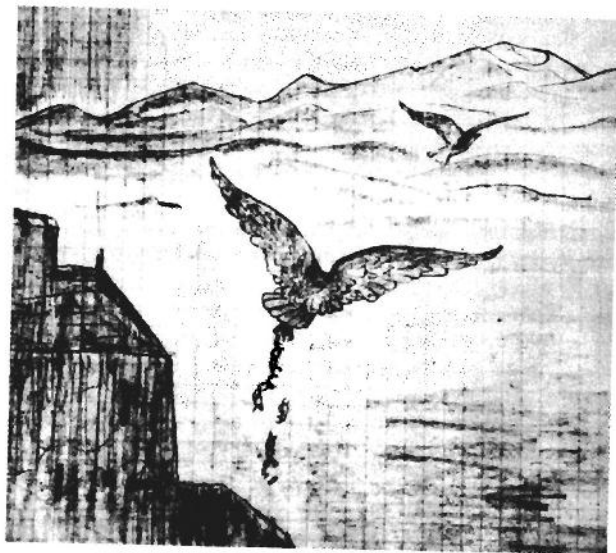
ят ангел“ (1872) на един негов любим руски писател – Николай С. Лесков (1831-1895). В нея се разказва, как една група строители (които са и малка религиозна общност – старообрядци, тоест извън официалната църква) имат чудна икона, дело на дребен майстор, изобразяваща прекрасен ангел. Те вярват, че този ангел ги закриля и ръководи, и обожават иконата, съхраняват я със свещен трепет, като безценна светиня. В един драматичен момент властите я откриват, отнемат им я и слагат печат върху светлия ангелски лик! Така иконата става недействаща. Това е истинска трагедия за групата. Борбата да си върнат свещения образ им струва огромни напрежения, стадания и един млад живот. Накрая с „недействащата“ икона става чудо – по магически начин ангелът възстановява лика си – печатът изчезва! Един свят човек им обяснява това чудо така: „Ангелът е тих, ангелът е кротък, каквото му каже Господ, това прави. В душата на човека живее ангелът, той е запечатан от неразумността, но любовта ще разчупи печата...“

Истинската сила е Любовта. Истинската свобода е животът с Бога, животът на душата. Истинската Реалност е светът на Духа. Твоят дух създава реалността, в която живееш.

Това е посланието на тази книга.

От съставителя

„С него ще съм, когато е в скръб.“
(Псалм 91)

„Господи, Боже мой, да живея с Тебе винаги! Това е всичко,
което желая!“ – стениите на затвора падат...

18 април 1959.

Една Велика Разумност, едно Велико Сърце устрой-
ва живота на всички същества – малки и големи, до-
бри и зли.

☆☆☆

19 април

Господи, Ти ми подари най-хубавото, чисто, свет-
ло и прекрасно юношество, чудна младост и богата
зряла възраст. Каква красота, какъв живот, мисъл,
срещи и условия! Такова нещо е рядко и изключител-
но. Благодаря Ти! Пък и как ме благослови Ти пред
прага на старостта – да отстоявам за Твоето Дело.
Благодаря Ти! Нека да бъде Твоята Воля – животът
ми е в Твоите ръце.

☆☆☆

20 април

Ние сме **Братство**. За образец, по който да се
устрои обществото, вземаме семейството. Там има
един закон – обичта. Тя определя отношенията. Тя
подказва как да постъпваме спрямо другите. И това
е най-естествено – всеки човек израства в семейство-
то и се възпитава в него. Той е подготвен за него.

Този живот трябва само да се пренесе в обществото. Бъдещето е на **братството**.

☆☆☆

21 април 1959.

Днес на преден план изпъква въпросът за колектива, а не за индивида. Ние работим за колектива – за братството. Защо трябва да ни гонят комунистите?

Книжните доктрини са временни. Животът пак ще се наложи със своите закони и водите пак ще потекат в своите естествени корита.

☆☆☆

В мънотиите някой угасва, а някой просветва. Зависи кой как ще използва условията. Духът е всичко.

☆☆☆

Много пъти към мен се е приближавал Ангелът-освободител. Казвам му: „Готов съм.“ Той ме погледне със своите дълбоки, красиви очи, грейне печалната, красива усмивка и каже: „Има време още.“ Ние сме добри приятели с него.

☆☆☆

Бог – това е Разумното Творческо Начало, което греє във всеки човек и го прави човек. „И Словото бе Бог.“

☆☆☆

Бог ти дава днес тези условия, утре ще ти даде по-добри. Неговата милост е без край.

☆☆☆

Бог устройва света според своя Велик план, и ние ще бъдем Негови работници всякога. Божият план ще се изпълни.

☆☆☆

Ако у ученика няма благоговение, той не може да се ползва от знанието, което Учителят му дава. Не уважение, а благоговение – това качество дава условия на ума и сърцето да приемат знанието и да градят с него. Без това качество ученикът може да бъде събирач на знание – ще го трупам, но няма да расте. Тоест няма да бъде свързан с Великия общ организъм. Растене има само когато си свързан с Цялото. Благоговението е тази връзка.

☆☆☆

23 април

В Природата има време за действието на всяка сила. В Божествения план е строго определена работата, която една сила има да извърши. Кога да встъпи в действие и колко време да действа – това е определено, нито по-рано, нито по-късно. И докато е нейното време, никой не може да спре действието ѝ, не може да ѝ отнеме правото. Смяната на силите става според строгите закони на Битието. Христос казва: „Сега е часът на тъмнината и тя ще направи каквото си ще.“ Същият закон Учителя изразява така: „В Божиите решения обратни действия няма.“

25 април 1959.

Петте сетива ни разкриват безкрайно малка част от Реалността. Щом в този свят, който те ни разкриват, има живот, естествено, логично е и в необятната Реалност също да има живот. Тази необятна Реалност ние наричаме „Невидим свят“. Животът там има първо да се изучава.

Величието на учението на Христа: „И когато бях в тъмница, и не ме посетихте, и болен, и не ме приледахте, и гладен, и не ме нахранихте, и жаден, и не ми дадохте чаша вода...“, те ще рекат: „Кога е било това, Господи?“ – „Истина, истина ви казвам: това, което сторите на един от малките мои братя, **на мен** сте го сторили“. Това е същността на учението, неговата сила и красота. Не личното битие, а животът на Цялото. Това е Пътят на Синовете Божи.

Из живота ни с Учителя

Как работи Бялото Братство.

Бяхме с Учителя на Върха на Размишлението. Слънчев ден, тихо, въздухът свеж, ароматен, наоколо – мир Божий... Пихме чай, както ни е редът, разговаряхме, седнахме на полянката сред скалите. В светлото мълчание, което настана, Учителя погледна с благодарност към Рупите, към безкрайните дупли на Рила, погледна и наоколо скалите и свежите поляни, и каза:

„Какво би струвало, ако трябваше хората да строят един такъв салон? А ние го имаме безплатно.“ От тогава нарекохме върха „Салоните“.

☆☆☆

26 април 1959.

Освобождението започва с това – да бъдеш едно с живота на Цялото: „Аз и Отец ми едно сме“. „Кое-то сторите на един от малките мои братя, на мен сте го сторили.“

„Не се ли продават две врабчета за един асарий? И нито едно от тях не пада без волята на Отца ми.“

„Иде време и сега е, когато истинските поклонници няма да се кланят нито в тази гора, нито в Йерусалим, но ще служат Богу в Дух и Истина.“

„И това е живот вечен – да познаят Тебе, Единнаго Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.“

☆☆☆

Едно священо право има и най-обикновеният човек – да мисли, да чувства, да вярва. И ако някой се опита да пренебрегне това негово право, той го брани. Всеки човек си има своя вяра. Може тя да се нарича и атеизъм, няма значение. Може това да е вяра в един идол. А може да е и едно философско веру, или етично веру, все едно – той вярва, това е неговата вяра, неговото убеждение. Чрез нея той утвърждава себе си, чувства, че живее, чрез нея той гледа на света. И когато някой посегне на вярата му, той настръхва за борба, за съпротива. Може да е

най-незначителният човек, невежествен, а вярата му да е суеверие – няма значение, той ще се бори за нея, ще презре силата, заплахата, страданията, смъртта дори, и живота си ще даде, ако трябва – ще стане герой, мъченик. И най-незначителният човек има тази сила. Защо посягате на вярата на човека?! Оставете го свободен, да си вярва в каквото ще. Зачитайте вярата на малкия човек.

Само Любовта и Мъдростта разпръскват суеверието. Те ще опазят Словото.

☆☆☆

Човек живее в онези, които обича и които го обичат.

☆☆☆

Най-важното в живота е дадено в „Добрата молитва“. От него никой не може да ни лиши. Него винаги можем да имаме. Зависи от нас. Като имаме него, всичко друго ще дойде.

☆☆☆

28 април

Вярата води човека в Невидимия свят – светът, който той не познава.

☆☆☆

Ние сме дошли в този народ да свършим една работа за него.

Целото Божие, делото на Учителя – това е важно, не личният ни живот. Ние сме готови да отидем навсякъде, където Господ ни изпрати. „Аз за-

това се родих и затова дойдох – да свидетелствувам за Истината“. Павел казва: „Не живея аз, Христос живее в мене.“

☆☆☆

Който мисли, не може да бъде турен в затвор. Който люби, не може да бъде турен в затвор. Мислещият, любещият човек е свободен.

☆☆☆

29 април 1959.

Когато е с Бога, човек е в Раяската градина. Независимо от това къде се намира.

☆☆☆

Има едно Братство на Любовта, Светиня Господу, Дом на Бога моего.

☆☆☆

30 април

Живи са тези, които ни любят. „Бог на Любовта не е бог на мъртвите.“ Чуден е моментът, когато почувстваш, че тези, които те любят, са живи! Божията Любов е над всичко. Да бъде благословено Неговото Име сега и всякога, и през всичките векове!

☆☆☆

1 май

Който познае, че Бог е Любов, няма страх.

☆☆☆

Ако е въпрос за организация, има да се учим от религиите. Те създадоха най-трайните организации. Хи-

ляди години те са управлявали народите. Създавали са империи, каквито политическите владетели и завоеватели не са създавали. Египетските жреци са управлявали Египет повече от 5 000 години. Мойсей създаде организация, която съществува от 3 500 години и опазва еврейския народ, разпръснат между другите народи, гонен и онеправдан. И ислямът създаде империя, и тя достигна разцвет и могъщество. Папите създадоха империя, и тя съществува 15 века. Времето е пробният камък дали нещо е построено на здрава основа.

Но ако е за идея, то Бялото Братство съществува хиляди и хиляди години преди всички тия организации. Даже те са закърмени от него. Устойчивостта в тях се дължи на него. Те са в разцвет, когато то присъства и ръководи всичко. Когато се оттегли, настава упадък и културите умират. Бялото Братство се изявява когато иска, то е видимо и невидимо. То се явява и изчезва, когато иска. Бялото Братство е неуязвимо. Които са умни, ще се учат от него. Нямам пред вид това малко общество в България, то е само една безкрайно малка проекция на Бялото Братство. И добре би било да се зачита.

Законите на личния и обществения живот тук трябва да се проучват. Знание трябва. Бялото Братство е пазител на знанието.

☆☆☆

Религиозните заблуждения са едно, религиозните истини са друго. Те са фарове, които са водили човечеството през вековете. Със спортна самонадея-

ност въпросите не се решават. Трябва задълбочаване, мисъл, виждане, знание. Сам човек нищо не може да направи – той трябва да ние от Вечния Източник.

☆☆☆

Какъв е смисълът на живота? Да приемем и предадем великата Божия Любов. За това ни е създал Бог.

☆☆☆

2 май 1959.

Доидем ли до Любовта, всички жертви са оправдани. Любовта всичко заслужава.

☆☆☆

3 май

Красота има в скръбта. В радостта има друга красота. Миньорна и мажорна красота. Спиранията придават сила.

☆☆☆

Човек трябва да служи не на религия, не на църква, не на партия, не на народ, но на Истината и Правдата. Това е Човекът.

☆☆☆

„Господи, Боже мой, да живея с Тебе винаги – това е всичко, което желая!“ – стените на затвора падат...

☆☆☆

Колко радости и колко щастие е скрил Бог в малките неща! Една проста картофена супичка с нищо не може да се оцени, особено ако е направена от човек, който те обича, и я ядеш с хора, които те обичат.

Това ние наричаме живот на Царството Божие. За него е казано в Евангелието: „И уподоби се Царството Божие на многоценен бисер, който, като го намери човек, продаде все, що имаше, и купи го“.

Научи се да цениш малките неща.

☆☆☆

4 май

Като ученици на Божествената школа, ние сме пратени тук на работа. Ще седя тук толкова, колкото Господ иска, дотогава, докогато Господ иска. Учителю, готов съм да отида, където ме изпратиш. Ти устройвай пътищата ни, ти направлявай стъпките ни, Ти подготвяй условията ни! Господ ще ме научи как да използвам условията, които ми е дал.

☆☆☆

Свободен е онзи, който може да премине през стени на затвора. Само Любовта извежда на свобода.

☆☆☆

Посвещение. Какви промени се извършват! От страх към свобода! Който дойде до Любовта – там е всичко. А който живее в Любовта Божия, той е свободен. Освободи се сърцето ми и душата ми се отърси от оковите на страха.

☆☆☆

Господи, благодаря Ти, че ме призова да Ти послужа и да бъда с Тебе, и да ме учиш на Твоите пътища, и Твоите ангели, които си пратил, да ме пазят... Твоята милост и Твоята благодат са всякога с мен.

През скръбта и страданията ще минем всички. Те са очистителният огън. Чистотата е необходима. Помни винаги, че живееш в Господа. Няма защо да се бърза и да се тревожиш – докато дойде Божият Дух да те ръководи във всичко.

☆☆☆

Ние знаем, че не воюваме с плът и кръв. Силата на молитвата – чрез нея всичко може да се постигне. На силата, която иде от Бога, никой не може да устои, и най-малко даже. Затова **връзката с Бога** е най-важна. Поддържай връзката си с Бога. Бог на Любовта е Бог на живите. Какво значи „Бог на живите“? Те са с теб всякога и ти си с тях.

☆☆☆

Велико нещо е скръбта. Какво нещо е скръбта на майката, на приятеля, на брата, на бащата! Велико нещо е страданието – светият път на душата. Затова този път е предвиден за всички, за всяка душа – и за Синовете Божии. Виж брат Боян, през какви страдания мина, толкова години! „Любете враговете си“ – да бъдат благословени скръбта и страданията!

Колко пъти идвам при вас с мисълта си и разговарям, както душите разговарят – безмълвно. Сега разбрах какво е Братството, в този свят и в онзи свят – великото Семейство Божие, и Учителя, нашият баща. Преживях това, което е Истината: „Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, а Бог на живите“. Живот вечен, живот на благия Божий Дух...

☆☆☆

5 май 1959.

Ние виждаме и чувстваме, защото Бог присъства.

Ние мислим, когато Божият Дух ни посети и любим, когато Той е с нас. Без Него няма живот.

☆☆☆

Кой може да предвиди Божия план и кои са Негови работници, и какво ги е натоварил да извършат? Бог никога не е отхвърлил, веруещ или безверник. Всеки ще свърши една работа за Господа. На тази основа е Братството. Никой няма да бъде отхвърлен от Господа. Гледай на всички хора като на работници на Бога.

☆☆☆

Приливи и отливи. Тежко е, когато си в отлив. Духът се оттегля, силите отпадат. Без Бога е мрак и студ, и безсмислие. С Бога – радост, щастие, творчество, блаженство.

☆☆☆

Обична моя Мария,

Каква утеха за мен е да мисля за теб! Какъв хубав път вървяхте като чада божии в Царството Божие!

Свещен трепет – с него се отзовава ученикът на Божия глас: „Ето те, Господи!“ При всички случаи едно е важно: **дръж връзката си с Бога и всичко ще се устрои по най-хубавия начин.** „Без страх, с любов безгранична!“ – то значи ти си срещнал тези, които те любят. От какво ина да се страхуваш? Инаш ли връзка с Бога, инаш всичко.

Пентаграмът на Бялото Братство показва какво трябва да има човек: Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел. Върху това трябва да работиш и това да придобиеш. Това е програмата на Школата. Другият пентаграм (петолъчката – бел. ред.) е кутия, съсъд, в който още нищо не е турено. Какво ще се тури, ще видим.

О. т. М., имай упование в Бога, Той устройва нашите срещи, нашия живот. Не ни е оставил. Той ще уреди всичко.

Б.

☆☆☆

Има дни, когато действат силите на Доброто, тогава всичко върви добре. Всичко ти съдейства, и хората са по-добри. Христос нарича това време Часът на Доброто. Защото има и час на злото, „и то ще направи каквото си ще“. Изчаквайте да премине Часът на злото. Работете в Часа на Доброто. Това е важен метод, с който работеше Учителя. Той изчакваше Времето.

☆☆☆

Към прокурора:

Смятате ли, че психологията е сериозна наука? Вие я наричате наука за висшата нервна дейност. С нея се занимават малко хора – на 10 000 може би един, но тя не е безполезна. Материалистите се занимават с икономиката; те произвеждат захар, жито, газ, цимент – хиляди блага – и ги разпределят, купуват и продават. С това се занимават милиони. Има ли противоречие между психологията и икономиката?

Няма. Трябва ли да се преследва и унищожи психологията, защото с нея се занимават малко хора? Не. И с Учението е така.

☆☆☆

Всичко ще носиш с търпение, и най-големите нещастия, несгоди и страдания – с мисъл, устремена към Бога. Той да те учи в тези мъчни условия. Да ти разкрие смисъла им, да ти даде сили да ги понасяш, да израснеш и укрепиш. Никакво роптание и негодовство! Всичко ще носиш като ученик на Божествената школа. Тези условия са временни, а ти имаш живот вечен.

☆☆☆

Съвършената форма е математическа формула. Математическата формула е замразена песен. Който може да я размрази, ще чуе песента, ще освободи силата. Това е магия.

☆☆☆

Има закони в Природата. Те показват кога какви сили действат. Работи с Разумната природа, в съгласие със силите, които действат, тогава ще имаш помощта ѝ. Инак тя ще ти противодейства. „Има време за всяко нещо“ – мъдрецът знае този закон. Внимателно избирай времето за работа. Когато пък трябва да се почива, почибай. Учителя в съвършенство владееше това знание. Много излишни сили хаби човек, като не познава този закон. Като се движиш в природата, знай, че се движиш в Царството Божие,

където има ред и порядък - трябва да ги зачиташ, където действат силите и законите - трябва да ги познаваш. Ще се учиш!

☆☆☆

Учителя ще ме посети в затвора с една светла мисъл, с едно хубаво чувство. Него виждам във всички, които ми служат и помагат. „С него ще съм, когато е в скръб.“ „Бог не е Бог на мъртвите, а Бог на живите“ - това преживях, когато ме посетиха в затвора моите заминали приятели и близки. Опитах какво нещо е „живот вечен“. Каква красота и сила има в него!

Това е Бялото Братство -
„Дух Божий, Дух вечний,
Дух святой, Дух благий,
кой пълни сърца ни с Любов“.

Защо Учителя обичаше толкова много тази песен?

...Те ме посещаваха единично или на групи, с голяма любов, с голяма сила, подкрепяха ме, утешаваха ме, гледаха всякак да ми доставят малко радост, да ми дадат кураж. Почувствах и подкрепата на живите тук, на Земята. Каква сила е любовта! Сега добих уверение, че бъдещето е на братството. „А най-голяма от всички е Любовта“. Видях и разбрах, че животът е един и непреривен, и в този, и в онзи свят. Разбрах какво нещо е „избран съсъд“ - великите хора на Духа през вековете. Те са и днес, и всякога с нас. Това се казва Надежда. А Вярата - това е силата, която чувства душата, когато вижда Божия Дух и

чувства единството си с Него. Божият Дух работи днес в света, и то в човешките души, и при всички условия. Имай вяра в Него! Той устройва всичко, Той те люби. „Ще изпроводя Духа си“ - това са Божиите служители.

Разбрах, че любовта към един човек, към едно същество, цвеле или извор, е връзка с Бога. Затова тя е свята. Чрез нея ти се храниш. Христос казва: „Не само чрез хляб ще бъдеш сит, но и чрез всяко Слово, което излиза от Божиите уста“.

Постепенно мъката, тъгата, скръбта се извиват в по-висок свят и изгубват своята болезненост, пречистват се, просветват, просветва и човек. Това е движение от материалния към духовния свят. То става с всеки човек, с всяко същество. Защото истинските наши отношения, нашата връзка е в духовния свят. А там има светлина, радост, мир и свобода. Докато скръбта е в корените, е най-тежка, като се изкачи в стеблото, клоните и листата, и я огрее „слънцето“, болката минава. Остава сиянието.

☆☆☆

Връзката се усилва между души, които са страдали една за друга. С всяко страдание връзката се усилва, близостта се увеличава.

☆☆☆

Велика сила е молитвата. Човек може да постигне всичко чрез нея.

☆☆☆

7 май 1959.

Животът в другите светове ще е подобен на живота в нашия. Аналогични материали, аналогични форми, аналогични процеси; паралели и подобия има във всички светове. Защото животът е един. Всяка материална частица се води в икономиката на Природата. Тя се превръща безброй много пъти, но не се губи. И с живота е така – той се превръща, но не се губи.

☆☆☆

8 май

Човек е като почвата – обърнеш я с лопатата, прегледаш я какво може да вирее в нея: пясъклива, каменлива, бедна (Цветан) – бучнеш една върбова пръчка. Поне върба за кошница може да стане. Покварените от жени са най-лошите, най-безнадежните. Развратът отправя най-хубавото в човека – сърцето. Тук мъчно може да се направи нещо. Но няма човек съвсем загубен. Във всеки човек остава да блещука една божествена искрица, рано или късно тя го спасява. Покварата понижава човека, прави го роб и външно, и вътрешно. Чистотата извисява и освобождава човека. Само духът се бори за свобода и той иска чистота. Покварените народи попадат в робство. Моралният упадък предшества робството. Провери в историята.

Трябва да се работи за чистотата – качество на свободния човек.

☆☆☆

Паралели: Йосиф от синовете Яковови, и Йосиф, на когото казаха: „Вземи детето и майка му...“ И в днешното време – който пак запази детето.

☆☆☆

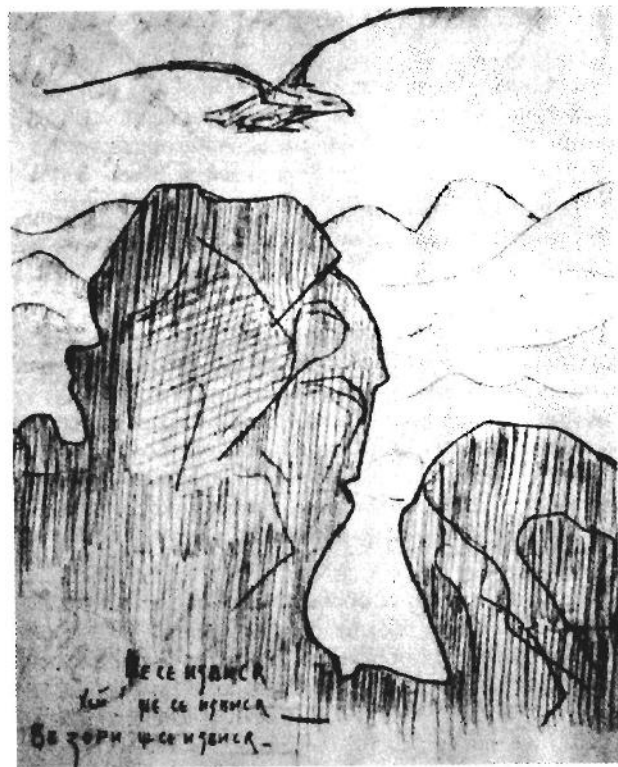
Благодаря ти, Господи, че ме призова да бъда при Теб, да Ти послужа. Ти ни даде най-голямото благословение.

☆☆☆

Трябва да намерим какво обича един човек. Това е ключът, който отваря този свят – човека. Цветан е неотзивчив, тихо звучи, където и да го бутнеш. И изведнъж намерих запаката – обича градинарството, растенията, зелените листа. Като заговори за това, стана красноречив, чертае, описва, разправя – пламък! Много работи научих от него по отглеждане на зеленчука. Ето къде бил живият огън!

☆☆☆

Душите, които се обичат, може да заемат различни положения при идването си на Земята. Това са все положения на любовта: баща, майка, брат, сестра, приятел, син, дъщеря. Това са външни положения, важна е любовта. Както и да се промени външното положение, тя се запазва, възражда и усилва, заглъбчава, докато се дойде до Единството. „Аз и Отец ми едно сме“.

☆☆☆

Като станеш сутрин, първо – Връзката! После благодари. После заеми своето място в Единния Живот като ученик. Посрещни изгряващото Слънце и го поздравя. След това почни своята работа.

☆☆☆

Ние не мерим нещата по техния обем, маса, количество. Ние търсим реалното съдържание – присъствието на Божествената искра.

☆☆☆

Пази простото правило: първо изслушвай, после говори.

☆☆☆

Христовото учение сега в тези думи: „Аз и Отец ми едно сме“. Това е Великото учение за всички светове и времена.

☆☆☆

10 май 1959.

„Господ може и от тези камъни чада Аврамови да повдигне.“ (Матей, 3:9) И тези кораби хора може да накара да вършат волята Му.

☆☆☆

О. т. М.,

Благ е Господ и многотиастив, и Неговата тлаост е во веки веков. Отсега, колкото дни ни е определил Господ да бъдем заедно, само ще благодарим и ще Му пеем хвала – „Благославяй и не забравяй!“ Тази песен ще пее душата ни

непрестанно, когато ходим из нашето обширно царство, което Той ни е подарил, когато вървим заедно, хванати ръка за ръка. Помисли сега: нашите изворчета бликат, големите преспи се топят, сините тинзухари цъфтят, потоците пеят, по небето пътуват големите облаци, синият лазур е над нас, горите се разлистват, буките се обличат с аиста, тревите никнат, цветята цъфтят... Животът в нашето царство е вечен, както и нашият. Да бъде благословен Господ, че ни е дал живот и здраве да Му се радваме! Благ е Господ и многомилостив, и Неговата милост е от век във век. Да бъде благословено Името Му сега и всякога! О, Господи, Ти изпъвани душите ни с Твоето присъствие!

Сега в киията и слушам как текат нашите потоци, как шумят горите, усещам даже ароматния дъх на сприката, гледам цъфналите цветя... – живот вечен, живот на Бога моего...

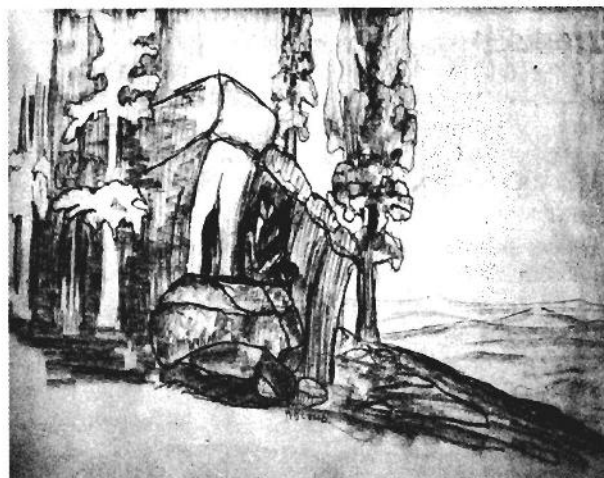
М-я, Господ ще ни се изявява и занаяпред, както ни се е изявявал досега. Защото Неговата милост е във век. Имай вяра и упование!

Б.

☆☆☆

11 май 1959.

Някои мислят, че като видят нещо, то е Реалността. Видението не е най-реалното изявление. Има много по-силен и по-реален начин да ни се изявява Невидимият свят, а не само чрез видения. По много начини ни се изявяват той и неговите обитатели. Любов трябва, само тя разкрива невидимите светове. И

„Благославяй, душе моя, Господа!
Благославяю и не забравяй!“

ако някой може да те хване за ръка и да те разведе из великото Царство Божие, и да ти обяснява всичко, това е Любовта. Мъдростта – това е знанието, което Любовта ти е дала. Всяко нещо, направено от любов, е свято. И този огън е свято, защото е запален от любовта.

Всяка душа принадлежи на Бога, ти ще я считаш негова. Отношенията ти към нея са отношения към Него.

☆☆☆

Молитвата е разговор с Бога. Ти стоиш пред лицето Му и разговаряш. Молитвата е свята. Бог е Любов, Бог е мъдър, Бог е милостив, Бог е истинен, Бог изпъва Всемира. Той разполага с всички средства да ти се изяви – и материя, и светлина, и багри, и аромати, и тонове, и време, и пространство, и растения, и животни, и хора, и води, и ветрове... Той има неизброими възможности да ти се изяви, както Той иска. „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно“. Той разполага с времето и с вечността. „И това е живот вечен – да познаеш Тебе...“

☆☆☆

Има хора, които както те гледат и се усмихват, тъй ще те клъшат, като змията. Тук Царството Божие не е дошло още, затова се молим: „Да дойде Твоето Царство“. Павел казва: „Добре ми стана, че се озорчих“. Затова има още много да работим на

Земята, докато се просветлят и тези тъмни места, и омразата и жестокосърдечията изчезнат.

Видях в живота си двама богати хора, които в охолството си и поради суетност поискаха да се позабавляват с Братството, да го иронизират. След време срещнах единия от тях – беше развалина: кук, смазан, с избити зъби, едва имаше глас да говори, скимтеше и хленчеше. А от другия не беше останало и следа. В какъв момент се бяха присмели те на Братството? Хора, има в света Нещо..., не е позволено на всичко да се присмиваш!

Бог е средата, в която живеем, дишаме, храним се, растем, мислим, чувстваме. Бог е Великата Реалност. Не Го ли опитваме всеки миг?

☆☆☆

Някои хора, като животните, имат само няколко силни, елементарни чувства и способности, другото им естество спи. Ловджийското куче има обоняние, здрави крака и слух, орелът има обоняние и силно зрение. Това са само части. Животът не седи само в това да се оре и копае, да се строят къщи. Много проблеми вънхуват човека и красотата на живота седи в тяхното разрешаване. Да произведе човек материални блага и да ги движи, това е икономика, и тя е необходима, но ако остане само с нея, човек огрубява.

☆☆☆

12 май 1959.

„Цялото творение да хвали Господа!“ В скалите са се уединили велики същества, които непрестанно възнасят хваление Господу...

☆☆☆

Защо човек обича този или онзи герой, този или онзи философ или учен, художник или поет? Това са образи на живота, на които той принадлежи, в които той участва.

☆☆☆

Любовта те прави да разбираш живота на всички същества. Братството произтича от нейния живот.

☆☆☆

13 май

Колко образи може да вземе Любовта в един само живот! И всички те са прекрасни. Тя може да бъде майка, възлюбена, сестра, брат, приятел, баща. Не изчерпаеми са възможностите на Любовта! Много са образите, в които може да се изяви Господ. Всички те ни говорят за Царството Божие. Те са живото Слово на великата Книга на Живота. Да бъде благословен Бог на Любовта!

☆☆☆

Комунистите спорят за историческия Христос. Това не е толкова важно. Четирима тогавашни ис-

торици предават живота му, неговите съвременници разправят за делата му. Важна е неговата мисъл, неговото отношение към Бога и към човека – това е истинският Христос, вечният, Божият Син – тогава, сега и всякога **неоспорим**. Човекът е влюбен в неговото учение. То е за него Път, Истина и Живот. Оттогава милиони минаха по този Път. Това не е само историческо събитие. Днес човечеството търси Учителя, неговото слово, неговата мисъл, живота, в който Той ни въвежда. И днес човекът търси Христа, и винаги ще Го търси. „Аз съм Пътят!“

☆☆☆

14 май

Трите кръга на Пентаграма:

„В изпълнението Волята на Бога е силата на човека душата“.

„И това е живот вечен – да познай Тебе Единнаго Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил“

„Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, а Бог на живите“

☆☆☆

Три неща придобива човек в страданията: става силен, умен, добър.

☆☆☆

Слушам външното катилище навън как се забавлява. Какво цинично веселие пред лицето на скръбта и страданието, какво безгрижие и нехайство! Ето най-лошото човешко естество.

☆☆☆

Онези, които гонеха Братството в миналото, и тези, които го гонят сега, са едни и същи. В миналото гонението беше в името на църквата, на вярата, сега – в името на безверието. Само костюмите се менят, силите са същите.

☆☆☆

Когато влезе тук, времето спря за теб.
Когато излезеш, времето пак ще почне.

Тъй че, колкото и да си седял тук, то е само един миг.

☆☆☆

За настоящето благодари.
За бъдещето не се безпокой.
Уповавай на Господа.

☆☆☆

Твоята благодарност и твоята мисъл да проникват храната, която приемаш.

☆☆☆

Светлината е израз на Божествения живот. За нея знаем още твърде малко.

☆☆☆

Божественият живот е свят. Тежко на онези, които се опитат да го обсебят.

Божественият живот прониква и изпълня всичко.
„Сине мой, дай ми сърцето си!“ – тоест: отвори сърцето си за Божествения живот.

„Божията Любов“ – това е да обичаш тъй, както Бог обича.

☆☆☆

Слънцето на Живота ще просвети всички.

Когато изгрява Слънцето, казвай: „Светлина за всички!“

☆☆☆

Не приписвай на себе си заслугите за доброто, което си направил. Христос казва: „Делата Той прави“.

☆☆☆

Бог се изявява чрез когото иска. Неговата Любов ни храни и съгръбва чрез сърцата на онези, които ни обичат. Неговата обич грее в очите им, гори в сърцата им. Ръката, която подкрепя и помага, е Божията ръка. Затова знай: „От всички най-голяма е Любовта“.

☆☆☆

Добрите мисли и добрите чувства са Божия сила. Всичко хубаво и добро иде от Бога. Бога срещаме всеки ден. Неговият благ Дух ни ръководи и крепи.

☆☆☆

За Делото е по-добре аз да бъда тук. Благодаря за това.

☆☆☆

Живот, живот навсякъде във Всемира! Той прониква пространството, и времето е време поради

живота. Той изпълня слънцата и планетите. Където има материя, има и живот.

Формите на Божествения живот са неизброими. Неизброими са неговите прояви и състояния. Органическият живот е само една от тези прояви.

☆☆☆

Това е пътят към съвършенството – да се възвърне човек към живота на Цялото.

☆☆☆

Бъдете спокойни и силни. Учителя е с нас. Бялото Братство е с нас. Цялото Небе е с нас.

☆☆☆

Вярата е въпрос на виждане – виждане със сърцето.

☆☆☆

Във всяко явление има Божествена искра, тя е почти невидима и неосезаема. Но тя е съществената. Тя е неговата същина, в нея пулсира творческата Воля на Битието. Ако нея можеш да доловиш, ти си разбрал явлението.

☆☆☆

„Монголските“ завоеватели чрез Партията искат да завладеят света. „Не би имал ти никаква сила, ако не бе ти дадена свише“...

☆☆☆

И тук като си, да живееш в Царството Божие. Царството Божие е навсякъде. Важно е да **бъдеш** в него.

☆☆☆

Мисълта достига онези, за които е предназначена. И чувството достига онези, за които е изпратено. Божиите блага не се губят.

☆☆☆

Има работа за временния живот на човека. Има работа за вечния живот на човека. В школата на Учителя се работи за вечния живот.

☆☆☆

Материалната проекция на човека е малка, ограничена във времето и пространството. Божествената същина на човека е извън времето и пространството, тя изпълня Всемира.

Тоест човек е навсякъде и всякога. Христос („Ето Човекът!“) казва: „Преди да беше Аврам, аз бях“.

☆☆☆

11 юни 1959, 2 ч. 30 мин. след обяд

Операцията.

☆☆☆

Всяко движение, което те свързва с Центъра на Живота, носи благословение, живот, светлина, радост. Движение, което не те свързва с Центъра на Живота, е механично, мъртво движение.

Движенията трябва да произтичат от Живота – да са свързани с неговия смисъл, с неговия източник. Наложени като външни задължения, те са механични, мъртви движения. От тях полза няма. (По повод задължителните гимнастики сутрин.)

☆☆☆

Светът на безлюбието се бори със света на любовта. Какво ще направи? Нищо.

☆☆☆

Животът на Царството Божие трябва да пулсира във всяка проява на малкия живот. Малкият живот да бъде в съгласие с Големия.

☆☆☆

Има един велик Божествен живот, пълен, богат, неизразимо красив. Него гледаме, него търсим, него обичаме – той е всичко. Това е Братството.

☆☆☆

Кой може да тури презграда на живота на сърцето или да окове мисълта в окови? Кой може да затвори душата или да тури под ключ духа? Господ ни е дал свобода, която никой не може да ни отнеме.

☆☆☆

Поддържай връзката с великия Божествен живот по всички пътища, които Бог ти е оставил. Това е най-важното.

☆☆☆

Ние предстоим пред Бога, в какво ни обвиняват хората няма значение. Бъди винаги чист и светъл.

☆☆☆

Гледам облаците и синьото небе, далечните планини, белите върхове на Рила, Мусала... И те принадлежат на нашето обширно царство – Царство Божие...

Понякога е радостно човек да страда. Зависи за какво страда.

☆☆☆

Вярата в Бога и животът в Бога са неделими. Това е живот на благия Божий Дух. Това не са вярвания. В това седи Божественото учение. Братството не е вярване, не е секта, не е догма. Братството е живот, живот на Царството Божие. И всички, които приемат този живот, който го търсят, който го изучават и обичат, образуват Братството. Това е Братството през всички времена и във всички народи. Един велик живот във всички светове, видими и невидими. Живот, в който действа Бог на Любовта, Бог на Мъдростта и Бог на Истината. Това е живот на Учителя. Братството е едно велико семейство. Всичко принадлежи нему, не по силата на външния, а по силата на вътрешния закон. Всички блага, всички условия идат по силата на великия Божий закон. Не се безпокойте, всичко е на разположение на Братството, тоест на живота на Царството Божие. А той не може да бъде ограничен от никого, не може да бъде възпрепятстван от никого. Той е вечен, непреривен, той взема все нови и нови форми, неговата красота и сила растат. Словото е живо, няма догми, няма мъртви форми.

Животът на Братството е едно велико тайнство – посвещение в живота на Царството Божие. Опитали сме го и го познаваме. Мнозина са се борили

и в миналото, и сега с този живот, но от тях са останали само мъртви кости.

Нашето обширно царство в планините, в което Учителя ни въведе, сега е залято от лъчите на Слънцето. Върховете сияят, изворите пеят, потоците текат, всичко е одухотворено и изпълнено с живот. Ех,... Сега ние като че ли сме навсякъде едновременно. Това е **наш** живот! В света на Любовта всичко е живо – и камъните, и изворите, и облаците, и върховете. Всичко това е греха на Живота.

☆☆☆

Невидимият свят се намесва постоянно в нашия живот чрез видимия свят.

☆☆☆

Формите на Любовта са съвършени, хармонични, прекрасни – те имат идеална координация, съчетават се в съвършено единство. Светът на Любовта е свят на единство. Математиката е наука за формите на Любовта, тя им дава съвършен израз. Строги и съвършени са формите на Любовта. Затова са вечни.

☆☆☆

Пред нас стои голямата задача, която Учителя ни остави, а не грижата за личното ни съществуване. Това не е съществено.

☆☆☆

Истинската работа никога не се прекъсва, тя е свещенослужение.

☆☆☆

По цялата Земя, сред всички народи живеят човешките от великото Семейство на Любовта. От най-дълбока древност досега те живеят в едно велико Братство. Това е „Святото Семейство“. В него ние намираме онези, които любим и които ни любят. Пълнота, красота, свобода, чистота, светла радост и топлина – това е животът на Братството. Тези човече са творците във всички области на живота. Творчеството им е хваление на Бога. „Живота си, който посвещаваме на Тебе, за доброто на нашите братя и близки, Ти благославяй.“

☆☆☆

Господи, ние принадлежим на Твоя живот – един, вечен и безграничен. Словото, молитвите, песните, животът, който Учителя ни разкри стъпка по стъпка – „това е живот вечен – да познаем Тебе, Единнаго Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.“

☆☆☆

Пазете живота на Братството – всяка искричка, всяка малка проява на братския живот, който Учителя ни завеща. Защото това е негов живот.

Всяка молитва, всяка формула, всяка песен, която Учителя ни е дал, е свещена. Те ни приобщават към неговия живот. Пазете живота на Братството и в най-малките му прояви, това е „светиня Господу“.

☆☆☆

В страданието има музика.

☆☆☆

Фанфарите ще преминат, ще остане мирът. Господ ще даде условия за делото си.

☆☆☆

Сега познах великия живот на Любовта. „Зигете се на дом духовен.“

☆☆☆

Земята не може да бъде завладяна от никоя сила, защото тя принадлежи на великия Божествен принцип на Любовта.

☆☆☆

Сега ние минаваме през смъртта. Един ден ще чуем гумите: „Лазаре, излез от гроба!“

☆☆☆

Когато те опаше голямата змия, смалявай се. Изчезвай за личния живот – раждай се за Великия Живот. Във Великия Живот можем да бъдем едновременно на много места.

☆☆☆

Ние познаваме силите, които действат, не по етикетите, които носят. Ние познаваме пияхното естество. Както и да се предрешат, няма да ни заблудят.

☆☆☆

Сега разбирам силата на мисълта и силата на любовта. Те имат власт да сплотят, да обединят човешките души. Те създават здрави, божествени връзки.

Поддържай непрестанно Връзката! Това е най-важната работа! Бог ще опази делото си. Ще даде условия за работа.

☆☆☆

След всяка криза иде възраждане.

☆☆☆

С всяка дума, която Той ни е казал, ние се приобщаваме към неговия живот. В този живот са всички, които любим и които ни любят. Така пътят към Него е отворен, така ние сме при Него. Мисълта ни лети и сърцето ни пее. Молитвата, мисълта, песента – те ни водят към Него. В това е щастието – че принадлежим на Него. Виждате – щастието ни почиства на здрава основа.

☆☆☆

Господи, Боже мой, обичний ми Учителю, благодаря Ти за всичко, което си ми дал и си ме научил!

Сега повече от всякога и най-малките неща, на които Той ни е научил, стават за нас святи.

☆☆☆

О, Господи, да бъде Твоята воля за нас! Където и да ме изпратиш на работа, в която и среда, на което и място, при каквито и условия да е, казвам: „Ето ме, Господи!“ Аз зная, че Ти си винаги с мен.

☆☆☆

Сега има да се извърши една голяма работа за Делото. Затова Учителя допусна тези условия. Една голяма, съсредоточена работа се иска от учениците. Ти

изисква мисъл, воля, сила. Молитвата изразява това. Господ ще даде свобода и простор за делото си. Ще даде условия да довършим работата си.

☆☆☆

Тук се умира не веднаж, много пъти се умира. Който е минал през смъртта, страх няма.

☆☆☆

Животът в нашето обширно царство е непрекъснат – изворите бликат, потоците радостно бързат, върховете грейт в пространството, горите и обширните рудини дишат, цветовете цвят, светлината прониква всичко, всичко е изпълнено с живот. Той се излъчва в пространството като велика хармония, като велик хорал – песен на безсловесните, хваление на Вечния... „Всяко дихание да хвали Господа“...

Сега, когато нямаме възможност да посещаваме нашите любими места, ние сме едновременно навсякъде. Живеем, дишаме, мислим, чувстваме – ние сме душата и духът на това обширно царство.

Само Любовта отваря вратите на този свят.

☆☆☆

Даровете на Любовта – това е езикът на Любовта. Какво ни говори тя чрез един плод, чрез един цвят, чрез житното зърно, чрез един поглед, чрез една усмивка, чрез една дума, която иде от сърцето? Чуден е езикът на Любовта! Какви форми, багри, аромати, сладости, каква сила и красота – необозримо богатство! Светлината е език на Любовта. Словото е

език на Любовта, говор на Вечния. Изучавай и живеи, изучавай и прилагай. Това е школата на Учителя. Нека Любовта да ти бъде водач и Мъдростта – съветник. Те да ти разкриват света, те да те учат.

Господи, да се учим на живота на Твоето Царство винаги!

Човекът пак ще намери изгубения Рай.

☆☆☆

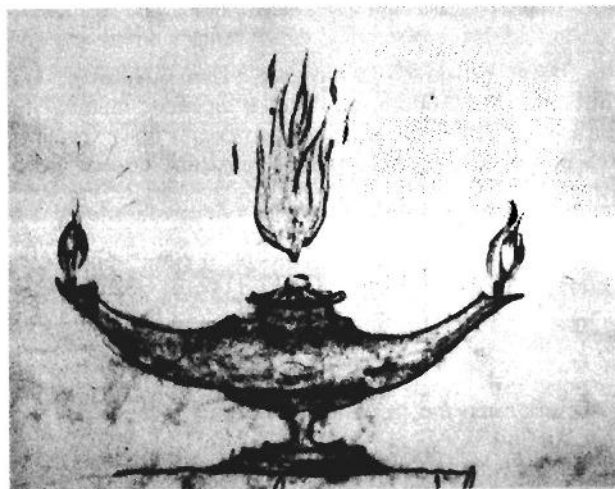
Възпитанието трябва да почива върху един мироглед. Възпитание значи изграждане на цялостния мироглед. Без това не може да има възпитание.

☆☆☆

Сегашните условия ни са дадени, за да се подготвим за работата, която ни предстои. Господ ще даде условия за делото си. Словото е приготвено за бъдещото човечество. Спасението на човечеството е в учението за Любовта. Механизацията огрубява човека. И все пак, сред този гръм и трясък ще се роди човекът на любовта – новият човек. Той иде.

☆☆☆

Според вековните традиции на Бялото Братство „младенецът“ не се роди в палати, а пак в „пещерата“, пак в „обора“ – в нашия скромнен народ. И беше положен в „яслите“ – нашето скромно братство. То беше пелените на младенеца. Имаше големи народи, готови със своята култура, богати и силни – Бялото Братство избра малкия, изстрадал народ. Той ще опази Словото. Какъв скромнен вид даде Учителя на

*Където и да си, търси светлината!
При всички условия търси Божествената светлина.*

Братството! Нито блясък, нито богатство, нито слава и почести. Напротив, то беше осмивано и хулено. И все пак, то свърши работата си: прие Слово-то и ще го опази при всички условия.

☆☆☆

„Да се освети Твоето име“. Приобщавай се към Божествения живот със свещен трепет, тъй както ни е учил Той. Благодари, когато сядаш пред храната, благодари, когато посрещаш Слънцето, винаги благодар!

☆☆☆

Една идея може да се въплъти в един човек, след това да премине в друг, а след това да обхване мнозина. Идеите живеят вечно, телата са временни. Бог се изявява по хиляди начини.

☆☆☆

Животът ти да бъде хваление на Господа.

„Любов към Бога – това е всичко“...

☆☆☆

Всяка идея, за да се реализира, необходими са „мъчениците“ – те са вътрешната сила, вътрешният огън.

☆☆☆

Учениците работят със силата на душата – възрастта, със силата на ума – мисълта и със силата на сърцето – любовта. Това са силите, с които учениците на Божествената школа работят. Необходима е тази работа. Това са трептения, лъчи, те изпълват

пространството. Това е фината материя, необходима, за да се образуват телата на новото човечество. Едно любящо сърце е огнище, то изпълва пространството с трептения. Неговите лъчи достигат до определените сърца. Това е Веризата на Любовта. Мисълта придружава любовта, умът е спътник на сърцето. Но сърцето е, което води, то е водачът. Какво напрежение на силите на душата и на силите на духа! Да бъде благословен Господ, че ни е призовал на свещена работа! Работи в мъчание, работи, както Учителят работи. Работи винаги с Него. Всички ученици работят с Учителя. Сега е време за работа. Сега е времето на учениците.

☆☆☆

Добротата седи над всяко знание. Да се погрижиш за едно цветение, да го полееш – това струва повече от всяко знание.

☆☆☆

Вие се покланяте на жестоката сила, а милостта ненавиждате – как няма да ни гоните?!

☆☆☆

Помисли само: всеки момент нашето обширно Царство е изпълнено с живот, то диша. Духът и душата ни живеят там.

„Сърце чисто като кристал,

Ум свътя като Слънцето,

Душа обширна като Вселената,

Дух мощен като Бога и едно със Бога.“

☆☆☆

Страданието е спойка, огнена спойка между душите. Ала и радостите са друга спойка. Тъй се създават вечните връзки. Над тях нямат власт нито времето, нито пространството.

„Любовта никога не отпада.“

☆☆☆

Трябва да мине човек през големи страдания, за да намери най-същественото – „многоценния бисер“.

☆☆☆

Бялото Братство владее умовете и сърцата на човечеството.

☆☆☆

Във вечното настояще, в което душата и духът живеят, „тук“ и „отвъд“ са едно. Времето и пространството са само проекции на вечността и безпределността върху екрана на съзнанието.

☆☆☆

Учителя живее в словото си, в живота, който ни предаде. Следователно Той е навсякъде, Той е всякога.

☆☆☆

Бялото Братство не създава големи и пищни организации, в тях се крие смъртна опасност.

☆☆☆

Изкушенията. „И възведе Го на планина висока, и показва му всички царства земни и техните богатства, и тяхната слава, и каза Му: Всичко това ще ти

дам, ако ми се поклониш. А Той му рече: На Господа Бога твоего ще се поклониш и на Него ще послужиш.“ Пребеждам „ако ми се поклониш“: онези, които са приели властта и богатството от него, и са му се поклонили, са станали като него. Да му се поклониш, това значи да станеш като него. Повечето от хората приемат даровете му – тръгват по неговия път. Другият път е Христос: „да се поклониш на Господа Бога твоего“, тоест да бъдеш като Бога. Тогава човек има всичко, не чрез силата, а чрез Любовта. Това е пътят на Синовете Божи.

„Всичко това ще ти дам, ако ми се поклониш...“ Днес човечеството минава през този изпит на Христа.

☆☆☆

„Душа обширна като Вселената“... Като вечните звезди сияят чувствата, които свързват душите една с друга. Велик свят!

☆☆☆

„Блажени страдащите“. След страданието иде възраждането.

☆☆☆

Борбата за правдата и истината се разгъва през всички епохи, по цялата Земя, от най-дълбока древност до днес. Безброй жертви са дадени, безброй мъченици са положили живота си, насилието е все същото, каквото име и да носи, каквото образ и да вземе. С какви средства се е борел човек, слаб и безпомощен,

докато най-после се пробудят неговият ум, неговите сили, неговата вяра, докато придобие знание и сила. Сега настъпва една велика епоха, в която почва да действа силата на Любовта. Тя ще преобрази човека и за измъченото човечество ще дойде Божието Царство.

☆☆☆

Проблемът за класовата борба е частен случай от проблема за частната собственост. Това е духовен проблем преди всичко. Това, докде е стигнал човек в неговото разрешаване, показва доколко е израснал. Индивидуализмът и колективизмът са само етапи в разрешаването на този основен проблем. Човек трябва да мине през областта на собствеността, това е предвидено в пътя на неговото развитие. Въпросът за собствеността не е икономически, той е духовен въпрос.

☆☆☆

Вечна е Истината. И Правдата. В света ние сме виждали да шестват лъжата и неправдата – през разните епохи в най-различни костюми, – минат и замиснат като карнавал, и от тях нищо не остане. Вечни са само Истината и Правдата. На тях ще служим вечно.

☆☆☆

Свободата и правдата са идеал на човешката душа. Това са вечни подтици. Но колко още има да расте човек! През колко очарования и разочарования

ще мине, колко представи ще се изградят и разрушат! Страданията и жертвите не отиват напразно, те подпомагат това растение. В молитвата е казано: „Благоволи да разшириш нашата душа, да възрастиш нашия дух, да възродиш нашето сърце, да просветиш нашия ум.“

☆☆☆

Различни идеи са обединявали хората през вековете: племенни, национални, расови, религиозни, династически, съсловни, класови – резултатите са били временни, частични; това са второстепенни процеси, те само подготвят човека за великото Единство, за великото царство на Единния Бог. Най-съвършен израз на тази идея даде Христос – Синът Божий.

☆☆☆

Какъв свят тук, какви сили бушуват, стихии! И все пак, тези хора тук, които са свързани от общото си нещастие, са способни на такава деликатна обхода и внимание, и съчувствие към онези, които страдат или са в нужда! И в престъпника Божествената искра блещука. Не класовото съзнание, а Божествената искра в човека го повдига – доброто сърце. Божественото учение внася доброта в сърцето, светлина в ума, сила във волята. То е, което повдига човека.

☆☆☆

Във великата разумна Природа нещата нямат етикет, нямат надпис. Човек трябва да ги познава по тяхното естество. Това знание иде отвътре.

☆☆☆

За обикновеното съзнание формата е най-съществената, нея то чувства най-силно, нея счита за единствената реалност. За духовното съзнание съдържанието е над формата, то е същественото. В своето развитие човек постепенно надживява формите, влиза във великия реален свят на душата.

☆☆☆

Сега чувствам и разбирам силата на великото Братство – в любовта, в мъдростта, в истината, в правдата, в доброто. Великото Братство на Синовете Божи, вечно и безгранично. Павел казва: „Зидете се на дом духовен и на свещенство свято“.

☆☆☆

Владетелите през всички времена си приличат. Само мъдрецът, като има сила, власт и богатство, може да бъде справедлив, истинолюбив, добър. Обикновените хора се опиват от властта и богатството като от силно вино и изгубват разсъдък, не знаят какво правят.

☆☆☆

Човек като мине през големите страдания, временните чувства отпадат, остават само вечните. Те сияят като звезди на небесния свод. С тях човек минава и през смъртта.

Страданията са огън, те пречистват. Вечният живот устоява на всичко. За вечния живот на душата затвори няма.

☆☆☆

Ние служим на принципи, които са всемирни, вечни.

Дialeктика значи дуализъм, борба.

☆☆☆

Сега се полага физическата основа на новата култура. Създават се външните форми, затова и тази шумна дейтелност, спорт, физкултура, техника, икономика – сега там се работи. Но същевременно трябва да се подготви и съдържанието, което ще се влее в тези форми. И там се работи, само че без шум и трясък.

☆☆☆

Какво да кажем за съвременната младеж? Срещат се хора, изпразнени от съдържание, никакъв духовен живот, инстинкт само, никакъв проблясък на мисъл... Опустошенията в душите на съвременната младеж са неизмерими.

☆☆☆

В затвора срещнах типични представители на хулиганщината. Хулиганщината е утвърждаване на човека в злото. Той счита, че само като прави зло живее. Тя е един неясен, мъглав бунт срещу старото.

☆☆☆

Наблюдавай как великият Разумен свят работи върху човешките умове и сърца. Всички промени, които стават, са разумни.

☆☆☆

В Любовта раздяла няма.

☆☆☆

Господи, и тук като съм, аз съм щастлив, че Твоят живот се извява в пълната навсякъде във Всемира, в безброй форми. Красота необозрима!

☆☆☆

Някой казва „загубено време“. Загубено време има за заупавите хора. Ученикът всякога използва времето добре. „Където и да бъда, аз всякога мисля за Тебе.“

☆☆☆

Юли 1959. Болницата.

Много пъти трябва да мине човек през смъртта, за да изчезне страхът от нея.

☆☆☆

„Любете враговете си.“ „Молете се за онези, които ви гонят.“ Ето нещо, което материалистите не могат да разберат. Тези противоречия се примиряват само в живота на Цялото.

☆☆☆

Кое е преживяно, то е втъкано в нашия организъм. Нищо не се губи.

☆☆☆

Отдавна не сме седели лице в лице с Времето. Сега се гледаме спокойно в очите, приятелски. Ние сме стари познайници, и двамата идем от вечността. Добре се разбираме.

☆☆☆

Когато Божият Дух посети някое място, то го осветява със своето присъствие. То става свято място. Това присъствие се запазва дълго време, тук може по-лесно да се направи връзка. Докато пазим тези места чисти, това присъствие ще се запази. Наруши ли се чистотата, това присъствие се вдига, оттегля се. Пази свято и думите, чрез които правиш връзка, и движенията, и всичко, което Учителя ни е дал, за да поддържаме връзката си с Него. Изгуби ли човек връзката, това е най-голямото нещастие.

☆☆☆

Както зачитаме и пазим Божественя ред и порядък, тъй пазим и човешкия, стига той да не противоречи на Божественя.

☆☆☆

Ученикът може да мине през всички положения. Където и да бъде, той е ученик. А Любовта устоява на всички условия.

Изпитанията ще пречистят и укрепят Братството.

☆☆☆

Историческата необходимост, която извика вас, е извикала и нас към съществуване. Ако и да сме малко, ние сме сила на Великия Живот, никой не може да ни отстрани. И ние ще извършим работата, за която сме призвани. На нашите държавници ние казахме почти всичко, което може да им се каже за Бялото

Братство. Жалко, че те нямат уши да слушат. Пак се повтаря древната трагедия: И днес големите братя продадоха малкия брат, както някога синовете на Иакова продадоха малкия си брат Иосифа на египетските търговци. Но когато настане „големият глад“, те ще дойдат при него за жито. Малкият брат ще ги посрегне и ще им даде. Такъв е законът.

☆☆☆

Всяка сила ще извърши своята работа. И на всяка сила Разумният свят ще даде време и условия да свърши работата си. „Не се противи на злото“ и „Люби врага си“ - това са закони за учениците, които виждат и разбират. Във великия Божествен план всяка сила е на мястото си, тя служи на този план и заради него ти ще я цениш и търпиш. В края всички ще изпълнят Неговата воля.

☆☆☆

Слънцето огрява високите върхове, ароматни ветрове се носят над горите и поляните, дърветата шепнат, изворите ромонят, потоците бързат в своя път... Нашето обширно царство е изпълнено с живот. Божиите мисли струят отвсякъде - от всеки цъфтек, от всеки извор, от всяко камъче. Ние сме животът на нашето обширно царство, ние сме навсякъде, ние сме всякога. Бог мой! Неизповедими са пътищата на Любовта...

Онзи, който живее във вечността, излиза от човешките затвори когато си поиска.

☆☆☆

Като унищожиш врага си, непременно ще станеш като него, тоест ще те напобарят да изпълняваш неговата служба.

☆☆☆

Като дойдеш до същественото в живота, виждаш, че никой не може да те лиши от него. Него като имаш, ти си свободен.

☆☆☆

Назглед прости форми, очакваш от тях скромност, а какви горделиви, честолобови, властолобови, непримирими духове са затворени в тях! Какво минало имат, какво своенравие показват! Тези упорити духове само Природата може да ги възпитава. Тя има средства да ги оправи.

☆☆☆

Какви ли не фанфари са гърмели на историческата сцена и са отминавали. Помен не е останал от тях.

☆☆☆

Во веки веков ще пребъдваме в Божия живот. Възлюбили сме го, познали сме го, неговата красота ни е пленила.

☆☆☆

И цветята имат израз, като човешкото лице. Какви майстори са работили върху тях! И понеже те с обич са работили, и ние ги обичаме. Такова е единството в Любовта. Всички форми, които Любовта е създала, ние ги обичаме.

☆☆☆

Човекът е там, където са сърцето, умът, душата и духът му.

☆☆☆

Хора, които не могат да откажат на желанията си, са слаби. На тях не може да се разчита. Те не са за удейна работа.

☆☆☆

Сън: Разглеждаме изложба. Върви човек и продава значки, големи и малки. Помери да ми закачи голяма значка, казвам му: „Не, тури ми най-малката.“ Той намери най-малката и ми тури нея. След това на Мария беше закачена голяма значка – свали я и ѝ закачи най-малката.

☆☆☆

„У истински свободния човек всичко е вътре. А когато избере нещо отвън, то ще бъде най-хубавото.“ (Максим Горки)

☆☆☆

Сън (25 срещу 26 юлий): Поставяме ново глошеме на салона на Изгрева. Нови, борови, хубави гръски. Тъкмо довършихме работата.

☆☆☆

Сън: Посетих джамия турска, голяма, с пейки, много хубаво вътре, тържествено, пълно с народ. Присъстваме на службата. Четяха от някаква голяма книга. Като свърши службата, излязохме си. Имаше на масата нафора, турците си взеха, но аз не си взех.

☆☆☆

В свещената работа, заради която сме дошли на Земята, ние сме винаги заедно, едно с Него.

☆☆☆

Светът на безлюбието е свят на мъчение – какви придобивки можеш да очакваш? Постиганията и растежето са в пътя на Любовта. Това е нашият път труден път, светъл път, свят път.

☆☆☆

Заг преходната красота седи вечната красота.
Заг преходния живот седи вечният живот.
Заг преходното търси вечното.

☆☆☆

Когато Небето е отворено, светлината слиза на потоци и озарява всичко, сърцето пее, мисълта тече. Но когато Небето е затворено, животът спира.

☆☆☆

Светлината създава органическите форми. Тя има външна, физическа страна, но има и вътрешна, разумна, творческа страна, нея науката още не е почнала да изучава. Това ще бъде предмет на бъдещата наука.

☆☆☆

Силата на цветните лъчи на светлината – характерът има естеството на тази сила.

Изучавайте цветните лъчи в Природата. Това великолепие на цветовете в растенията не е само заради насекомите, както мислят ботаниците. В тези цветни лаборатории работят лъчите на светлина-

та, тук се извършва важна творческа работа, свързана със същността на зародиша, на семенето. От това, как действат тези лъчи и тези форми върху нас, може да се долови какво се изработва. Трябва да се проучи живота като силово поле, център на радиации – какво е тяхното влияние в околния мир и върху човека. Всяко същество в Божествения организъм – в живота на Цялото – има своето предназначение. Тук ще намерим истинската класификация на растенията и животните, и смисъла на тяхното съществуване. Какво нещо е ароматът на цветята, каква е неговата същина (не химическият му състав, това е външната, материалната страна), какво е неговото предназначение? Нашето обоняние ни дава усещане за него, но човек не е пребрал още този език, не го е разбрал напълно. Само отчасти долавя неговото значение и сила. Материята и силата са неразривно свързани помежду си, но и разумността е неизменно свързана с тях. Тази интелигентност, която сега загубихме, може да се проучава, има пътища за това.

☆☆☆

Обичний Брат Боян,

Ние седим тук с висок дух и с голяма любов, защото знаем за какво седим. Предай нашите поздравии на всички приятели. Да бъдат силни, единни, спокоени, непоколебиви за делото на Учителя. Нека бъдат спелни и решителни, като ученици. Нали първото правило, което Учителя ни даде в Школата, беше: „Фир-фюр-фен Тао би аumen“ – „Без страх и без тъмнина, с обич и виделина!“

Използвайте и най-малките възможности да се поддържа братският живот. Каквито и да са условията, ние ще работим. Нима Учителя търсеше специални условия? Той работеше при всички условия. Една среща, един разговор, едно писмо, една братска вечеря, една екскурзия, една песен – и най-малкият израз на братски живот за нас е священ. Рийският живот да се поддържа. Които имат възможност, да отидат на Рила, които нямат, да отиват на Витоша. Сега е време учениците да работят, да се молят, да пеят, да проучават беседите. Живота, който Учителя ни повери, ще опазим! Това е неговият живот и нашият живот. Пазете Словото като зеницата на окото си! Това всички да знаят! Поддържайте връзките с провинцията. На братските срещи, които се устройват там, хубаво е да отиват хора от София. И които отиват, да се подготвят със слово или с музика. „Торбите им да бъдат сватни.“ Това, което Учителя ни е поверил, ще пазим свято! Той е промислил за делото си, придобил е условията. Всичко ще дойде на своето време. А ние ще издържим на всичко!

На 5 август имате редовно свикване с Мария, кажете на нея всичко, каквото имаш да ти казваш. Искат да знаят всичко за Братството, за Изгрева, за салона, за беседите, за книгата, издадена във Франция – получилите ли я и дали ще излезе втората част? Радвам се, че нашата книга отиде вече да проповядва в света, да разкаже на хората за Учителя, за учението и за Братството. Нали това искахме? Щастлив съм, като си помисля, че постигнахме това.

Не се безпокой за мен, аз съм добре със здравето. Операцията мина сполучливо, хирургите бяха добри, а моят орга-

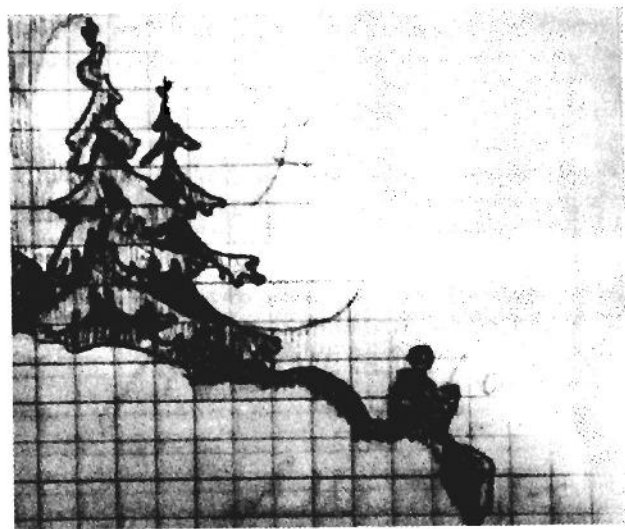
низи е закален, справи се с всичко. Важен е духът. Духът е всичко! Как казвате в нашата молитва: „Изпроводи ни благия си Дух да ни ръководи и крепи в пътя на живота.“

Пазете свято всяка дума, с която правим връзка с Учителя! Сега вече знаеи, че „Бог на Любовта е Бог на живите.“ Предай нарочен поздрав на Методи. Благодаря и на онзи незнаен приятел, който ти изпрати кожуха си! Много ти помогна през зимата. Поздрав на всички приятели! В скръбта си да бъдат радостни. Пиши нарочно на брат Георги, поздравя го от мен. Чувствам тяхната помощ и често тиса за тях. Поздрав на Надя и Добри, и на всички приятели там. Иак ще се видиш. Има още да работим за делото на Учителя.

Учителя ще ни даде условия да довършим работата си. Рим беше завладян не от Атила и неговите пълчища, а от босонозите апостоли. „Силният в слабите и Силният в силните“ ... Работа, работа, работа, вара жива! Човекът жадува за Словото на Живота. Този гръм и трясък ще премине.

Предай моя поздрав на Мария. Свиждането ни е на 5 август, сряда. Очаквам този ден. Плодовете, които ти изпрати, дойдоха много навреме и бяха запазени добре. Също така и продуктите, които ти донесоха срещу Имения ден на Учителя. Сега се храня редовно, така и по малко. Чувствам се добре. Напълно съм здрав. Тези дни напускам болницата, връщам се пак в затвора. Мисля си, дали може всищност да бъде затворен един ученик? Хората имат власт над тялото. Тежко на тези, които живеят само в тялото.

От стаята, където сме, се вижда цяла Витоша. Това е голяма утеха за мен. Виждат Ел Шадай, Присое, Резньовете

Гледай небето! Винаги гледай небето!

Гледай го с мир и благодарност.

Гледай го с обич, като че гледаш Божието лице.

Какво велико благословение е да можеш да погледнеш небето!

и Замъка. Виждам Мусалла! По цели часове гледам любимите ни места, и духом ходим по тях с Учителя и с вас заедно. Нека приятелите да ходят из планините, да се радват на свобода и простор! Това е и моята радост. Искан и Мария да ходи. Така ще се радвам по-пълно с тяхната радост. Поздрав на сестра Василева, на Станка, на Тената. Получих вчера запис от него. Поздрав на Паша, Елена и Ана, на Буча и Наталия, и на всички приятели в провинцията. Поздрав нарочно и на Братския съвет. Да бъдат силни, стаи и решителни. Сега е време за служение. Няма по-голято благословение от това да бъдеш ученик на Божествената школа.

Това писмо прочети и на Мария, то е и за нея.

Поздрав и на теб, мой обичен и верен брат Боян!

Б.

Пиши на Цанка в Габрово и я поздрави от мен, също и Юрдана.

☆☆☆

О. м. Мария,

За нашия път всякога пиша с благодарност. Чист и свят е той. Път през вечността. Мисля за Великото Братство на човечите, които обичат Истината и ѝ служат. Обична моя Мария, ние живеем в нашия свят. Там сме свободни.

Б.

☆☆☆

Дойдем ли до живота на Царството Божие - до най-същественото, всичко друго е второстепенно.

И това е изкуство - при всички условия да живееш в Царството Божие. Казано е: „Възвори царството си в нашите души.“

☆☆☆

Размишлявай върху формулите и молитвите, дадени от Учителя. Размишлявай върху всяка дума.

☆☆☆

Това е същественото - да бъдем служители на Бога живаго. Във всичко бъди служител!

☆☆☆

Сън: Когато ме осъдиха, сънувам, че отивам в планината. Падна ми часовникът и се строши, стрелките изхвъркнаха. Спря времето за мен. Сега сънувах, че имам нов часовник - малък, златен и върви добре. Попитах за часа, да го наглася; една жена, която се казваше Анастасия („възкресение“), ми даде времето: шест часа без пет минути.

☆☆☆

Слънцето грее, изворите текат, планините и високите поляни са там, горите и потоците шепнат и пеят вечната Песен... Аз се радвам с всички, които им се радват. Тяхната радост е моя радост, и тяхната свобода е моя свобода.

☆☆☆

Ние принадлежим на Великия живот и няма от какво да се боим. Ние търсим Божественото през всички времена, днес и утре. Всяко същество е искра от Божествения живот, да намериш мястото му

значи да го разбираш. Науката отива към тази систематика.

Едно е важно – да се научим да живеем в Царството Божие.

☆☆☆

Всичко, което видях и чух тук, ме убеждава в правотата на нашия път. Няма друг път на спасение. Ние служим на свято Дело.

☆☆☆

И сега Го виждам, и сега разговарям с Него. Отвсякъде струи Неговата мисъл и живот: от въздуха, от светлината, от изворите, от човешките сърца и души, от човешките умове. Той е във всичко, което обичаш, и най-вече – в сърцето.

☆☆☆

Всичко, което е отминало, пак ще се върне. И с всички, с които сме се разделили, пак ще се срещнем – защото Бог на Любовта е Бог на живите.

☆☆☆

Условията, средата не са най-важното, важен е духът. Условията идат според него. За духа затвор няма.

☆☆☆

„Любовта дълготърпи“...

☆☆☆

Песента „Ще се развеселя премного заради Господа“ ще стане величествена оратория. Хор и оркестър

от хиляда души, и солисти. Музиката на Учителя ще залее света. Тя ще повдигне човечеството. Неговото дихание е наше дихание. Неговият живот е наш живот. Неговата мисъл е наша мисъл. Когато ни посети, оживяваме и възкръсваме, светлината Му ни озарява, Духът Му ни изпълва.

☆☆☆

През нашите очи гледа Бялото Братство.

☆☆☆

В света на безлюбието срещнах Каина в много образи, цяла галерия. Разложен акорд. Много образи на един първичен тип, на една първична стихия. Каин в нисшата гама и Каин във висшата гама. Каин-титанът, който се бунтува в мрака и все пак има проявляващи се от време на време.

„Ние сме осъдени – да не съдим,
убивани – да не убиваме,
приспивани – да се пробудим,
помрачени – да просветнем.
Ние сме плашени – да не се боим,
експлоатирани – да не експлоатираме.
Ние сме терзани – да се успокоим,
И като сме измъчвани – свободно да дишаме.“

Просветление на Каина. Но в какъв мрак безнадежен живее! Чудеса стават днес. Бог пробужда вкаменените титани. Съзнание, в което не е отделно добротата от злото, светлината от тъмнината. Каин – това е пътят на титаните, пътят на свръхч-

вещите. Бунт сред мрака. Хаос от мисли, чувства и идеи. Проблясъци в хаоса, като мънции - проблясъците на новия живот. „Той иде.“

Каква е работата на учениците? Сред мрака тихо да светят. Където трябва, да се каже дума, където трябва - усмивка, или ръка на брат да се подаде. Това е пътят на Синовете Божии.

☆☆☆

Ние живеем истински само когато Божият Дух ни посети. Понякога ангелите посещават скръбните човешки души. Това те никога не могат да забравят. Учителя е пак при нас. Пак чувстваме Неговия пулс и Неговата мисъл. Пак чувстваме онзи трепет на Живота, който ни е тъй добре познат! Отвсякъде Животът струи към нас и възстановява святия образ.

Във всичко търси искрата на Божествения живот.

☆☆☆

Душите, които се обичат, живеят във вечната младост.

Ние се познаваме във вечния живот и сега на всичко гледаме с усмивка.

☆☆☆

Когато Божият Дух ни ръководи, ние сме братя на Христа.

☆☆☆

В Любовта нищо не се губи, всичко се умножава, расте и разхубавява.

☆☆☆

Новите хора се раждат не по път, а по дух.

☆☆☆

Който се откаже от Правдата, успех в нищо не може да има.

☆☆☆

Има философия на частите. Има философия на Цялото. Противоречията са във философията на частите. Във философията на Цялото противоречия няма.

☆☆☆

Днес на сцената е физическият човек. Той произвежда блага, много блага; той счита, че това е целта. Той спортува, забавлява се шумно. Техниката го опиянява, той се прекланя пред машината, която сам е създал, и пред порядъка, който сам е турил. Проповядва атеизма, а се покланя на себе си. Това е възвръщане към древното идолопоклонство. Икономика, техника, спорт, забавления - материализмът и атеизмът са неговата философия. Философия на триизмерния свят, философия на деца. Това е епохата, тя трябва да се изживее. Тя има свое време и свое право, никой не може да ѝ го отнеме. Ще се срещне човек от това, ще заговори дълбоката негова природа. Нуждите на душата и духа ще се пробудят и човек пак ще обърне очи към Небето. Ще настане епоха на творчество, възъновение, просветление и възбучаване. Ще се роди на Земята новият човек,

идването на когото са предвиждали и предсказали възновените пророци на нашето време: Юго, Толстой, Достоевски, а Учителя очерта неговия образ съвършено. Учителя даде пътя, по който той иде.

☆☆☆

Животът идва и пак се оттегля. В него има ритъм, музика; създават се формите и изчезват, според ритъма на вечния живот.

☆☆☆

Зад видимия свят седи невидимият. Една песен на Учителя, една братска среща, една проста картофена супичка, първият лъч на изгряващото Слънце, Паневритмията, Ел Шадаи, Рила, Молитвеният връх, Езерата – колко простота и красота! Душата си служи с най-малките средства, за да се изяви. Ала какво богато съдържание и смисъл влага в тях!

Всичко хубаво ще бъде!

☆☆☆

Помни силата и красотата на молитвата.

☆☆☆

Из едно писмо на Учителя:

„Когато човек се намира на изпитание, Бог е единствената опора, на която може да се облегне.“

☆☆☆

„А който иска да бъде мой ученик, да се отрече от себе си, да вдигне кръста си и да върви след мене.“ Кротостта и смирението... Ние побеждаваме не с нашата сила, а със силата на Онзи, който ни е пра-

тил. Не ние, Той побеждава, и е непобедим. Неговата Воля ще се изпълни и за нас, и за всички. Не себе си да покажем, но Той да се прослави.

☆☆☆

Всички условия са добри, когато знаеш как да ги използваш.

☆☆☆

А сега кажи: „Да бъде Твоята воля за нас!“

☆☆☆

Нашата сила е в това, че сме прави. А още по-голяма става тя от това, че сме онеправдани.

☆☆☆

Помни първия закон – това е най-важното.

☆☆☆

Обстановката може да е простичка, но животът е, който ѝ придава цена. Любовта е всичко, тя осветява всяко нещо. Прости неща: „Замъка“, голямото езеро Махабур, поточето, цветеницата и тревичките, малко хляб, няколко пиперки и сирене – всичко е скромно, но когато Той присъства, осветява всичко, и най-малките неща се изпълват със съдържание, добиват смисъл.

☆☆☆

„Ще ме призове и ще Го послушам.“ Призовавай Господа! Той да присъства в твоя живот. Това значи да осветяваш името Му. Когато Господ е с тебе,

всичко се носи леко. Когато Той присъства, разкрива условията и ги осмисля.

„Ще Ме призове и ще го послушам. С него ще съм, когато е в скръб“... Колко хубаво е казал това поетът!

☆☆☆

Силни не чрез силата, но чрез Любовта.

Силни не чрез силата, но чрез Истината.

Истината е толкова велика, че пред нейното лице и суеверията, и науката имат еднаква стойност.

☆☆☆

Цветята са Слово Божие. Гледам голямата цветиста галия. Ако може да чете човек, това е език на живата Природа. Цветята говорят за Царството Божие, за живота на Слънцето.

☆☆☆

И най-малкият полезен предмет, който съвременната техника ни поднася, е изработен от колектив. Върху тази форма са работили конструктори, учени, техници, работили са майстори, тя отговаря на много изисквания, според целта и предназначението ѝ. Много е мислено върху нея. Защо тогава да се допуца, че една органическа форма е рожба на случая, игра на спешите сили на природата? И за нея е работил колектив, разумни, интелигентни същества, те са обмислили всичко и са я създали. Тя има своя цел и предназначение. И ако хората не виждат тези учени, художници, конструктори, майстори на Природата,

това не значи, че те не съществуват. Това е несъвършенство на човешкото зрение. Като изучаваме Природата, безбройните органически форми, удивляваме се на тяхното майсторство, на тяхното изкуство, на тяхната интелигентност. Човек има много да се учи от тях, през цялата вечност. Те са големите братя на човечеството.

☆☆☆

За силата на доброто си мисля. Около един добър човек всички стават малко по-добри, искат или не искат. Веригата на Доброто трябва да се укрепява и разширява. Доброто ще спаси човечеството. „Постави Доброто за основа на дома си.“

☆☆☆

Атеистите се борят с остарелите представи за Бога. Това е безпредметно. Това показва само, че и те се кланят на идоли и кумири.

☆☆☆

Господи, Боже наш, написал си имената ни на дланта си. Ти държиш нишките на всеки живот. Ти ще устроиш пътищата ни.

☆☆☆

Животът на Братството – това е нашият живот.

☆☆☆

Външните условия, външната обстановка, при която живеем, трябва да отговаря на вътрешния живот. Той я оживява и одухотворява, без него тя

е мъртва панорама, само рамката на истинската картина. Вжана е картината. Всъщност човешките души са, които придават красотата на живота. Те правят и най-простичката обстановка необикновена и свята. Свещена е човешката душа! Какви дарове носи тя, вложени от ръката на нашия Баща! Ние нямаме още думи да ги назовем. Но душата ги познава, чувства и приема. Тя ти разговаря със своя Отец.

☆☆☆

Важни са животът, здравето и свободата. Това е основата. Но като ги имаш, как ще ги употребиш? В молитвата е казано: „Научи ни да правим Твоята Воля, да осветяваме Твоето Име и да Те славословим винаги“. Това е смисълът.

☆☆☆

Виж силата на формулите, които Учителя ни е дал. Вникни в тях, те са откровения. Удивително е с колко малко средства каква голяма сила и мощ е предадена.

☆☆☆

Да живееш в себе си, и да живееш в Цялото.

☆☆☆

„А Бог не беше в огъня, нито в гръмотевиците, нито в бурята, а в тихия глас.“ Да долови човек Тихия глас – това е същественото. И в музиката, и в поезията, и в изкуството, и в живота важен е Тихият глас – гласът на Вечния. Човешките работи са гръмогласни и шумни, празни и безсмислени, скороп-

реходни. Търси във всичко да доловиш Тихия глас. Да имаш ухо за Него. Това е същественото, това се иска от ученика.

☆☆☆

А сега ни остава животът на Царството Божие. Това е всичко, това е най-важното. Господ не ни е лишил от своята милост. И тъй, като съм затворник, свободен съм!

Голяма е утехата от мисълта и чувството – какъв велик и необятен свят! Мисълта и чувството – това са съзидателите, пълни с драгоценно миро...

☆☆☆

Удивително е, с каква нежност се грижат убийците за птичките, на какви нежни чувства са способни. Тези хора не могат да гледат страдания и сами те не могат да издържат на страдания.

☆☆☆

Светът на Любовта – това са всички, в които Бог живее. Това е Великото Братство. Да влезе човек в това Братство – това е най-важната работа. Това е Мирът.

☆☆☆

Ние принадлежим към голямото Семейство на онези, които живеят в Любовта. Тялото може да бъде ограничено, допловено е властта на „Княза на този свят“. Но духът е свободен. Къде живее човек, къде обитава неговата мисъл, от кои извори пие неговото сърце? Какво вижда човек с очите си, със

сърцето си, с душата си? С кои светове е свързан, към кое семейство принадлежи? Родството на духа не може да бъде оковано във веригите на времето и пространството. Те остават за него условия, а не затвор. Гледайте във вечността, мир имайте! За Любовта и за мисълта няма огради.

Страданието е едно от великите тайнства на Живота.

☆☆☆

Колкото по-голяма е жертвата, толкова по-голямо е благословението.

През огъня на страданията се минава, за да се придобие вечното благо.

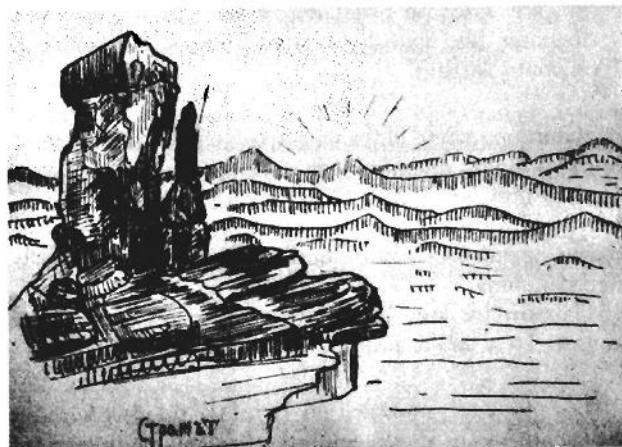
☆☆☆

Колко хубав е светът на Любовта! Над него нямат власт нито времето, нито пространството, нито смъртта. „И това е живот вечен – да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проволил.“

Личността ще се стопи в Големия живот – животът на Любовта.

☆☆☆

„Словото на Живота“. Сега се вслушвай във всяка дума, която Той ни е казал. Сега съгласувай живота си със Словото. Тъй да бъдеш едно с Него. Пътят, който извървахме с Него, е жив. Той е живот, в който пребъждаме и сега. „Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, а Бог на живите.“ Сега е време за работа,

*Словото е вечно и необятно. То е песента на творението.
„Словото на Живота пазим!“*

гълбока вътрешна работа, време за мисъл. Разбирай, че сърцето и умът са пътища, по които ние отиваме при Него. Те ни въвеждат в света, където Той живее и където живеят всички, които любим и които ни любят. Следвай Божията мисъл.

Господи, ние принадлежим на Твоето Царство, на Твоя свят живот.

☆☆☆

Като опитваш вкуса на страданието, задръж го на езика си. Като опитваш вкуса на мъката, опитвай го продължително. Какъв вкус има тъгата! Какъв огън има в страданията! Той пречиства. „Седем пъти ще бъдеш пречистен“, казва псалмопевецът. Той познава страданията.

Пътят ни към Господа всякога е открит. „Бог мой, на Него ще се надея.“

☆☆☆

Тялото е ограничено, но в какъв велик свят ни въвеждат умът и сърцето! Тук са нашите приятели през всички векове. „Живот на благия Божий Дух“. Вникни във всяка дума на песните, във всяка дума на молитвите, които Той ни даде. Те всички водят във великия свят на Любовта, в който Той живее и към който ние се стремим, и където ще се срещнем всички с голяма радост.

☆☆☆

Не си ли ти живял винаги с Големия живот, с живота на Царството Божие? Малкият живот се

разтапя в Големия. Той не се губи, той принадлежи на него. Животът на Божия Дух изпълва всичко. Времето е изпълнено с живот. И пространството е изпълнено с живот. Ние принадлежим на този живот – животът на Царството Божие. Ходете като синове Божии! Радвайте се и благодарете за всичко!

☆☆☆

Всички, които любят Бога, са едно тяло и един дух – където и да са, каквото име и да носят. Това е великото Семейство на Любовта, това е великото Всемирно Бяло Братство.

☆☆☆

Който се е примирил със смъртта, готов е да посрещне всяко страдание.

☆☆☆

Поддържай връзката с Вечния живот. Това е истинската работа на ученика. Времето е наситено с живот, светлина и топлина. Времето и пространството се разгъват и прибират, и пак се разгъват, и пак се прибират. При това сложно движение миналото застава пред нас като ново бъдеще. Това е многоизмерно движение, непонятно за хората.

☆☆☆

Силен съм, защото Господ е с мен.

☆☆☆

Не става въпрос за вярвания, нека хората спорят за тях, става дума за живот, който опитваме и познаваме. В него пребъдват онези, които ни любят и

които лобим. Малкият живот ще се върне в Големия живот. На него принадлежим. За какво има да се безпокоим? От какво има да се страхуваме?

☆☆☆

Внимавай, бъди винаги готов да изпълниш Божията Воля. За това никой не може да ти бъде пречка. При всички условия ти можеш да доловиш и да изпълниш Божията Воля.

Да мислиш за тези, които обичаш и които те обичат – това е щастие.

Светът на Любовта е необятен, безграничен, вечен.

☆☆☆

Личната ни участ не е толкова важна. Господ е устройвал живота ни досега, ще го устройва и занаяпред. Не се безпокой. Важен е животът на Братството, Великият Живот.

☆☆☆

Животът тук и отвъд е един живот.

☆☆☆

Нека ликува душата ти, и песни да пее сърцето ти, защото те удостои Господ да Му послужиш. „Заради Бога моего.“ И живота ми да поиска, с радост ще го дам.

☆☆☆

Божественото учение съдържа знанието за Царството Божие. Може ли някой да увреди Божественото учение? Великият живот на Царството Божие

го подкрепя. То може да се изрази по хиляди начини, в хиляди форми – и чрез слово, и чрез музика, и чрез движение. Където и да се яви, то има силата да извиква живота на Царството Божие – „Сила и живот“. Божественото учение има магическа сила над душите, които са свързани с живота на Царството Божие. Те го очакват, те го обичат, за него жадуват.

Нашето обширно царство – и то принадлежи на Царството Божие.

☆☆☆

Тъй както изкуството да боравиш с багрите изисква много работа и много усилия да го овладееш, да имаш постижения, тъй както изкуството да боравиш с тоновете изисква много работа, за да го овладееш и поддържаеш, също тъй и изкуството да живееш изисква непрестанна работа. Да превърнеш живота в изкуство, да издвигаш един хубав образ, един хубав характер – изисква се много голяма работа, много усилия, голяма любов и знание. Това се учи в школата на Учителя.

Животът не е само произвеждане на стопански блага.

☆☆☆

Христовото учение е учение на бъдещето. Много работа ни предстои още. За учението на Христа сега трябва да говорим с живота си. Бъди скъп на думи. Мисля върху нашата работа. Живота на Братството трябва да запазим и засилим, да го развием и

обогатим. Той да говори за учението. Господ ще даде свобода и простор за делото си. Има да мислим върху методите за работа. Най-важното сега е да се опази словото. Това е нашата първа задача.

☆☆☆

С прискърбие виждам, че съвременното човечество се възвръща към грубото, дивашко естество, към идолопоклонството – и по мирозглед, и по живот.

☆☆☆

Септември 1959, Пазарджик

О. м. М.,

От мойто кътче тук виждам Марица, тя тече наблизо. Помисли си само: тя носи водичката от нашите извори при Олтара! Пред очите ни е светият мир горе, в Светианицето. Малката палатка, изворът при преспата, молитвеният връх, откъдето посрещахте Свещето, мъчаливите скалисти върхове наоколо... – нашият свят, нашите приятели! Ех, мир Божий прекрасен! Ще ги посетим ли някой ден? Сега за теб съм урижен, преди да получа писмото ти почувствах това. Отпусни сърцето си, не се безпокой повече за мен, аз съм здрав, укрепвам всеки ден. Взехи мерки за твоето здраве! Изпитанията ще преминат, от тях ще излезеш по-яки. Ще издържиш на всичко, и приятелите ще издържат. Това са ученици на Учителя! Господ ще укрепи основанието, което Учителю положи в този народ. Предстои ни още работа. За нея мисля постоянно, за сватата наша работа. Учителя ще ни даде условия да я довършим. Като се върнем при Него, ще ни посрещне с устивка и ще ни приеме.

Работи върху песните, никой не ги разбира като тебе. Често си пее и работя. Аз за Господа работя тук, значи тога да пее. Разбира се не гласно, душата ти пее. Какъв прекрасен живот е вложил Учителя в песните си! Скрито богатство за бъдещото човечество. Какъв красив език! Сега вниквай във всяка дума, във всеки тон и ги разбираш. Разбирам дълбокия смисъл. Радвам се, че ги отпечатахте, ако и с толкова трудности. Радвам се, че отпечатахте и Словото. Сега всички могат да понесат. Успехват се, като си помислят как приспахте „дракона“ и свършихте работата си. Боготилите имат един обет: „Словото на живота пазят.“

Предай моя поздрав на Боян. Искат да зная нещо за Братския съвет. Събират ли се, смели ли са, не са ли се уплашили, правят ли попитки да се освободи салонът ни и да почнат събранията. Как се разрешава въпросът с Изгерева? Връзката с приятелите в провинцията да се поддържа! Работата да продължава, никаква страх!

Поздрав на Паша и Ана, също и на Елена. Те са поставени на важен център. Бъдете бодри духом и силни духом! Предай на верните приятели моя поздрав. Работа непрестанна, сега е време учениците да работят! Сега се изпитват верата и силата им.

Поздрав и на Станка, надяват се да се върна един ден в Малкия дом, да се видят пак. Нашата работа е обща, и тя има дял в нея. Поздрав и на Петър, много съжалявам, че не го пуснаха на свиждане с мен. Само отдалеч се видяхте, и то е хубаво, и за него съм благодарен.

Не се безпокой за работата ни, и да искам, не мога да предприема голяма работа. Сега съм внимателен, да не види

гат тежко. Пазя се и по отношение на храната, и по отношение на работата. Възможностите ти още не са много големи.

Поздрав и на Боянчо, много е тила грижата му.

Ако е за външните условия тук, ние с бригадата сме минавали през много по-тежки условия, тренирани сме, издръжливи сме.

Приятелите да използват всяка възможност да отиват в планините, да се радват на свободата, която имат, и да пеят песни благодарствени. Неопценено нещо е тя, свободата! Дар Божий! Ала ние знаем, че човек изработва свободата си и нея никой не може да му отнеме.

Поздрав на Методи, не чуват нищо за него, какво прави? Никак не ти се обажда. Пиши на брат Георги и го поздравя от мен. Нека да имат бодр дух и силна вяра!

Тъжно ти е за Пусинка, миличкият! Никоя жертва не отива напразно. Всяка жертва и всяко страдание усиливат връзката и я извисяват. Долчето и Пусинка - две хубави приятелски душички, които Небето ни изпрати. Те няма да се забудят за нас.

Неизмерима е Божията милост и благодет.

Мария, аз всякога мисля за тебе.

Приети моя поздрав.

Б.

☆☆☆

22 септември 1959. Денят на Есенното равноденствие

Всеки, който върши Волята Божия, е Христос - Син на Бога живо.

☆☆☆

Пази се, с правдата си да не смажеш слабия.

☆☆☆

Ние предпочитаме да не бъдем толкова богати, но да бъдем свободни. Ако трябва едно материално благополучие да се изкупи със свободата, отказваме се от него.

☆☆☆

Школата на Учителя подготвя новия човек. Тя ще продължава, ще пребъдва през вековете, при всички условия. Песните му ще се пеят по цялата Земя. Всеки ден се уверявам, че няма друг път. Това е бъдещето. Всичко друго е празен шум, безсмислен напън, блъскане в мрака, опити да се окове живота във форми, догми и канони. Животът не понася мъртви форми. И той създава форми, но те са живи, растат и се развиват. Той носи законите си в себе си.

Най-важното е да се пази духа на Школата - дух на святост, дух на чистота и истина. Ученикът в тази Школа е светилник, Божият Дух живее в него.

„Само светлият път на Мъдростта води към Истината“. Школата на Учителя е „светлият път“.

Това е пътят на новото човечество.

☆☆☆

В живота няма по-хубаво нещо от това, което ти направиш за Любовета, и от това, което Любовета направи заради тебе.

☆☆☆

Законите на разумната Природа уважавам, изучавам и зачитам, но неразумните човешки закони и наредби не може да уважавам и зачитам.

☆☆☆

Сред такава гъстота от хора, сред толкова очи и уши да намериш своето време и място за работа – това е голямо изкуство.

☆☆☆

Надеждата намира най-добра почва в измъчените сърца. Тук тя вирее най-добре.

☆☆☆

Любовта иде от целия Космос към нас, от всички видими и невидими светове. Тя минава през човешките сърца и души. Това са животворните Божествени възчи.

Любовта е съградила своя олтар в човешкото сърце. Тук гори вечният огън.

Божият Дух изпъва с Любов безброй много сърца в неизброимите селения на Всемира – „живот на благия Божий Дух“. Те всички черпят от един източник живот, светлина и сила.

☆☆☆

Музиката трябва да я чуваш, а не да я съчиняваш. Музиката изпъва Всемира. Поезията също.

☆☆☆

Божията милост и благодет към нас не се е съкратила. „Благ е Господ и многомилостив“.

☆☆☆

Когато човек е лишен от свобода, всичко, което е свързано с живота му на свобода, му става неизказано мило, колкото и малко да е то.

☆☆☆

Учението на Бялото Братство е учение за Доброто. Доброто е велика наука.

☆☆☆

Ние служим на един висок идеал.
Никога от нищо не се страхувай!

☆☆☆

За да говориш на един човек за учението на Бялото Братство, трябва да има условия в него. Малко хора са готови за това.

☆☆☆

Има хора, с които нито можем да се сравняваме, нито да се състезаваме. Ние принадлежим на различни светове.

☆☆☆

Школата на Учителя започва с кротостта и смиреннието. Благоговението е първото качество, което ученикът трябва да има.

☆☆☆

Вярата в човека е основа на обществения живот. Тя произтича от любовта. Без любов вяра няма. Днес недоверието е международен проблем. Как ще се превъзмогне то? Може ли външен контрол, външен

закон или каквито и да било външни мерки да заменят вярата, да премахнат недоверието? Сега съдбата на човечеството се поставя в зависимост от вярата. По пътя на външни ограничения резултати не могат да се постигнат. Вярата в Бога и вярата в човека са едно и също нещо. Любов към Бога значи любов и към човека. Без тази основа никакви резултати не могат да се постигнат в международните отношения. Атеизмът изключва вярата и в Бога, и в човека. Никога светът не е имал такава нужда от вяра, както днес! А днес вярата е гонена. Недоверието се ражда от омразата. Нас ни осъждат, защото изграждаме едно общество, основано на вярата в човека, за това ни преследват! А днес повикът в света е за вяра, за доверие. Защо тогава трябва да ни преследват?

Дайте път на учението на любовта! Въпросите няма да се разрешат с външни мерки и закони. Сега хората се борят с идеята за Бога. Идеята за Бога е жива, силна, тя има реален израз: тя изключва омразата, злото, лъжата, лицемерието, неправдата. Идеята за живия Бог ще спаси света. Господ жив, Бог на Любовта!

☆☆☆

Учителя ни показва Изгрева на Слънцето – най-хубавият образ в пътя на ученика.

☆☆☆

Малкото Бяло братство тук, в нашата страна, е опитно поле на великия Разумен свят. Тук се за-

срещат силите, които действат в човечеството. Чрез Братството Разумен свят говори на човечеството. Братството е общество, изградено върху вярата в Бога и вярата в човека. Днес в света не достига вярата. Вярата няма между народите. Това заплашва човечеството с унищожение. И ето, хората искат да убият това, от което имат най-голяма нужда – вярата.

☆☆☆

Не е до обема, принципът е важен. Законите за безкрайно малкото и за безкрайно голямото са едни и същи. Бог се изявява в безкрайно малкото и в безкрайно голямото. В човешкия свят Божественото се изявява в най-малките прояви. То борави с най-малките величини. Винаги взема най-скромния вид. Искате да усетите, искате да прозорливост, за да го открие човек, да го оцени и опази.

☆☆☆

Пентаграмът е Божественият план за човечеството. Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добротел – това е ключ. Това е Пътят.

☆☆☆

Неправдата върви с властта ръка за ръка.

☆☆☆

Тук срещнах хора уплашени и сломенни. Тук е място на скърби и страдания, място на печал. Понякога е привилегия човек да бъде там, където хората страдат.

☆☆☆

Съвременният варваризъм по нищо не се отличава от древния.

☆☆☆

Хората отричат Невидимия свят, но той има много реални прояви. Това масово обсебване, тази масова екзалтация и лудост се дължат на него.

☆☆☆

Човешкият порядък се разпада от собствените си противоречия. Божественият порядък се възражда в нови и нови форми, все по-съвършени и по-съвършени.

☆☆☆

Когато се проповядва една Божествена идея, това е зов към всички души, които живеят в нея, да се съберат и обединят в нейно име в едно цяло, тъй, както са били Горے.

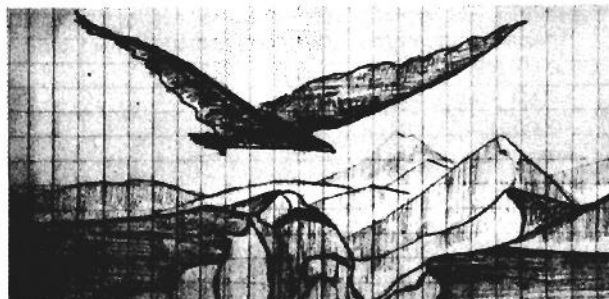
☆☆☆

Това е Реалността: едно любящо сърце и един светъл ум. През цялата вечност те се възраждат от живот в живот.

☆☆☆

Школата на Учителя е отворена за онези, които имат стремеж към доброто, към съвършенството, към красотата, за онези, които обичат Истината и търсят Правдата. Тя е за сърца, изпълнени с Любов.

Школата на Учителя е пътят на Синовете Божии.

При всички положения, които човек може да заеме в живота, той не е свободен. Други същества го владеят и управляват. Само в пътя на ученика, в пътя на Синовете Божии започва неговото освобождение, човек намира себе си.

Школата на Учителя е път на освобождение. Това е свята наша работа.

☆☆☆

Помнете правилото на ученика: ФИР ФЮР ФЕН
ТАО БИ АУМЕН! - БЕЗ СТРАХ И БЕЗ ТЪМНИНА, С
ОБИЧ И ВИДЕЛИНА!

☆☆☆

Трите класи, трите съсловия съществуват откак
свят светува:

Слуги - преуморени и гладни;

Господари - охолни и преситени;

Средно съсловие - съчетава двете в различни съ-
отношения.

☆☆☆

Прогресивен човек значи човек, който върви в съ-
гласие с Божествения порядък, не изоставя от него.
Затова Христос казва: „Аз съм Пътят“.

☆☆☆

Днес човекът на любовта израства сред всички
народи, сред всички общества. „Той иде“! Това е най-
важното за днешната епоха. Неговият образ, отна-
чало неясен, се очертава все по-ясно. Новият човек
- ето за какво говори Учителя. Той дава неговия об-
раз, очертава неговия път, сочи неговия идеал. Това е
школата на Учителя.

☆☆☆

В социализма се развиха същите бактерии, които
разлагаха старото общество. И които са разлагали
всяко общество. Те се приспособяват към всички ус-
ловия и системи, и никакви външни закони и мерки не

могат да ги ограничат. Защото те живеят в самия
човек. Бялото Братство работи да освободи човека
от тях.

☆☆☆

Където има насилие, няма идеи. Идеите сами при-
зовават своите хора. Силата е в идеите.

☆☆☆

Бог е създал цялата Вселена и всички живи съще-
ства, за да ни се изяви. В молитвата на ученика е
казано: „Изяви ни се тъй, както Ти благоволяваш, как-
то на Тебе е угодно.“

☆☆☆

Неоценимо богатство е едно добро сърце, един
светъл ум, едно здраво тяло. Ала от всичко най-цен-
но е сърцето. „А от всички най-голяма е Любовта.“

☆☆☆

Срещнах типа на стария затворник-столк, ле-
жал много години, посетил много затвори, живял и
надръжвял всички мъки. Прилича на лозата, която е
превъзмогнала филуксерата и не боледува повече от
нея. Нищо не може да го смути. Той е изживял всич-
ки унижения, на които може да бъде подложен чове-
кът без права, изпил е много горчиви чаши, улегнал
е като камък, покрит с мъх. Всички превратности
на живота посреща с примирение и стоицизъм. Към
живота в затвора се е приспособил, както ползп към
своя камък. Създал си е свои навици и малки, оскъдни
удобства, трогателно скромни - богатството на

сиромаша. Движи се със сигурност, достойнство и авторитет. В килията е като старей, може да ти даде сведения и упътвания по всички въпроси, свързани с живота в затвора. Ползва се с уважението на всички, и заслужено. Има широки познания, навсякъде среща приятели, с които е лежал. Те са като голямо семейство в скитничество, срещат се и се разделят. Срещите им са сърдечни, братски, споделят преживяното, осведомяват се за познати и приятели, и се разделят, все така примирени с всичко.

Като ги е турила в път, Природата е затворила някои духове, които иначе са опасни.

☆☆☆

Едно е важно, само едно е важно – връзката ни с Любовта. Поддържайте я при всички условия. „И даже в дола на смъртната сянка ако ходя, не ще се убоя...“ (Псалм 23)

☆☆☆

Всяко цъфнало цветенце говори за Царството Божие. И всеки узрял плод също. Една хубава усмивка, една сладка дума, една светла мисъл, изборът, планинският ветреца – това е животът на Царството Божие. Ученикът изучава този живот. Няма нищо по-хубаво от него!

Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Доброто принадлежат на Царството Божие. Отворено сърцето и ума си, душата и духа си за живота на Царството Божие!

Учителя говори за Царството Божие и чрез словото си, и чрез песните си, и в молитвите. Учението на Бялото Братство е учение за Царството Божие. Шо е Бялото Братство? Това са гражданите на Царството Божие. В молитвата на ученика е казано: „И да бъда, Господи, като малките деца на Твоето царство – послушен, прилежен, търпелив, постоянен, винаги доволен...“ Това са качества на най-малките в Царството Божие. Молитвите, които Учителя ни е дал, в Царството Божие звучат непрестанно, там те са величествени форми. Също и песните – от там ги е взел Учителя и е направил превод. Сега трябва съсредоточена работа, задълбочена, да се вникне в онова, което Учителя ни е дал, и да се прилага.

☆☆☆

За всяка епоха има пророк. Пророкът се ражда, той не се назначава с указ. В него като във фокус се засрещат силите, които действат в дадена епоха, и се разрешават. Той е като екран, върху който те се проектират в образи. Самият негов път е пророчество за всички.

☆☆☆

Където и да се намираш, ходи така, като че си в Райската градина и Господ те води за ръка и те учи.

☆☆☆

С каква сила иде светлината? Това не е само физическа сила, разумност има тук и интелигентност. Всички форми на живота разкриват съдържанието на светлината.

☆☆☆

На ученика на Божествената школа не е позволено да съди никого. „Не съдете!“, казва нашият Учител.

☆☆☆

Сократ, който цял живот е търсил Истината и Доброто, е бил обвинен в развращаване на младежта, незачитане на законите и презрение към боговете.

☆☆☆

Всяка радост, всяко щастие се изкупват със страданията на любящите - такъв е законът. Страданията са здрав материал, той се туря в основата на всяка величествена сграда. Това са мъчениците. Страданието се превръща в радост, щастие, блаженство. Господи, където ме изпратиш да работя, ще отида. Да бъде Твоята воля! У всеки човек, бил той и най-малкият, гори божествен огън. Идват моменти и този огън се разпалва, и човек жадува да се пожертва.

☆☆☆

Фактите са „сухи кости“. Поетът, пророкът ги обличат в плът и кръв, вдъхват им душа, призовават Духа - и те оживяват.

☆☆☆

„Добре ми стана, че се озорчих.“ Добре ми стана, че страдам. Колкото по-големи са страданията, толкова е по-лъчезарна малката радост вътре.

☆☆☆

Споени в едно цяло, един дух, една мисъл, един живот, лъчезарен и топъл - това е Бялото Братство.

Вечно, основано на канара, „Дом Господен“ - то ще устои на всички бури и пороци.

☆☆☆

Изкуството облагородява човека. Науката, човешката мисъл - това са мирните фактори за повдигане на хората.

☆☆☆

„Това е живот вечен“ - тъй да възлюбиш живота на Царството Божие, че да бъдеш едно с него. Тъй да се приобичиш към него, че да пребъдваш в света на Любовта.

☆☆☆

Колкото и да е отрицателна днес средата, в нея се ражда човекът на Любовта. Външните условия, каквито и да са те, не са пречка за раждането на новия човек. За него говори Учителя. Този човек мисли, той твори, той е „избрания съсъз“. Който вижда това в днешната епоха, той има виждане.

☆☆☆

Учението на Бялото Братство е определено да възроди славянството, а не стугения и скептичен Запад, който от скептицизма направи религия. В учението на Бялото братство има слънце, има радост, има простор, има топлота - човекът жадува за това.

☆☆☆

Чисти съсъди трябва. Много малко свободни хора има на Земята. „Ще познаете Истината, и Истината ще ви направи свободни.“

☆☆☆

Използвайте времето, за да укрепите връзката си с Бога.

☆☆☆

След това, което се случи с Братството, има ли значение личната ми участ? Ако Господ е с тебе, ти не си затворник.

☆☆☆

От човеци милост не очаквай. Но Господ държи живота ни в ръцете си.

☆☆☆

За някои затворнишкият халат е позор, за други е чест.

☆☆☆

Пасажи от защитната реч на Борис Николов по време на процеса

По обвинението на прокурора:

Защо е купувана хартия на по-висока цена?

Братският съвет считаше за най-важна своя задача отпечатването на беседите на Учителя. За тази цел той изкупи наследствените права, главно заради авторското право. За тази цел той обзаведе своя печатница „Житно зърно“ и организира издаването на беседите. За тази цел той купуваше хартия на каквито цени намереше. Такова беше единодушното решение на Братския съвет и на Съвета на ръководителите. Отпечатаните беседи на Учителя се пласираха в средите на Братството, и то в количество,

достатъчно, за да покрие разходите. Останалото в склада количество съвсем не представлява „залежала книжнина, която трябва да се унищожи“, както се изрази прокурорът, а едно нормално количество, каквото всяко издателство трябва да има в складовете си. При един тираж средно от 3000, в складовете на Братството имаше от всеки вид беседи най-много до 500 бройки, а много от беседите бяха изчерпани. При това, не се правеше никаква реклама. Това не беше книжнина за пропаганда. Тя служеше само за нуждите на Братството.

Беседите на Учителя, в които е изложено учението на Бялото Братство, това са нашите учебници. Изземането и унищожаването им е една прибрзана, една безразсъдна мярка. Беседите на Учителя трябва да се проучат не от любители, дилетанти, а от академици специалисти. Тази задача трябваше да се възложи на Българската академия на науките, да се образува там един колегиум, в който да участват и представители на Братството. Защото в тези беседи има философия, мисъл. Този материал трябва да се извади, систематизира и проучи от философи. Учителя хвърли светлина върху най-важните проблеми, които възбуждат съвременния човек. В беседите му е дадено знанието за един разумен живот, съобразен със законите на природата. Това знание е в съгласие с най-новите научни изследвания; то трябва да се проучи от специалисти в различни области на науката. Учителя е дал и много педагогически материал върху

методите за възпитание на децата, юношите и възрастните. Този материал трябва да се проучи от педагози. Учителя е оставил и едно голямо музикално наследство: повече от 100 песни, една оратория, наречена „Новото битие“, една симфония „Идилията“ и значителен материал върху философия на музиката. Това наследство трябва да се проучи от музиколози. Учителя остави и богат хореографски материал: специфични гимнастически упражнения, Паневритмията – един свещен танц и пр. Този материал трябва да се проучи от хореографи.

И когато този колегиум от съответните специалисти излезе със своите доклади по всички тези отдели, чак тогава да се вземе становище по отношение учението на Бялото Братство. Защото това голямо културно богатство, което Учителя остави, принадлежи не само на българите, но и на цялото човечество, и то един ден ще си го потърси.

Учителя има почитатели в цял свят. Той живя сред обществото, заобиколен от много хора, неговият живот беше образец на чистота и безкористие. Той приемаше посетители от сутрин до вечер, изслушваше, даваше съвети, упътвания, помагаше, лекуваше – целият му живот беше служение. Около него имаше едно естествено изобилие, защото мнозина, на които Той помагаше и които слушаха неговите беседи, се радваха да му поднесат нещо хубаво. От това изобилие Той вземаше колкото му е необходимо, другото раздаваше.

Учителя е държал повече от 5000 беседи – неповторими, оригинални. Като се има пред вид, че беседата е най-трудният от словесните видове творчество, това е огромна творческа работа. А прокурорът на два пъти ме запитва, с какъв общественополезен труд се е занимавал П. Дънов! Неуместен въпрос!!

Като отпечата беседите, Братският съвет изплати един свещен дълг към Учителя, към Братството, към човечеството. Следователно ние не можем да се спираме в нашата работа от това, че хартията била скъпа. Решението на Братския съвет по този въпрос беше единодушно и категорично: да се купува хартия на каквато цена се намери. В това си решение той имаше пълната подкрепа на всички ръководители.

През 1949 г. стана среща на ръководителите в гр. Айтос, във връзка с приемането на проектоустава на Братството. На тази среща Братският и Финансовият съвети излязоха с подробен доклад за своята дейност. Тази дейност беше одобрена, а съветите освободени от отговорност и преизбрани.

☆☆☆

Ноември 1959, Огняново

Словото опазихме. Знанието, което Учителя ни предаде, не може да се загуби. Словото не може да бъде узвено. Глупави са хората, които мислят, че могат да го унищожат. Иоан казва: „В начало бе Словото“. Словото устройва Всемира. Всичко е живот на

Словото. Учителя прави превод на Словото на езика на един народ, а също и на езика на музиката. Това са преводи за дадена епоха, за друга епоха ще бъдат други.

☆☆☆

Ние благовестваме един живот на любов, мъдрост и истина. Човекът очаква този живот. От нас се иска да го опазим и предадем. Ученикът се моли тъй: „Господи, дай свобода и простор за Делото си.“

☆☆☆

Божият Дух носи всяка Мъдрост. Ние казваме: „Само светлият път на Мъдростта води към Истината“. С тези думи започваме Школата – „Дома Господен“, на който принадлежим.

☆☆☆

В „Добрата молитва“ е дадено Божественото учение.

☆☆☆

Школата на Бялото Братство, школата на Учителя в духовния свят е открита всякога. Там тя е непреривна, никога не се закрива. Тук, на Земята, временно се открива. Затова Христос казва: „Дето съм аз, и те да бъдат с мене“.

☆☆☆

Не се занимавайте с човешките гъзгиз и разправии.

Виждам великото и непобедимо войнство на Бялото Братство, което иде с хоругви и светлина голяма, и със сила велика, да спаси човечеството, да

го възроди и повдигне, да обнови света. То иде не за унищожение, а за спасение. То иде с велика любов.

„Той иде – Мошният и Силният“.

☆☆☆

Не се бой от нищо. Велик е Господ.

☆☆☆

За този живот сме дошли на Земята. Знанието за него е дадено в словото на Учителя. Мъдростта и мистиката (съзерцанието на Божествения живот) са дадени в молитвите. Това е живот на Любовта Божия, вечната и святата. Цялото Небе е с нас. Може ли да кажем, че сме слаби? Усмивам се на човешките представи за силата. Какво струва човешкото оръжие?!

☆☆☆

Ние се молим тъй:

*„Господи, Боже наш, обичний ни Учителю,
бъди винаги с нас,
учи ни на Твоите пътища,
закрилай ни според Твоята милост,
упази ни за Твоето дело.“*

И пак се молим:

*„Господи, да се изпълни Твоят Божествен план за делото
Ти и ние да бъдем Твои работници всякога.“
„Господи, Ти устройвай пътищата ни,
Ти направлявай стъпките ни,
Ти подготвяй условията ни според Твоята милост.“
„Господи, основанието, което Учителя положи в тоя народ,
Ти укрепи и възрасти.“*

☆☆☆

Помни Завета на Учителя, който той ни даде в последните си часове:

„Едно е важно. Само едно е важно – Любов към Бога. Любов към Бога. Любов към Бога!

Това е всичко.

Това е всичко.

Това е всичко.“

☆☆☆

Да опазим словото на Учителя и да го предадем на човешките братя, да опазим песните му, да пазим живота, който Той ни предаде и повери – това е най-важното, това е нашата свещена задача. Божествения живот трябва да го търсим като „многоценния бисер, който, като го намери човек, продаде все, що имаше, и купи го.“ Този човек е разумен.

☆☆☆

Метеорологичните депресии понякога съвпадат с духовните, психичните, а понякога не съвпадат – откъдъш времето мрачно, а в нас слънце грее.

☆☆☆

О. м. М.,

Един ден, когато се връщаме с тебе на Слънцето, нашата светла Родина, където ще ни посрещне Учителя, виждам тази картина: Ние вървим в Слънцето, обкръжени от бяла светлина, хванати ръка за ръка – както си ходим, – и пеем песента „Бог е Любов“. С тази песен ще се върнем в нашата Родина. Ще ни посрещнат нашите приятели и ще бъде

радост голяма! *Аз често си пая: „Ний ще ходим в тоя път на светлината...“*

Б.

☆☆☆

Някой казва, че сме в затвора. Въпрос е още дали сме.

☆☆☆

С какво изобилие иде Учителя, с каква благодат и милост! С велика Любов!

☆☆☆

За Божественото учение малко говори на хората. По-добре остави да го почувстват в живота ти. Ако го оценят и обикнат, сами ще го потърсят.

☆☆☆

Ние проповядваме любов към Бога. Това е същественото. „Това е всичко.“

☆☆☆

О. м. Мария и бр. Боян,

Братството да се пази от чужди домогвания! Да не бъде използвано за цели на други сили. Особено да се пази от хора, които искат да го вземат и използват за свои интереси. Будни бъдете! Будни и разумни трябва да бъдат всички приятели! Верни и истинни!

Б.

☆☆☆

Съвременните учени-естественици изпускат из предвид най-важния фактор за еволюцията – слънчева-

та светлина. Другите фактори, които съвременната наука изброява: борбата на видовете, естественият и полов подбор и пр., са второстепенни; първичният, творческият фактор е слънчевата светлина. Тя е, която създава органическите форми. Целият органически мир разкрива съдържанието на светлината. Питат, има ли живот на Слънцето. Има, животът на Земята е проекция на живота на Слънцето. Чрез светлината се изявява творческото Начало. От нея иде у нас тази дълбока, наситна потреба да творим. Човекът е творец, в каквато и област да работи. Това е човекът.

☆☆☆

Животът е велико и мощно течение от Божествения свят. Никаква човешка система не може да му наложи окови, ограничения. Той разпуква, разрушава и отблъсква всички препятствия, и пак възтържествува – мощният, силният, свободният живот. Той иде от Първоизточника спонтанно, носител на Божествените идеи и форми.

☆☆☆

Революцията е порой, който отнася нечистотии, набрани в човечеството от хиляди години. Тя е като киселина, която изчиства съда. Толкова е нейното значение.

☆☆☆

Човек е свързан с живота чрез богата коренова система, както растенията. Чрез нея той черпи жиз-

нени сокове. Хората в своето невежество прекъсват тези корени като ненужни. Тогава човек обеднява, става анемичен, израждането започва – и морално, и физическо.

☆☆☆

Понякога известен човек ни е необходим като екран, за да проектираме известни свои мисли. Той може само да присъства като слушател, но е необходим, без него не може да се явят тези мисли. Всеки човек е ценен.

☆☆☆

Пазарджик, затвора.

Господи, колко страдания в този свят!
Но да бъдат благословени страданията!

☆☆☆

С присъствието си укрепвай слабите, повдигай духа на обезсърчените и отпадналите.

☆☆☆

В ума има сили и възможности да поддържа връзка с всички хора, които мислят за Бога, които се молят и които любят Бога. Това е Братството на Любовта – Бялото Братство.

☆☆☆

Срещнах прост човек, но силен, устоял на всички мъчения. Срещнах интелигентен, богат човек, но сломен, отстъпил, изневерил и на себе си, и на приятелите си. Два типа – Минчо и Буров.

☆☆☆

Вярата е отношение на човека към великата Реалност, която той чувства, че не може да обхване и познае. Вярата е дълбокото и непосредствено чувство на човека за Реалността. Тя е сила на душата. Не може да обхване Реалността, но може да бъде едно с нея. В това е силата на вярата.

☆☆☆

Служението на Бога е непрестанно в този и в онзи свят. Бъдете свещеници и служители на Бога живаго!

☆☆☆

Понякога умът върви напред, той води. Друг път сърцето върви напред, то води. Някога мисълта води, някога чувствата.

☆☆☆

Не се безпокойте за Словото. Има души, за които то е предназначено, които го обичат и го очакват. Ще дойде времето за него. Всичко, каквото става днес в света, подготвя неговото време. Разумният свят дава условията. Каквито условия ни е дал, той има предвид да придобием нещо и да свършим някаква работа. Следователно каквито и да са, условията са добри.

Когато дойде времето, Господ ще промени условията, ще промени и хората, и ще отвори пътя за Делото си.

Не е достатъчно Слънцето да грее само отвън. То трябва да грее и в душата.

Научи се да живееш с Бога. Това е всичко.

☆☆☆

От едно небесно тяло око̀то приема лъч – виждаме светла точка. Това е поради слепотата ни. Ако имаме истинско виждане, този лъч се разлага, проектира се на екрана на съзнанието ни и ние можем да видим картини от този свят там, съществата, които го обитават, да доловим техните мисли и чувства и да влезем във връзка с тях. Това е виждане. А така, само една светла точка – това е първичен стадий на виждането, само едно предчувствие като как̀во носи този лъч.

☆☆☆

След всичко, което властта направи на Братството, къде друга̀де може да бъде моето място?

☆☆☆

„Ето, аз ви изпращам като овци между вълците.“ Бог е благоволил да погледне и в света на вълците. И понѐже милостта Му е безкрайна, да помогне и на вълците. Няма да останат завина̀ги вълци, я! Так̀в е законът на жертвата, так̀в е законът на Любовта – Любовта повдига, Любовта спасява, Любовта промисля за всички.

☆☆☆

„Не дойдох своята воля да сторя, но волята на Онзи, Който ме е проводил.“ – Христос е Пътят. Това е светият път на Синовете Божи. Другият път е пътят на Свръхчовешите. Те искат да струват своята воля. Това са двата пътя. Единият води

към спасение, другият – към погибел. Единият е път на смиренieto, другият – път на гордостта. Гордостта пред Божественото е безумие. Не е достойнство да бъдеш горд пред Създателя си. Към Онзи, Който те е създал и повдигнал, Който е извор на всички блага, Който те е кърмил като майка – към Него подobaва да имаш само едно отношение – смирение. Това е пътят на ученика.

☆☆☆

Внимавай как̀во Господ иска от тебе да направиш, и направи го ведна̀га, и как̀во Господ иска от тебе да кажеш, и кажи го!

☆☆☆

Всеки човек е един аспект на самия тебе, затова е казано: „Не съдете!“

☆☆☆

А това е правилното отношение: Към всички същества да имаш такова отношение, как̀вото Бог има. Това изучавай вся̀ко̀га.

☆☆☆

Да разгънеш живота си вър̀ху малка площ, като корала, да го проведеш между стотици хора, без да го усетят, между надзорници и наблюдатели, в часове, които ще избереш – ето как̀во уча тук. Велик е Господ!

Ето тук една система, изградена вър̀ху страха. Ученикът на Божествената школа има правило: „Без страх!“

☆☆☆

Светът, в който живеем, е мисълта на Учителя. Свят на светлина и свобода, свят красив и обширен като цялата Вселена.

☆☆☆

О. м. М.,

Сега ние живеем в Слънцето, заедно с Него. Сега всичко може да издържи, всичко може да понесе. Той винаги е с нас. Христос казва: „Дето съм аз, и те да бъдате заедно с мене.“

Б.

☆☆☆

Учителю, по-добре, че аз съм тук, отколкото друг. Благодаря ти, че ме избра. Подкрепи ме сега с Духа си, да издържа всичко и да свърша работата, която искаш от мен.

☆☆☆

Ние живеем в друг свят и едва докосваме тази действителност, която ни заобикаля.

☆☆☆

Днес две сили сега възправени една срещу друга. Но решението не е нито в едната, нито в другата. Третата сила - Великата Разумност е решаващият фактор. Ако тя се оттегли, Земята ще се превърне в пустиня и човечеството ще загине.

☆☆☆

Щом ни посещава Бог, щом ни озарява Неговата мисъл, щом Слънцето ни грее - ние сме свободни!

Ученикът е свободен! Да бъде свободен зависи от него. Изкуството е: при най-големите ограничения да намериш часовете, когато можеш да бъдеш свободен.

☆☆☆

Бъди тих и спокоен, гледай как Бог работи в света и се учи от Неговите пътища.

☆☆☆

Духът крепи тялото. Отдалечи ли се духът, тялото грохва.

Моите приятели, изворите в планината, пеят в гушата ми.

☆☆☆

27 ноември 1959.

О. м. М.,

Всякога поддържай връзката си с Божията Любов. Затова Учителя ни даде формулата: „Божията Любов носи изобилия и пълен живот“. Тя е ключ за разбиране на Живота. Когато срещна моя приятел, мисля за Божията Любов. Когато вземам хляба, мисля за Божията Любов. Всеки паод и всяко цветенце говорят за нея. Всичко ти говори за Божията Любов. Тя иде отвсякъде към нас, храни ни и ни повдига. Тя носи всички блага.

О. м. М., да благодарим днес на Учителя за всичко, което ни е дал и ни е научил. Б.

Изпращам ти мисли на самотника сред тножеството.

☆☆☆

„Но не съм сам“ - казва Христос, - „защото Отец ми е с мене.“ Тоест - Любовта.

☆☆☆

Животът има смисъл, когато човек живее за Бога. Личният ни живот няма значение, ако не е посветен в служение на Високия Идеал.

☆☆☆

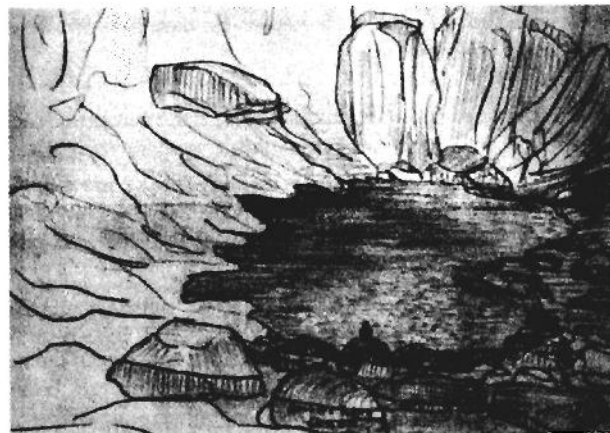
Последните думи на Учителя звучат в душата ми непрестанно. В тази опитност, която минавам, те ми дават сила. Те отварят очите ми за великия свят, който ни обгръща и пази, който изпълня със съдържание и смисъл живота ни. Това е ключът, който Учителя ни остави: „Едно е важно, само едно е важно...“

☆☆☆

Когато човек минава през областта на смъртта, пречиства се. Всичко ненужно отпада и непотребният баласт изостава. Човек се ражда отново. Смъртта е чистене. Хората, като не разбират това, боят се от нея.

☆☆☆

Нищо не може да спъне Божието дело, никакво насилствено отбън. То следва своя път и никой не може да смути великия мир, който обгръща тази свещена работа. Над нея бди Разумният свят, тя е под неговите грижи. Напразни са опитите на всички смутители, външни и вътрешни. Христос казва: „Моят мир ви давам“. Ние принадлежим на този свят и имаме в душите си Неговия мир. Едно трябва да знаете: Не бързайте. Човек от всичко най-много има време.

Приобщавай се тихо към Господа. Бъди всякога в съгласие с Него. Едно с Него – това е същественото.

☆☆☆

Окултистите са хора, които изследват невидимия свят. И учените днес изследват невидимия свят, но мислят, че той не е населен. Окултистите обаче твърдят, че и невидимият свят е населен, както видимият, и търсят пътища да влязат във връзка с неговите обитатели.

☆☆☆

Гледам хората тук, какви ли не престъпления тежат върху тях. Мисля и за нашите предатели и лъжесвидетели, които навремето аз предупредих за това, което искат да извършат, и наистина не устояха. Виждам, за човека и грехът е тъй привлекателен, както и добродетелта, злото - както и доброто.

☆☆☆

Към методите за работа: Ако се откъснеш от народа и отидеш в недосегаеми висини, той може да направи от тебе кумир. Това е отклонение. Бъди близо до човека, не се отдалечавай много - с човека и малко пред него, колкото да му даваш подтик да те следва, да върви напред.

☆☆☆

Съвременната младеж расте с мисълта, че всичко може да си вземе от живота, без да поема задължения и отговорности. Няма морален закон, няма мярка. Затова с такава охота отричат Бога. Те ще научат обаче един ден, че има отговорност. С всичко, което върши, човек подписва полица е падежът ѝ ще излезе

един ден. Днес човечеството изплаща стари полици. Учителя нарича тази епоха „ликвидация на века“. Това, за което се борят днес хората, е привидно. Не са тези причините, които се сочат. По-дълбоки причини групират хората в лагери и предизвикват тази борба. Причините лежат в далечното минало. Това е вековна борба.

☆☆☆

Декември 1959, Огняново

О. м. М.,

Когато излезна, ще посетим нашите любими теста, за да установим връзката с тях. Това са изворите, от които черпим сила.

☆☆☆

Да унижиш един човек значи да огорчиш Божия Дух в него.

☆☆☆

Да живееш в Доброто значи да живееш в Царството Божие.

☆☆☆

Нашият път е великата Любов.

☆☆☆

Любовта всичко осветява. Защото Любовта е свята. „А от всички най-голяма е Любовта.“ Първо е Любовта - „Отец ми е по-голям от мене.“

Когато Любовта докосне, оживява и възкръсва.

Да предадеш себе си на Любовта - това е пътят на ученика.

Малко писатели са се докоснали до Любовта. Всички се движат само в обектите на Любовта. Който я е познал, дава всичко за нея, него Божия благодат е осенила. Чрез обекта човек вижда Любовта, но самият обект не е Любовта. Любовта и обектът на Любовта са едно, но не са едно и също. Любовта осветява обекта. Учителя я нарича „Любов без обект“.

Мнозина са пели химни на Любовта. Но малцина писатели са се докоснали до този момент – познаване на Любовта: Достоевски, Толстой, Келерман, Куприн, Л. Андреев, Карин Михаелис, Селма Лагерльоф – малцина са се приближили до Светилището. Учителят е пътят. Учителят е вратата за този свят. „Аз съм вратата.“ „Аз съм добрия пастир.“ Учителят е един.

Който са познали Любовта, са взети от нея, принадлежат ѝ завсякога, те и през страданията, и през смъртта минават с радост заради нея, която са познали. Те принадлежат на Любовта във вечността. Тя се е докоснала до тях, те са оживели и възкръснали в живот вечен. „И това е живот вечен – да познай Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил“ – Любовта.

Страданията приближават човека до света на Любовта. Затова Бог ги е допуснал. Ученикът казва: „Да бъдат благословени страданията!“

☆☆☆

Страданието е лично, но то е и общ процес в живота, който повдига всички същества. „А кои са

тези с белите грехи? Те идват от голямата скръб“... (Откровението на Иоана)

☆☆☆

Това е Волята Божия: не да унищожаваш враговете си, а да ги спасиш и повдигнеш. „Моlette се за ония, които ви гонят.“ Защото Бог е Любов. „Бог не съзволява в смъртта на грешния.“ „Не дойдох да погубя, но да спася.“ Това хората трудно възприемат. Те смятат, че трябва да унищожат враговете си. Ето кое не е възможно.

Божественият порядък обгръща всичко. Учете, за да пребъдвате винаги в него.

☆☆☆

От какво се смушавате? Всичко, което не е в съгласие с великия разумен ред, ще отпадне. Само онова, което е в съгласие с Божествения ред, ще остане.

☆☆☆

Първото, което стои на едно място столетия, изпълнява Божието повеление. И то е служител. Човеците, които са призвани да служат на Царството Божие, може да вземат пример за търпение от него.

Времето е дадено, за да се изяви Божественият живот. То на него принадлежи. Само Божественият живот оправдава времето, само той го осмисля и изпълня със съдържание. Поради него то е време.

☆☆☆

Да общуваш с Божествения свят, да разговаряш с великите Братя, които живеят там, да виждаш

красотата на Божествения живот и да я разбираш, да те учи Бог чрез своя Дух, да ти разкрива Мъдростта, вложена в битието - това е пътят на ученика. Това е школата на Учителя.

☆☆☆

„Както ми е Отец заповядал, така правя.“ Христос - това е човекът, когото Бог е проводил да върши Волята Му. „Аз трябва да върша Волята на Оца си.“

☆☆☆

Запалената свещ свидетелствува за Слънцето.

Всяка искрица живот свидетелствува за Бога.

„Аз съм лозата, вие - пръчиците, Отец ми е земледеец.“ В този образ е предадено учението на Христа, учението на Учителя.

☆☆☆

Божията Любов струи през всяко цветение, през всеки извор, от плодовете, от житното зърно, тя ни обгръща и храни.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Изпрати от мен поздрав на всички братя и сестри. Всеки от нас, където и да се намира, е поставен на свята работа за Любовта, за Братството и Мира. Ние трябва постоянно да благодарим за това. С нас е Учителя и цялото Небе. Бъдете силни духом, непоколебими, верни и истинни. Здравя е „канарата“, върху която е основан „Домът“.

Нали Учителя ни е избрал?

Нарочен поздрав на Паша, Ана, Елена.
Б.

☆☆☆

12 декември 1959, Огняново

Обичний брат Боян,

Ние трябва да опазим лампадата, която Учителя запали. Когато дойде времето, малкият пламък ще се разгори и ще озари човешките души. Всички, които идват в нашата страна, я харесват, привлича ги; без да съзнават, те търсят светлината, която Учителя запали. Те усещат, че тук е „Небесният хляб“. Светлината е още скрита за тях, но един ден ще стане явна. Те търсят Учителя, макар и да не съзнават това. Нашата задача е да опазим светлината. И нека Той да ни ръководи във всичко, а ние да работим за добрите условия за делото му. Присъствието на Учителя се изявява във всяко външно творчество.

Да споделям с теб мислите си, това за мен е радост. Ако и да съм външно в ограничение, пътищата на ума и сърцето остават открити, свободни. „Светият път на Мъдростта“ е отворен пред нас. Сега оценяват освобождението, с което Учителя ни освободи, света, в който ни въведе. И като носим униженията, с които хората искат да ни унижат, и всичко, от което ни лишават, ние сме пак свободни и имаме всичко.

Само пътят на ученика, само той остава на човека - единствен път на спасение. Сега само той стои пред нас - Светият път.

Поздрав на учениците и на приятелите.
Б.

☆☆☆

Великите учения за Живота са дадени да повдигнат човека. В никое от тях човекът не е поставен тъй високо, както в учението на Христа. Само Божественото учение повдига човека и го освобождава. То открива пред него пътя на Синовете Божи и най-високото положение, което човек може да заеме. Да бъде човек едно с Бога, да работи с Него наедно - това е Христовото учение. Другото е езичество.

☆☆☆

Няма по-свещена работа от молитвата. За нищо не прекъсвай молитвата си.

☆☆☆

Какви възможности за работа имаме сега? Колкото и да са малки, ще ги използваме. Работата за Божието дело продължава, а Господ ще промисли по-нататък и ще даде свобода и простор за делото си.

☆☆☆

Не е въпросът мен да освободят. Комунистите трябва да изправят погрешката си спрямо Братството, да изправят отношението си. Не е толкова важно дали ние ще излезем или не. Важно е властта да вземе правилно отношение към Братството. Важно е да има свобода и простор за работа. За това се молим, за това работим.

☆☆☆

Среща с Ирода Антипа, четверовластника, Христос го нарича „лисицата“: „Кажете на тази лисица,

че мъртви възкресявам...“ Същият тип, удивително подобие в характера, привычките и начина на живот. Подобие има във вкусовете, похватите, даже в името и фамилията (Йордан Антонов!). Какви паралели съществуват в живота!

☆☆☆

Във великата борба за Истината, за освобождение на човека от греха, робството и лъжата ние достойно заемаме своето място, наред с всички борци и мъченици през вековете. Велика и славна е тази борба, какви подвизи, какви святи жертви са дадени за нея! Да бъде благословен Господ, че ни е призовавал, да бъде благословен Учителя, че ни е избрал да бъдем неговии работници! Христос казва: „Дерзайте, аз победих света.“

☆☆☆

„Красотата обогатява вътрешния мир на човека.“

Всички, които внасят красотата в живота, повдигат човека. Ученикът участва в красотата, във всичките и многообразни изявления: в светлината - в багрите, в музиката - в тоновете, в мисълта - в дълбоката и проникновена красота на словото, в сърцето - в прекрасния и необятен свят на чувствата. С колко красота е наситен Божественият живот! Всички добродетели, всички качества и сили, с които човек устоява, бори се и твори, идат от Божествения живот в него. Изучаваш ли човека, гледай на Божествения живот в него. Христос казва: „Отец

ми работи, делата Той прави.“ В това е учението на Христа, учението на Учителя.

☆☆☆

„Поетичното възприятие на живота, на всичко, което ни заобикаля, е най-големия дар, който ни е останал от детството. Ако човек не пратоса този дар в продължение на многото „трезви“ години, той е поет и писател. Възприемай живота като нещо винаги ново. На тази благодатна почва вирее изкуството.“ (Паустовски)

Паустовски е наш брат по мисъл.

☆☆☆

20 декември 1959.

Обичний брат Боян,

Сега от нас се иска голямо търпение. Търпение с вара, търпение с любов. Търпение със знание и твърдост. Господ ще устрои всичко според своя велик план. Братски поздрав,

Борис

☆☆☆

О. и. М.,

Аз всякога мисля за тебе.

Сутрин, когато посрещам Савнцето, първо на теб изпращам поздрав, и вечер, когато денят си отива, мисълта ми е при тебе.

Нашият живот е непреривен, вечен. Ние сме винаги заедно, все едно дали сме близо или далеч. Понакога ти се струва, че нашият живот изпъня Вселената и ние живеем навсякъде...

О. и. М., това е запаатата ти за ноември.

Изпращам ти мислите на „сатоника сред множеството“.

☆☆☆

Без Бога не може да има съвършенство, няма път към съвършенство, няма идеал. Подтикът към съвършенство иде от Бога. Той е силата, която движи всичко напред, повдига всяко същество. Като казваме, че светлината е главният фактор на еволюцията, че тя създава всички форми, разбираме Бога.

☆☆☆

И ние, учениците на Божествената школа, трябва да вземем своя дял в страданията на този народ.

☆☆☆

„Божията Любов носи изобилния и пълен живот.“

Бог се проявява в доброто, в разумността, в любовта, в правдата, в истината. Чрез майката Бог се проявява. Ръката, която помага, е ръката на Бога. Сърце, пълно с любов – Бог живее в него. Подтикът за всяка жертва иде от Бога, затова в молитвата се казва: „Бог на великата жертва“. Какво всъщност отричат онези, които отричат Бога? Те нямат разбиране. Красотата, знанието показват присъствието на Бога. Помни: Ръката, която помага, е ръката на Бога. И ръката, която дава, е ръката на Бога.

☆☆☆

За щастието не се иска много място, достатъчно е едно сърце, в което Бог живее.

☆☆☆

Едно от най-хубавите явления в живота са срещите на душите. Те през цялата вечност се реализират във все нови и нови форми. Те са вечни, тях Любовета ги урежда, а тя има грижливата ръка на майката.

„Защото е Твое Царството, и Силата, и Славата завинаги. Амин.“

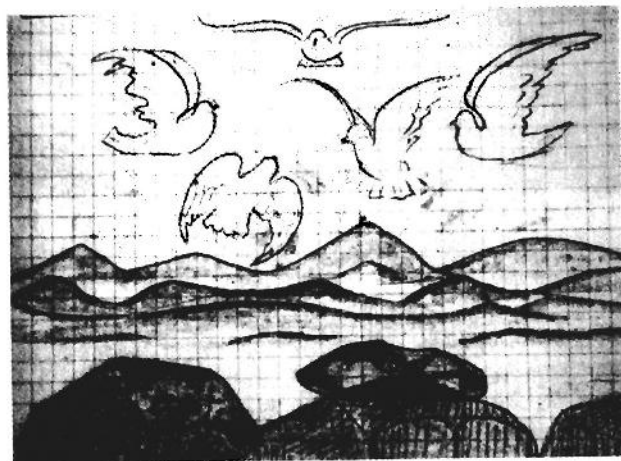
☆☆☆

Дръж се за естествения живот, и винаги с него – навсякъде и всякога, и не се смуцавай от нищо. Нито един момент от него не се изгубва, всичко е запазено в съкровищницата на душата. Един ден то пак ще се яви в своята пълнота и красота.

☆☆☆

Индивидуалното съществуване е привидно. Животът е общ, много души живеят заедно по закона на Любовета. Те се изявяват индивидуално, но живеят общ живот. Явяват се в този свят и се оттеглят. Те живеят в този и в онзи свят непреривно. Какви са връзките помежду им, какви са отношенията, какви мисли и чувства ги свързват – това определя Любовета. Едно семейство, едно Братство говорят за реалността на Големия живот.

Зад индивидуалното битие седи един велик Живот. В цялата Природа е тъй. Цъфне едно цветение – то е едно безкрайно малко изявление на великия Живот. Може да се яви едно цветение, може да се явят хиляди – все този Живот се проявява. В тези големи

На Зетата няма по-хубаво нещо от това да срещнеш не пътта, а душата. Каква красота, чистота и сила има в нея – живот на безсъртие и свобода!

движения на Живота индивидуалността е момент, но той говори за Великия невидим свят, откъдето Животът иде и където се оттегля. Тогава какво трябва да бъде отношението ни към смъртта? Смъртта не значи унищожение на живота. Индивидът изчезва – свършва ли се с това животът? Големият Живот, който е породил този индивид, е вечен. Той може да подхрани и други индивидуални съществувания, той може да подхрани хиляди хиляди, да се явява и изчезва където си иска. Гледай на Великия, Вечен Живот – „Канарата, от която съм отсечен“.

☆☆☆

„И ако те принуди някой да идеш с него една верста, иди две, и ако иска връхната ти греха, дай му и ризата си.“ (Матей, 5:41,42; Лука, 6:29)

В тези простички стихове е скрит един велик метод за работа, един велик закон – законът за жертвата заради Любовта. Любовта да бъде подтикът в твоя живот. Който издържа този изпит, той е пред прага на Школата.

☆☆☆

Тук срещнах хора, изгубили Божествената искра. Има нещо малко, което човек трябва да пази като зеницата на окото си. Изгуби ли го, той става играчка на стихииите, на слепите сили. Тогава изпада в робство – най-голямото нещастие, което може да го постигне.

Божествената искра е, която пази човека и го води в Пътя.

☆☆☆

Където и да си, търси светлината. При всички условия търси Божествената светлина. Тъй да си усъвремен към нея, както растението към Слънцето.

☆☆☆

Светлината изпълва съзнанието с красиви образи. Това е виждане, един проблясък в тъмната нощ. То може да бъде една искра – ти нея търси.

☆☆☆

Разумният свят ни опитва, дали можем да съществуваме без материална основа. – Можем, ние сме Идея, ние сме живият огън, който никога не угасва.

☆☆☆

Както малкото дете суче от майка си и черпи сила и живот, тъй и ученикът е свързан постоянно с Учителя си и черпи сила и живот.

☆☆☆

О. м. М.,

Тук като съм, често преглеждам нашия път стъпка по стъпка. Какъв прекрасен дял ни отреди Господ, да бъдем с Него и да бъдем заедно! Това е велика милост за нас. За това благодаря всеки ден, и душата ми пее песен Господу. Не се безпокой, Той и занаят ще устройва пътищата ни. Всичко е в Неговата добра и любяща ръка.

Свещените нигове на живота не се губят, те остават в душата за вечни времена.

Б.

☆☆☆

О. бр. Боян,

С търпение и постоянство, с молитва и усърдна работа измолваме условия за Делото. Те ще дойдат, добрите условия. А сега е „зима“ - нито се оре, нито се сее. Издръжливост се иска от учениците. Ще дойде времето, а с него и условията. Това е важен закон. Христос казва: „Не е дошъл още часът ти“. Какво величествено явление е Божественият живот! Действията се спенят, всяко на своето време. Ученикът наблюдава, търпи, издържа и се учи. Никак да се не стущавате. С мир гледайте на всичко, и с разбиране на ученици.

И тъй, ние сме винаги заедно и заедно с Него.

Поздрав на Паша, Ана, Елена. Мило ти е, като си помисля за тях.

Предай моя поздрав на братята и сестрите.

Б.

...И не се ли продават две врабчета за един асарий, и нито едно от тях няма да падне на земята без волята на Отца им. А на вас и костите на главите ви всичките са преброени“... (Матей, 10:29.)

☆☆☆

Голямото изкуство не е декламация, нито поза, то е Дух и Истина.

☆☆☆

Какво казваме на хората с нашия живот? - Съществува едно общество, където хората живеят като братя, учат, помагат си, зачитат свободата си, уважават се и се обичат. В Братството, на този

живот ние даваме най-прост и съвършен израз, без реклама, без пропаганда. Тъй, съвсем просто, ние присъстваме в света, присъстваме, както присъства едно хубаво цвете, един хубав плод, както присъстват житното зърно, малкият избор. Ние не спорим, не се борим с никого. Ние имаме всичко.

☆☆☆

О. бр. Боян,

Чети внимателно 17. глава от Йоана. Тя сега е особено важна. Препоръчай я и на приятелите. Учениците трябва да знаят, че ние сме един живот и тук, и отвъд - всички, които Любовта свързва в едно велико Братство на Любовта. Този живот е вечен и непреривен. В него стават промени, но той вечно се извява.

Живота на Братството, както Учителя ни го е предал, ще пазим. И най-малката негова проява за нас е свята.

Работата за делото трябва да бъде непрестанна и безшумна. Школата на Учителя продължава. Когато има условия, тя е явна, когато няма условия, тя е тайна. Тя е път на човешките души към Бога. Знанието, което Христос даде, и знанието, което Учителя даде, е вечно. То носи мир. „Мир ви оставям, мир ви давам.“ Човешкото знание крие опасности, противоречия, събужда борби, предизвиква бури, стущения.

Пазете живота, който Учителя ни предаде, това е искрата, от която човечеството ще се запали.

Братството е семенцето, в което е вложен новият живот. Това семенце трябва да се опази. От него ще израсне и ще се развие цялото растение.

Бъдете смели, спокойни, твърди, като ученици на Божествената школа.

*Братски поздрав,
Б.*

☆☆☆

Стремежът към съвършенство иде от Духа. Съвършенство без показ, без пози, съвършенство в простотата.

☆☆☆

Ние сме едно с Божия живот. Щом Господ е с нас, всичко можем да понесем.

☆☆☆

Азжата няма бъдеще. Насилието няма бъдеще. Любавта и Истината ще възтържествуват в света. Ние работим за тях. Ние служим и знаем на кого служим. Ние сме верни и истинни, като ученици. Нямаме пужда от множество, за да сме убедени, че Истината е с нас. Ние познаваме Истината и когато сме сами, и когато сме много.

☆☆☆

Не става въпрос да се създадат религии, църкви, обряди - това е правено в миналото. Бялото Братство съществува от зората на времената. Ние не говорим на хората за човешки учения, ние не създаваме човешки организации. Ние показваме на хората пътя към Царството Божие. Ние не проповядваме на хората учение, което трябва да заучат и приемат. Ние проповядваме безграничното знание

за Царството Божие. То се придобива през цялата вечност. Учителят казва: „И това е живот вечен - да познай Тебе, Единнаго, истиннаго Бога и Христа, когото си проводил“. Това знание е живот, то няма отношение към паметта на човека, то изпълва душата му, сърцето му, ума му.

☆☆☆

О. м. М.,

В хубавите нигове, които те посещават, винаги мисля за теб. Тъй ние пак сме заедно. Слънцето огрява сутрин върховете на Балкана... Мисля за нашето царство. Пак ще го посетим един ден! Понякога виждам Югрука, спомням си за изворчето край пътеката, където закусваме... Оттук понякога се вижда Белмекен, белите върхове.

Ще ги посетим с теб заедно! Във вечното Царство Божие, където Учителя ни въведе, ние пак ходим заедно, ръка за ръка. Защото тъй е благоволил Господ да бъде.

И тъй, като споделям всичко с теб, ние пак сме заедно, и пак ходим из нашето царство и разговаряме...

Б.

☆☆☆

Комунистите искат да ни унищожат: То е от неразбиране. Ние сме от онези, които не умират. Ние сме от онези, които живеят във вечността. Ако ние ги мразим заради това, ще мязаме на тях. А това би било за нас най-голямото нещастие.

☆☆☆

Бялото Братство - това са Синовете Божи.

☆☆☆

Няма по-хубаво от това да бъдеш служител на Любовта.

Божията Любов няма нищо [общо] със злото.

☆☆☆

През всички времена хората на Духа са се борили, страдали, умирали за Правдата и Истината. И днес е тъй. Докато? Докато възтържествуват. Хората на Духа живеят във вечността, те ще доведат Целото до победа.

☆☆☆

Има хора умни, интелигентни, способни, но всичко вършат в свое име. Те не носят Христовия Дух. Те са противоположното на него. В пътя на Христа вървят онези, които вършат Волята Божия. Това е Духът на Христа. „Аз трябва да върша волята на Отца ми.“

Този Път е живот вечен.

☆☆☆

Ние се молим: „Господи, да бъде Твоята Воля за нас.“ А това значи да си в ръцете на Бога, Той да работи върху теб. Няма по-хубаво положение от това.

☆☆☆

Каква богата галерия от типове има тук! Лишен от обикновените блага на живота, човек се прилепя към най-малкото благо, което му е останало: една по-вкусна хапка, някое малко удобство, някой навик за него са свещени. Това е онзи, дребният човешки

свят, това е истинският затвор. От него е много по-трудно да излезе човек.

☆☆☆

Човешкият свят шуми, кипи, ферментира. Божият мир е вечен. Ученикът казва: „На Тебе уповава душата ми.“

☆☆☆

Свободата зависи от това в кой свят живееш. В колкото по-висок свят живееш, толкова по-голяма свобода имаш.

☆☆☆

Като любиш врага си, любовта те пази от него. Който убива врага си, врагът му близо в него и той става като него.

☆☆☆

Човек е още спял за Божествен живот. Христос още не е отворил очите му.

☆☆☆

Ние проповядваме Божията Любов. Като я познаят, хората ще я приемат, рано или късно.

☆☆☆

Нашата сила се изпитва в търпението.

☆☆☆

Сън: Срецих млада мома, която плачеше и казваше: „Без Бога няма живот, без Бога не може да се живее!“ С голямо отчаяние плачеше.

Душата на съвременната младеж плаче.

☆☆☆

Мисълта за Бога освобождава.

☆☆☆

Царството Божие съществува във Всемира. Ние трябва само да влезем в него. Себе си трябва да подготвим, за да бъдем в него. Това е пътят, това е школата на Учителя. А не да създаваме свое царство, да устройваме света по наши разбирания. Царството Божие съществува и светът е устроен.

☆☆☆

В живота има нещо съществено. Страданията поставят човека във връзка с него. Него като познаваш, имаш път, имаш живот, имаш разбиране. Пътят към Бога е път на освобождение. Всичко друго остава на втори план или съвсем отпада. Оставаши Ти - Вечното Начало, Великата Реалност.

Познавай я както можеш - с ума или със сърцето си, или пък Тя сама ще се разкрие на душата ти чрез откровение. Тя е все една и съща. Това е Великата Същина, „Канарата, от която сме отсечени“. Познавай ли Ней, другото не е съществено. Това е светът на Учителя. Това е нашият свят.

Празният шум, който светът вдига, не може да смути Великия Мир.

☆☆☆

Вечният живот е нашия идеал. Към него е насочен погледът ни. Неговата музика искаме да доловим, неговия могъщ ритъм.

☆☆☆

С Бога всяка тежест е лека. „Ще ме призове и ще го послушам.“

Бог с присъствието си осветява всяко нещо. Да присъства Бог в живота ни!

☆☆☆

Виждам Божията Любов да струи през безброй сърца. Тя има много ръце, много очи, много умове. Долавяй шепота ѝ. Тя се усмихва в цветята, тя грее в погледа на майката, тя пее в потока - отвсякъде струи към нас Великата Божия Любов. Тя ни кърми, под нейните грижи растем.

☆☆☆

Има един начин и като си в затвор, да си свободен: Ще отидеш при Господа. Ще бъдеш с Него. Ще отидеш при Учителя, ще седнеш при поетите Му, ще учиш. Това е освобождение. Тогава всичко се носи леко, ти не си затворник.

☆☆☆

Когато човек е равнодушен към Божественото учение, това е признак, че ще му дойдат големи страдания.

☆☆☆

Където те е поставил Учителя да служиш, там ще служиш.

☆☆☆

Помни: Христос, Учителят работи да освободи човека от злото. Следователно работата продължа-

ва при всички условия. Учителят работи за спасението на всички хора, добри или лоши, вярващи или невярващи.

☆☆☆

Ние работим за Царството Божие. Бог ни е поставил да бъдем Негови ръце, Негови очи, Негово сърце. Затова всяко нещо, което правим, трябва добре да бъде направено. Както Той сам би го направил. Ние трябва да вършим „делата Божии“.

☆☆☆

От комунистите очаквахме съчувствие, разбиране, приятелство. А те неочаквано ни нападнаха изотзад. От неразбиране ли е това? Не е. Христос и Великият Инквизитор и днес седят лице срещу лице.

☆☆☆

Бог е нашата сила. Като мислим за Бога, придобиваме сила.

☆☆☆

При положението, в което сме сега, ние опитваме Божията Любов. Това е едничката Реалност. Ние вярваме само в Божията Любов.

☆☆☆

27 декември 1959.

Като направиш малкото добро, изпитваш радост. Тази радост иде от това, че си се докоснал до Божествения живот.

Мирът и радостта идат от Божия живот.

☆☆☆

Помни за какво е дадено времето. Христос казва: „Аз трябва да върша делата Божии“. Каквото казва Христос, отнася се и до всеки човек.

☆☆☆

Когато направиш нещо хубаво, вложиш любов, умение и разумност, изпитваш удовлетворение, една тиха радост. Как искате да видите Бога? Само чрез Сина.

☆☆☆

Ние принадлежим на вечния живот. А това, че вземаме този или онзи образ през времената, то е преходно положение.

☆☆☆

Един велик закон урежда сметките между хората. Това е закон на великия Разумен Живот. Не мисли, че ти си натоварен да вършиш това.

☆☆☆

„Научи ни да правим Твоята Воля.“ Това се отнася не само до хората, но и до всички живи същества.

☆☆☆

Брат - това не е временно отношение. Това е отношение през вековете.

☆☆☆

Има едно дръзко предизвикателство против истината, правдата, доброто. Това никога не остава безнаказано.

☆☆☆

Синовете Божи трябва да бъдат принесени в жертва за спасение на човечите. Нали в жертва се принася най-хубавото? Чистият трябва да бъде принесен в жертва, защото той влиза в живота на всички и ги привлича като магнит. Това е чистият Божествен живот, който спасява. Жертвата, страданията са начин да го възприемат хората.

☆☆☆

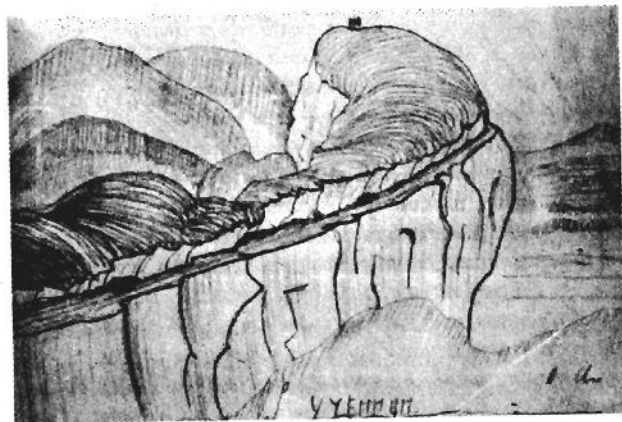
А сега нашата работа е тази: да срещнем онези, които Бог е призовал, и да им предадем Божествена искра.

☆☆☆

27 декември 1959.

Обичний брат Боян,

Ти ще си спомниш, че Учителя работи при всички условия. Сега ние следваме неговия пример - при всички условия ще продължаваме работата си. Условиата, които ни са дадени, са добри, защото са дадени от Бялото Братство, а ние сме негови служители. Следователно работата продължава! Важна е връзката, дълбоката вътрешна връзка. Не е въпрос до външна дейтелност, до външен шум, движение, баясък, парадност, не е до количеството, до множеството. Връзката е важна! Защото Небето е, което работи, а от нас се иска да поддържаме връзката си с него. Учителят казва: „Защото е Твое Царството, и Силата, и Славата завинаги“. И тъй, никакъв страх, никакво безпокойство! Гледайте напред с твърди и спокойни очи. Не сте ли ние предвестници на новия ден?

За нас остава пътят на жертвата - път на любовта, път на ученичеството. Най-хубавият път!

О. бр. Боян, сега опитвам какво нещо е връзката, която Учителя създаде между нас. Тя не е от сега, тя е от началото на времевата, не се е прекъсвала и няма да се прекъсне никога, а ще расте, ще се задълбочава и обогатява. Всичко ще премине, само Божият живот остава – вечният Извор. Някои мислят, че трябва да управляват Братството – заблуждения са това. Какво Братство ще управляват? Това не е човешко учение, това не е човешка организация. Това е великото Божествено учение, то не се утвърждава от човешки институти. То не може да бъде ограничено и управлявано от хора. То иде на Земята сега, в тази епоха, по нов, неповторим начин. Кой ще спре това или кой ще тури пречка? Господ държи условията в ръката си. Те идат с вретето си, по неизменните и вечни закони на битието.

Ако със силата не е правдата, тежко на силата.

Насилието почива върху страха. А на учениците на Божествената школа е дадено правилото: „Без страх“ Божествената школа е основана на Любовта. Бодри бъдете, силни бъдете! Такива иска Учителя своите ученици. Животът на Братството е в нашите мисли, чувства и постъпки, в отношенията ни към човека и към живота разумна Природа. Животът на Братството е реалност, която опитваме. Това е нашият живот. Ние говорим за него и с думите, и с делата си.

Братски поздрав, Борис

☆☆☆

Князът на този свят има власт над човека само една пета – върху тялото. Върху ума, сърцето, душата и духа власт той няма.

☆☆☆

Закон: Когато искаш едно благо за себе си, пожелай го за всички.

☆☆☆

Силата не е във формите. Те са резултат от действието на сили. Организиращата сила е важна – Идеята.

☆☆☆

Цветята показват какво става в лабораториите на Слънцето.

☆☆☆

Голямата грешка на хората сега е това: като мислят за Бога, мислят, че са във Него.

☆☆☆

Всички условия са дадени от Разумния свят, за да придобие човек нещо. При сегашните условия какво може да се придобие? Когато са разбрани, всички условия носят нещо хубаво за човека.

☆☆☆

Всяка сила във Него ще се разруши от собствените си противоречия. Или: силните се съкрушиха от собствената си сила.

☆☆☆

Господи, учи ме на законите на Твоето Царство.

Всичко съществува, за да се прояви Бог. Въпросът е доколко и в какво се проявява Бог във всяко същество. То е въздигане, то е разбиране.

☆☆☆

Един ден богатството на целия свят ще бъде донесено при нозете на Учителя.

☆☆☆

Относно мотивите по присъдата. Явно е: Присъдата е над Учителя и учението.

☆☆☆

Всяка песен на Учителя разкрива един момент от Божествения живот.

☆☆☆

И най-малкото същество има право на самозащита. Ако може да бяга, бяга. Ако може да се маскира по форма или цвят спрямо околната среда, маскира се. Законът за самосъхранение действа в цялата Природа, органическа и неорганическа. Всяко същество, и като се жертва, утвърждава себе си, тоест Онзи, на когото служи. И най-малката тревичка има своето предназначение в живота на Цялото.

☆☆☆

Възраждането на варварския, езическия свят, отричането на моралния закон, култът към престъпността, хулиганищината – всичко това е рожба на стария живот. Това е проказа за младежката душа. Въпросът за младежта е един от най-трудните проблеми днес.

☆☆☆

„Да бъде Твоята Воля!“ Един цвят – това е Волята Божия.

Един плод – това е Волята Божия.
Една пчела – това е Волята Божия.
Един извор – това е Волята Божия.
Житното зърно – това е Волята Божия.

☆☆☆

Учителя ни показва живота на Слънцето, живота на светлината със словото си, с песните си, с делата си, с образа си. Можем ли да се отделим от Него? Може ли някой да върне времето и да ни отнеме живота, който Той ни е подарил?

„Където и да бъда, аз всякога мисля за Тебе.“

☆☆☆

Господ е приготвил тези цветя за нас.

☆☆☆

Любовта осмисля всичко. Тя му придава цена. Любовта иде към нас от всички сърца, тя ни подкрепя, тя ни дава сила.

☆☆☆

Любовта осветява всичко. „Да се освети Името Божие“ значи: да вършим всичко с Любов.

☆☆☆

Външните форми, колкото и да са твърди и яки, са уязвими. Но Онзи, Невидимият, който ги създава, е неуязвим. Когато Той се оттегли, формите се разпадат; когато дойде, създава нови. Не знаеш откъде иде и къде отива. Той е Мощният и Силният. Търси Него – Невидимия, Незнайния, Вечния.

☆☆☆

31 януарий 1960.

Господи, благодаря Ти за този хубав ден! Благодаря Ти, че беше с мен и ми даваше живот. Благодаря Ти, че Твоят Дух ме посети и аз мисля.

Благодаря Ти, че Ти беше между нас и ние усещаме Твоята Любов в сърцата си, и бяхме едно в нея.

☆☆☆

През вечността много пъти сме минавали през долината на скръбта и страданията.

Минавай с благоговение – Господ е с тебе.

☆☆☆

Пътят към Голгота трябва да се извърви докрай. Той не може да се върви до половина. Щом Господ е минал по него, трябва ли ние да се страхуваме?

☆☆☆

В онези области на живота, където знанието не е проникнало, ние ходим с вяра. Това, в което **вярвам**, аз го **знам** непосредствено, то не се нуждае от доказателства.

☆☆☆

Господ е промислил за пътя ни. Като сме поверили живота си в ръцете Му, от какво има да се боим?

Когато си в пътя на страданията и изпитанията, само едно желание трябва да остане – да вършиш Неговата Воля.

☆☆☆

2 февруарий 1960.

Обичний брат Боян,

Ние живеем в нашия свят, и там като живеем, издържаме. Сега оценяват всичко, което Учителя ни даде. Мисля върху всичко и най-вече върху нашата работа. Една вътрешна радост изпитвам като си помисля, че тя не може да бъде уязвена или възпрепятствана от никого.

Благоо Братство е, което работи сега в света. Усещат мощните течения на силите, те минават през нас. „Малкото стадо“, което сега минава през изпитания, ти е още по-малко. Поздравявай приятелите от мен. Нека да се молят, да пеят, да работят. Сега е нашето време! За хубаво са изпитанията, придават чистота и сила. „За всичко благодарете“.

Поддържај връзките с приятелите, пиши по-често, следвай работата, както си я вършиш по-рано, с „Дух и Сила“. Които имат възможност да ходят из планините, да ходят, те са нашият дом.

Бога срещам и тук, в душите на хората и в сърцата. Той ми се усмихва и ми казва по някоя дума и чрез тези хора, които ме забикалят. Велик е Бог в своите изявления. Виждале трябва!

Пазете доброто разположение на духа си. С усмивка постръчайте всичко. В нас е силата. Наше е бъдещето. Наше е Царството. Господ е с нас. Тъй е било винаги, тъй е сега, тъй ще бъде всякога. Ние благоденстваме Царството Божие.

Пиши на брат Георги и го поздравя. Да те чака, има да се видят и говорят. Колко е хубав Божият мир, в който жи-

взем и в който сме заедно и с обичния ни Учител! „Аз съм лозата, вие пръчиците“, казва Учителят.

Предай поздрав на Паша и Ана, на Стоянка, Буча, Наталия, Ваад, Димитрий, на Методий и на твоята бригада.

Учителят се радва на добрите работници, на добрите ученици.

Братски поздрав, Б.

☆☆☆

Обична моя Мария,

Често спирам работата си и мисля за теб, за Малкия дом: „Какво ни прави сега мойта обична Мария?“ Мисля за нашата работа. Ние трябва да я вършим при всички условия.

Вдъхвам дълбоко свежия въздух, поне това тук имат. Марица бавно тече, и това е хубаво, че я виждам. В ясно време виждам Баалкана, Юмрука, побелели от сняг. Нашият Баалкан! Виждам и наклона към Тъжа, и Кагемлия - нашето царство!... Мисля си, какъв хубав път ни подари Учителят! Донесоха ми едно минзухарче, натопихме го във вода - аъч от Слънцето! Един ден пак ще посетим нашите любими места. Ще посетим нашите любими приятели. Пак ще ходим, хванати ръка за ръка, из нашето обширно царство. Господ е приготвял условията ни досега, Той ще ги приготвя и за в бъдеще.

Ако искаш, може да прочетете с Боян тези мисли, които ти пращам, но не ги оставяй при него, прибери ги ти. Б.

☆☆☆

Който има силата, а няма Правдата, ще изгуби силата.

☆☆☆

Тук е Бялото Братство - ние не делим хората по раси, народности, класи, религии. Човекът е важен. Божествената искра, вложена в него, търсим. Имаме към него отношение на брат. Това е единство, това е Мир.

☆☆☆

Духовните интереси у съвременния човек са слаби. Култ към себе си - го това е дошъл съвременният човек. Това е универсалната религия на Изтока и на Запада. Това е древният езически култ. Човекът не е дошъл още до учението на Христа.

☆☆☆

Ние не сме нито за социализма, нито за капитализма. Ние сме за Царството Божие. Този е нашият път.

В целия Космос, в безкрайните предели на Вселената се простира Царството Божие. Само в него човек ще намери Правдата и Истината, за които копнее неговата душа. Всяко същество в Царството Божие намира своето право. Затова ние се молим: „Да дойде Твоят Царство на Земята, както е горе, на Небето“.

Законът на Царството Божие е: Любов към Бога.

Да виждаш живота на Царството Божие - това е виждане.

Да живеш в Царството Божие - това е свобода.

Една проява, колкото и малка да е, ако принадлежи на Царството Божие, тя е пълна със съдържание и

смысл. Други прояви може да са големи и шумни, блестящи и тържествени, ако не принадлежат на Царството Божие, те са празен шум, „мед, шо зънати или кимбал, шо грънка“.

Евангелието е благовестие на Царството Божие. Словото на Учителя – също. Ние проповядваме Царството Божие.

Царството Божие е неуязвимо от никакво оръжие и недостъпно за никакво нашествие.

☆☆☆

Времето е като платното на тъкачката – от едно кросно се развива, на груго се навива. Това, което е било, ще бъде пак. Процесът е един, цялостен, вечен. Има хора, които виждат платното, цялото, знаят какво е навито и какво ще излезе като се развие.

☆☆☆

Днес човечеството боледува. Ще преживее ли кризата? Хората искат да турят „нов ред“, но турят все стария човешки ред и порядък. Тоест на първо място – своите интереси. В Божествения ред и порядък има справедливост, тука всяко същество намира своето право.

☆☆☆

Силите, които се борят да завладеят света, са неразумни. Ние не сме нито с едните, нито с другите. Светът си има Господар, има ред и порядък, това е устроен свят.

Ние работим за този ред и порядък – за идването на Царството Божие, това е нашия път и нашата работа. И в тази работа сме въоръжени с мощно оръжие – Словото на Учителя.

☆☆☆

Някои хора познават Бога чрез храната. На тях за Него ще им говорим чрез храната.

☆☆☆

Че гонят Братството сега, докато не е укрепило още, това е добре. Така то се запазва чисто. Тъй ще укрепне то, ще израсне здраво и силно. Всичко е за добро. А ние ще издържим на всичко. Гонението на Братството – това е предпазна мярка.

☆☆☆

Какво да кажем на хората? „Марто, Марто, много се трудиш, но Мария избра добрата част и тя няма да ѝ се отнеме“...

☆☆☆

Бог може да вземе какъвто образ поиска, и да се яви където и когато пожелае.

☆☆☆

Бъдещите космически полети ще стават не чрез взривове, космическите кораби ще се движат по лъчи, които човек ще изпраща в пространството. А далечните пътувания до планетите и Слънцето ще стават по онези електрични и магнетични течения, които свързват планетите със Слънцето и помежду им. По тези космични течения, които съществуват,

ще се движат звездните кораби на новия човек. Той ще направлява корабите си, ще им дава каквато иска скорост, до скоростта на светлината. Ще отива и ще се връща. Двигателят на бъдещето ще бъде лъчът.

Учителя е предвестник на тази епоха. Той даде образеца - Първия лъч на Изгряващото Слънце. Това е образът на новата култура. Всеки лъч излиза от център. Центърът говори за Първото Начало, Източника на всичко. Лъчът - това е Единството, това е Мирът. Взривът - това е старата култура, бунта на човека против Бога. Тази култура не носи нищо хубаво. Тя крие големи опасности за човечеството.

Новата култура е култура на лъчите, култура на изгряващото Слънце - то е нейният образ. Взривът разрушава, лъчът твори и гради. Творческото Начало работи чрез него. Лъчът е носител на Божиите блага.

☆☆☆

Това, че ни гонят комунистите, не може да бъде причина за лична неприязн към тях. И те, и ние сме сили на Великия Живот и вършим своята работа. Когато дойде нашето време, ще донесе добрите условия за работа. А то иде по неизменните закони на Живота за Цялото. В Божествения план всичко е предвидено. Затова ученикът се моли така: „Господи, да се изпълни Твоят Божествен план за делото Ти“.

☆☆☆

Животът, който Бог ни е подарил, е свят.

☆☆☆

Февруарий 1960.

Онези, които гонят Братството, не го познават. И тук като сме, ние работим за Братството. Никой не може да ни попречи да покажем Новия човек и тук, в затвора.

☆☆☆

От обикновената работа, която човек върши на Земята, Господ вижда как ще върши той работата, която един ден ще му възложи. Затова обикновената работа е важна.

☆☆☆

„Зидете се на дом духовен.“ Както клетките в организма се събират и образуват органи и системи, тъй и човешките души са свързани с дълбоки вътрешни връзки и извършват обща работа, ако и откън да не се познават. Един живот тече в тях, една мисъл. Това е братството.

☆☆☆

Ние живеем в онези, които обичаме и които ни обичат - в техните сърца, умове и души. Животът не е затворен само във формите. Има един живот, една сила, една душа, един дух, една любов - в Господа. „Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдем едно.“

☆☆☆

Законите на наследствеността най-добре могат да се изучават при цветята: тесменугите, карамфилиите, петуниите. Признаците, които се предават

от един на друг индивид, се виждат ясно по цвета. И може да се проследи къде се явяват, как настъпва един признак или се оттегля. Наследствеността е взаимно проникване на индивиди до пълно сливане. Преминува се през безброй комбинации. Това са опити на Природата. Една област, която човек малко познава. Известни качества се изявяват навън, други остават скрити. Какви велики художници работят върху цветята!

☆☆☆

В пътя на страданието най-подходяща мълчанието. Това е „Голгота“ – път към възкресение.

„Иди при братята ми и кажи им, че възлизам при Отца моего и Отца вашего, при Бога моего и Бога вашего.“

☆☆☆

Тази ефимерна власт, която наричат политическа, показва, че онези, които я имат, са платили цената за нея на „изкусителя“, от когото са я получили. Тоест поклонили са му се. Приели са да му служат. Затова всички те така много си приличат, независимо от това, в кои времена са живели и какви имена са носили.

Безумието завършва с катастрофа.

☆☆☆

Божественият живот се проявява и във временния живот. Явява се и се оттегля. Това са свещени моменти на Единния, вечния Живот, живот на Бо-

гия Дух. В него са Мирът, Красотата и Силата. Да пребъдваш в него значи да имаш живот вечен. „Живот на Благия Божий Дух.“

Мирът придружава Божествения живот. „Мир ви оставам, моя мир ви давам.“

☆☆☆

„Организация“ и „дисциплина“ – кой не си е служил с тях? Това са стари неща. Още при самото им създаване е посадено противоречието. От него рано или късно те ще се разпадат. Божественият живот е хармония, единство, свобода. Човешките построения, колкото и да са остроумни, са временни.

☆☆☆

Безумието на войната и до днес не е напуснало човека. За какво не е воювал той? За интереси, за това, че е принадлежал на различни племена, народи, раси, религии, класи – все ще намери за какво да воюва човек. Това е зверското естество в него. Не война, а творчество! Към творческа работа трябва да премине човек! Синовете Божии работят заедно с Твореца. „Отец ми работи, и аз работя.“

☆☆☆

Нашият път е вечен, за къде ще бързаш?

☆☆☆

Когато човек изгуби това, което е имал, то му става неизказано мило. То е окружено с ореол на святост.

Божият мир е прекрасен и вечен.

☆☆☆

Човек се привързва към имуществото, среда, условия - има ги, изгубва ги, докато разбере, че нищо не му принадлежи, и се примири. Остава му Божественото - умът, сърцето и волята.

☆☆☆

От всички видове мъчения, на които човек може да бъде подложен - глад, студ, непосилна работа, всевъзможни измъчвания с уреди - най-тежко е измъчването с хора. Има хора, чието присъствие е по-мъчително от всичко.

☆☆☆

Днес хората изучават науката да се отрекат от всичко, което са считали за свое. Това е силен урок, но само тъй човек ще дойде до неизменното, вечното, същественото.

☆☆☆

Божие присъствие превръща бедствието в благословение.

☆☆☆

Из живота ни с Учителя

Учителя взема брат Руси да го придружи на концерт.

☆☆☆

Понякога в слабите наглед същества има по-голяма съпротивителна сила и те са по-издръжливи, поради своята пасивност и примиримост. Силните индивиди са в борба със себе си и със средата, те по-скоро се

изтощават и взаимно унищожават. Затова е казано: „Кротките ще наследят Земята“.

☆☆☆

Има идеи, мисли, чувства редки. Те са като скъпоценните камъни, като редките елементи. Но те са крайно необходими за живота. Златото в кръвта е малко, но е необходимо. Има и много по-редки елементи от него. Има идеи, мисли и чувства, които идат от високи, далечни светове. От тях зависи всичко.

☆☆☆

Колкото и малко да сме, ние сме онази сила, която пази човечеството от разложение. А комунистите в неразбирането си ни гонят. В човешкия организъм има малки органи, но от тях зависи здравето. Ако те пострадат, целият организъм носи последиците от това.

☆☆☆

Времето, което ни е било дадено, ще се върне пак при нас, след като извърши своя кръговрат. Ще се върне обогатено, защото то обхожда много светове, много същества, с които сме свързани. Миналото ще стане бъдеще, бъдещето - настояще и пак минало. Има кръговрат на времето.

☆☆☆

Бог е устройвал живота ни досега. Той ще го устройва и занапред. Неговата милост и благост са над нас. Всеки ден опитваме Божията милост и благост.

☆☆☆

Ние вярваме в силата на Доброто и в силата на Любовта. Те ще спасят човечеството.

☆☆☆

Из живота ни с Учителя

Неделно туря ред в складовете с книгите. Учителя не се възхищава от човешкия ред и контрол, в които е скрито недоверие към човека (колкото и практични да са те).

☆☆☆

Господи, Ти ми дарувай Твоя Мир.

☆☆☆

В комунистите са се промъкнали същите сили на злото, от които човечеството страда от край време. Работата на Бялото Братство е непрерывна, тя е вечна. „Злото ще стане слуга на Доброто“.

☆☆☆

Божественото учение е за онези, които любят Бога. Те изучават Неговите закони, Неговия ред и порядък, и ги пазят.

☆☆☆

Човек може да живее едновременно в много хора – да живее и сега, и в миналото, и в бъдещето, да бъде тук и навсякъде.

☆☆☆

„От Египет повиках сина си“. Синовете Божии сред чловеците – това е „Домът Господен“.

☆☆☆

Цветята разказват за хубавия свят, от който идат. Един възвишен свят, който само отчасти познаваме чрез тях.

☆☆☆

Ние работим в името на Онзи, Когото любим. Заради Него работим. Работата ни трябва да бъде хубава. Ние сме като дребните рицари, подвизаваме се в името на Любовта.

Ние сме Велико Братство на любящите през всички времена, сега и в бъдеще, тук и по цялата Земя, в този и в онзи свят. Никой не може да уязви това Братство.

☆☆☆

Човек може да намери начин да се съпротивлява на всевъзможните ограничения и насилия и да запази свободата си при всички условия.

☆☆☆

Знай, че тук съм изпратен от моя Учител да свърша една малка работа.

☆☆☆

Като работи, човек е творец – трябва хубаво да работи, да създава хубави форми. Бог е създал красив света – цветя, птици, гори, води, облаци, чловеци – красотата навсякъде!

☆☆☆

Господи, Ти си ни дал цялата вечност да мислим, да живеем, да Те познаваме, да Те възлюбим. И какви

прекрасни условия си ни дал! Обзърнал си ни с Любовта си, водиш ни за ръка из Царството си и ни учиш. Благодарим Ти за всичко, което си ни дал и си ни научил.

☆☆☆

„Тръст смазана няма да настъпи и замъжряло кандилце няма да угаси“...

☆☆☆

Има Бог – ако гледаш на човека с любов, ако си готов да му се притечеш на помощ в нужда – да, тогава има Бог. Ако гледаш на човека като вълк – ограбваш, изядаш, погубваш – няма Бог. Ако гледаш с любов малкия живот и го пазиш – има Бог. Ако унижаваш, грабиш и онеправдаваш – няма Бог.

☆☆☆

Съвременният човек, заобиколен от студени механизми, които е създал, едва ли ще бъде пощастлив. Машините изсушават ума и сърцето му. Те постоянно утвърждават неговото съществуване, погледват личните му чувства, гордостта, а това е погрешен и гибелен път.

☆☆☆

Съвременният човек е толкова отровен от научния скептицизъм, че ако се опитате да му заговорите за Бога, почва да ви гледа с раздвоени очи, става неспокоен, става му неловко.

Хората ще опитат, че животът без Бога е проклятие, аг.

☆☆☆

15 февруарий 1960

О. м. М.,

След изпитанията, които преминахте, сега приемате това положение. Успокой сърцето си, не се тревожи повече. Ние продължаваме работата си, това е важно. В нея ние пак сме заедно, неразделни, това е сила Божия. Нашият живот е служение. Като гледам какъв свят е около мен, какви трагедии, каква бедността духовна, разбирам защо Учителят е пратил тук. И всички вий сте с мен и ми помагате. Голяма утеха има в това, и голяма сила. Животът предлага много случаи да говорим, да кажем една дума, а понякога и без дума, ние говорим с присъствието си.

О. м. М., имай упование, Господ държи ключа и когато дойде времето, ще отвори вратата. Нали се казва в Господнята молитва: „Защото е Твое Царството, и силата, и славата“. Не се притеснявай, разпусни сърцето си, почини и започни работата си – песните на Учителя. Припомни си твоите разработки и ги запиши, и продължавай по-нататък. Това е животът ни. Ние ще вършим работата си при всички условия! Така пак вървим наедно, ръка за ръка. Тъй ще бъде през вечността, защото сме едно. Учителя е устройвал досега пътищата ни, Той ще ги устройва и за в бъдеще. Ех, тайна Божия!... Всъщност ние живеем на всички сатънца и планети.

Мисля вече върху Разговорите на Изгрева. Те ще носят заглавие „Първият лъч на изгряващото Слънце“. Зная, Учителя ще даде условия да довършим работата си. Какъв чуден път ни отреди Той, прекрасен и пълен! Кой може да

върне колелото на времето и да ни лиши от него! Никой. Този живот стои пред нас и ни чака. „Господ е пастир мой, убежище мое и крепост моя.“

Не се безпокой за мен, аз се справям с всичко. Всякога съм с теб, всякога мисля за теб.

Б.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Трябваше да дойда в тази среда, в тези условия, за да оценя още по-добре какво нещо е учението, какво нещо е Братството, какво богатство е то! Това е градината на Учителя, това са душите Божии. Как ги е привлякъл Учителя с нишките на Любовта! Ние продължаваме Неговата работа - свещена работа.

Животът се явява напролет, развива се, принася плод и се оттегля. Сега е зима. Създаването на братския живот е най-хубавото време. То пак ще дойде по закона на ритъма. То иде с условията си. Не се съгущавайте, важно е да се поддържа връзката с Учителя. Животът на Братството да се пренесе главно в планините, в прък и в преносен списък. Господ чертае пътя на Делото си, от какво има да се боим? Понскаха да ме отдаечат от Братството, а сега съм по-близо до вас. Сега ние всички сме сплотени, единни и силни. Защитата ни пред Върховния съд беше за Учителя и Словото и изглежда, че е дала резултат, щом са вдигнали забраната от книжничната. Те ще се занисят. Има и съд на историята. Учителя ще изведе Делото си до победа. От учениците се иска работа непрестанна. Господ приготвя условията за Делото си. Не ни е оставил Учителя. Ние сме

едно тяло, един дух, ние сме винаги заедно! Вашата помощ чувствам непрестанно. Опитвам силата на Любовта - велика сила, затрогваща сила, сила Божия! Готови сме всичко да понесем за Неговото Дело.

Може би ще се опитат да наложат управа на Братството, това да не ви спущава. Които и да турят, всички да се приобщият, няма да се дели никой! Сплотени и единни, тъй по-добре ще пазим Делото. Казвам: ако решат да признаят Братството и да наложат своя управа, нищо от това. Идете са неуязвими, Словото е неизменно, силата е в учениците. Ние сме тук, Делото пазим свято. Молитва, връзка жива! Днес учениците проповядват и със слово, и с дела. Не е нужно много да се говори, една дума, а понякога и без дума. Ние с присъствието си говорим. Братството е градина на Учителя, това е богатство Божие. Външно то ръководство не е от значение. Учителя ни остави идеи, знание, живот - това ще пазим свято. Никакви спорове, никакви борби! Изборът е важен. Водата е важна. А каква ще бъде чешмата, това не е толкова от значение. Всичко посрещайте спокойно, като ученици, с мир, с разбиране, с дух. „Разумни като змиите, незлобливи като гъвобите.“ Словото уплзихте, това беше най-важната ни работа. Сега всички можем да посрещнем с усмивка.

Помнете часа на Школата, той е осветен от Учителя.

Б.

☆☆☆

Добрите чувства са малък огнец, запален в студено време. Все ще огрее някой ръцете си на него. А сега е зима.

☆☆☆

Животните в ожагите, изложени на хиляди опасности, са изострили сетивата си, закачили са мускулите си, винаги са готови да посрещнат опасността. В това изключително напрежение те се развиват. Човек в обикновения живот е загубил тази способност, но в опасността тя се събужда.

☆☆☆

Какво значи човек без Бога? Той си служи и със злото, и с доброто, и с истината, и с лъжата, и с правдата, и с неправдата - и всичко използва за себе си.

☆☆☆

Какво повече можем да искаме от това, което Господ ни е дал?

☆☆☆

Гледай спокойно на всичко. Господ устройва бъдещата наша родина.

☆☆☆

Бъди винаги чист и светъл, на думи скъп, на дела богат.

☆☆☆

Срещнах едно сърчице тук, което се разхожда, едно простичко сърчице, то си ходи в образа на човек. (Тубийката, католишкият свещеник.)

☆☆☆

Да се бориш за време е полесно, отколкото да се бориш с времето.

Бог изпълва живота ни открай докрай.

☆☆☆

Гледам тези хора - равнодушни, погълнати от себе си, без стремеж, без път - това не са човеци, това са късове, това са отломъци, парчета от човек.

☆☆☆

Ние сме елементи на Божествения живот. Туй, което става с нас, е предвестник, показател за онова, което иде за другите, за всички.

☆☆☆

Живо е Словото на Учителя в душите ни.

☆☆☆

„В начало бе Словото“. Ние сме една дума в Словото на Учителя. Ние сме тон в песните на Учителя. Родина наша, Дом наш, свят на душите ни...

☆☆☆

Силата на молитвата е в това: „Господи, да бъде Твоята Воля!“

☆☆☆

Има много светове, човек може да си живее в който иска. Всеки попада в онзи свят, който си е избрал. Животните са образи на различните светове. Тук сме пратени на работа.

Има много светове, но едно е Царството Божие. Там е живот вечен.

Човек носи в душата си копнежа да се пожертва за Великия Живот, от който той е искра, независимо от това как си го представя. От този копнеж са се родили святите подвизи на всички времена.

☆☆☆

Най-важната ни работа, онази, най-съществената, в която влагаме ума, сърцето, душата и духа си, която изпълва живота ни, не зависи от условията. Работата на ученика продължава при всички условия, тя е непреривна; тя оправдава времето.

Условията не могат да бъдат пречка да живеем живота, който Учителя ни е учил да живеем.

☆☆☆

Христос е идеалът. „Ето Човекът!“ Като отхвърлят Него хората, какво им остава?

☆☆☆

Като станеш сутрин, кажи: „Господи, какво искаш днес да извърша?“

☆☆☆

Човек не знае, кое е най-хубаво за него. Затова остави Господ да устройва пътя ти.

☆☆☆

Времето тече, образи възникват и образи изчезват, по милостта Божия, вечно и непреривно. Само Вечният живот задоволява душата и духа.

☆☆☆

Ако Господ те изпрати в ада да извадиш една душа?

☆☆☆

Това безсмислие, което е обхванало съвременния човек, този страх, тази трескава дейтелност, това движение, този спорт, с които той иска да заглуши

Работата на ученика е най-важната. Работа съсредоточена, работа в вялчание. Не допускай нищо да те разсейва. Работа за сватото дело на Учителя. Работа с любов. Посрещай всичко с мир.

страха - те са предвестници на Великия глад. Скоро всичко това ще омръзне. Иде Великият глад в света. Както братята на Йосифа отидоха в Египет за жито, тъй ще дойдат и при нас.

☆☆☆

Формите, колкото и да са свършени, са временни. Божествените идеи ги създават като съдове на живота.

☆☆☆

Щом Учителя ги е дал, условията са добри. Във всички условия, които Бог е допуснал, има нещо хубаво. Въпросът е да го откриеш и как да го използваш - в това седи разумността. Сега е време за вътрешна работа. Нашата радост е, че сме с Учителя, че сме заедно. Това е Неговият свят, нашият свят. Господ ни води за ръка из Райската градина и ни учи. От какво има да се боим?

☆☆☆

Учителя няма да остави учението да го изопачат хората, да се направят от него църкви и религии. За тази епоха друго е определено.

☆☆☆

Един слънчев лъч е пратеник. Чрез него правим връзка с Бога. Ветрецуът, който ни милва, изявява Неговата милост и благодат. Цъветението, и то свидетелствува за Него. Въздухът и просторът също.

Все за Тебе мисля, към Тебе е насочена мисълта ми. Всеки миг от живота ми принадлежи на Тебе, Господи.

☆☆☆

Голямо изкуство е да извикаш у един човек Бога да се изяви. Това е благословение и за него, и за теб.

☆☆☆

За Братството всякога ще има място в света. То показва на хората как да живеят. То изгражда отношенията между тях като отношения в едно семейство - дава образа, по който ще се устрои бъдещото общество.

☆☆☆

Истинското изкуство е език на Божествения свят.

☆☆☆

Ние показваме живота на Духа. Той е красота, творчество, сила, свобода. Мерките за красотата и хармонията са вложени в човешката душа. Тя ги има и човек трябва да ги пази. Мярката - това е Божественото в човека. Духът е мерило на нещата. Всяко творчество е подчинено на тези мерки. От тях произтичат и мелодията, и хармонията, и всичко хубаво в живота.

Благата са плодове на Духа.

☆☆☆

Когато неправдата разяжда един свят, тя ще го разруши. Животът е в правдата, в истината, в доброто, в любовта, в мъдростта. Това е нашият път. Пътят, в който ни води Учителя.

☆☆☆

Душите, които минаха в пътя на Истината, преминаха в живот вечен. Другите ще се пречистват.

☆☆☆

26 февруарий

Д-р Цонев ми прочете възражението на адвокати-те по делото. Добре е направено, ясно, обосновано. Само че днешното правосъдие не търси правото, то само оформява едно предварително взето решение. Целта е да ме отстранят от Братството, а и като лишават Братството от материална основа, да му нанесат удар. Но те не знаят, че Братството е неуязвимо, то е **идея**, то е **живот**, който всякога може да създаде своите форми, нови и по-съвършени. Борбата отвън е проекция на борбата вътре в човека. Както се разреши борбата в човека, тъй ще се разреши тя и отвън. В тази борба ние не сме неутрални, защото същите сили се борят и в нас.

Ние сме за Доброто, за Правдата, за Божията Любов, Мъдрост и Истина, за Свободата и Братството между човешите.

☆☆☆

Учителя подготвя формите и условията за Новата култура – това става днес в света. Съдържанието, което ще изгълни тези форми, е дадено в беседите на Учителя. Това е новият живот.

Всички заблуждения ще паднат. Само Истината ще остане, само тя е вечна.

☆☆☆

„Ако окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде чисто.“ Мисленето е виждане.

☆☆☆

1 март 1960.

О. м. М.,

Слънцето посрещат сутрин с тисъята за теб, тъй започва този ден. И вечер пак заедно го изпращате. Тъй беше в нашието светилище в Рила, в нашето царство, където живееш заедно и сега, и всякога.

Гледат спокойно как времето тече край пен, както реката, край която живея. Сега знам, че времето се оправдава от Любовта. Това е важно. Заради Любовта е дадено времето. Този завет ни остави Учителя. Хубавият наш живот нито е отминал, нито е недостиган. И сега ние сме в него, както сме били всякога. Ние винаги живеем в нашия свят, където и да се намирате.

О. м. М., поздрав за Пролетта! Не ти изпращам тарте-ница от тук, така че има...

Животът идва и се оттегля. Какъв ритъм, каква песен! Дихание на Вечния...

Б.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Трябваше да прочета няколко антирелигиозни статии в светски списания, за да разбера защо е това ожесточение срещу нас. Старият религиозен живот е в упадък. Религиозните представи и понятия са надживени, с тях не е нужно

да се води борба. Но възраждането на вярата в Бога, новото отношение на човека към Бога - ето от какво се боят най-много атеистите-материалисти. Срецу това те се борят с фанатична непритиримост. Това са все същите реакционни сили, които в миналото издигаха кладите, днес те само са се предприели. Сега те пак искат да оковат човечеството в догмите на една „религия“, така че я противопоставят на религиите, като я наричат „атеизъм“ и „диалектически материализъм“. Днес тя е декорирана с науката и една нова схоластика се създава, за да я насажда и пази.

Обичний брат Боян, може би ще се направи опит да се вметнат в братския съвет неподходящи хора, враждебни на Делото. Защото целта им е да разрушат онова, което Учителя съгради. Тук трябва да се внимава. Зная, учениците ще устоят докрай. Но не се спущайте от нищо. Посрещайте всичко със спокойствие. Сега минавате през изпитанията, за които Учителя ви е предупредил. Той ги нарича „пресядане“, минаване през „гърмона“, през ситата. Но законът е такъв: това, през което минават учениците, иде за всички.

О. бр. Б., всеки на мястото, на което е поставен от Учителя, ще устова за Делото. Никой няма да напуска поста си. Бъдете спокойни, спели, решителни, силни, радостни в мъчнотията. Цели и в политвата е казано: „Премаме страданията, които ни изпращаш, с радост на нашето сърце“.

Ние вече извървахме големия път. И в такъв, който ни остава, ще бъдете все така верни и истинни.

„Без страх в Любовта безгранична.“

Б.

☆☆☆

Силите, които поробват човека, ако не дойдат откъдето и да идат обаче, те идват върху човека поради това, че той ги носи в себе си.

☆☆☆

Нашият път: освобождение на човека от неправдата.

Независимо от външните условия, ние следваме нашия път. Външна борба не водим. Трябва да се просвети човека, и добрия, и злия. Школата на Учителя - това е бъдещето, това е пътят на човечеството. Когато Христос запитва: „Вярваш ли в Сина Божий?“, то значи: Вярваш ли, че Той е път на спасение за теб и за всички хора? Тогава върви по този път! Нима е лесна външната борба? Но по-труден е вътрешният път - да приемеш Истината по свобода, без да те заставят насила. Нашият път е не своето право да търсим, не за своя интерес да се борим. „Не дойдох своята воля да върша, а волята на Отца, който ме е проводил.“ Това е пътят на Христа, пътят на Учителя, нашият път.

☆☆☆

Количина ще приемат, не е важно. „Които Бог проведи“. Ние не съдим хората за техния начин на живот, но следваме нашия път. В пътя на Любовта няма насилие, няма неправда. „Но кой ще ни чуе?“ - Онези, които Бог проводи.

☆☆☆

Нашият път е път на учение, а не на забавление. Нашата работа е да приемаме Божия живот и да го предаваме. Онези, които Бог проводи при нас, ще ги посрещнем и упътим към него. Те са определени. Те ще гойдат в Братството.

☆☆☆

Плодовете, със своята овална форма, представляват различни проекции на Слънцето. Стилизиране на неговия образ. Слънцето ни се изявява чрез тях и ние се запознаваме с неговите сили - с интелигентността им, с качества им.

☆☆☆

Не обременявай хората със своите болки. Носи ги сам и търпеливо.

☆☆☆

Иоан, 12:3: „А Мария взе един литър чисто драгоценно миро нард, и помаза нозете Исусови, и изтри ги с косите си. И домът се изпълни с благоухание.“ Това е любящото сърце. Само любовта извършва красиви постъпки.

Всичко красиво в живота иде от Любовта.

☆☆☆

О. т. М., аз всякога мисля за „Малкия дом“, който е Дом Божий.

☆☆☆

Навсякъде, където и да се намираме, ние сме ученици на Божествената школа.

☆☆☆

Само глупавите мислят, че могат да унищожат врага си. Мъдрецът казва: „Любете враговете си“.

☆☆☆

Където и да си, при каквито и да е условия, нищо не ти пречи да вършиш Волята Божия. И роб да бъде човек, може да върши Неговата Воля. А това е най-важното.

☆☆☆

Необикновен живот е животът на ученика: вяра, надежда, упование, търпение и най-вече Любов.

☆☆☆

Днес хората спорят живял ли е Христос. За историческия Христос спорят. А то е учението на Любовта, което ни привлича.

☆☆☆

Ние сме едно велико Братство, в този и в онзи свят. Никой не може да уязви това Братство.

☆☆☆

Учението на Христа и учението на Учителя е учение за Единството.

☆☆☆

Нашата работа е такава, че тя е благословение за всички - и за тези, които ни обичат, и за тези, които ни гонят.

Работата, която Бог ни е възложил, надхвърля границите на времето и пространството.

☆☆☆

Любовта определя пътя ни.

☆☆☆

8 март 1960.

О. бр. Боян,

Най-хубавите мигове в живота ни са, когато направим връзка с Бога. Те са свещени мигове. Заради тях живеем.

Поздрав на теб и приятелите за Прогетта! Вара жива, бодър дух, работа непрестанна!

Б.

☆☆☆

Сега това ни остава – да живеем в света на Учителя, тоест най-хубавото. Всичко, което е хубаво в живота: песен, хармония, ритъм, цвят, движение, добродетел, разумност, красота, знание, правда, истина – всичко това иде от Духа. Следвай пътя на Духа. Онзи, който носи огъня на Духа, е „кротък и смирен по сърце“.

Божественото учение е вложено в молитвите, които Учителя ни е дал.

☆☆☆

За да бъде интуитивното долавяне чисто, то трябва да бъде свободно от всякакво желание.

☆☆☆

Да бъдеш с онези, които обичаш и които те обичат, това е щастие.

Да мислиш за онези, които обичаш и които те обичат, и това е щастие.

☆☆☆

В Разумния живот скокове в развитието няма – нито във външния, нито във вътрешния.

☆☆☆

Ние носим Идея, ние носим знание, ние сме сила Божия. Можем да създадем форми, но няма да останем затворени в тях.

Историята на човечеството е наша история.

☆☆☆

Социализмът си присвоява всички права, добродетели, сила и богатство, които животът е изработил. Той смята, че всичко принадлежи на него и се дължи на него. С такава илюзия живеят и я внушават на другите. Един ден ще настане отрезвление и ще познаят, че има Господар на живота.

☆☆☆

Мислиш ли за Любовта, мисли за вечността. Ако и да се проявява във времето, Любовта принадлежи на вечния живот.

☆☆☆

Навсякъде, по цялата Земя са учениците на Учителя в Дух и Истина. Ако на едно място не ги приемат, те се явяват на друго. Където и да са, те свидетелствуват за великото и вечно Царство Божие. Те минават с печална усмивка по Земята, почти винаги хулени и гонени. Господи, ето, те Тебе гонеха, че нас ли няма да гонят?

☆☆☆

Да живееш в Господа, да чувстваш Неговото присъствие, да виждаш Неговото изявление – това е живот вечен.

☆☆☆

Нека формите, времето и пространството да не ти бъдат пречка, а ти се приближавай до Бога. Колкото си по-близо, по-голяма свобода имаш.

☆☆☆

При страданията участват сърцето, умът, душата, духът и тялото. Ала само тялото може да бъде ограничено.

☆☆☆

Ние идем от един Велик живот, на който сме безкрайно малка проекция. Оттук произтича идеята за братството.

☆☆☆

Толстой е моралист. Той иска да покаже на хората как да живеят, но и сам той не знае как. А им казва само, че не живеят добре. Той казва: „Покайте се“, но не посочва пътя. Учителя дава именно пътя, знанието, въвежда в Царството Божие. Толстой със сърцето си е по-близо до Истината, отколкото с ума си.

☆☆☆

В космичното пространство една Идея може да стане център, около нея ще почне да се събира веществото, да се организира живот – и един нов свят възниква...

☆☆☆

Послушанието е качество на ученика. То е необходимо за изпълнение на Божията Воля. Христос казва: „Не дойдох своята воля да изпълня, Отче, но Твоята“. Кротостта, смиреннието и послушанието вървят заедно. „Да укрепнат в мен всички твои добродетели.“

☆☆☆

Много пъти чужди завоеватели са налагали своята власт и са туряли своя отпечатък, ала с време животът се е справял с всичко. Защото животът е даден, за да се изпълнява Божията Воля. Тази е задачата, която му е поставена.

☆☆☆

Тук сме като в отшелниче, подвизаваме се като отшелници. Навярно в миналото сме минали през това положение. Ученикът живее с Бога, дали в общество или в самота, в пустинята – все едно.

Словото на Учителя е живо в душите ни.

☆☆☆

„Чистите по сърце ще видят Бога“. Тоест чистите по сърце ще познаят Бога. Чистото сърце приближава до Бога.

Ние сме едно с чистите, честни и справедливи хора по цялата Земя.

☆☆☆

Атеизмът е рожба на стария живот. Той е като кукувиче яйце – който се заеме да го отгледа, ще му

изяде всичко, ще изхвърли пиленцата му. Той е ненавистен, всичко иска да погълне. Защо трябваше комунистите да започват гонение против онези, които вярват в Бога? Не им ли стигат класовите врагове? Глупава политика, глупава мярка.

☆☆☆

Учителя казва: „Българският народ може да бъде силен само чрез Божественото учение“. Силата е в Божественото учение. В него има идея, знание, сила Божия.

☆☆☆

В този купеж на интереси, страсти, амбиции може ли да се говори на хората за идеи? Пътят на Божественото учение не е чрез властващите. Той минава през сърцата и душите на смирените. Властниците, ако спрат вниманието си върху него, ще мислят как да го използват за себе си.

☆☆☆

Които Бог е привлякъл, ще дойдат. Това е път на самота сред множеството, което шуми, кипи, вълнува се. Нашият път, святият път, той не е път на слава, почести и богатство, а път на страдание и жертва. Но и път на блаженство.

☆☆☆

„Князът на този свят“ е властта. Христос казва: „Ето, иде Князът на този свят, и аз нямам нищо с него.“ Не очаквай от властта нищо добро за Божественото учение. Но да се отчайваш, значи да не

познаваш силата на това учение. Тази власт, която
поиска да унищожи Словото, да разтури Братство-
то – какво мислят, какво ги очаква?

☆☆☆

Божият Дух е, който ни учи. „Да се освети Име-
то Божие“ – това е животът на Божия Дух, живот
вечен.

☆☆☆

Като пътуваме в пространството на този голям
космически кораб, наречен Земя, определено е през къде
трябва да минем и къде трябва да призовем Името
Божие. Това е работа. Една дума, една мисъл, едно чув-
ство – това е сила! Те могат да станат център, око-
ло който да се създаде един свят. Пространството
е изпълнено с живот, „живот на благия Божий Дух“.

☆☆☆

В Природата индивидът лесно се появява и изчез-
ва. Това показва, че зад него има по-голям живот, от
който той иде. Този живот е важен.

☆☆☆

Индивидът е временен, видът е дълговечен. Инди-
видът се явява и изчезва, видът се развива и усъвър-
шенства. В реалния свят има свършени същества,
които поддържат вида и изпълват със съдържание
формите му, определят неговата служба в живота
на Цялото.

Един ден, когато и да е, индивидът ще бъде по-
жертван. Такъв е законът.

☆☆☆

Срещнах чистия тип на езичника. Много естест-
вен и непосредствен. Как са се запазили такива пър-
вични форми? Като че току-що са създадени.

☆☆☆

Онова, което работиш, колкото и малко да е,
трябва да бъде хубаво изработено. От това иде ра-
достта от труда.

☆☆☆

Несвършеният човек каквото и да направи, то
носи печата на неговото несвършенство.

☆☆☆

Идеята за Бога не може да бъде отричана или от-
хвърляна. Всяко живо същество говори за Бога на свой
език.

Идеята за Бога е най-високият връх, до който чо-
век е стигнал.

☆☆☆

Вярата е познаване на Реалността чрез сърието.
И малкото дете познава майка си тъй. Тя го стопля,
храни, милва, целува, пее му, говори му – детето по-
знава майка си и я обича. Това е вярата – непосред-
ствено познаване на Реалността.

☆☆☆

Старата, древната борба на титаните се възраж-
да днес в нова форма. Но тя е все същата. И тя ще
завърши тъй, както първата. Това е мистичен образ.
Човек се противопоставя на Божественото – с как-

во? С това, което е взел от Него. Какъв може да бъде изходът от такава борба? И, какъв смисъл има тя? Там е безумието на титаничте.

На съветския човек много му импонира свръхчовекът на Запада и той му подражава. Този път обаче води до безумие.

1
☆☆☆

„Изяви ми се тъй, както Ти благоволяващ, както на Тебе е угодно.“ Бог ни се изявява по хиляди начини: в майката, в бащата, в братя, в сестрата, в приятеля – във всички, които ни обичат. Формите и образите на Любовта се менят, но тя е все същата – вечна и свята. В нея е вечният живот.

В школата на Учителя се изучава Любовта. Ние върваме в Любовта.

☆☆☆

Когато дойде човек до неизмеримата и невесома Реалност, разбира, че тя е, която твори, която всички движи, оформява и организира.

Вярата е отношение на човека към неизмеримата и невесома Реалност.

Неизмеримият и невесом свят е тъй реален, както този свят. Всичко, каквото съществува във видимия свят, иде от невидимия.

Мисля за неизмеримия, невидим свят, светът на вечното Настояще, от който идем и в който ще се върнем, където са всички онези, които обичаме и които ни обичат.

☆☆☆

Това е виждане – да имаш око за проявите на Божествения живот на Земята и да ги разбираш. „Да дойде Твоето Царство на Земята.“ Божието Царство сега иде на Земята, в света на спящите съзнания, в света на инертната материя. Ние сме негови работници.

☆☆☆

„Не знаеш ли, че Отец ми е в мен и аз в Отца?“ „Делата Той прави.“ В това е учението на Христа. Това е положението, което човек трябва да постигне. Това е Пътят.

☆☆☆

Много светове има един в груз. В кой от тях е будно съзнанието? „Другият свят“ не е понятие за място. Материалистите го търсят в пространството и възкликват иронично, че никъде не го намерили. Понятието „място“ е въпрос на съзнание: къде е будно съзнанието и за какво е будно – това е мястото, на което се намира човек, светът, в който живее.

☆☆☆

Ние сме онзи хубав живот, който Бог е благословил. Ние се явяваме и изчезваме, и пак се явяваме и изчезваме, през всички времена и на всяко място. „Дето е Господ, там съм и аз.“ Има отношения към Малкия живот, има отношения към Големия живот.

☆☆☆

През джунглите на хиляди суеверия човек се приближава към Бога.

☆☆☆

Работата е там, че животът не е само **рефлекс**. Вярно е, има и рефлeksi, но има и нещо първично, което иде от Вечния Извор. То е същественото, то е важното – **творческото** начало във всяко живо същество.

Живите същества не рефлектират на външните условия, а творчески реагират. Творческият момент тук обаче е толкова малък, че поради несъвършенството на своя ум, човек не може да го долови и го отрича. Съвременният човек има много ограничени представи за живота. Материалистите мислят, че има само органически живот. Извън органическия живот обаче има обширни области на живота, непознати още на човека. Той тепърва ще ги изучава. Това е необятен свят. Там са образците на формите, които се създават във времето и пространството. Там са плановете за развитието на органическия мир. Това е неизмеримият, невесомият, невидимият свят. Видимият, материалният свят е само безкрайно малко сечение от него. Неизмеримият и невесом свят, ако и невидим, е по-реален от видимия. Той се проявява в органическия свят и изчезва. Оттегля се, пак се явява и пак се оттегля. Това хората наричат „смърт“ – една илюзия.

☆☆☆

Молитвата е план за работа на ученика.

☆☆☆

Христос е Дух, Мисъл, Живот, Сила. Той Е сега и всякога. Материалистите-атеисти спорят дали е живял исторически или не. Човешки неразбирания.

☆☆☆

Където и да се намираме, ние сме в школата на Учителя. В нейния живот присъства Бог. Животът на Школата е живот на новото човечество.

☆☆☆

Мисли за какво Бог ти е дал тези условия и ги използвай разумно. Има време за всичко.

☆☆☆

Много пъти грубата сила се е опялчавала срещу моралната сила, срещу силата на Духа. Победата ѝ е била временна и привидна. Силата е на Духа, на Истината, на Правдата – сила непобедима, сила Божия.

☆☆☆

Ние не мерим нещата с нашите интереси. Ние служим на Големия живот, него имаме пред очите си всякога.

☆☆☆

Това, което става днес, не може да бъде разбрано, ако се разглежда само за себе си. Това са моменти от големия Божествен план. Обикновеният историк не може да проникне в този план. Само мъдрецът

голавя Божия план. Само на пророка се открива бъ-
ещето.

Често пъти силите, които изглеждат противополо-
жни, са две половинки на едно цяло. Затова Хрис-
тос казва: „Любете враговете си“. В Божествения
план противоречия няма.

☆☆☆

Словото, което Учителя даде, показва, че иде един
нов живот. Пред човечеството се отваря нов път.
Колко хубаво е казано в Молитвата на ученика: „И
да бъда, Господи, като малките деца на Твоето Цар-
ство – послушен, прилежен, търпелив, постоянен“.
Всяка сила на живота, която Бог е призовал, ще из-
върши работата си.

☆☆☆

Любовта е всичко.

☆☆☆

Важен е животът в Господа, Неговата Любов, Не-
говата мисъл.

☆☆☆

Тежко на онзи, който е противник на Истината
и Правдата.

☆☆☆

Животът не е само икономика, техника и
спорт. В живота има свещени неща. Човек е рабо-
тил и се е борил хиляди години, за да ги придобие.
Те трябва да се пазят свято. Всички жертви за
тях са оправдани.

☆☆☆

Тук онзи, който няма вътрешен живот, се превръ-
ща в пустиня.

☆☆☆

Божият живот изпълня Всемира. Човек трябва да
го открива и възприема.

☆☆☆

Учениците трябва много да работят, много да
се молят, много да мислят, докато се пробуди една
човешка душа.

☆☆☆

Щом живеем сега, живели сме всякога. Щом живеем
тук, живеем навсякъде.

☆☆☆

На гъното на най-голямата скръб има капка бла-
женство.

☆☆☆

Има материя, има и закони, на които е подчине-
на материята. Има и морален закон, който опреде-
ля мястото на човека в живота, отношенията му
към ближните и към всяко живо същество. За всичко
това е нужно знание и добра воля. Човек знае много
малко. Има много неща, които той не знае, зато-
ва много въпроси не може да разреши. Доскоро той
нищо не знаеше за елементарните частици: йони, про-
тони, неутрони, фотони, мезони и пр., сега ги изуча-
ва. Когато човекът нищо не е знаел за тях, те не са
ли съществували?

☆☆☆

Божият Дух е важен. Кога Духът ще посети човека, не зависи от човека. „Вятърът вее където си ще, и гласа му чуваш, но не знаеш откъде иде и къде отива; така е всеки, който се е родил от Духа.“ (Йоан, 3:8)

☆☆☆

Времето... Човешките понятия за време – година, ден, час – са относителни. В Природата има друго време. Други определят времето.

☆☆☆

Рядко се среща устойчив човек, човек, на когото всякога можеш да разчиташ. Само онзи, в когото Божият Дух живее, е устойчив. На него всякога можеш да разчиташ. Това е човекът.

Мъртва природа няма. Божият живот изпълва и прониква всичко.

☆☆☆

Бог се изявява чрез онези, които Го любят.

☆☆☆

Винаги уповавай на Господа – великата Любов, великата Мъдрост, великата Истина, великото Добро.

☆☆☆

Навсякъде в Природата виждаме съгласуваност, координация, проява на Разумността.

☆☆☆

Страната, в която Божественото учение е гонено, ще се превърне в пустиня.

☆☆☆

Господ е скрил най-хубавите си бисери в най-скромни форми.

☆☆☆

В творчеството човек забравя времето.

☆☆☆

В какво седи Новото учение? – Любов към Бога.

☆☆☆

22 март 1960.

Обична моя Мария,

Животът ни е един живот. Душите ни са една душа. Тъй е казано в Словото: „Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдем едно.“ Обичам да мисля за теб, за нашия хубав свят, за нашия светъл път с Учителя. Аз всякога мисля за теб. И сега ние сме всякога заедно.

Пролетта пристъпва, оттук сяда нейните стъпки навсякъде из нашето царство. Тъй, както си ходехте ние с теб, посрещайте я като скъп гост от нашата небесна родина и ѝ се радвайте.

О. м. М., поздравявам те с нашия хубав празник на Пролетта.

Предай моя поздрав на Станка, Надка и Златка.

Б.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Ние проповядваме Бога, Вечния и Святия. Този път, който сега минаваме, е осветен и благословен от Учителя. Тежките условия споляват само ония, които нямат вътре-

ишен живот, връзка с Бога. Който е свързан с Бога, той се пречиства и обновява в страданията.

Поддържайте огъня на Духа. Условиата ще дойдат на времето си.

„Аз затова дойдох и кръщавам с вода, за да бъде Той изявен на Израила.“ (Иоан, 1:31)

Ние вършим работата, за която Господ ни е проводил сред този народ. Ние трябва да присъстваме в този свят и в това време, за да се извърши Божиата Воля. Вяра, упование, търпение! Ние трябва да присъстваме в този свят, за да се извършат някои процеси, а други да не се извършат. Ние сме сили на Божествения живот, от какво има да се стущавате?

В света, в шутния външен живот трябва да се поддържа малкия Божествен живот. Той е като зародиша в семенцето, той е най-важният, заради него е всичко друго. Важна е Божествената искра, в нея е бъдещето. Бог внимаваша на нея. Бъдете бодри духом, силни и радостни в мъчнотииите.

О. бр. Боян, поздравявам те с Пролетта. Господ е с нас. Учителя е с нас. Бъдете бодри духом, смели и решителни. Предай моя поздрав на приятелите.

Б.

☆☆☆

О. бр. Боян,
Виждам, мисълта на Учителя прониква цялата Земя. Тя прониква всичко – и въздуха, и водата, и хляба. Те са наситени с нея. Те са радиоактивни с нея. И светлината е наситена с Неговата мисъл. Новите идеи, новата мисъл,

новият живот идат отвътре и отвън. Човек, иска или не иска, ще ги приеме.

Ученикът се моли тъй:

„Господи, Боже мой, обичний ти Учителю, да се изпълни Твоят Божествен план за Делото ти, и ние да бъдем Твои работници всякога.“

Настъпва духовната Пролет. Всичко се събужда за живот – и житото, и паевелите. Само ученикът на Божествената школа разбира това, което става днес. Затова той посреща всичко спокойно, с любов и търпение.

„Той иде!“

Поздрав на теб и на всички приятели за Пролетта – нашата духовна Нова година. Тя носи големи блага от Бога за учениците. Те трябва да са готови да ги приемат.

Поддържай връзката с приятелите. Пиши постоянно в провинцията, поддържай духа и насърчавай.

Любвици, мъдри, спокойни, силни, търпеливи, смели, решителни – такива иска Учителя учениците си.

Б.

☆☆☆

О. м. Мария,

Когато сядат да се храня, представям си Малкия дом. Пак седим с теб на масичката и аз заемат мястото си. Когато казвате нашата кратка молитва, ние сме всецяло в нея, сто – ние сме заедно. Тъй по-малко чувствам, че сме отдалечени. Понякога си представям, че седим край огнеца на Замъка, дишате, гледате, слушате, мислите. Живеем в нашия свят – обширен, красив, вечен. Друг път сме на Ел Шадаи, при камъка на Учителя. Ех – простор, въздух, светлина,

свят на любовта прекрасен! Зная, в него всякога ще живеем с тебе, хубаво и тихо, както Бог повелява. Това е нашият свят. Всички, които обичаме и които ни обичат, живеят в Любовта, а „в Любовта раздяла няма“. Ние живеем във всичко, което обичаме. Това е светът на душите ни. Всяко наше изказване сред Природата е молитва, общение с Него. Мисълта ни е отправена към Него. Сърцето ни за Него пее. Мисля си, колко работа още ни чака. Ти почни да обработваш и приготвяш твоите разговори с Учителя. Те ще бъдат най-хубавия дял в следващото тооче „Свещени думи“. Успокой се, почни работа и върху песните. Тъй ми се иска да довършиш работата си! Господ ще реши въпроса за нас. Ние чакаме с Любов, с търпение, с вяра, с упование. По цялата Земя, сред всички народи живеят учениците на Учителя. Те образуват Великото Братство на чист и свят живот – служители Божии, творци и работници за Царството Божие. Те се отличават, те имат особено отношение към светината, към въздуха, към хляба, към изворите, към планините, към всяко живо същество. В това те са едно, един живот – животът на Учителя.

„Изяви ни се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Бог ни се изявява чрез всяко благо.

О. м. М., поздравяват те с Пролетта, с нашата духовна Нова Година. Оттук аз следя всеки трепет на живота, който иде. Поздравявам всяко зелено листенце и всеки цвeтeц. Зная какво става и в нашето царство, навсякъде: кога цъфтят минзухарите по Балкана, игликите по Витоша, водните прилуци край Езерото на Чистотата (божествена та иглика). И нашето изворче там саушаа как пее. Оттук

следя как се разпразяват езерата и как в тъмните води се овладяват облаците. Слушат шума на потоците и изворите. И ние сме все заедно с теб, хванати ръка за ръка, и ходим из нашето царство, което Бог ни подари за вечни времена. Поздрав на Станка нарочно, вярно и добро сърце. Ще даде Господ, пак ще се видиш.

Б.

☆☆☆

5 април 1960.

Божиие мисли летят като жерави по небето. Истината е с нас, и Правдата е на наша страна. Значи Бог е с нас.

☆☆☆

Божествената природа в човека е, която се бори, която се жертва, която твори. А сега някакви човешки организации искат да си присвоят заслугата за тези високи прояви на човека.

☆☆☆

Малко значение има къде се намираме по място. Любовта е, която оправдава Времето и Пространството.

☆☆☆

Срещнах човек скромен, простичък, искрен. С какво достойнство отстояваше мой правото си да живее и мисли както разбира! Това свое право той отстояваше спокойно, с примирение – приема всички жертви, плаща с цената на свободата си.

☆☆☆

Когато Истината слеза на Земята, и лъжата става активна. Тя черпи от благословението, което Истината носи. Но тя ще отстъпи. Такъв е законът.

За тази епоха не е определено да се създават замбोरени форми и системи. Божият Дух изпълва всичко. Той създава формите, но е свободен от тях.

☆☆☆

Истината побеждава, Правдата тържествува, Мъдростта управлява, Любовта царува, Доброто Божиите блага раздава.

☆☆☆

Ние сме ученици на Бялото Братство. Ние знаем своето място в живота и своята работа. Ние вършим работата, за която Бог ни е пратил, непреривно. Тя е работа за идването на Царството Божие на Земята. „Въдвори Царството си в нашите души.“ Навсякъде, по цялата Земя работят работниците за това Царство. Това е Братството. Учителя е с нас. Днес цялото Небе работи.

Братството е проекция на Царството Божие на Земята.

☆☆☆

Днес много се говори за расовата дискриминация. Въпросът за разстоянието между хората не е толкова външен, колкото вътрешен. Вътрешен, морален закон определя мястото, което човек заема, средата, в която живее. Не е необходимо да поставиш всеки

човек наравно със себе си, но трябва да отдадеш правото на всеки човек, правото, което Бог му е дал. Не да го използваш, но да уважаваш неговия начин на живот и мисъл. Това е правилното отношение. Моралните качества определят мястото на човека, средата му. Неравенството е естествен закон. По-важни са отношенията в неравенството. Тук се вижда човекът. Днес много се шуми с расовата дискриминация. Това са политически спекулации, това не е търсене на истината и правдата. Нови отношения към човека са нужни – искрени, справедливи, честни.

☆☆☆

Изкуството трябва да убеждава човека в силата и тържеството на Правдата и Доброто.

☆☆☆

Нашият път: Ние обичаме Истината, търсим Правдата, носим Любовта, прекланяме се пред Мъдростта, служим на Доброто.

☆☆☆

Хубавият живот отминава, не се застоява. За в бъдеще той ще ни срещне още по-хубав и по-богат.

☆☆☆

Голямо изкуство се иска от ученика, за да намери „светлия път“ сред този шум и суетня на съвременния живот.

☆☆☆

Колкото по-остроумна е една теория, толкова по-далеч е от Истината.

☆☆☆

Има хора, които носят ограничението и робството със себе си. Каквото и да приказват, те не са свободни и на другите не дават свобода.

☆☆☆

Който може да живее при мъчните условия, може да живее и при добрите условия. Много хора, които имат добрите условия, не умеят да живеят.

☆☆☆

Молитвата е най-важната работа на ученика.

☆☆☆

Моралната сила иде от Правдата. Няма ли Правда, няма морална сила. Който пренебрегва моралната сила, ще изгуби всичко.

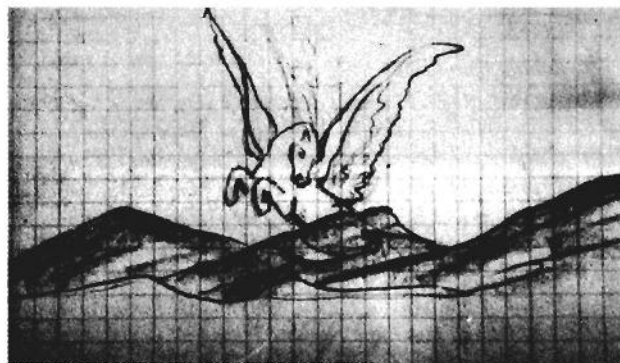
Да отричаш Бога значи да отричаш Правдата, Доброто, Истината. Бог се изявява чрез тях.

☆☆☆

От край време в душата на човека се борят доброто и злото. Днес тази борба достига своя апогей в душата на славянина. Тук конфликтът е най-драматичен и най-трагичен. Защото тук е определено да стане развързката.

☆☆☆

Личният живот е малък и незначителен. Той добива смисъл, значение и сила, когато е посветен в служение на Великия живот. Тогава намира своето призвание, своето място в него. Тогава той вече не е той, малка искра, а това е вече великият Божий живот.

Мисълта трябва да има полет във вечността и безкрая, а не да остава затворена във формите, във времето и пространството. В този слеп полет чувството трябва да я придружава. Тъй човек живее в свободата.

☆☆☆

Игва едно цветение през пролетта, израства, цфти и плод принася. Наесен си отива. Напролет пак игва. Какъв хубав закон на живота!

☆☆☆

19 април 1960.

Обичний брат Боян,

Където и да сме, при каквито и да е условия, дали в този или в онзи свят, ние сме работници за Царството Божие. Оттук иде нашият мир. Каквито и мъчнотии и страдания да срещнем в този път, те могат само да ни радват. Това е нашето служение, за това сме дошли на Земята. И тъй, ние вършим работата си при всички условия и постоянно мислим за нея с любов. В нея ние сме всички заедно с нашия обичен Учител. Този е пътят, който Учителя ни показва. Този е нашият път.

Тези дни си чета „Високият идеал“. С каква любов е дал Учителя тази беседа! Само Любовта може да изнее такава свършена поема. Този е езикът, с който трябва да се говори днес на човека за Бога. Много съм мислил за новия език, който трябва да намерим, с който трябва да говорим на хората. Учителя е дал образец. Трябва да подберем такива беседи, да ги подредим и издадем в отделни томчета – „Избрани беседи от Учителя“. Почнете отсега да подбирате такива беседи.

Поздравявай приятелите от мен. Поддържай жива връзка с провинцията, както правеше това по-рано. Изпращай им материали от Учителя. Това е много важно!

Работете спокойно, с мир и постоянство, с любов и вяра. Ние знаем, ще се изпълни Божественият план на Учителя за делото ту.

Братски поздрав на теб и приятелите!

Б.

☆☆☆

Обична моя Мария,

След работа, привечер, аз се разхождам някой час или седя в някое кътче на двора. И ето – ние пак сме заедно, гледате как игва пролетта, как се обличат дръвчетата, как се менят цветовете на паанината, как облаците пътуват. Ние се разхождаме заедно и разговаряме. Мислим за нашата работа, която ни предстои, за нашия път сега, за нашия път във вечността... Тези са най-хубавите ми часове тук. Аз ги пазя ревниво и гледам да съм сам. Постоянно си чета „Високият идеал“. Той изразява най-свършено копнежа, с който дойдохме при Учителя, с който живеем и сега. Това е вдъхновена поема. Не зная, дали е изказвано нещо по-хубаво! На съвременните хора трябва да се говори за Бога с езика на „Високият идеал“. Това е образец, който Учителя ни е дал. Един ден, когато имаме възможност, ще издадем няколко томчета „Избрани беседи от Учителя“. Ще ги преведат и издадат на всички езици. Подбирайте отсега с Боян такива беседи. С тях трябва най-напред да запознаем света, след книгата „Учителя“. Не се безпокойте за Делото. Учителя ще даде условия за работа. Поддържайте Духа у приятелите, Духа на учениците на великата Божествена школа.

Б.

☆☆☆

Пред лицето на великия Разумен свят всичкият този кипнеж и врява, която вдигат човеците на Земята, е детинска игра.

☆☆☆

Мисълта ни е само за Делото. Това е нашата свещена работа, която Учителя ни повери.

☆☆☆

Когато Любовта посети едно сърце, някъде в Космоса се туря началото на едно слънце.

☆☆☆

Виж птичката, която прави гнездото си – Бог работи чрез нея. „Бог е Любов“. Взема много образи и ни се явява по много начини. Бог присъства навсякъде. Да Го открие, да направи връзка с Него – това е изкуството на ученика.

☆☆☆

За да мислиш по известен въпрос, трябва да имаш вътрешна сила, вътрешен потенциал. Мисълта трябва да се отгледа, както майката отглежда рожбата си.

☆☆☆

В света, в който живеем, намираме Материя и Живот. Но има и много други неща, които не познаваме още.

☆☆☆

Ученикът черпи от Вечния Избор.

☆☆☆

Човек отстоява с Божествените добродетели. Те са силите, които Бог му е дал, да работи и да се бори.

☆☆☆

В света, в който живеем, има временни, има и вечни неща. Защо човек трябва да иска да са вечни временните неща? Разбиране е нужно.

☆☆☆

Братството не е обикновена човешка организация. То почива на вътрешни закони, вечни. Всъщност, тук има **един закон – служение**. Работа за Царство-то Божие. Гледай спокойно във вечността, с вяра, с упование, с търпение – с очите на Любовта.

☆☆☆

Тук може да се наблюдава, да се види мощицата приспособимост на живота. Човек се приспособява към условията, към средата, набавя си елементите, които са му необходими. Устройва се тъй, както му е присъщо, и създава своя свят. Какви ли не видове дейности е измислил той, за да задоволи нуждата си от дейтелност, от творчество. Интересни са и отношенията, които се създават, как се групират хората, по какви закони възниква дружбата между тях.

☆☆☆

Ние проповядваме Бога, Високия идеал, към който човек вечно се стреми. Какво значи вяра в Бога? Във всеки човек да намериш най-хубавото, което носи.

Трябва да обичаш човека, за да намериш Божествена-та искра в него.

☆☆☆

Човек вижда само малка **отсечка** от живота. Как ще разбере **линията**, която иде от безкрайността и отива в безкрайността? Само мъдрецът има това виждане на Цялото. Човешкият живот е лъч, който излиза от Бога, отива в безкрая и се връща пак към Бога през цялата вечност.

☆☆☆

В страданията страдай дълбоко и пълно. Това са свещени мигове, не ги пропускай. Не убивай времето, нито го запълвай със забавления. Страданията са път към Бога. Учителя казва: „Един ден човек ще благославя страданията“. В страданията бъди съсредоточен, да разбереш какво Бог иска да ти каже. Да доловиш и най-малкия оттенок на Неговата мисъл и чувство. Животът има дълбини, които са достъпни за човека само в страданията.

Ученикът благодари за страданията.

☆☆☆

Има два свята: светът на безлюбието и светът на Любовта. Светът на безлюбието се шири навред, на всяка крачка го срещаме. Ние искаме да покажем на хората света на Любовта. Най-красивите прояви в живота се дължат на него. Това е първият лъч от изгряващото Слънце. Това е чистата вода от главата на извора.

☆☆☆

На Земята всяко нещо започва и свършва. Това показва, че то е само част от един вечен процес. Във временното трябва да виждаш вечното, в частта – Цялото. Така може да бъде разбрана и частта. Трябва ли тогава човек да иска временното да бъде вечно?

☆☆☆

Ако не можеш да видиш Божията ръка, която ти подава късчето хляб, какво виждаш тогава?

☆☆☆

След всичко, което направиха на Братството, къде другаде мога аз да бъда?

☆☆☆

Много хубави дни сме видели, и още много ще видим по милостта Божия.

☆☆☆

Ученикът живее в своя свят, при каквото и условие да се намира, той работи и мисли. Може ли да се каже тогава, че той е в затвора?

Ние сме тук заради нашето право да мислим. Струва си да плати човек всичко за това право!

С присъствието си тук ние казваме: Онзи, който приказва за „мирно съвместно съществуване“, за „веротърпимост, правда и свобода“, не говори истината.

☆☆☆

Ние сме тук, за да мислим.

3 май 1960.

Обичний брат Боян,

Където и да бъдете, ние сме в школата на Учителя. Трябва да даваме пример на разумност, на доброта, на вяра и постоянство, на сила и устойчивост. Това е нашият път - радостни в страданията, силни в мъчнотията. Ние идем от един възвишен свят, важно е да останем верни на нашия свят. Да мислим, да чувстваме и постъпваме според неговите закони и изисквания. Тогава от какво има да се боим?

Идеята за Братството е жива. Това е животът на нашия свят. Той се изявява тук, на Земята във форми, дела, мисли и чувства. Това е животът, който сме опитали и опитваме. Идеята за Братството е жива! В сърцето ѝ е Божията Любов. Тя е като семенце, тегърва ще израсне и ще даде плод.

И днес „Ирод“ гони „детето“, иска да го погуби. „Детето“ трябва да бяга в „Египет“. Такъв е законът. Но ще дойде и вторият момент: „От Египет повиках сина си“. Това са мистични моменти, те всякога стават. И сега трябва да се изпълнят. **Всичко**, което става, има своя дълбока смисъл и значение. Учениците ги разбират.

Непрестанно мисля за бъдещото устройство на братския живот. Постоянно мисля за нашата работа. Когато се срещнем, ще споделяме всичко. Братския живот водете спокойно, разумно, според условията. И възможностите. Сега ние сме по-силни, по-споотени, по-единни от всякога.

Поздравявай приятелите от мен. Подкрепай ги непрестанно. Без страх бъдете. Сmeli бъдете. Ние сме ученици на Учителя!

Когато настане удобен момент, ще искаме да ни върнат беседите, които ни изеха - и братските, и частните. Според решението на Върховния съд те не са забранени.

Б.

☆☆☆

О. м. М.,

Ние живеем тънко, когато сме заедно. Мислим, когато сме наедно, и се радваме на живота и свободата, когато сме двамата. И в скръбта, и в радостта ние сме все заедно. Наедно преживяхме най-голямата радост - да бъдем при Учителя. Наедно преживяхме и най-голямата скръб - когато Той си замина. Наедно ще довършим работата, която Той ни остави. И заедно ще се върнем при Него. Стрележът към Красотата и Съвършенството ни доведе при Учителя - „чистия паанински Извор“, „високия Връх“, „Гърдия гъч на изгряващото Слънце“. Ние имахме най-хубавия дял - да бъдем спътници на Словото. Нашият живот е втъкнат в него. Това е нашият светъа Път. В него ние вървим ръка за ръка с тебе, радостни в страданията, силни в изпитанията - ученици на Учителя.

Каква мощна сила има в любящите сърца и в светлите утробе! Чрез тях Бог работи и преобразува света. Без тях светът би се превърнал в пустина.

Тук, пред нашето жилище, има градинка с цветя: тегуки, шибой, ирис, здравец. С тях разговарят сутрин, преди да се събуди народът. Има и бели брезички, съвсем тънички.

Те ти шепнат с листата си вечер, когато седна при тях. Предават ти говора на белите брези от Малкия дом. Оттук следя как настъпва пролетта в нашето царство. Всеки цвенец, който се появява, е „Слово Божие“, говор на Вечния. Бог ни говори чрез цветята и тревите. Те идат и отминават, и други идват на тяхното място. Чужден и прекрасен е животът!

Наблизо тече Марица, спокойно, бавно, оттук виждам светалата ивица на водите ѝ. Като си помисля само, че една тънка струйка от тях иде от нашия извор в „Олтаря“ и тече край мен всеки ден и всеки час, изпитвам радост. Представям си върховете, свещената тишина и мир, нашия изгрев, и ние с тебе... Това е нашият свят.

Тук поне имам въздух и простор, и това е хубаво. Всъщност ние все си ходим с теб из нашето царство, почиваме където обичаме и кладем огъня. Вечер гледам звездното небе и се вслушвам в мъгачието на нощта. Спирай се понякога, отпусвай мускули и нерви, нищо не прави няколко мига – пълен покой. Това е хубава почивка. Не се безпокой за нищо. Господ ще устрои пътищата ни и занаят, както ги е устроил досега. Мир и най.

Един ден на мястото на Учителя ще посадим пет лози, ще ги вдигнем на хаста. Елипсата ще изработим от розов гранит, полиран, а Пентаграмата – от бял кварц, донесен от Езерата. Наоколо ще посадим овощни дръвчета от най-хубавите сортове. И цветя, много цветя! Кривови, босилек, каланфур. Лозите ще ни напомнят стиха: „Аз съм лозата, вие пръчиците, Отец ти е земледеец“. Учителя обичаше лозата. Изгревът ще бъде поддържан чист и светъл, като

„многоценен бисер“. Това ще бъде един ден! Сега – без тревоги, без страх! Ще преминат бурите. Всичко трябва да издържим. Пак ще изгрее Слънцето!

Б.

☆☆☆

От онези, които ни обичат, иде сила и топлина. Това е „небесният хляб“. Христос казва: „Търсите ме не защото видяхте чудеса, а защото ядохте от хляба“. Любящите сърца и светлите умове пречистват духовната атмосфера, тъй както дърветата пречистват въздуха, образуват храната, поддържат живота. В тях работи светлината. Всички растения черпят от светлината, въздуха и почвата, а какво разнообразие има в плодовете! Хората са като плодните дръвчета.

☆☆☆

Чингиз хан в поход – това е историческият момент. Когато Небето иска да се намеси, то се намесва с малки, почти невидими средства и изменя хода на събитията.

☆☆☆

Новото учение е Първият лъч на изгряващото Слънце – Божествената искра във всяко явление. Гледай него да доловиш най-първо.

☆☆☆

Някои затворници носят раираните халати с такова достойнство, с каквото древните философи носеха своите тунуки.

☆☆☆

Зная за какво съм тук. Това, за което съм тук, живота си давам за него.

☆☆☆

Любовта е силата на приятелството, тя го кърми и вдъхновява.

☆☆☆

Комунистите ни показват какви не трябва да бъдем и какво не трябва да правим. Ние сме противоположното на тях, другия полюс. Това е все онзи, старият живот, облечен в нови грехи. Култ фанатичен и сляп. В миналото църквата постигаше такива ефекти над масите.

☆☆☆

Всеки момент от живота има своето ритмично повторение – „своето време“. Тези повторения идват периодически по закони, които хората малко познават.

☆☆☆

Тук ние живеем като на пустинен остров в галечно море.

☆☆☆

Истината – това е виждане. Който мисли, вижда. Поетът вижда. Мистикът вижда. Ученикът вижда. Христос отвори очите на слепия – плена, направи кал, помаза очите му. „Иди се измий в къпанята Си-лоам (което значи „проводен“). И тъй, отиде, оми се и дойде прозледнал.“ (Иоан, 9:7)

☆☆☆

Малкият живот на човека се измерва с времето от раждането до смъртта. Големият живот е неизмерим. Малкият живот е отсечка от Големия.

☆☆☆

Да поддържаш връзката си с Бога – това е великото изкуство. Работата на ученика е непреривна.

☆☆☆

Да живееш в Божията Любов – това е свобода.

☆☆☆

Като работим по високия идеал, ние работим за Бога.

Постъпвай по високия идеал, за да имаш постоянно радостта.

☆☆☆

Животът е велико течение, мощица, прекрасна река. Никакви окови не могат да я оковат, да я задържат. Тя разпуква коравите форми, отнася всички прегради. Животът е вечно движение, изобилие, радост. Форми създава и форми руши; той е в тях, но той е и извън тях. Ние го наричаме „живот вечен“, живот преизобилен на благия Божий Дух. С него ние сме заедно.

☆☆☆

Всяка тревичка расте по Божие повеление. Всеки увят цъфти, всяко дръвче принася плод – защото Бог повелява. Това е великият и вечен живот на Любовта – дихание Божие.

☆☆☆

Природата допуша да направи човек своите опити. Но всеки негов опит да я коригира, той го заплаща скъпо. Човешките със своя порочен живот сами приготвяват силите, които ще ги разрушат един ден.

☆☆☆

И в Природата има метеорологична служба. Какво ли би направил самонадеяният човек, ако Природата понижи само с няколко градуса температурата и всичко замръзне?

☆☆☆

Днес учениците на всички школи се подлагат на изпит. И тук са представени разните школи. Най-слаби са восните, във всяко отношение. Това са хора без идеи, без вътрешна сила и съдържание. Католиците са по-добри от протестантите, и от православните.

☆☆☆

Някакъв чужд живот нахлу в нашата страна, като студено течение, враждебно на народния дух. То го потиска и измъчва.

☆☆☆

Струва си, ако трябва, човек да умре за правото си да мисли. Христос казва: „Не само с хляб ще бъдеш сит“.

☆☆☆

Тъпата се опиянява от силата си. Тя лесно се екзалтира. Какви ли хора не са я дирижирали досега!

☆☆☆

Мислите и чувствата се приличат и отблъскват по същите закони, както и телата. Едно съзнание прилича съответните мисли и чувства.

☆☆☆

Времето и Животът са неделими. Има малко време – има и малък живот; има голямо Време – вечността, има и голям живот – живот вечен. Времето е време поради живота.

☆☆☆

Отвъд човешките прегради е Царството Божие. Учителя е път за това Царство. Господ ни подготвя за Делото си.

☆☆☆

Съвременноият човек е равнодушен към Божественния живот. Дими с цигарата, чука чашките, яде животните – не иска да се откаже от свещените си навици. Това са признаци, че още има да мине през големи страдания.

☆☆☆

Краят на май, 1960.

Колко скрити скробища лежат в човешките души и чакат времето си! Изкуството е човек да ги открие.

☆☆☆

Съвременноият човек е в окаяно положение. Сега равнодушен към всякакви идеи. Обедня е духовно.

Цигарата, с която дими от сутрин до вечер, изразява цялото безсмислие на живота му.

☆☆☆

Малко хора са останали тук прави, неповалени от условията, несмазани и необезличени. Слабостта им иде от слабостите в тях. Тогава, какъв път остава за човека? Няма друг път, освен Светлият път, пътят на Светлината – път на освобождение, път на Дух и Сила.

☆☆☆

Великият Разумен свят всякога може да измени хода на световните събития. Той ръководи човечеството, има грижата за него. Той е видим и невидим – видим за онези, които виждат, и невидим за онези, които не виждат. Средствата, с които Той си служи, са почти невидими, недоволими.

☆☆☆

Моите братя комунисти не търпят нито най-малко огнище на свободен живот. Затова посегнаха на Братството. Те искат да оковат Духа във вериги. Досега никой не е успял да стори това.

☆☆☆

Не е толкова важно къде се намира човек по място и при какви условия, а какъв е.

☆☆☆

Не зная да има случай в историята на човечеството, завоевател да се е спрял навреме в своя път. Всеки от тях се движи по наклонена плоскост и неу-

държимо се свлича надолу, не може да се спре. Неговата личност го увлича фатално и го погубва.

☆☆☆

Предназначението на ума и сърцето е да установят връзката с Бога и да я поддържат.

☆☆☆

Условията принадлежат на Бога. Той ги дава. Прием ги такива. Човек се привързва към тях, нарича ги свои, страда, когато го лишат от тях. Освободи се от условията.

☆☆☆

Най-важно и най-първо е отношението към Бога, към Учителя. Него като намери, човек става ученик. Човек, който не е изживял личния си живот, не може да бъде ученик.

☆☆☆

Да виждаш мястото на всяко същество в Божествения организъм, значи да го познаваш. Живите същества са клетки на Божествения организъм, всяко има своето предназначение и място в него; те са в движение и заемат различни положения и служби. На тази основа е философията на естествознанието.

☆☆☆

Хората вярват повече на силата, която разрушава, и на нея разчитат. Ние вярваме в силата, която твори, и уповаваме на нея. Хората вярват, че може да завладеят планетата със сила. Обаче всички опити досега са останали безрезултатни. Това не може да

стане, защото силата, която твори, е господар на планетата. Хората не могат да разберат по какъв начин, но това е така. Със силата, която разрушава, не може да бъде завладяна планетата. Когато човек дойде до Силата, която твори, няма какво да ѝ се противопоставя, нито да се отдели от нея, а ще бъде едно с нея. Тогава той всичко има, с всичко разполага. Това е пътят на Синовете Божи.

☆☆☆

Всеки, който е разчитал на тъпната, се е излъгал. Тя се екзалтира лесно, но убеждения няма и мисъл няма. Тя е като порой, може да разруши и отнесе, но да твори не може.

☆☆☆

Ние не водим борба, ние служение служим.

☆☆☆

Човешката душа, човешката душа! На какви ли изпитания и страдания не е била поставяна, през какви ли огньове не е минавала, какви ли унижения и оскорбления не е изпитвала!

☆☆☆

Учението на Бялото Братство е живот преизобилан.

☆☆☆

Каква жажда за власт и у най-простия човек, и какво опиянение от властта! Каиновото естество дреме във всеки човек. То го подтиква да предава и убива.

☆☆☆

Прег Истината съвременният човек сега тъй не бежествен, както и дивакът от камения век.

☆☆☆

Материализмът разбира диалектиката като „наука за общите закони на развитие на природата и обществото“; следователно диалектиката изучава частите, съпоставя ги и ги сравнява, търси връзките и зависимостите между тях. Тя не е дошла още до идеята за Цялото. Диалектическият материализъм е наука (учение) за материалната страна на природата и живота.

Съставки на марксизма: 1. Материалистична философия; 2. Учение за диктатура на пролетариата; 3. Ръководство на Партията. Тоест: Материализъм. Насилие. Власт на частта. Схоластиката и софистиците са подобни понятия. И двете показват нечестно отношение на човека към Истината. Те растат като бурени в необработена нива. Те всякога са признак на упадък и израждане.

☆☆☆

Човек търси образи, в които да въплъти мечтите си. Тъй са създадени легендите и образите на героите.

☆☆☆

В Любовета раздялата е временна. Тя става по законите на ритъма. Музикални закони определят времето на срещите на душите и интервалите между тези срещи. Животът е музика. Всеки тон ще

прозвучи на своето време. Дълбоки вътрешни закони определят неговата трайност и сила. В живота повторения няма. Всеки път при нова обстановка се явява един тон. Всеки път при нови условия се срещат душите.

☆☆☆

Из живота ни с Учителя

Да се даде образа на Учителя, както сърцето го вижда.

„Времето на Учителя“. Учителя не им даде Времето. (Часовникът на Учителя)

☆☆☆

Не може само една сила да владее Земята. Това почива на прост физически закон – и най-малката материална частица има два полюса, положителен и отрицателен, както при магнита. Силите, които действат в човечеството, също се поляризират. Това показва, че те са подчинени. Те са в ръцете на великата Творческа сила на Битието, чрез тях Тя твори. Те трябва да бъдат винаги две – както двете ръце на човека.

☆☆☆

Сега ние приличаме на моряци в далечно плаване.

☆☆☆

Великият Разумен свят се изявява на Земята и в най-малките прояви. Бъди внимателен към тях, да не го озорчаваш. Зачитай и най-малките прояви на Великия Разумен свят.

☆☆☆

Духът постепенно слиза на Земята и след това се възвръща отново там, откъдето е слязъл. Докато Духът слиза, има прилив, като почне да се оттегля, има отлив. Слизането и оттеглянето на Духа става по закона на ритъма.

☆☆☆

с. Лесичево, Пазарджикско

О. м. М-я,

Слънцето грее в нашия свят. Поляните, върховете и горите живеят и дишат, пълни с живот. И ние живеем и мислим, изпълнени от същия живот. Да бъде благословен Господ Бог наш!

Намерих малко тацерики в скалите. Като риаската, същият аромат! Искрица от нашия свят ...

Това е моят пейзаж сега и аз благодаря за него.

Въздухът е хубав, понякога от върховете слиза аромат на вятреца. От реката иде прохлада. Вечер гледат звездите. Сутрин посрещат Слънцето. Виждаш, имат опорни точки.

Спомянах ли си, че по това време предприемахме нашите пътувания по Балкана? И сега виждат просторните била и синьото небе, минзухарите край преспите, чуват песента на изворите, усещат сладостния дъх на въздуха от височините. Ех, нашите родни планини ни чакат, и ще ни дочакат!

Като помисля само, че сега Слънцето грее в нашето царство и небесният Мир е над него, чувствам се щастлив. Лошите условия почти не виждат. Всичко, което не е в съ-

гласие с нашия свят, минава и отминава край мен като сенките на облаците. Нашият свят е вечен.

Б.

☆☆☆

Обични брат Боян и Методи,

Много съжалявам, че не можахте да поговорим. Тъй ми се искаше да поговорим с вас по много въпроси! Сега ни остава това - да мислим, да работим за делото, което Учителя ни повери. Аз постоянно мисля за това.

Тук, в школата на другото братство, има какво да се учи. Най-малко, какво не трябва да допускаме в нашата работа. Това е много важно. Условиата тук понякога са твърде трудни, но сега се чувства помощта на Учителя и силата на Любовта, и Неговия Дух, който е с нас и който ни крепи.

Тук положението много прилича, както когато си змине човек за другия свят - напусне всичко, което е обичал. По място е отдалечен, а сърцето му е при онези, които обича, и мисълта му е винаги с тях.

Хората казват, че тук е „ад“. Зависи къде живее човек, къде е неговата мисъл и сърцето му - това е неговият свят, неговата среда, в която живее. Привидно условията са лоши, но за вътрешната работа на ученика не са пречка. Постоянно мисля за работата, която ни повери Учителя и която трябва да извършим. Той ще даде условия за това. Това е най-важното, в нея ние всякога сме заедно. В нея Той всякога е с нас. Едно велико Братство, Един велик Идеал, Едно свято служение ни свързва навек.

Поздравете приятелите от мен. Ние сме тук, за да бъдат те силни, спели, решителни и единни. Ние сме всякога

заедно в нашата работа! Работата за Високия Идеал е свещена, тя заслужава всички жертви. Учениците на Божествената школа трябва да страдат, да мислят, да се попят, за да дойдат добрите условия за всички. Тъй е било през всички времена, тъй е и сега. Това е нашият път.

Б.

☆☆☆

14 юний 1960.

О. м. М.,

Пак ще ни лъхне планинският вятрец. Пак ще се устичне небето над нас. Слънцето пак ще огрее челата ни, ведно с върховете. Пак ще посрещаме първия лъч в „Олтара“. Ще мислим за Него, ще търсим Неговия живот, ще слушаме Неговото Слово, ще пеем песните Му. В Него е нашият живот, живот вечен.

Гледам далечните планини, нашите планини, и мисля за тебе. За нашия обичен Учител, за нашия път във вечността. Това са хубавите ми часове, от които никой не може да ме аши.

Б.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Учителя е професор в университета, в който сега се намирам. Той пак ни учи с Любов и Търпение. И какви чудни примери ни показва, какво предметно учение! Само когато Той присъства, идва толенът на пробавялка, открива ни се една истина. Среда, обстановката съвсем не е случайна. Тук са събрани образци, характери, типове, богата га-

лерия от образи. И условията са подходящи. Цели светове са представени тук. Природата приготвява дъго време човека, докато му открие една истина. Тя го прекарва през радости и скърби, всичко прави, за да го просвети и повдигне. Какъв велик педагог е Невидимият свят! Хората и не подозират даже в какви сигурни ръце се намират.

Гледам какви опустошения извършва скептицизмът в човешките души. Парализира в всеки стремеж, изпразни е живота от съдържание и го е обезсмислил. Отрова, която затваря пътя на човека към Небето. Съвременното човечество боледува от съмнение. От него иде апатията и равнодушието към идеите. Вера трябва, жива вера! Само тя може да излекува човека. Да му даде подтик да расте. Без нея всичко е в застой. Гледаш – хора, богато одарени, способни, интелигентни, а като вода в равнина – блато застояло. Вярата е като планински поток, чист, буен, силен. В нея има радост, движение, песен, свежест, здраве. Тя носи поздрав на високите върхове и на изгряващото Слънце. Каква голяма работа ни предстои! Постоянно мисля за нея. И сега Господ ни води за ръка из Райската градина, и ни учи на своите пътища. „Винаги се радвайте ...“

Поздравявайте приятелите от мен. Поздрав и на теб. Пиши на брат Георги и го поздравя от мен. Пиши на брат Стоицев и го поздравя от мен.

Б.

☆☆☆

Човешкият свят е като джунглите, какви ли не вървания, представи, понятия, желания, стремежи има – джунгли непроходими, и борби, борби непрес-

танни. Какво е мястото на Братството в тези джунгли? – Мир, хармония, единство. Мирът, хармонията, единството са в Божествения живот.

☆☆☆

Мълчанието е сила.

☆☆☆

Всички, които страдат за Целото, са едно семейство. „Аз съм с вас до скончанието на века.“

☆☆☆

Ако в човека няма условия да му кажеш една истина, по-добре мълчи.

☆☆☆

„Любете враговете си.“ Врагът е сила на Живота. В осъзнаването на това е примирението.

☆☆☆

Любов към Бога – това е законът на Царството Божие.

☆☆☆

Исусите живеят, а човек служи на идеите.

☆☆☆

Силата иде от любовта към Бога.

☆☆☆

Ако човешкият ум е слаб сега да разреши един проблем, в бъдеще, когато укрепи, ще го разреши.

☆☆☆

Ученцето за „високия Идеал“ е новото учение за Бога. То не е върване, а един възвишен живот, един

„висок Идеал“. Братството е братство на **един** висок Идеал, на една мисъл, на **един** живот, навсякъде и всякога. Учителя не дава никакво статично верую, той дава **пътя** към високия Идеал – пътя на ученика.

☆☆☆

Това, за което съм тук, ме изпълва с радост. Аз съм неизказано благодарен. Седиш в килията, а времето минава бавно, отива във вечността, както водите на голяма река в океана. Мир се иска, Мир трябва да имаш...

☆☆☆

Ако те имат търпение да вършат зло и неправди, ние имаме търпение да издържаме, да отстояваме за Доброто и Правдата.

☆☆☆

Ако Господ е с тебе, и в ада да си, ти си в Рая.

☆☆☆

Павел казва: „Всичко считам за измет, за да позная Христа.“ Божественият живот оправдава всяко съществуване. Търси него във всичко.

☆☆☆

Класовият проблем съществува и в комунистическите страни, той не е разрешен, той е само заглушен. Той не може да бъде разрешен по този начин.

☆☆☆

Какво привлича хората към Христа? Словото на Живота. Петър казва: „Господи, ти имаш думи на живот вечен.“ Напразно атеистите искат да отрече

кат Христа. „Съществувал ли е Христос исторически?“ Ние познаваме **живия** Христос.

☆☆☆

Покажи милост към малкия живот – Великият живот ще покаже милост към тебе. Законът е такъв: Каквото е твоето отношение към малкия живот, такава ще бъде отношението на Великия живот към тебе.

☆☆☆

За познаването на Реалността не е достатъчно само знанието на ума. Трябва да гоиде познанието на сърцето – чувството. Трябва да гоиде познанието на душата – любовта. Трябва да гоиде познанието на духа – откровението.

☆☆☆

Наистина, чудни и непостижими съчетания стават в живота, удивителна алхимия се извършва. Помисли само: човекът, любящото сърце, светлият ум, Слънцето, въздухът, водата, пространството и времето – великият Художник съчетава и движи всичко това! Наистина дните на Творението продължават непрестанно.

☆☆☆

Човек утвърждава себе си в това, което нарича свое. То може да бъде някое вярване, учение, традиция, каквото и да е, може да е най-гулавото и безсмисленото, да няма никакво съдържание в него, но той го нарича свое и се бори за него. Това е „пътят на

лъжавите слънца“. Но когато човек намери истинското слънце на Живота, той ще служи на него и ако трябва, живота си ще даде за него.

☆☆☆

Виж в политическия живот какво насилие, лъжа и неправда има! Треса више, който попадне тук, затъва и загиба.

☆☆☆

Бялото Братство заповяда освобождението на българите от турското робство, за да се създадат условия за мисията на Учителя. Българите не приеха добре Учителя. И когато Той си отиде, робството отново се върна на тях.

☆☆☆

Бог е най-хубавото, неповторимото у майката. Бог е най-хубавото, неповторимото у бащата. Бог е най-хубавото в братя, в сестрата, в приятеля. Във всичко Бог ни се изявява чрез най-хубавото. Неизброими са проявите на Любовта. В молитвата на ученика е казано: „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“

Бог е първият лъч на изгряващото Слънце.

☆☆☆

Материята има едно качество - инертност. Тя тежи, прикована към центъра на тежестта. Инициатива в нея няма, тя само присъства в настоящето. Духът я извежда от това състояние. Той я движи, той твори. Той вижда бъдещето и работи според него.

☆☆☆

Бог люби най-хубавото в нас. Той присъства в най-хубавите прояви на живота ни, в най-хубавите ни мисли, чувства и постъпки.

☆☆☆

Бог ни е дарил великото благо да вършим Неговата воля, да мислим и работим заедно с Него.

☆☆☆

Христос казва: „Слава от човеци не приемам“. Не търси одобрението на хората, каквото и да правиш.

☆☆☆

Постъпка, която произтича от Любовта към Бога, тя е правата постъпка.

☆☆☆

Насилието и неправдата няма да възтържествуват в света!

☆☆☆

Да обичаш това, което наричаш свое, в това няма нищо ново. Новото е в това: „Любете враговете си.“ Но трябва разбиране.

☆☆☆

Колко са безпомощни хората тук! Нервите са в постоянно напрежение. Тук се прилагат строго научни методи, те постепенно разклащат нервната система. Може да видиш всички стадии на деформиране на психичния живот. Малко хора могат да устоят.

Само които могат да организират вътрешния си живот, ще издържат.

☆☆☆

По-добре е учениците да страдат със страдащите. Къде е мястото на ученика? При тези, които благуват, или при тези, които страдат?

☆☆☆

„Съблазните ще дойдат, но горко на онези, чрез които дойдат.“

„Кажи на тези камъни да станат хлябове.“ Тоест, измени Божествения ред и порядък, нали си син Божий, направи от тези камъни хляб, за да живееш (материализмът). – „Не само с хляб ще бъдеш жив, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста“. Христос казва: „Аз съм живият хляб.“

„И като го постави на покрива на храма, рече му: Ако си син Божий, хвърли се от тук.“ – „Не изкушавай Господа Бога твоего“. Тоест, не искай да изменяш Неговите закони. Ти си син, за да зачитаеш Божественния порядък, а не да го нарушаваш.

„И заведе го на планина висока, и показа му всички земи царства, и техните богатства, и рече му: Всичко това ще ти дам, ако ми се поклониш.“

„Речено е: На Господа Бога твоего ще се поклониш и Нему ще послужиш.“

Пред съвременния човек стоят двата пътя: Пътят на изкушателя и Пътят на Христа. Днес хората са поставени на същите съблазни.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Ако живея само тук, сигурно бих страдал много, такива са условията. Но аз живея в нашия свят и едва чувствам средата. Сега опитвам силата на писването и силата на Любовта. Нима само материята е реалност? Това е спящата реалност, а има творческа, действаща реалност. Човек трябва да има опитност. Страданията са врата, през която се отива към свободата – светът, в който ни въвежда Учителя.

Освобождението е преобразование. Непотребното отпада, остава същественото, вечното. Нашието Дело е свято, мощно, неотразимо. То иде в света.

Бог е, който призовава хората. А ние трябва да вършим своята работа с мир. Онези, които Бог призове, ще дойдат. Щастие за нас е, че Учителя ни е отредил да работим с Него заедно.

Б.

☆☆☆

28 юний 1960.

Хората се борят със своите погрешни представи за Бога. Материалистите, като се борят с религиозните представи за Бога, отричат Го. Те разглеждат „Небето“ пространствено, материално, търсят го в пространството и „не го намират“. „Ние проникнахме в космичното пространство, нашите ракети и спътници летят до планетите, никъде не намерихме небето на вярващите.“ „Небето“ не е място,

„Небето“ е интелигентност, която прониква всичко, следователно владее всичко. Небето е, което движи и организира материалния живот. Ако е въпрос за пространство, и туй пространство, в което се намираме, е космично; и ако в него не виждаш Небето, където и да отидеш, няма да го видиш. Небето е възвишен живот, който ние познаваме като Любов, Мъдрост и Истина. Небето е творческият фактор в живота.

☆☆☆

Ние имаме една свещена идея – Братството. Ние не делим хората на бедни и богати, на верующи и безверници, на вери, раси или народи. Братството е над всички тези различия. Братството се ражда от любовта към Бога. Това е същественото. Ние имаме търпение. Ще чакаме онези, които Бог провodi. Като чакаме, мислим. И като чакаме, молим се и работим – да се изяви Господ в своята милост и благост, в своята Любов, Мъдрост и Сила.

Учителю, бъди винаги с нас и ни учи да работим за Твоето дело.

☆☆☆

И без да говорим, ние проповядваме Божествено учение.

☆☆☆

Пространството. Човек не познава пространството. Нашето познание за него е ограничено, тъй

както са ограничени нашите възприятия и нашата мисъл.

☆☆☆

Пред мен две патета пасат трева; избират тревичките, не пасат всичко. Казвате: инстинкт. Инстинктът е проявление на Небето, на Разумността. Виж живите организми – какви форми, каква механика на движение, защита и хранене! Навсякъде виждаме велика Разумност и целесъобразност. Това е Небето. А не да го стрелят с ракети в пространството. Да отричаш Небето, Разумния свят, Разумността, значи да отричаш себе си.

И ето парадоксът: като се отделя от Разумността, човек отрича Разумността с разумността, която е в самия него! А Разумността е една – един свят, едно Небе, един Живот. Невидимият свят се изявява чрез видимия. Видимият свят говори за невидимия.

☆☆☆

Как си представяте „Злото ще бъде слуга на Доброто“?

Това Е вече днес. Злото е бич в ръката на Доброто.

☆☆☆

Един велик план се изпълнява в живота, план на Небето. Във всяка епоха идат души, които работят за този план. Има програма. Великият Разумен свят ръководи всичко – невидим за слепите, видим за зрящите.

☆☆☆

Ходи, както ходят Синовете Божи: със святост, с мир, със светлина и чистота, с вътрешна сила, моест с упование в Бога.

Помни, че живееш в Дома Господен.

Свят е Господ. Свято е Неговото Име.

Призовавай Го винаги. Той е нашето упование.

Кажи малката молитва: „Господи, благодаря Ти за всичко, което си ми дал и си ме научил.“

☆☆☆

Има един Божествен момент във всяко живо същество – в червейчето, в бръмбъра, в цветението. Търси **него**. В изрева на Слънцето, в полъха на вятреца, във водите на потока, в извора – Божественият момент, той ни пленява, вдъхновява, изпълва ни с благоговение. В него е Животът. Той е „хлябът на живота“, „първият лъч на изгряващото Слънце“ – него като доловиш, това е най-важното за гения. Търси го във всичко и към него определяй отношението си.

☆☆☆

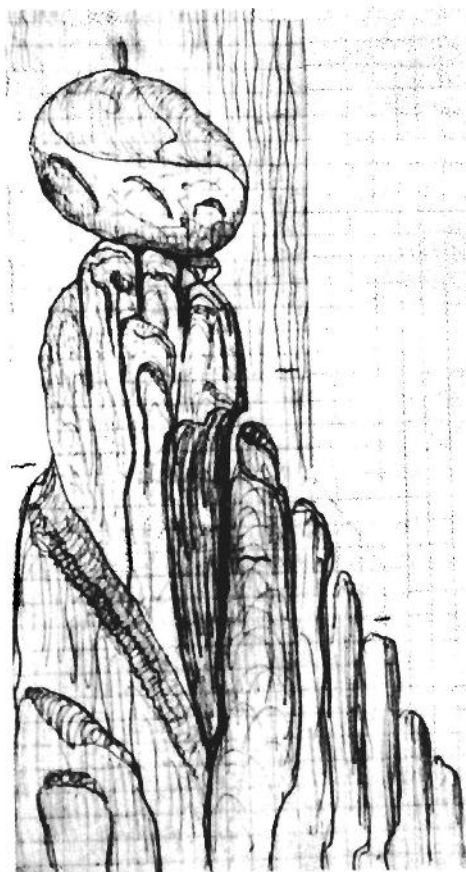
Христос живее в хиляди сърца и души. Както е казал:

„Аз в тях и Ти в мене, Господи, да бъдем едно“.

Бог повелява на всички сърца.

☆☆☆

Индивидуализмът се подхранва от егоизма, каквито и изящни форми да взема. Той е съблазън за човеците и смъртна опасност за човечеството.

☆☆☆

За какво се безпокоиш? За какво се тревожиш? Какво ще стане с Делото ли? Ще стане същото, както с житното зърно, посято на нивата. Сега е зима, сняг, виелици, студ и мраз, но зърното е в почвата. „Вярвайте в мене и в Бога вярвайте.“ „Моето царство не е от този свят.“ Този свят ще си върви, а ние трябва да вършим Неговата Воля. Своенравният човек ще върви в своя път, за него има друго време. Учителя казва: „Нас ни интересуват учениците“ – онези, които са възлюбили Божествения живот. Ние сме работници за този живот – живота на Царството Божие – с всяка своя мисъл, с всяко свое чувство и постъпка.

Христос казва: „Аз за това се родих“.

☆☆☆

Ние се интересуваме от Истината, нея търсим. Лъжата не ни интересува, колкото и шумно да шепне, колкото и с параден блясък и пищност да се показва. С лъжата нямаме нищо. От нея най-много се пазете. „Иде князът на този свят, и аз нямам нищо с него.“

☆☆☆

Ние разбираме живота, когато Божият Дух ни го разкрива.

☆☆☆

Бог е едничката Реалност. Той **присъства**. Виждаме значи Него да виждаш. Той е най-хубавото в нас,

най-хубавото в другите. Той е връзката между нас. На тази основа е изградено Братството. „Канарата“. Служението, което служим, подразбира да вършим Неговата Воля. Да изявяваме Неговия живот. Да призоваваме Неговото присъствие.

Братството е велика идея – живот на Царството Божие.

☆☆☆

„Глава на Твоето Слово е Истината.“

Истината увенчава всеки живот. Тя е светлият ореол около него.

Бог присъства, където е Истината.

☆☆☆

Това, от което се страхуваш, ще дойде – за да видиш, че не трябва да се страхуваш. Това е придобивката – „Без страх!“ Всяко страдание, всяко изпитание, което издържим, ни освобождава от нещо, от което сме се страхували – едно малко ограничение отпада. Това носи разширение на съзнанието.

☆☆☆

Постоянно мисля за нашата работа. Истината, истината трябва да осветява всяко нещо! Никакво лицемерие, никакво преувеличение, никаква пропаганда. **Истината** преди всичко – ясно, топло, естествено, красиво – истината, както в Природата. Всяко действие, всяка постъпка, всяко движение, всяка поза, всеки образ да бъдат израз на Истината, да бъдат образ на Истината.

☆☆☆

Не съм срещнал богат човек разумен, да знае, че богатството не е негово, че той е само касиер на божествената банка.

☆☆☆

Млад човек значи поклонник на красотата. Нея търси той навсякъде.

☆☆☆

Кой ще тури преграда на Любовта? Няма пречки за Любовта към Бога.

☆☆☆

На мъчнотиите се усмихвай и отивай в нашия свят - света, където живее Учителя. Утеснява ли те времето, бягай във вечността. Утеснява ли те пространството, бягай в безкрайността.

☆☆☆

Когато даваш, давай в Негово име. И когато вземаш, вземай в Негово име. Хубаво е и когато даваш, и когато вземаш, но по-хубаво е, когато даваш.

☆☆☆

Това, което ни дойде, дойде да ни научи да живеем с Бога. В този живот ще намерим всички свои приятели, братя и сестри. „Това е живот вечен.“

☆☆☆

Щом тези, които вярват в Бога, не вършат Неговата Воля, ще дойдат онези, които не вярват, и ще ги изметат - ще очистят пътя на онези, които вярват и вършат Волята Му.

☆☆☆

Ние казваме „неизмерим“, „безкраен“, „вечен“ - това са качества на висш живот, на висока интелигентност. Пространство и Съзнание. Една интелигентност, една разумност, една Любов проникват материята, следователно я владеят. Има евклидово пространство и неевклидово пространство. Има просто, триизмерно пространство и висше, многоизмерно пространство. Съзнанието иде от докосване до Реалността. Реалността е свръхизмерна. Времето значи интелигентност. Пространството - Съзнание. На всяко измерение отговаря съответно време. На всяко време - съответна интелигентност. И на всяко съзнание - съответно пространство. Има обикновено и необикновено време.

☆☆☆

Не пренебрегвай злото. Човек трябва да държи сметка за него. То е сила в Божиите ръце. Бог работи и с доброто, и със злото.

Бога познаваме като Любов, Мъдрост и Истина. Той е, който твори. Като отрича Бога, човек отрича себе си.

☆☆☆

Много светове има. Това са състояния, степени на съзнанието, степени на интелигентност, интензивност на сила. За да бъдеш във връзка с един свят, трябва да можеш да възприемаш трептенията на този свят и да ги предаваш, да имаш неговите качества, неговия живот. Духовният свят не е мясно,

а живот. Смешно е да го търсиш с ракети в пространството.

☆☆☆

Учението на Бялото Братство е учение за хармония с живата разумна Природа. Велико знание, път, методи за работа са дадени в него. Сила и Живот.

☆☆☆

„Мир и разоръжаване“. Това е хубаво. Недоверието и омразата, неправдата и личността предизвикват въоръжаването. Когато те се премахнат, въоръжаването ще стане безпредметно. Бялото Братство работи за възстановяване на вярата и любовта. Следователно работи за мира. Това е пътят, който Учителя посочи на човечеството. Другият път води към гибел.

☆☆☆

Животът на Христа е наш живот.

Пътят на Христа е наш път.

Един живот тече във всички ни - животът на Учителя. Той създава Братството.

☆☆☆

Работата на ученика е да се издигне в по-висок свят.

☆☆☆

Всички, които ни обичат и мислят за нас, са едно с нас. В Любовта раздяла няма. Може само временно, привидно това да стане. В живота на Любовта е освобождението.

☆☆☆

Бялото Братство обедрява любящите сърца и светлите умове във всички светове.

☆☆☆

Марксистите говорят за „мисия“ на пролетариата. И в какво сега тази мисия? Да унищожи всички експлоататорски класи, да въдвори равенство в общественото положение. Средствата за производство (земя, машини, пари, добитък и пр.) да минат в обществено притежание. Теоретично изглежда хубаво, но въобще възможно ли е!

☆☆☆

Филмът „Хамлет“. Съвършено чувство за мярка, за време и пространство, съвършено използване на светлини и сенки. Всяка сцена с високо художествена творба! Работили са хора с разбиране, художници с чувство за мярка. Това е класическа творба на киноизкуството.

☆☆☆

Като говорят за живота, хората разбират органическият живот, биоса. Това е само едно от проявленията на живота. Животът е необхватен, видим и невидим, както пространството и времето.

☆☆☆

Когато човек гоиде да живее в добродетелите, той близа в Божествения свят.

Човек черпи сокове от материалната природа, но черпи сокове и от Божествения свят.

☆☆☆

Творческите, интелегентните сили имат инициативата, в тях е Божият Дух, те ръководят всичко. В живота има и сили пасивни, биологични, те са материал в ръката на художника; в тях няма инициатива.

☆☆☆

Кое е хубаво, то е хубаво, независимо от това, дали е песен или мисъл. В него Бог се изявява.

☆☆☆

О, Господи, Ти ни развеждаш из царството си и ни показваш чудни неща!

☆☆☆

Ако някой човек ти е неприятен, направи му няколко услуги, макар и малки. Ще почне да ти става приятен. Ти го свързваш с Доброто.

☆☆☆

Има преживявания, през които като мине човек, ще разбереш, че не формите, а животът е вечен.

☆☆☆

„А когато видите мерзостта на запустението, седнала на почетното място, да знаете, че краят е близо.“ Това подразбира: когато човешката личност заема мястото, което подобава на Бога.

☆☆☆

Нашият слънчев салон на Изгрева влезе в Словото на Учителя. Значи влезе във Вечността.

☆☆☆

Единството е в Божествения живот. Доидеш ли до него, той е **един**, където и да се проявява.

Ако ти можеш да обичаш една птичка, ще можеш да обичаш и човека. Защото Любовта е една.

☆☆☆

Духът възраст няма, нито време, нито мярка има за Него. „Преди да бъде Авраам, Аз бях.“

☆☆☆

Бялото Братство апелира към Божественото във всеки човек.

☆☆☆

Ако ние гледаме, гледаме, защото Бог е в нас. И чуваме, защото Той присъства. Ние мислим, когато Божият Дух ни посети.

☆☆☆

Да не вярваш в Бога значи да не вярваш в Доброто, в Правдата, в Истината, в Братството, да не желаеш Мира. Без Бога Мирът е невъзможен.

☆☆☆

Хубаво е, ако можеш да се чувстваш навсякъде в Царството Божие. „Въдвори Царството си в нашите души.“

☆☆☆

Злото е сила, която е взела погрешна посока. Никой не може да я унищожи. Но човек, в когото Бог живее, може да ѝ помогне да се насочи в правата посока. Казано е: Злото ще се превърне в Добро.

☆☆☆

5 юлий 1960.

Сън: Плаж край морето, по пясъка и скалите - много хора, ние наблюдаваме отдалеч. Две вълни се надигнаха в морето, най-напред минаха, където бяхме ние, но не ни засегнаха. Ние извикахме да предупредим хората, но не ни чука. Първата вълна достигна плажа и помете всички хора. Втората вълна, още по-голяма, достигна, омете и разбърка всичко, телата на хората се премятаха, водната стихия ги въртеше, всички се издавиха, никой не можа да се спаси.

☆☆☆

5 юлий 1960.

О. м. М.,

Когато тисля за Малкия дом, това са хубави часове за теб. „Малкият дом“ - частица от Божия Дом. Дом на приятелство и любов, на мир и красота. Нишката на Вечния живот долавяне в него, струйка, която иде от Вечния Извор. Малкият дом се проектира многократно по цялата Земя. И където е той, не спят ли все ние, които живеем в него?

О. м. М., ние ходим из нашето царство ръка за ръка и се усмихват на Времето. Защото ние сме от онези, които живеят във Вечността.

Б.

☆☆☆

Човек е свободен, докато не е поел едно задължение. А когато го поеме, той е свободен, когато го изпълнява.

☆☆☆

Доброто не е достояние на човека. То принадлежи на Бога.

☆☆☆

В какво седи Братството? Да гледам на тебе като на себе си.

☆☆☆

Всяко дихание говори за Божието величие.

☆☆☆

Много начини на живот има. Какво ли не е опитвал човек, към какво ли не се е привързвал! Патриарсите в древността разпъваха шатрите си по безкрайните поляни. Скитаха със стадата си по Земята. Земледелецът ореше нивите си. Рибарят хвърляше мрежите си. Занаятчията изкусно ваеше и работеше, чукаше от сутрин до вечер. Човек е опитал хиляди начини на живот, и към всички тях се е привързвал. Днес увлечението му е по машината. Човек се изгубва в сложния механизъм на съвременната техника и обществено устройство. Колкото по-сложен е животът, толкова по-ограничен е човекът. За да бъде свободен, той трябва да постигне една естествена простота. Разумност трябва, отношения към Вечния, връзка с Бога.

☆☆☆

В Бога всякога е хубаво. И когато скърбиш, и когато се радваш. А това е божественото - да живееш с Бога.

☆☆☆

Ако не приеме Христа, човечеството е загубено.

☆☆☆

Когато човек е готов да посрещне смъртта, той може всичко да приеме и понесе. Това е пробният камък.

☆☆☆

Тук, в затвора, човек придобива ценни опитности.

☆☆☆

Ние всякога сме на страната на слабите, онеправданите, гонените заради правдата.

☆☆☆

„Бог е Дух, и които Му се кланят, в дух и истина да Му се кланят.“ И човек е дух, и в дух и истина да служи Богу.

☆☆☆

В живота търси стъпките на Духа. Това е същественото, навсякъде и във всичко. Това са творческите мигове.

☆☆☆

Не разкривай извора, от който черпиш сила, вяра и надежда. Нека той остане неизвестен на хората.

☆☆☆

Социализмът, както всяко човешко творение, е непримирим, иска само той да съществува. В Царството Божие има място за всички същества. Всички те се доплават. „Живот на благия Божий Дух.“

☆☆☆

„В Божиите решения обратни действия няма.“ Един процес щом е почнал, трябва да се завърши. Едно явление трябва да се изрази докрай, то не спира наполовина. Този процес, който е почнал в света, никой не може да го спре. В Бога живеем и се движим. Посрещай всичко спокойно.

☆☆☆

Кое е най-същественото? Дръж се за Него.

☆☆☆

„Култът към личността“ се създава не от това, че личността се налага. Тъпата е, която си изисква кумир, на който да се кланя. Личността се подчинява на това, което тъпата изисква. Такава личност тъпата счита за силна. Не е силна. Това са слаби хора.

☆☆☆

На Тебе уповава душата ми, Господи.
Нямам на кого другото да се надея.
Ти си нашето упование.

☆☆☆

Където Божият Дух присъства, там е животът, силата, красотата, разумността. Там е всичко. Където Божият Дух отсъства, животът се превръща в ад, светът - в пустиня.

☆☆☆

Един център на власт, богатство и слава привлича всичко користоно и алчно. И да има някаква идея,

то я заглушава. Тогава Духът се оттегля. Какво остава? Нищо.

☆☆☆

Във Великия живот човек е като тон в една песен. Има време – кога и колко трябва да звучи, и с каква сила. Когато Великият музикант, диригент, те призове, да прозвучиш чист и ясен. За този момент трябва да бъдеш готов човек. За него живееш, това е твоят момент, твоето време.

☆☆☆

Вярата предшества знанието. Първо е вярата. В нея нещата не се очертават ясно, но човек ги опитва, приема и обиква. После идва знанието. Вярата е по-дълбока от знанието. Тя е докосване до Реалността. Знанието дава конкретни, обективни образи. Ала в него човек се противопоставя на Реалността, докато във вярата се слива с нея. И в живота на вярата Истината се разкрива постепенно, все по-дълбоко и по-пълно. И тъй, както се разкрива Истината, тъй расте човек и се разширява душата му. Вярата е дишане в духовния свят. Познаване на Реалността чрез себе си. Туй, в което вярва човек и нарича свое [верую], колкото и да е несъвършено, той е готов да се бори за него, да страда и даже живота си да даде. Велико нещо е вярата. Тя е откровение.

☆☆☆

Където и да бъдеш, пребъдвай в живота на Братството – живота на Любовта. Това е нашият път.

☆☆☆

12 юлий 1960.

Посрещай страданията с мъчание и търпение.

Ние сме тук, за да страдаме. Какво друго може да очакваме? Страданията на ученика са страдания за човечеството. В света съществува Братство на страдащите.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Каква богата галерия от образи и характери има тук! Вижда се, на тази нива е работил Божият Дух през вековете. Срещат се тук прекрасни хора, честни, доблестни, спели. Те се лутат, търсят нещо, незадоволени са. Какво несравняемо нещо е светият път, който Учителя ни откри! Всъщност те него търсят. И не е далеч времето, когато ще го открият – не отвън толкова, а отвътре, с верния усет на чистото сърце. Отвън трябва само един малък подтик, една малка помощ. В това е нашата работа.

Виждам – братството расте в душите на хората, като новото жито. Само братството припирва противоречията – религиозни, расови, класови, аични. И тук, в този ад, където е представено цялото човечество, проверяват това.

Идеята за братството е идея на бъдещето. Тя ще обедини човечеството в едно голямо семейство по цялата Земя. Братството носи Мира – жадувания от всички Мир. Спомяна си малката стаичка на Учителя в 66', онзи свят мир,

1 Дотън на ул. Отъачеиска № 66 в София

който царуваше там. Онзи дълбок мир, светъа и вечен, който обгръщаше Учителя. Да, и надписа на стената:

„Винаги се радвайте.
За всичко благодарете.
Духът не угасвайте.
Непрестанно се молете.“

Като че тихият глас ми нашепва тези думи и сега. Неговият глас. Неговият Дух. Неговият мир...

Предавай моя поздрав на приятелите.
Б.

Обична моя Мария,
Времето, което Бог ни подари, беше хубаво, голямо, богато, пълно. Считай годината равна на век.

Бог е, който държи времето в ръката си, и пак ще ни даде нашето време. Тези дни бяхме с тебе на Загърка, в Рила. Помниш ли малката полянка над скалата? Стриката по края, дълбоките води на езерото, обширната му, огледална повърхност, върховете наоколо и небето над тях - лазурното, дълбоко небе, което тихо ни нашепва за нашата далечна родина. Чуваш ли лекия паисък на вълните долу?

Гие пак приседнахме край поточето и закусихме - както ни е обичаят - с пиперка сурова и сиренце. Такава е традицията.

О. м. М., сега ние сме по-близо от всякога. Сърцето и умът, душата и духът не признават граници. Те се движат във времето и пространството безпрепятствено. Те еднакво свободно се движат в миналото и в бъдещето. Чуден е животът! Все нови и нови области ни се разкриват от него.

Моете се непрестанно, за да черпите сила от Божия Дух.
Тъй ще можете да помагате и на своите ближни.

*Неизмерими дълбини и ширини, богатство и разнообразие.
Господ ни посещава и ни се изявява по хиляди начини.*

О. т. М., аз всякога тисля за теб.

Б.

☆☆☆

С положението, в което си тук, трябва да се примириш, както се примиряваш със смъртта. Тоест – да оставиш всичко в Божиите ръце.

☆☆☆

Затворник ли? Не, ученик на Божествената школа.

☆☆☆

Лъжесвидетелите са потребни, когато трябва да бъде осъден невинен човек. Господи, учи ни на Твоите пътища. Да вършим Твоята Воля.

☆☆☆

В живота важни са задълженията, не забавленията.

☆☆☆

Някой казва: „Да покажем Христа“. По-право е да търсим Христа. Както гладният търси хляб, Христос е виделина на душите ни, сила на духа ни, топлина на сърцето ни, светлина на ума ни.

Във всяко същество, което страда, виждам Христа.

☆☆☆

В политическия живот виждаме лъжата и лицемерието, както и в религиозния. Лъжата е, която всичко покварява и прави противен този живот. Ние

обичаме и следваме светлия път – само той води към Истината.

☆☆☆

Има един магнит, който привлича всички – хора, животни и растения. В негово присъствие всички се чувстват добре. Когато Той присъства, когато Той се изявява, всички се привличат към Него. Той живее в любящите сърца. Той е в чистия планински извор, в свежия въздух, в изгряващото Слънце. Той е във всичко, което обичаме. Когато Той е в човека, привлича към себе си всички. Има „Нешо“ в човека, носител на всичко хубаво. Това е човекът. Това е Той. Оттегли ли се Той, какво остава от човека?

☆☆☆

Сърцето е създадено да познаваме Бога като Любов.

Умът ни е даден да познаваме Бога като Мъдрост, като Светлина.

Волята ни е дадена да познаваме Бога като Творец.

☆☆☆

Малката птичка страда, и тя е искрица живот.

Не е ли Христос, който страда в нея?

☆☆☆

Наблюдавам „самолетите на природата“. Хиляди модели! И какво съвършенство, какви начини на движение! Това са сложни технически задачи, разрешени от разумни същества с мисъл и големи познания. Малките летци имат антени. Какви лъчи долавят те

от пространството? А и какви свършени уреди за ориентиране имат! Засега ние само ги наблюдаваме и описваме. Какви сили функционират в тях не знаем. Човек в своите машини копира тях.

☆☆☆

Мисля, каква работа има да се извърши тук, сред тези души. Наистина, с каква Любов и търпение Бог работи!

Господ ме е довел тук да свърша една малка работа за Него.

☆☆☆

„Миналото“ ни принадлежи. То е нашето време. Всъщност то не е минало, то е „Живот вечен“.

Божественият живот е мярка за времето.

☆☆☆

Трагично е да срещнеш човек, който дълго време е издържал и устоявал на този натиск, и най-после се е преломил. Сега той стои като дърво с прекършен връх – няма растене, няма стремеж, няма цел, няма мисъл, няма надежда. Тогава такъв човек се хваща за някой свой навик, малък, незначителен, животът му се заравя в него като искрица огън в пепелта. Каква трагедия за човешката душа!

☆☆☆

Възпитанието на човека не е толкова работа на педагозите, колкото на самия човек. Но за това се искат героични усилия, постоянство, вяра, работа и учение под ръководството на Учителя.

☆☆☆

Човеците са слепи – не виждат невидимия свят. Невидимият свят се изявява във видимия.

☆☆☆

Ученикът трябва да опита всички положения – и положението на роба, на обезправения. И в миналото робите са работили и са създали великите строежи. От тях само са изисквали, милост – никаква. Господарите през всички времена си приличат. Всъщност те са все същите. Сега хората като че ли разбраха, че няма значение как се нарича чоконът, на когото робуват. Пътят за освобождението на човека е друг – път за възстановяване на Правдата.

☆☆☆

Светът на ученика се простира в ширина, височина и дълбина – пълнота и пълнота.

☆☆☆

Животът на съвременния човек е излязъл на повърхността. Той е като планктона в океана – краткотраен, лекомислен. Това не предвещава нищо хубаво.

☆☆☆

Злото черпи сила от престъпленията на хората. Това наричат карма.

Нашата сила иде от любовта към Бога. Това е благодат.

☆☆☆

Франи, католичкият свещеник – Тубийката, както го наричаха, – едно добро сърчице, след като лежа

десет години невинен, си излезе от затвора. Много се радвам на това!

☆☆☆

Злото не може да попречи на нашата работа.

Тези, които днес гонят учението, ще го възприемат и проповядват в бъдеще. Едни приемат Божественото учение, като го преследват, те са слугите, грузи – като го възлюбят, те са синовете.

☆☆☆

Не търси забравя в работата. Времето е дадено да съзерцаваш Бога – да вършиш Неговата Воля – да твориш с Него заедно.

☆☆☆

Всеки, който върши Волята Божия, е Христос, Син на Бога живаго.

☆☆☆

Духът на Христа. Ако не познаваш Христовия Дух, какво познаваш? Него търси навсякъде! Ние търсим Духа Христов, Духа на Учителя – „Небесния хляб“.

☆☆☆

12 юни 1960, Петровден

Обичний брат Боян,

Всеки момент от живота ни с Учителя е жито зрънце посято. От него ще израсне голям живот. Има време, определено за него, неговото време. То ще дойде. Представяш ли си какъв ще бъде този живот – живот на учение и работа, живот на творчество, красота и сила, живот на музика. Ние го опитахме с Учителя. Това е живот на Царството Божие.

Сегашните условия ще използваме за укрепване връзката ни с Учителя. Това е същественото. Онова, което Господ е допуснал, приемате с благодарност и ще го издържите с търпение и вяра. Гледайте на Големия живот, който стои пред нас. Това, което минавате сега, е само момент от него. Благодаря на Учителя, че ме изпрати тук, да посетя някои негови души и да ги подкрепя. Скръбта прави хората отзивчиви към доброто и милостиви. Гледаш – груби хора, а каква нежност към птичките, към животните! Виждам Божията ръка, която работи тук. Това е ръката, която държи режеч на каменомелеца и вае. Казват: Страдания. Да бъде багословен Господ, всичко е за добро! Нашата работа на ученици е тъй необходима сега! Ние сме свързани с Небето, с любящия и разумен свят, и вършим своята работа. Външният шум и галг не ни смущават, нито личното ни положение. Ние служим. Това е святото наше служение. То изпитва живота ни. Не се смущавайте от нищо. Бъдете смели като ученици на Учителя, които ходят с разбиране, със знание, със сила.

Пиши често на приятелите, поздравявай ги от мен. Това е важно – да бъдете верни и истинни в своя път. Учителя е нашият път. Всички, които върват в пътя на Христа, са братя. Това е Братството, вечното – „Вечната канара“.

„Пътят на ученика е като зазоряване.“

Пригответе Наряда за годината и го дайте до 22 септември на приятелите. Да си го препишат, които ще го изпълняват. Може да бъде наряд само за неделните дни. Да се поддържа единство в работата.

Б.

2 Врява (остар.)

☆☆☆

15 юлий 1960.

Сън: Силен вятър влочи черни пушеци. Градът гори. Хората бягат. Вятърът гони огъня от къщи на къщи. Целият град ще изгори! Аз с няколко души се хвърлихме да пресечем пътя на огъня. Почнахме да сечем греди, да събаряме къщи – за да пресечем пътя на огъня.

☆☆☆

Невидимият свят е господар на видимия.

Ти да живееш в Небето и Небето да живее в теб.

Виж движението на небесните светили – музика, хармония, ритъм. Виж великия живот на Природата – сила, красота, изобилие. Дихание Божие! Пред него човешките напъни са жалки.

☆☆☆

Сън: Излизаме с Мария от мрачна гора, по чер, кален път. Вървя след нея и я подкрепям и насърчавам. Казвам ѝ: „Минахме мъчното, опасното място. Сега излизаме вече.“ А един глас казва: „Не е още минало, в петък.“ (Опасното е в петък.)

☆☆☆

Не свиквай с условията. Не оставяй да ти станат обикновени. Свикването значи заспиване. Чувствай постоянно условията, постоянно работи в тях, постоянно мисли. Животът иде все нов и нов, и мисълта иде все нова и нова. Вярва жива!

Научи се да живееш с Бога. Това е всичко.

☆☆☆

Довършвай всяка работа, която си почнал, малка или голяма. Не оставяй недовършена работа. Недовършената работа отслабва живота и го обезсмисля. Довършвай добре всяка работа, която си почнал.

☆☆☆

25 юлий 1960.

Сън: Събрани сме в салона, очакваме Учителя. Той дойде, всички се струпяха около Него да му целуват ръка. Като ме видя, Учителя пререди няколко души пред мен и ми подаде ръка. Хванах я с двете си ръце и я целунах. Като се ръкува с всички, Учителя дойде при мен, един миг ме погледна, после ме пригърна и целуна.

☆☆☆

Молитвата не е задължение, молитвата е живот, който изпълва душите ни. Тя е въздухът, който дишаме, „небесният хляб“, с който се храним, „живата вода“, която пием. „Който пие от тази вода, няма да ожадне до века.“ Молитвата е първата ни работа, при каквито и условия да се намираме. Тя разкрива Божествения живот в нас.

Бог не е нещо външно, Той е наш живот.

☆☆☆

Вършете всичко от любов към Бога. „Това е всичко.“

Един Бог, един Път, една Истина. В молитвата Учителя е дал пътя към Бога.

☆☆☆

Раят е състояние, а не място. „Ето, Царството Божие вътре във вас е.“

☆☆☆

Смъртта не е най-голямото нещастие. Има неща, за които човек полага живота си – да загуби тях, това е по-тежко от смъртта.

☆☆☆

Една хубава постъпка възновява. Една хубава мисъл възновява. Едно хубаво чувство възновява. Една хубава извършена работа възновява. Това е първият път на изграждането Слънце.

☆☆☆

Многото желания отслабват човека.

☆☆☆

Работата ми е убежище, врата към моя свят. Работата ми е прикритие, завеса за моята самота сред множеството.

☆☆☆

Някои търсят изключително щастие, само за тях определено. Не търси такова щастие. Твоето щастие да не се отличава много от щастията на хората. Изключителните неща са само в „Тесния път“.

☆☆☆

Хубаво е лъчезарното небе да е над теб и върховете да се издигат наоколо, и езерото да плиска водите си наблизо. Всичко е хубаво, когато Бог живее в

гушата ти. Тогава ти живееш във всичко и всичко живее в тебе.

☆☆☆

Всичко се променя, нищо не се губи, нито най-малката частица, нито най-малката енергия, нито най-малкото чувство или мисъл. Всичко се прелива и променя. Само Любовта е вечна.

☆☆☆

Един плод е роден от едно хубаво чувство на едно любящо сърце. Плодовете говорят, казватки: „Живи са онези, които ви любят.“

☆☆☆

Комунистите не търпят общество, което не е подчинено на тях. Затова гонят Братството. Тогава по-добре е, че ни гонят. Те не търпят начин на живот, мисъл, дейност, които да не са под техен контрол. На всички те искат да турят своя печат. Оправдават се думите от Писанието: „...Които приеха печата на змия на челото и на ръката си...“

В човека живее копнежът да се пожертва за нещо велико. Като го намери, този копнеж се възпламенява в него. Той чувства тогава, че живее. На тази психическа основа човечеството е било увеличавано в големи борби, извършвало е големи подвизи, давало е големи жертви. Макар и често да е тичал подир илюзии, това поддига човека. Голямата борба днес се разразява на същата основа. Един ден, когато човек намери великия Идеал, Истината, заради него ще пожертва

живота си. Ала преди това – за колко миражи и илюзии ще се жертва, на колко кумири ще се кланя!

Един ден човек ще намери Бога, ще намери Истината.

☆☆☆

През всички времена мъчениците за Истината са били ученици на Христос.

☆☆☆

Едно желание е една отворена врата. Когато човек пожелае нещо, в него идват съществата на това желание. Тъй човек се повдига или пада. В молитвата е казано: „Нека Твоите светли духове на обичта, вярата и надеждата да пребъдват в нас сега и всякога, заедно с Тебе.“

☆☆☆

Адът е място на лъжа, насилие и неправда. Раят е място на Любов, Мъдрост и Истина. От човека зависи къде ще живее. Живей като Синовете Божи.

☆☆☆

Ние сме приятели на всички, които обичат Истината.

☆☆☆

В социализма никой не се интересува от Цялото. Всеки гледа да извърши най-малкото, специалната своя служба. Това е раздробяване на живота. Това е живот на частиците.

Животът на Цялото иде от друго съзнание.

☆☆☆

9 август 1960.

О. бр. Боян,

Добре е да се приготви Наряда за годината и да се изпрати за 22-ри [септември]. Може да бъде само за неделните дни. Цитатите да бъдат кратки и силни, подходящи за момента, който преживявате. Ако не успеете да пригответе целия наряд, може да го изпратите на два пъти: една част [за времето] до 22. март и [друга за времето] след това. Цитатите да бъдат дадени в самия наряд. Които искат да го изпращат, да си го препишат. Така е по-добре.

Нашият път е служение, то следва непрекъснато, където и да бъдем, при каквито и условия да се намирате. Ние работим с мира, с упование, с вярата. Знаем за какво живеем и на какво служим. Вира живи! Учителя ще даде свобода и простор на Делото си!

Раздават се, че някои приятели отиват вече в Рица. Това е хубаво. Братският живот трябва да се поддържа, колкото и малки да са проявите. Силата не е в количеството.

Поздравя приятелите на Рица от мен.

Сборните дни набавяват, изпратихте ли писмата и Наряда?

О. бр. Боян, и като съм тук, аз съм винаги с вас. Ние виждаме Божествения живот, който иде – това е нашата радост.

Б.

☆☆☆

9 август 1960, Огняново

О. м. М.,

Господ е с нас. Ние пак ще бъдем заедно. Всъщност ние живеем, когато Бог е с нас. Тогава животът е вечен. Нашият свят е Царството Божие. Свят велик и красив, вечен и непобедим. От какво има да се боим или безпокоим? Ние живеем в „Дома Господен“, вечния и святия.

Виждеш се с Боги, за това, което ти писах, работите заедно. Поздравя Паши. Беше обещала да запише спомениите си с Учителя. Ако не е направила това, да не отлага. И ти имаш тази задача, и всички ученици. Един художник прави много скици преди да създаде една картина. Моментите от живота ни с Учителя трябва да бъдат възсъздадени. Ние, които сме били с него, трябва да направим това - да възкресим живота, образите, моментите, обстановката, условията, при които е дадено Словото. Те са живи, не са отминали безвъзвратно. Един ден те пак ще се върнат и ще застанат пред нас като едно ново бъдеще.

Поздрав на Станка, Надка, Наталия, Буча, Паши, Аня.

Важно е човек да живее в своя свят, където и да се намира - светът, от който е дошъл, на който принадлежи и в който пребивава вечно, тук и отвъд. Само тъй ще бъдем силни да устояваме и издържаме на всичко.

О. м. М., постое убежище е нашият живот, нашата тиша, нашият свят. Тъй излизат от условията тук.

Б.

☆☆☆

Служи на Бога в радостта.

Служи и в скръбта.

Всякога служи на Бога.

☆☆☆

Като работим добре, ние работим за Царството Божие.

☆☆☆

Комунистите поискаха да нанесат удар на Братството. Всъщност против какво се опълчиха те? Против Доброто, против Правдата, против Любовете, против Истината. Какво могат да очакват от това? Всъщност те могат да засегнат само материалната страна. Над идеите нямат власт. Бялото Братство е господар на планетата.

☆☆☆

Промените трябва да се извършват не толкова отвън, колкото отвътре, в самия човек. Външните промени без вътрешните нищо не ползват.

☆☆☆

Като станеш сутрин, свързвай се с великия Разумен Свят. Един свят - един живот. Навред в неизмеримата Вселена е великият Разумен Свят. Свързвай се с добрите хора. Хубавото, което носят, е от Бога.

☆☆☆

Царството Божие ни заобикаля. Важно е да го виждаме и да обичуваме с него.

Мисли винаги за Царството Божие!

☆☆☆

Бог се изявява в живота, в мисълта, в творчеството.

☆☆☆

Условията са условия. Можем да ги наречем добри или лоши. Важен е животът в тези условия. Той е същественото.

☆☆☆

Вечният живот създава ума, сърцето и тялото за свой дом. Домът е временен, животът е вечен.

☆☆☆

Колко време ще бъде тук е определено.
Очаквай времето с търпение и благодарност.

☆☆☆

Ние виждаме и днес Каин, човекоубиецът, ходи по Земята печален и самотен.

Тури печата на мъчанието!

☆☆☆

Ние не изповядваме материализма. Това не е въпрос на вяране, а на виждане.

☆☆☆

Гъжно е да срещнеш човек пребит, огънат, сломен.
Тежко е да видиш човек, заставен да говори това, което не мисли.

☆☆☆

В пътя на страданията не търси забравя. Пий чашата, опитай всичката горчивина.

☆☆☆

Сега е време за страдания, време за служение, свято време. „Дни на страдания и скърби.“ Свещени дни, благословени дни.

☆☆☆

Когато управниците на един народ са безумни, зли и жестоки, това е наказание, резултат от лошия му живот.

☆☆☆

Някои хора избягват труда, искат да надхитрят Природата. Природата ги наказва. Не че се занимава лично с тях, но те губят добрите условия.

☆☆☆

Орелът прави гнездото си високо. Когато малкото порасне, той му показва как да лети. То трябва да има смелостта да се пусне в пространството. Ако се уплаши и падне, свършено е с него.

И с човека е така. Ако срещне Доброто и не го приеме, ако види съвършенството и не го пожелае, ще падне. Днес хората сегат равнодушни към Доброто. Това не е добър признак.

☆☆☆

Общение с Бога – това е смисълът.

☆☆☆

Тежко на онзи, който не държи на Истината и Правдата. Той ще падне под ударите на най-строгите закони на Природата.

☆☆☆

Да видиш Доброто и да му служиш.
Да видиш Истината и да я възлюбиш.
Да видиш Красотата и да се поклониш пред нея.
Да видиш съвършенството и да се стремиш да го постигнеш.
Да видиш Правдата и да се бориш за нея. -
Това е човекът. Това е ученикът.

☆☆☆

Материалистите се борят със старозаветните възгледи на човека. Това е безпредметно - те са вече наживяни.

☆☆☆

Христос е Пътят на Синовете Божи.

☆☆☆

Може ли да се приеме, че спътниците, които хората пускат, са станали от само себе си? Същото е и с небесните тела. Какви разумни същества са работили за тяхното създаване? Тук има мисъл, творчество, цел.

☆☆☆

Посей едно житно зрънце - то ще ти покаже как да работиш. Първата година ще ти даде 100 зрънца, втората - 10 000, третата - 100 килограма, четвъртата - 10 000 килограма, петата - 1 000 000 и т.н. Следователно едно житно зрънце може да изхрани цялото човечество. Това е сила, това е Божествена сила, пред която ние се прекланяме и с която сме

едно. Това е силата, а не силата на атомната бомба, пред която трепери днес човечеството.

☆☆☆

Схема за работата, която ни предстои:

Братството има синархическо устройство. То е проекция на Царството Божие на Земята.
Братството е опит, образец на бъдещото устройство на човечеството.

Трите емблеми:

Пентаграмът: „В изпълнение Волята на Бога е силата на човешката душа“

Ръцете, които дават: „И това е живот вечен - да познай Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил“

Житното зрънце: Пет житни класа в диска на изгряващото Слънце.

☆☆☆

Пентаграмът - това е емблема на Школата, на идеите и Словото на Учителя.

Издателство. Научна и художествена библиотека. Отпечатване на беседите на Учителя, първо издание, по „високия идеал“. Специално издание на Първите събори - само за учениците.

Школата на Учителя - как се разви тя. Беседите. Класовете. Молитвата. Песните. Животът в планините. Съборите.

Братският живот - как се разви той. Организиране. Форми и отношения. Основната идея. Свобода

та. Красотата. Силата. Разумният живот. Високият идеал. Новият човек.

Ръцете, които дават – това е [символ на] света на сърцето, Любовта, възнобвнението, светът на изкуството. Изграждане на музикалния живот.

Музиката на Учителя – новата музика; музикалните образци, които е дал, да се развият, да се работи по тях. Симфонично и хорово разработване на музикални творби на Учителя.

Паневритмията – разработки за оркестър, хор и солисти.

Концертна зала за световни канцерти, които да се предават по радиото за цял свят.

Музикални тържества, фестивали с музиката на Учителя, предавани за цял свят. Хорове, симфонични оркестри, солисти – най-добрите световни изпълнители.

Пълно издание на музиката на Учителя.

Житното зърно е символ, образец на [приципа на] стопанската основа на Братството. Тя трябва да бъде образцова, по „високия идеал“, стопанската и научната работа – съчетани. Ще има един институт, посветен на работа за подобрене на житното зърно. В производството ще се прилагат идеите. Образцови стопанства във всички области на живота.

Новите идеи хората ще приемат чрез храната: чрез житото, чрез гроздето, чрез пчелиите, чрез ароматичните растения.

☆☆☆

10 август 1960

Един по един нашите стари приятели си отиват. От това силата ни расте.

☆☆☆

Сън: Влизам в къщи – наредени маси като за скъпи гости, за вечеря, с най-хубави прибори, но ядене няма. Питам Мария: „Кой е дошъл? Да не е Учителя?“ Казва: „Брат Георги, почива си в другата стая. И Верка е с него.“ (бр. Георги Куртев – бел. ред.)³

☆☆☆

За всеки човек ще дойде чашата на страданията. Време за учене. Страданието е един от предметите, които се изучават в Божествената школа.

☆☆☆

Щом един път се е родил човек, много пъти се е раждал и много пъти ще се ражда.

☆☆☆

Сега моите братя са в планината. Развам се! Все едно, че и аз съм с тях.

☆☆☆

Човек трябва да се отрече от всичко, за да намери Бога. Сърце, пълно с желания, и ум, пълен с проекти, са далеч от Бога. Умът, сърцето и тялото са съседи на Божествения живот.

³ На 1 август 1961 г. са 40 дни от заминаването на брат Георги Куртев.

☆☆☆

Чудя се с каква лекота хората нарушават закона на Правдата. Хиляди неправди вършат, които се трупат и създават условия за страдания. Добре че от време на време идва едно напреднало същество и – по закона на Любовета – се жертва доброволно, т.е. взема дял от страданията на човечеството. Това е Спасителят, това е Учителят.

☆☆☆

През всички времена владетелите си приличат – еднакво алчни, жестоки и противни.

☆☆☆

Благодарността.

Благодари за всяка вдишка свеж въздух.

Благодари за всеки извор, който срещаш в планината. Благодари за простора, за облаците, които плуват в небето.

Благодари за тревите и за цветята. Благодари за узрелия плод.

Благодари за всеки лъч на Любовета, който иде от едно любящо сърце.

Благодари за всяка добра мисъл, която те посещава.

Това е Божието Царство – вечното и свящото.

Благодари, че си се срещнал с него!

☆☆☆

Който издържи изпитанията, излиза от тях по-силен.

☆☆☆

В Природата има празници, които не съвпадат с календарните. Ученикът ги знае, той ги пази и участва в тях.

☆☆☆

Във всяко същество, малко или голямо, проявите на любовта, мъдростта и творчеството идат от Бога. Бог се изявява във Всемира.

☆☆☆

Божественото учение се дава на хората в определена епоха. Учениците се призовават за учение и работа. В същата епоха идва и другото учение, което призовава хората към забавление, т.е. приспива ги.

☆☆☆

Хулиганинът е продукт на атеизма, на индивидуализма. Човек отрича Божествения ред и порядък. Това е човекът без закон, без чувство за отговорност, без задължения. Това е култ на крайния егоизъм. Човек, който няма спирачка на желанията си, посяга и взема каквото му хареса, но не се чувства задължен или отговорен да се потруди за това.

☆☆☆

„Небесният хляб“ – молитвата!

☆☆☆

Не съжалявай, че условията се изменят. Те трябва да се изменят. Ще дойдат по-хубави. Има нещо вечно, което живее в условията – то е същественото. Едни форми преминават, други идват, нови, по-съвършени.

Вечното движение и съвършенството са закони на Живота. Разбирай това, което се променя, но познавай Великото, Неизменното. Търси Вечното Начало. Пази отношенията си към Бога.

☆☆☆

Радостта иде от срещата с Царството Божие. А то е навсякъде.

☆☆☆

Работата има само един смисъл – да вършим Божи-ята Воля. За това пречка отвън няма.

☆☆☆

Пророкът казва: „Всеки рог ще се съкруши.“ – Всяка гордост ще се съкруши. Учителя казва: „Гордостта предшества падението“.

☆☆☆

Атеистите-материалисти са най-обикновени вярващи хора. И те си имат бог, в когото вярват, на когото уповават, за когото казват, че е вечен, всесилен, неговата воля изпълняват. Този „бог“ наричат „Партия“. Това са най-обикновени вярващи хора. Това е древен езически култ, възрожден в наши дни: човек се кланя на своите творения, на себе си, на подобните си.

☆☆☆

Бог всичко вижда, а е невидим.
Онзи, който всичко прониква, всичко създава, всичко движи, остава скрит за човека.
„В своите си дойде, и своите Му Йо не познаха“...

☆☆☆

Дето има власт, няма идея. Дето има идея, няма власт.

☆☆☆

Лежи тялото в килията, а ти ходиш из Райската градина с Господа ...

☆☆☆

Пътят на жертвата води към Бога.

Трябва да загълхне шумът, да замлъкнат желанията, да утихне всичко. Тогава ще доловиш Тихия глас.

☆☆☆

И в Природата е, както в човека – има видима и невидима страна. Духът и душата са невидими, но те са Реалността.

☆☆☆

Божият живот прониква всичко. Той е „Тихият глас“. Него най-после ще чуеш. Какъв гух се иска, за да го доловиш! Размишление, съзерцание, молитва се иска, за да почнеш да го долавяш. Това, което шуми и гърми, което изпълня площадите, не е същественото. „Тихият глас“ повелява, той има власт и сила, той движи всичко. Долавяш ли „Тихия глас“, ще срещнеш и духа, и душата.

☆☆☆

Молитвата, размишлението и съзерцанието са методи, чрез които човек се подготвя да приема и предава, да гържи връзка с един възвишен свят, със своите ближни. Павел казва: „Зидете се на дом духовен.“

☆☆☆

16 август 1960.

О. м. М., О. бр. Боян,

Мисля непрестанно за вечния наш живот, в който сме всякога заедно. Постоянно мисля за делото на Учителя, за което работим с радост.

Сега са сборните дни – светаите, святите.

Където и да сме, ние сме всякога наедно, и с обичния ни Учител.

Приемете моя братски поздрав.

Б.

☆☆☆

Добродетелите са сили на душата.

☆☆☆

Добрите хора вършат своята работа. И злите хора вършат своята работа. Разумният свят използва работата и на едните, и на другите. Ала има и трета категория хора, покварени – за тях няма закон, няма ред, няма отговорност, няма задължение. Те развалят всичко. Сянката на типа „хулиган“ пада върху съвременното човечество. Този тип е явен и скрит, по-опасен е вторият.

Тези три типа се срещат и в социалистическия, и в капиталистическия свят. Докато злото е в човека, все ще се прояви навън, независимо от това, в какъв обществен строй живее той. Човешките пороци виреят еднакво добре и при социалистическия, и при капиталистическия порядък, строят не ги отстраня-

ва. Трябва да се работи върху **човека**, той да се подобрява. Бялото Братство работи за това. Колкото и трудна и продължителна да е тази работа, това е единственият път. Път е нужен, школа е нужна – школата на Учителя. Нашата работа продължава при всички условия, за нея няма значение дали строят е социалистически или капиталистически, стига да е свободен и толерантен. Делението на строеве, класи, народи, раси, религии е несъществуващо. Важно е Човекът да се пробуди, разумното, Божественото начало в него да вземе ръководството.

Любовта не се интересува от това какъв е строят – социалистически или капиталистически. Любо-
вта се интересува от човека.

☆☆☆

21 август 1960.

Сън: Висока планина, а от нея се издига висок връх. Отвесни скали се издигат хиляди метри. На планината – манастир, простичък, малък. В манастира живее светица жена, строга, цялата облечена в черно. Тя излиза, изкачва се на върха, застава на самия ръб на скалата, виси над пропастта, като че всеки миг ще падне. Тя произнася заклинания, прави движения, движи се по самия ръб на пропастта. Изведнаж тялото ѝ се наклонява, навежда се над пропастта, отклонява се от отвеса до хоризонтално – да се откъсне и да полети в пропастта!... Но не пада, а със силата на волята си задържа падането си – и слиза към манастиря.

Посрещат я хора и я отвеждат в него. Отивам и аз натам, за да я поздравя за чудото.

В манастиря се готвят за чудото. На всички тя е разсипала чорбица, постна; като отидох, тя беше разпределена, за мен нямаше. Изуменият ме покани да ям от неговата. Погледнах паницата му, супницата ме привличаше, но се отказах, не ядох.

От манастиря почваше нов път към населените места, никой не беше ходил още по него. Тръгнах по този път.

☆☆☆

28 август 1960.

Денят на любящото сърце. (Св. Богородица – бел. ред.)

Мислите се предават и чувствата достигат своята цел, но тук важни законът за сходство и хармония. И в техниката, при предаването и приемането на вълните, апаратите се нагласяват на една вълна. В духовния живот това хармонизиране става чрез единия път, едната вяра, едната обич.

☆☆☆

Природата е храм. Бъдете свещеници и служители на Бога Живаго [в този храм].

☆☆☆

Наистина, трябваше да мина оттук, за да добия опитността, че зидовете не затварят човека, нито решетките и оковите.

„Чудно и страшно е сътворен човекът.“

☆☆☆

Натрупването на блага и сили не спада към Божествените процеси. То създава условия за злото. Божественото оперира със силите и средствата, необходими в момента – никакво натрупване. То не създава крепости, нито организации. Мисля върху методите за работа на Бялото Братство. Божественият живот – това е същественото за бъдещата ни работа.

☆☆☆

Господи, щом Ти си с мен, всичко мога да изтърпя, на всичко мога да издържа.

☆☆☆

Утешителят на скърбящите.

☆☆☆

Човекът е един свършен инструмент: на Природата. Той е свързан с нея до най-дълбоката си същина. И следователно всичко, което става в нея или ще става, той може да го долавя. Стига този инструмент да бъде в изправност. Колкото е свършен той, толкова е и деликатен. Този инструмент трябва да се пази.

☆☆☆

Един цар е хубаво облечен, показва богатството си, благополучието си; показва ли това, че и поданиците му са добре като него? Би трябвало да показва. Един режим също – това, което показва, трябва да бъде благополучието на народа.

☆☆☆

Господи, колко е хубав Твоят мир! Колко е хубаво това, което ни показваш от Твоя живот! А колко ли е хубаво онова, което остава невидимо!...

☆☆☆

Мисълта за Бога освобождава.

☆☆☆

Доброто говори за присъствието на Бога. Красотата и Разумността – също. Всяка Истина и Любов, и всяка Правда – също.

☆☆☆

Колко обич е вложена в един плод! „Господи на обичта“...

☆☆☆

Божественият живот е толкова мощен, че никакви ограничения не могат да му се поставят. Той ще наложи своите форми и закони. Следователно не се опасявайте от нищо. Ограниченията са временни, имайте вяра и упование.

☆☆☆

Добре е, че и хубавите неща прехождат – това усилва любовта.

Добре е, че и лошите неща прехождат – това усилва вярата.

Вечните неща погразбят вечно движение, вечно творчество.

Движението и творчеството носят слега на вечността.

☆☆☆

Колкото по-големи са властта и богатството, толкова по-голяма е користта около тях. Какъв аз съществува около властта!

☆☆☆

Мисля върху нашите методи за работа.

☆☆☆

На комунистите казвам: Ние не сме против строя, който искате да турите, и с нищо не ви противобойстваме, но вие ни гоните заради вярата ни. У вас няма търпимост и свобода. Коемо говорите, е хубаво, но не го изпълнявате.

☆☆☆

Заглавия на „Разговорите с Учителя“: „Изгревите на Слънцето. Разговори на Изгрева“ и „Пътницата на Словото. Разговори на Ел Шагай.“

☆☆☆

Бог е благ и милостив – тъй Го описваме всеки ден.

☆☆☆

20 септември 1960.

О. бр. Боян,

Чета тези дни в „Литературен фронт“: „Българската култура пред света“ (бр. 36 от 1960 г.). Дава имената на някои наши автори, известни в чужбина, посочва и някои материални успехи, а за най-същественото, дадено в нашия народ – делото на Учителя – нито дума.

Интересът към нашата страна е голям и расте. От много страни идат хора. Заради хубавата ни природа, заради плодовете на земята ни, заради гостоприемството на народа ни. Всички се чувстват добре в България. Но един ден ще дойдат хора, които ще потвърдят Учителя и онова, което Той е оставил – наследството на човечеството. Какво ще им покажат? Няма ли да останат посрамени от онова, което извършиха? Това скоро ще стигне.

Те не знаят, че Учителя е, който привлича всички и ги прави да се чувстват добре тук. Това е неговото влияние. Възприимост, без да съзнават, хората заради Него идват. С Учителя идва велика, мощна вяра от духовния свят. Тя е, която създава големия подвиг във всички области на живота. Съдържанието на това, което иде, е изразено в Словото на Учителя – най-хубавото, което българите имат. Най-голямото им богатство, това е Учителя – неговото Дело и неговото Слово, което те днес гонят.

Сега малкото семенце, което Той поса, расте в тишина и мир. При тази обстановка нашата работа е повече вътрешна, отколкото външна. Учениците са връзката – пътищата, по които това благословение идва. Затова те работят с мир и обич. Те вършат работата си при всички условия. „Не бой се, мало стадо.“

Учителя е с нас, и ние сме всички с Него заедно. Той пак казва: „Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдеш едно!“

Поздрав на теб и на всички братя и сестри послушай Навата учебна година.

Б.

☆☆☆

О. т. М.,

Аз всякога мисля за теб. Това са хубавите ти часове. Ние живеем в нашия свят и сме неуязвими. И днес ние пак ходим из нашието царство, хванати ръка за ръка, и разговаряме. Нашият разговор не се е прекъсвал от онези, първите години, когато се срещнахте при Учителя. Най-дългият и най-хубав разговор! Загъбачен и задушнен, той иде от дълбините на душите ни, като водите на обилен извор. Нашият разговор продължава, и ти се иска никога да не свърши. Тъй е благоволил Господ да бъде през вековете! За това съм неизказано благодарен, и тиха радост изтъня душата ми.

Из нашия разговор:

☆☆☆

Любовта е великата сила, която дръжи ръката на твореца.

☆☆☆

Сега трябва да търсим Учителя в неговата Божествена същина, тъй, както ни се изявява в Слово-то. Така Той е навсякъде и всякога.

☆☆☆

„Защото е Твоє Царството, и Силата, и Слава-та.“ Това трябва да се преживее. То е велико.

☆☆☆

Това е Пътят – да бъдеш Божия сила, Божия свет-лина, да бъдеш живот Божий. Бог може да се проявява чрез когото иска – и чрез човека, и чрез тигъра. Всич-ки форми са създадени, за да се прояви Бог, когато

Той поиска. В друго време те могат да се проявяват както си щат, Бог може да се прояви чрез тях един миг, но този миг оправдава тяхното съществуване.

☆☆☆

И в тази епоха Адам излезе от Райската градина, т.е. не поиска да учи в Божествената школа, а отиде да копая „земята“. Учителят го призовава да учи, а той отиде да се забавлява.

☆☆☆

Духът носи всички блага.
Духът носи всички условия.
Духът носи всичко.
Разумното Начало е всичко.

☆☆☆

Хората все намират за какво да водят войни. В миналото религиозни, сега класови. Всъщност заг всички тези мотиви седи користта. Ето от какво трябва да се освободи човек, за да добде мирът.

Комунистите казват, че са за мира. Ние за мира работим, а те ни гонят.

☆☆☆

За работата ни в бъдеще. Не трябва да се пов-тарят грешките на миналото. Истината няма нуж-да от власт, нито от богатство, нито от сила, нито от организация да я пази. Няма нужда да се съз-дават центрове, подобни на Тива, Делфи, Ватикана или Кремъл. Злото върви с властта. Където и да се създаде център на власт, сила и богатство, в името

на каквото и да се създаде, неизменно идват властолюбие, алчността, користта и лъжата, заграбват всичко и всичко развалят. Бялото Братство не създава такива центрове. Само злото се организира. Доброто е живот на Божия Дух. В Него е единството и хармонията на Цялото. То няма нужда да се организира. Заг най-малката негова проява седи Цялото. „Ето, Царството Божие вътре във вас е.“

В света злото се бори против себе си. То създава борбите.

☆☆☆

„Духът на Истината, който от Отца изходи.“

„Истината ще ви направи свободни.“

В Истината е силата. Който има Истината, е силен.

Приемете Истината, за да бъдете свободни и силни.

Лъжата обезсилва човека.

☆☆☆

През всички събития, които стават и които предстоят, минавай като ученик – верен и истинен.

☆☆☆

Големите стресжи не ме възхищават. Където и да ги срещнем, в която и да е култура, те са паметници на робството.

☆☆☆

Светилището трябва да остане скрито. Стъпи ли човешки крак там, ще го оскверни.

☆☆☆

„Шумът на беотийците“⁴. Човешката суета шуми и гърми, тя е само парад и блясък, съдържание – никакво.

☆☆☆

Животът на Братството е живот на Словото Божие. Живот вечен.

И това е важно: животът ни с Господа да бъде непреривен.

☆☆☆

Как си представят хората пречистването? То е минаване през огъня на страданията. Всичко непотребно изгаря. Остава само същественото. Това е освобождение. Който разбира, благодари за страданията.

☆☆☆

Времето и пространството разделят какво? Онова, което ръката не може да докосне, и погледът не може да достигне. Но мисълта и обичта преодоляват времето и пространството. Те достигат онези, които обичаме. Връзката не се прекъсва.

☆☆☆

Опасно е това, че комунистите не искат духовната култура, отхвърлят я. Те искат само материалната култура – блага и развлечения. Тъй лишават човека

⁴ Беотия – историко-географска област в Древна Гърция. Център на Минойската цивилизация. Беотийците са известни с конниците си и с военачалниците си.

от духовните ценности, той остава безпомощен, изгрячка на слепите сили

☆☆☆

Ние проповядваме Бога – Великото Разумно Начало.

Бога най-напред можем да познаем в себе си, после и отвън.

☆☆☆

Закони има. Животът е построен върху велики закони. Тогава: не да се създават други, а да се изпълняват Божиите закони.

☆☆☆

Важно е човек да дойде до Вечния живот, да го вижда и познава. Вечният живот не зависи от условията.

☆☆☆

Когато и както и да се е обърнал човек към Бога, колкото и несвършено да си Го е представял, всякога е намирал помощ и подкрепа.

Човек расте и се усъвършенства в познанието на Бога.

Любящото сърце и светлият ум познават Бога.

Бог има ръце, очи, лице. Ръката на майката и ръката на бащата – това са Божиите ръце. Ръката, която дава на гладния късче хляб, е Божията ръка. Очите на любящото сърце – това са Божиите очи. Ако не познаваш Божията усмивка, какво познаваш тогава?

Бога ще търсиш и в пространството, и в неговите закони, сили и форми на живота. Навсякъде Бог се изявява в необозримо разнообразие. Учителя казва: „Любовта има тридесет и пет милиона форми.“

Ние проповядваме Бога - знайния и незнайния, видимия и невидимия.

☆☆☆

За създаването на един плод какви разумни и интелигентни същества са работили! Може ли да разчете човек какви са тези същества? Качествата на плода говорят за тях. Плодът е изявление на техния свят. Можеш ли да доловиш какво същество сега заедно цъфти? Заедно малко създание? Да прозреш през външните форми и да дойдеш до съществото, което живее в тях - това е **виждане**.

☆☆☆

Расовата дискриминация. Различията между хората не е по цвета на кожата, а по сърцето и ума.

☆☆☆

Сега човечеството преживява „Мировата революция“. До какво ще доведе тя? До освобождението му или до унищожението му?

☆☆☆

Всички хубаво, което сме преживели, е запазено - както семенето в плода. Един ден ще му се дадат условия да израсне. Какви велики закони направляват живота! Те определят срещите на душите. В тези закони се изявява Божията Правда.

☆☆☆

Онзи, който ще реши въпроса кога да изляза от затвора, е господар и на живота, и на смъртта.

☆☆☆

Най-хубавото в живота - поезия, музика, красота, най-хубавите мисли, чувства и постъпки са вдъхновявани от Божия Дух. Бог присъства в тях.

☆☆☆

Много са формите на робството. Те се менят през вековете. А освобождението е само в пътя към Бога.

☆☆☆

Благотворното влияние на школата на Учителя се чувства по цялата Земя, във всичко. Тя е център на разумен, здрав и красив живот. Мисълта на Учителя прониква всичко.

☆☆☆

Разбира се, ние сме свободни, щом пътуваме в мировото пространство на такъв хубав кораб като Земята.

☆☆☆

Онзи, който искат да ни направят зло, не знаят, че ние сме учили изкуството да превръщаме злото в добро.

☆☆☆

Тук човек се примирява с Времето. Нека си тече Времето, а ти гледай във Вечността.

4 октомври 1960.

Обичний брат Боян,

Ти знаеш, има малки птички полезни, те чистят растенията от вредители, веселят с песните си, разхубавяват живота с присъствието си. Има скромни растения, те дават плодовете си, освежават въздуха, разхубавяват природата. Трябва ли да се унищожават? Братството прилича на тях. То оказва благотворно влияние върху всички. Защо трябва да бъде гонено?

Покварата е проникнала дълбоко в съвременното общество. Моралното разложение е голямо. Спасението е в учението на Учителя. Един държавник трябва да разбира това. Защо трябва да се преследва Братството? То ще издържи на всички изпитания и гонения, но това не е хубаво за онези, които го гонят, и за българския народ.

Днес учениците на Божествената школа трябва много да работят, да се молят, да мислят, да се подвизават, докато се създадат условия една душа да се обърне към Бога. За да дойдат добрите условия, трябва да се работи. В тази работа има приятелственост. Преди нас други са работили, и ние възлагаме в тяхната работа. Следователно работата на учениците е непрекъсната, тя продължава при всички условия. (Иоан, 4:36,37,38)⁵

⁵ „Веч и жетварят получава награда и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и селят, и жетварят. Защото в тоя случай права си е душата: един сея, а друг жъне. Аз ви проводих да жънете онова, за което вие не сте се трудили; други се трудиха, а вие въздохте в техния труд.“

Обичний брат Боян, вникни в Първата глава на Евангелието на Иоана. Не преживяхте ли ние всичко това с Учителя като ученици? Това е „живот на благия Божий Дух“.

Помисли само: животът на Братството, идеята за Братството, която ни вдъхновява в нашия път, опитите, които правихме с комуните като форма на братския живот - това беше предвестник на онова, което иде за човечеството. Това беше първата проекция на плана на Небето. Учителя и учениците бяха изразители на божествените идеи, на божествения живот. Опитите бяха направени по Божие повеление.

Школата на Учителя е следващата стъпка в изпълнението на този божествен план. Великият разумен свят работи днес в света. Нашият живот е пророчество - път на човечеството.

Така невидимият свят трасира пътищата. Трябва да имаме търпение и упование. Той е винаги с нас.

Б.

☆☆☆

Обична моя Мария,

Аз всякога мисля за теб. На житното зърно беше добре на нивата, в житния клас, с другите зрънца, но може ли то да остане там завинаги? Доиде времето, и то напусна нивата, златния клас и Слънцето. Доиде друго време - за друга работа. Условията се сменят. С това Бог ни учи, че те не са най-същественото. Те са дадени, за да се придобие нещо - то е важното. Всеки човек и всяко същество има да изпълняват една малка работа за Цялото.

Обична моя Мария, нашият дом е Домът Господен, там
ще се намерим един ден всички. Какво прекрасно нещо е сре-
щата на душите! Любовта ръководи тези срещи. Бог е, кой-
то запада огънат на огнището. Той го поддържа чрез своя
Дух. Гори ли огънат - Бог присъства в този дом.

„За всичко благодарете и служете.“

„А Мария взе литър драгоценно миро нард, и показа но-
зете Исусови, и отри ги с косите си. И изгълани се догът с
благодарението на мирото“... (Иоан, 12:3)

Живот на благия Божий Дух.

Имай вяра и упование. Всичко ще се устрои добре. Господ
нак ще ни даде време, тоест живот.

Б.

☆☆☆

7 октомври 1960.

Посвещение значи да посветиш живота си, сили-
те, способностите си и всичко, каквото имаш, на
Господа.

Помни: ти си пратен да служиш. Тогава иде Ми-
рът.

☆☆☆

Съвременните атеисти с насмешка казват, че чо-
век е проникнал в мировото пространство и никъ-
де не е намерил Бога. Детински представи. Ако е за
пространството, нали в мировото пространство
пътуваме със Земята и Слънцето, ние се движим в
неизмеримите небесни простори и Божията сила е,
която ни движи, и Неговата Разумност е, която ус-

тройва това пътуване. Бог храни ума и сърцето ни.
Него познаваме като живот. Как другояче искате да
Го срещнем в пространството? Бог ни се изявява в
пълнота. Хората не Го виждат поради слепотата си.
Един ден Той ще отвори очите им.

Човек се приближава към Бога с любовта и с инте-
лигентността си. Колкото са по-големи те, толкова
по-близо е човек до Него.

☆☆☆

☆☆☆

Хората на Бялото Братство се познават по дела-
та си, по мисълта си, по истината, която обичат,
по светлината, която носят.

☆☆☆

Една Истина! Истината е свята.

Свят е Господ. Работата в Негово име е свещена.
Винаги мисли за Него. За Него живеем, за Него ра-
ботим с благодарност.

☆☆☆

Да се съпротивяваш - това е изкуство да волю-
ваш: да намериш време и място да вършиш работата
си при всички условия.

☆☆☆

Има безброй форми в органическия мир, хиляди баг-
ри! Това е език на Разумния свят. Пеперудката Гълъ-
бова опашка обикаля шфалите петунии. Какво кра-
сиво движение, какъв трепет! Цветята я очакват.
Чудни връзки съществуват в живота!

☆☆☆

„Защото е Твое Царството, и силата, и славата.“

Има **едно** Царство, **една** Сила, **една** Воля.

Малкото облаче, което плува по небето, отива да изпълни Волята Божия. Бог ни се изявява и чрез него, и ни говори чрез него, понеже то влиза в Неговия велик, разумен ред и порядък, и върши Неговата Воля.

☆☆☆

Бог е, който ни изпраща всички блага.

Бог е, който ни носи на крилете си в мировото пространство.

☆☆☆

Да живее Истината в душите ни.

☆☆☆

Щом се проповядва омраза, ще има недоверие, въоръжаване, войни. Трябва да се проповядват любовта и братството, да се работи за тях – тогава мирът ще гоїде.

☆☆☆

Делата трябва да предшества гумите. Тогава гумите имат сила.

☆☆☆

Учителя гоїде и говори на българите. Те го посрещнаха с насмешка. Доїде другото учение. То се налага със сила. Дали ще поумнеят хората?

☆☆☆

За страданията – благодари!

☆☆☆

Всеки миг, който преживяваме с Господа, остава за вечни времена в душите ни. Това е богатството на душата.

Ние бяхме с Господа, видяхме славата Му, „ядохме от хляба“.

☆☆☆

Където Бог присъствува, там е Братството. То е там, където е Духът.

☆☆☆

Всъщност, свободен е онзи, който живее в Царството Божие. Той има свободата.

Там живеят в любов и свобода.

През всичките векове Божественото учение сияе като Слънцето и дава сила и живот на членовете. Човешките заблуждения са като сенки, те се явяват и губят.

☆☆☆

„Ето Човекът!“ Това е същественото – Човекът.

☆☆☆

Където и да погледнем, чудеса ни заобикалят. Чудото на зеления лист, чудото на цвета, който става плод, чудото на житното зърно, в което са скрити сто житни зрънца, чудото на светлината, която всички хранят, чудото на водната капка, която появява земята... Във вашите очи това са обикновени неща, но това е поради слепотата ви. Малко хора виждат.

☆☆☆

Хората изтъкват на преден план себе си, народа, религията, расата – те обичат себе си повече от Истината.

☆☆☆

„Разоръжаване.“ Добре, но премахнаха ли се причините, които предизвикаха въоръжаването?

☆☆☆

Божията любов гори в житното зрънце.

☆☆☆

Святите истини на вярата не са в противоречие със святите истини на знанието.

☆☆☆

Мъдростта е виждане.

☆☆☆

Земята е космически кораб, направен от Бога. На него живеят милиарди същества, и какви условия са промислени за всички! Това е чудо! Човешките постижения са като играчките на децата.

☆☆☆

18 октомври 1960.

О. м. М.,

Колко е чисто и светло есенното небе! Мир ти мой, прекрасен! Езерата са живи в душите ни, планините и извори-те ни очакват. Сега те сияят, огрени от Слънцето, пълни с живот. Те са образ и символ на нашия свят. Ех, тук... много малко нещо от мен е тук. Душата ми, утът и сърцето ми

са в нашето царство. Там винаги сме заедно. И пътят на душите ни е един. Учителят казва: „Аз живея, и вие ще живеете.“

Колко е хубав Божият мир!

Б.

☆☆☆

О. бр. Боян,

Мисля си върху думите, които Учителя ни каза при последната ни екскурзия на Витоша: „България – пълен неотралянет!“ Те означават: България – с Бога! Днес светът е разделен на два лагера. Но нито едните, нито другите разбират и пазят Божия закон. Ние сме ученици – ние поддържаме Божествения ред и порядък, ние сме за него. Не сме безучастни зрители на това, което става в света. Ние сме работници за Царството Божие, за неговия ред и порядък. Ученикът се моли тъй: „Господи, да се изтъвани Твоят Божествен план за Делото ти и ние да бъдем Твои работници всякога.“

Поздравя Петър Камбуров. Инициативата, която е взел, и е хубава. Трябва да се говори на тези хора, да разберат, че няма защо да гонят Братството. Те трябва да вземат правилно отношение към него и да бъдат справедливи. Това ще бъде за тяхно добро.

Петър е може би вече пенсиониран. Той има обет, предателство от свое име – да посещава приятелите, да поддържа духа им, да поддържа връзката, без много шум, но и без страх. Основанието, което Учителя положи в този народ, трябва да расте и укрепва. Това е Неговата воля.

Влад също да посещава приятелите. Като отиват, торбите им да бъдат пълни. Работа се иска от всички, повече вътрешна, но и външна. Коакото и малки да са възможностите, трябва да ги използват. Учителя ни остави живот и знание. Връзката с Него да бъде жива! Каквото правим, да бъде изпълнено с Неговия дух.

Б.

☆☆☆

Една хубава работа възпитава и този, който я извършва, и онзи, който я гледа.

☆☆☆

Който обича Истината, не е безверник. Който върши Добро, не е безверник. Който служи на Правдата, не е атеист. Който носи една Божествена идея, има вяра, каквато и да се нарича. Това са хората на Братството по цялата Земя. Вътрешната сила е, която ги свързва и обединява. Има ли тази връзка, могат да възникват и общества, и организации. Но те са само дрека, огнища на живот. Огнят е важен.

☆☆☆

Днес човечеството е застрашено от голяма опасност. Атомната война би била само последица от нея. Цинизмът, хулиганщината, разпуснатостта на нравите, жестокосърдечие, омразата, алчността, неправдата, насилието са признак, че човечеството е нападнато от нисши духове, бесове. Те искат да обсебят човека, да използват силите му, да ограбят богатството му, да спънат развитието му. Като

използват силите, които са ограбили от самия него, те го поробват.

Бялото Братство се бори за човека, да го освободи. То създава духовните движения, внася новите идеи, посочва пътя, учи човека. Всъщност това е борбата, която се води в света. Напрежението е голямо. Опасността е голяма. Учениците на Учителя работят – вяра, молитва, мисъл, живот, воля. Божествените добродетели са силите на душата.

Мисълта на Учителя прониква света и го преустройва.

Учениците са посредници между Учителя и света. „И като разчупи хлябовете, даваше на учениците си, а те – на народа.“ (Иоан, 6:11)

☆☆☆

Декември 1960.

Обичний брат Боян,

Бог, който ни даде хубавите условия, подготвя още по-хубави занаят, защото „в Неговите решения обратни действия няма“. Често преминават мислено нашия път с Учителя. Сега той е обкръжен с ореола на святост. Вярата в Бога е вярата във вечния живот. Бог ни е водил със своя Дух и е подготвял условията ни. Той и днес ни води със своя ръка. Ние живеем и мислим в Неговото дихание.

„Вира силна, вира крепка,

Тя крепи духа, що живота носи.“

Учителят казва: „Мир ви оставям, моя мир ви давам.“

За годишнината на Учителя изпратете на приятелите поздрав.

Обичний брат Боян, подкрепяй приятелите, дръж връзка с тях. Нашата работа продължава при всички условия. Да се страхувате ли? От какво? Работа без шум, без парад - с любов, с вяра, с упование и сила. Ние за това сме дошли на Земята - за Делото на Учителя. То изгъва живота ни.

За годишнината на Учителя прочетете от Йоана 10. глава, 27, 28 и 29 стихове: „Моице овци слушат моя глас, и аз ги познавам, и те идат след мене. И аз им давам живот вечен, и няма да загинат до веки, и никой няма да ги отнеме от ръката ми. Отец ми, който ми ги даде, от всички е най-голям; и никой не може да ги отнеме от ръката на Отца ми.“

Сега тук уча затворниците на занаат. Много са възприемчиви и благодарни. Дават им в ръцете средство да се борят в живота, да не бъдат в нужда, да се прехранват без да бъдат унижавани, да пазят достойнството си, да бъдат свободни. Сега тий проповядват учението. Учителя тук ме е пратил на работа, сред „унижените и оскърбените“. Аз съм благодарен.

Поздрав на приятелите! „Без страх в Любовта безгранична“!

Аз всякога мисля за вас!

Б.

☆☆☆

Обична моя Мария,

Нашите разговори продължават и сега, както беше в миналото. Ние все така си ходим из нашето прекрасно царство, хванати ръка за ръка. „В Любовта раздяла няма.“ Чудна е нейната сила и всемогъщност. Тя е неуязвима и ве-

чна. В изпитанията разкъсва и разкрива незначителни дълбини. Приятелството се ражда от нея. Има ли по-хубаво от него?

Ние казваме: „Дето е Господ, там съм и аз.“

Сега е нашето време - време на служение, благоприятно време, благословено време.

Б.

☆☆☆

1961.

Всичко, което е създадено, е създадено, за да се изяви Бог.

☆☆☆

В нашия вечен път има необозрими възможности. Човек ще опита всички положения. Ще бъде честиван и възхваляван, ще бъде онеправдан и гонен. Всичко трябва да опита човек, да мине по пътя на страданията и радостите. Господ е скрил в страданията блага. Страданията са само тяхната горчива обвивка.

Вълната на страданията залива човечеството. Бог присъства в тях. Не трябва ли и ние да вземем нашия дял от тях? „Дето е Господ, там съм и аз.“

☆☆☆

В притчите за Царството Божие се разкриват някои страни и закони на това Царство.

☆☆☆

Когато си в ограничение откън, спасението е в това, да се абстрахираш от обстановката, да излягаш в своя свят, светът на Учителя.

☆☆☆

И сега като работя, аз работя за моя обичен Учител, както и по-рано, както всякога.

☆☆☆

Органическите съединения имат големи неустойчиви молекули. Като такива те са акумулатори на слънчева енергия. Растенията имат способността да образуват, при участието на слънчевата светлина, такива именно сложни органически съединения и така натрупват слънчева енергия. Ние се храним с интрамолекулярна енергия. Има обаче същества, които живеят от интраатомна енергия. Тя е акумулирана в атомите. Тя е по-висша и по-голяма. Природата има и други, много по-съвършени и по-висши начини да акумулира слънчевата енергия, не е само органическият начин за натрупването и използването ѝ. И не е само органическият свят, където животът се проявява. Има по-съвършен живот и по-висши светове. Висшите енергии се акумулират при образуването на мислите и чувствата. Те са храна за интелигентни, възвишени същества.

☆☆☆

Духът е оставил по своя път формите, в които се е изявил. Всяка епоха създава своите форми - те говорят за Духа, който е работил в нея.

☆☆☆

Когато видиш Божията ръка да действа гаже и във враговете ти, приветствай я и благодари.

☆☆☆

Ние съдим за човека не по приказките му, а по делата му.

☆☆☆

Много институции и организации са се създавали за благо на човека, но всички те са се изразждали и са се обръщали против него. Това е, защото човекът не е съвършен и все още е във властта на злото.

„Нашата борба не е против път и кръв.“

Не са виновни само хората за жестокостите, не правдите и насилията. Това са духове, бесове, които ги обсебват. Бялото Братство работи да освободи човека от тяхното влияние. Работа трябва, за да се създадат благоприятни условия вън и вътре в човека, за да бъде той освободен от тях.

Школата на Учителя е път на освобождение. Това е святата наша работа.

☆☆☆

Мънениците, които устояват на всички изпитания и мънения, са безсмъртни, те проповядват вечния живот.

Има една вътрешна сила, която създава героите, мънениците, светците, тя ги поддържа.

☆☆☆

Божият глас се голява в тихата песенчица на майката, която приспива своята рожба. В добрата ръка на бащата, който работи, не виждаш ли Божията ръка? А хората днес се питат има ли Бог. Ако вър-

иши правда и обичаш истината – има Бог. Ако вършиш неправда и едно говориш, а друго вършиш – няма Бог. Бог в престъпленията на хората не участва, а присъства в Доброто, в Истината, в Любовета. Те са плодове на Божия Дух.

☆☆☆

Принципите, на които служим, са принципи на Всемирния живот. Следователно те са неоторими и неуязвими. От какво има да се боим? И тъй, ние не се борим с никого. Ние сме служители и работници на Живия Бог.

☆☆☆

Щастлив е, който се моли – който разговаря с Бога.

☆☆☆

Човекът прави деня да бъде свят.

☆☆☆

Добродетелите са сили на Божествения живот. Те са диамантената стена, която пази човека.

☆☆☆

Ако нашето време тук преминава, то другаде започва. Слънцето залязва тук, а на друго място изгрява. Божият живот е непрекъснат.

☆☆☆

„Дом, основан на канара“ устоява на всички бури и пороци. Вечната канара – това е Единството. Дом, положен на пясък (множество, маса), като дойдат бу-

рите и пороите, ще рухне, и крушението на този дом ще бъде голямо.

☆☆☆

Всички революции са били изкористявани – това е закон. Каква е причината?

Проблемът за постигане на щастлив и справедлив живот на човечеството е общирен и голям. Той не се изчерпва само с икономическите и социални промени. Всички революции досега са пропадали поради ограниченост, теснотърдие и изкористяване. Една революция може да успее, но малко след постигнатата от нея власт не се различава то онези, срещу които е била насочена. Необходимо е основно преобразяване на човека – във всички области, а не само промяна в политическата и икономическата.

☆☆☆

Малкото кокиченце има своето време, темснужката също. Всеки цвят и всеки плод има своето време. В Божествения живот всичко има своето време. Нашето време ще дойде пак, когато направи своя цикъл.

Ние стоим с благоговение пред великите закони на Битието.

☆☆☆

Когато вземаме един плод, ние разговаряме с онези интелигентни същества, които са го създали. Те ни се изявяват чрез него. Ние възприемаме тяхната интелигентност, знание, сила и живот. Чрез плода ние опитваме тяхната любов.

☆☆☆

„Пропаганда“ – лъжата и лицемерието имат сладникавия вкус на отровните гъби.

☆☆☆

Школата на Учителя е живот. Ние го опитваме и познаваме. „Той е убежище мое и крепост моя.“

☆☆☆

Нищо не може да поколебае любовта – нито времето, нито пространството, нито състоянието.

Истината, вечната и свята Истина ще възтържествува един ден и човек ще застане пред нея със смирение и любов, ще ѝ се поклони.

☆☆☆

Такова е времето сега – да скрием учението, а не да показваме неговата красота и сила. Ангелът каза на Йосифа: „Вземи детето и майка му и бягай в Египет“... Ще дойде време и „свещта ще се постави на свещалника“.

☆☆☆

Ние бяхме съдени в един незаконен процес. „Закон“ и „законност“ – какво значение имат те за насилниците?

☆☆☆

Условията и формите се променят. Нищо не е неизменно, всичко тече и се променя. Гледай напред, гледай с вяра, с надежда, с упование. „Той устройва пътищата ни.“

☆☆☆

„Изгрева“ – това е живот с Учителя, живот на Царството Божие. Този живот възниква тогава, когато дойде неговото време и навсякъде, където Той благоволи. Човеците пак не Го познаха и пак не Го приеха.

☆☆☆

Познавам моя брат, където и да го срещна. Познавам го, независимо дали е облечен в групи или в пурпур, богат или беден, силен или слаб – навсякъде срещам моя брат – от сърцето и от очите му излиза лъчът, небесният.

☆☆☆

Школата на Учителя (скупца)

Веднъж открита, Школата на Учителя продължава. Тя не е само за българите, тя е за човечеството. И не само за днешното време, но за цялата нова епоха. Тази школа е път за повдигане на човека. Тя е отговор от Великия Разумен Свят на стремежа на човешката душа към съвършенство, красота, знание и свобода.

„Събуи обувката си, защото мястото, на което стоиш, е свято.“ Чистота, святост, кротост и смирение, и послушание.

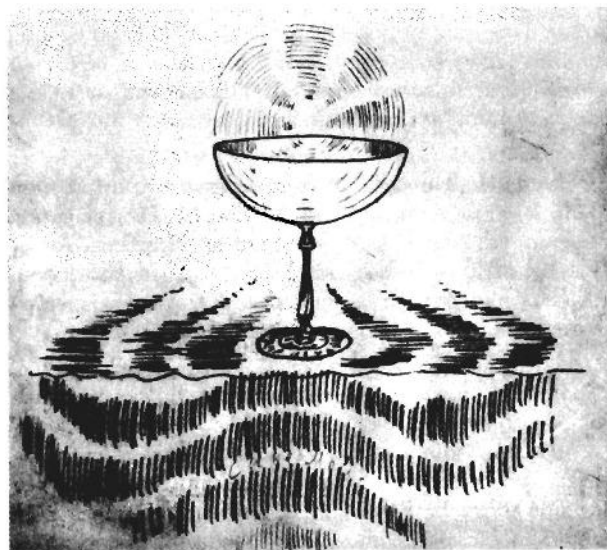
Школата на Учителя е среда на Любовта, в нея се отглеждат най-хубавите чувства – братството и приятелството.

Мотото е: „Фир флор фен Тао би аumen“ – „Без страх и без тълнина, с обич и виделина“.

- Обстановката, средата, условията, при които Школата се провежда.
- Будност и точност. Часовете преди изгрева на Слънцето. „На ранина Те очаквам, Господи.“
- Молитвата – общение с Бога.
- Първият лъч на изгряващото Слънце – образ и идея за Божествения миг в живота. Високият идеал.
- Планината – образ на духовния свят. Стремежът на духа. Светът на душата. Красота, сила, свобода.
- Единството. „Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдем едно.“ „Въдвори царството си в нашите души.“ Царството Божие е навред в необятната Вселена. Царството Божие е в човешката душа. Тъй в росната капка се отразява Всемирът – същите закони и сили на Битието действат и в нея.
- Служение и жертва. „Малкият стрък“.
- Любов към Бога – едничкият и свещен закон на Школата.

☆☆☆

Всичко е създадено заради Любовта. Когато Тя присъства, всичко се изпълва със смисъл и съдържание, с живот, сила и красота. И ако условията, при които Тя ни се е извила, ни са тъй мили, то е поради нея, Тя ги освещава. Оттегли ли се Любовта, всичко посърва, потъмнява, губи смисъл, умира.

*Потти часа на Школата.
Кажи молитвата на ученика.
Бъди винаги чист и светъл.*

☆☆☆

Човек като минава през мъчението, страданието и смъртта, всички излишно изгаря, остава същественото. Така той се докосва до Реалността, до вечния живот. Придобива едно малко познание за него. Тъй човек расте в познанието си за Реалността. Това е придобивката от страданията.

☆☆☆

Помня момента, когато тръгвахме от невидимия свят, когато ни изпращаха за Земята. Цялата чета ученици на Учителя, работници за Неговото дело. Сега те са на Земята, навсякъде, сред всички народи. Това е свящото дело на Учителя, за което сме дошли. И днес Учителя ни води със своя Дух.

☆☆☆

Ние сме едно голямо Семейство в Господа. Ние живеем по цялата Земя, сред всички народи, ние живеем във вечността. Всички светли образи в историята на човечеството, които бележат неговия път, са членове на това велико Семейство. Псалмопевецът нарича това семейство „Дом Господен“. „Едно желае душата ми и него винаги ис дия – да живее в Дома Господен през всичките дни на живота си“.

☆☆☆

Има плагиати на духовни ценности. Те обсебват най-благородните думи и паметта на великите хора. Като говорят от тяхно име, с това прикриват престъпленията си.

☆☆☆

Има знание, което се придобива от книгите. Има знание, което се придобива от живота. Има знание, което се дава чрез откровение.

☆☆☆

Малко хора живеят с големите проблеми и още по-малко хора ги разбират.

☆☆☆

Човек, който обича Истината, е обкръжен със син ореол.

☆☆☆

Колкото повече преследват Истината, толкова тя става по-силна и лъчезарна.

☆☆☆

Героите и мъчениците се раждат. Те са определени още от невидимия свят. Те имат свой път и своя мисия. Ако някой си тури маската на такъв, като гоидат мъчнотиите, не устоява.

От мъчениците, светиите, героите на вярата, смирени и велики в страданията, ние черпим сила.

☆☆☆

Нашият живот е живот на Братството.

Безсмъртната Любов черпи сила от Вечния Източник. Тя е по-силна от всички опасности и нещастия.

☆☆☆

Без любов, без истина, без правда мир не може да има.

☆☆☆

„И Виделината свети в тъмнината, и тъмнината я не обзе.“ „Виделина“ и „тъмнина“ – това са съзнания.

☆☆☆

Бог не оставя човека да заспи в еднообразие. Той го държи буден чрез промените.

☆☆☆

Природата е правила безброй опити при създаването и организирането на формите на живота. Тя е направила опит с големите животни преди стотици милиони години. Гигантските земноводни, живели в миналите геологически епохи, се оказали тежки, тромави, материята не беше организирана за по-висш живот. Но Природата започва да подготвя друг вид животни, които да ги заместят, топлокръвните – по-малки, по-подвижни, по-добре организирани, хищни, с по-съвършена нервна система, с по-голяма чувствителност. Те унищожават гигантските гущери. Палеонтологията ни представя широк екран, върху който е проектиран Животът. Тук се вижда ясно как действат неговите закони и сили. Човек трябва да ги познава, защото същите закони и сили действат и в неговия живот, и в човешкото общество. В развитието на обществото се явяват периоди, които съответстват на определени геологически епохи. Създават се обществени форми, които приличат на гигантските животни от миналите геологични времена. Колко ще просъ-

ществуват, какви преимущества и недостатъци имат, и как ще завършат – отговор на това може да се намери в палеонтологията. Тя говори за опитите на Природата през милионите години.

Големите стопански формации приличат на онези огромни, тромави органически форми, те лесно могат да бъдат разстроени. В палеонтологията има поуки за всички области на живота.

На Природата е взело стотици милиони години, докато произведе материя, от която да се изгради човешкото тяло, човешката нервна система и да стане възможно да се появи човек. В човешкото общество работят същите сили. Най-после човек ще възтържествува над звяра. Той е определен да бъде господар на живота.

Всичко, каквото става, подготвя идването на Новия човек.

☆☆☆

Да видиш човека в този водовъртеж на живота, в кипене на борбите или в спокойните води на залива – човека, онова достойнство, с което Бог го е надарил. Ако можеш да го видиш, ще видиш Бога в него.

Всичко, което расте, всичко, което се стреми към Слънцето, с Неговата сила се стреми.

Божествената искра, която гори в човека, само тя е, която го подтиква към всеки подвиг, жертва и творчество. Тъй познаваме ние Бога в човека. „Господ и Бог на великата жертва“.

☆☆☆

Виждам великия Божествен живот, който изпълва душите, сърцата и умовете на Синовете Божии. Това е великият Божий живот във Всемира.

☆☆☆

Ангели Божии ходят по Земята. Често те вземат най-простичката, най-скромната форма.

☆☆☆

Човек много пъти може да извършва неправди, но един ден ще извърши една неправда в присъствието на божий служител - тогава ще плати за всичко.

☆☆☆

„Той ми е съсъд избран и драгоценен.“ Учителят живее в сърцата и душите на своите ученици.

☆☆☆

Мярка - във всяко нещо! В Божествения живот има мярка.

☆☆☆

Човек трябва да работи хубаво, добре, честно. Тогава Бог участва в неговата работа, Бог се весели в него. А човек се радва и се благославя.

☆☆☆

Всички хора бозаят от Любовта, ала на машина тя се открива. Малко хора са надзърнали в нейния свят, усетили са нейните дълбини, красотата и сила, нейната вседъщност и беззаветна жертва. Малко писатели са се докоснали до Любовта, макар че всич-

ки пишат за нея. Машината са доловили искрица от нейната същина: Куприн в „Гранатовата гридна“, Леонид Андреев в „Повест за седемте обесени“, Зудерман в „Котешката пътека“, Толстой, Достоевски, Селма Лагерльоф. Соломон.

Великите Учители идат от света на Любовта. Пророците, мистиците, праведниците я съзерцават - пият от нейния извор. Великите творци - художници, музиканти, скулптори, писатели, мислители, строители познават творческата сила на Любовта.

☆☆☆

Машината изгони човека от нивата и го заправи във фабрики, мини, заводи, канцеларии. От това животът му едва ли ще стане по-хубав. Мъртвият ритъм на машината опиянява и хипнотизира съвременния човек. Приковава го към земята, без полет към небето. Какво струват всички технически постижения, когато човек не знае **как** да живее?

Как да живееш - това е наука!

☆☆☆

Може ли някой да ни отдели от Слънцето? Нито времето, нито пространството, нито условията.

☆☆☆

Всеки лъч, който иде от далечната звезда, е песен. Тогава какво е слънчевата светлина? Симфония. Музиката изпълва Всемира. Под нейния ритъм, мелодия и хармония се създават светове, и всеки живот изгражда своята форма. Божият Дух се изявява чрез музика.

Словото е музика. Колко красота има в движенията на майката, която се грижи за своята рожба! Колко красота и сила има в движенията на бащата, който работи, за да поддържа дома си! И това е песента на Всемира. Музиката, която композиторите създават, стиховете, които поетите пишат, са все преводи на тази вечна песен. От нея иде подтикът за всеки подвиг и всяко творчество.

Гласовете на нашите обични от другия свят са тихи като песента на звездите. Те пеят за тези, които обичат, и с песента си устройват живота им.

„Благ е Господ и многомилостив.“

☆☆☆

Господи, научи ме как да работя при условията, при които си ме поставил.

☆☆☆

Русия на Гончаров, на Чехов, на Гогол, Горки, Достоевски, Русия - ленивата, разгулната, порочната, скучаещата - беше разтърсена и събудена, но не и възродена. Великият Разумен свят още само подготвя славянството за неговото възраждане, за неговата мисия.

☆☆☆

Ние се възхищаваме не от човека, а от онова, което Бог е вложил в него.

☆☆☆

„Нищо не се губи, всичко се променя.“ Стига само човек да може да следи промените и да ги разбира.

☆☆☆

Вселяването е свободен акт. За него човек се готви и дълго работи, и го очаква. То е проява на Любовта. Обсебването е насилствен акт, поробване и ограничаване на човека. Понякога то става масово. Цели народи, тълпи, общества, организации могат да бъдат обсебени, ограбени, използвани за други цели. Духът на древните завоеватели се възражда при съвременна обстановка. До какво ще доведе това?

☆☆☆

Ти, човече, който имаш ограничена представа за живота, мислиш, че Божията Правда се изчерпва в този малък твой живот. Божията Правда действа във вековете, в този и в онзи свят. Малкото агъние плаче, но няма кой да го чуе. И животните опитват човешката „правда“. Сега и ние опитваме социалистическата „правда“. Тя се оказва старата „правда“, която познаваме от миналото. Тя не е Правдата на Царството Божие. И тъй, търсенето на Правдата продължава.

☆☆☆

Всяко нещо става мозаика, когато се изпълни времето му, и продължава по закона за ритъма в цялостната симфония на Живота, колкото е определено. Всеки тон звучи колкото е нужно. Законите са ненарушими. Процесите преминават, но не свършват. Те преминават в друг свят, в друга област на Живота. Когато трябва да прозвучи, тонът пак ще се яви - ще дойде неговото време.

☆☆☆

Упованието ни е в Бога.

„Научи ни да правим Твоята Воля, да осветяваме Твоего Име и да Те славословим винаги.“

Това е същественото. Ние пътуваме в мировото пространство и славим Бога.

☆☆☆

Небесното Царство пребъдва във всички души, които любял Бога.

Щастие е да срещнеш това Царство.

☆☆☆

Техническото съвършенство не значи още и съвършенство на човека.

☆☆☆

Човечеството е в третата световна война. Тя влиза в историята под името „Мирова революция“. Започва развързката на хилядогодишната карма на човечеството.

☆☆☆

В затвора ние сме заедно с Братството. Когато освобождението дойде, то ще дойде за Братството и за нас. Нашият живот и животът на Братството са един живот.

☆☆☆

Човекът без Бог е човек без закон, без мярка, правда, без виждане. Слепи сили го движат – алчен, жесток, себичен, груб, той се нахвърля на всяко благо, иска да го обсеби, като отбягва от задължения и от-

говорност. Това е духът на езическия свят, който е в борба с Христовия дух на любовта, себеотрицанието и жертвата.

☆☆☆

Лъч и от най-далечната звезда достига до нас. Това е сила. Лъчите на сърцето и ума, лъчите на Живота достигат и най-далечните предели на Вселената, до всички слънца и планети. Там те намират обичните същества и носят дарове за тях.

Лъчите на Живота чертаят пътя на човека.

☆☆☆

Изпълнението на една работа е разрешаване не само на ред технически задачи, но също и на задачи на ума и сърцето.

В творчеството човек расте и се развива.

☆☆☆

„Не избрахте вие мен, но аз вас избрах.“ В Бялото Братство организацията е теократична – Великият Разумен Център е, който организира, ръководи и твори.

☆☆☆

Комунистите не съзнават, че тяхното дело е изкористено, че то е вече в ръцете на същите онези сили, срещу които те се бореха и срещу които го създадоха. Тъй е било и в миналото. Тъй беше обсебена и Църквата, и тя отстъпи от призванието си.

Тези сили обсебват действията и организациите, защото са обсебили човека. Човекът трябва да се

освободи, очисти и повдигне. Това е пътят, в който Учителя ни води. Това е неговата Школа.

Христос изгони от беснуемия в Гадаринската земя бесовете и ги прати в свинете. Това е ставало много пъти, става и днес, единично и общо.

☆☆☆

Само Божественият избор е чист – пий от главата. Той е вечната сила, която повдига и спасява. Той е важен, а не формите, чрез които се изявява. Той е вечен, чист и свят.

☆☆☆

Модернизмът е търсене на нов път, нови форми, нови изразни средства. По той бързо се изражда, още в самото начало, в търсене на лесен начин на живее, без усилия, без заслужения, без отговорност, търсене на лесен път в изкуството и в живота. Хулиганищината е модернизъм – нарушаване на хармонията, внасяне на дисонанси, хаос. Това са сили на хаоса, неорганизиран, разпокъсан, действащи всяка за себе си. Те създават индивидуални центрове, които са в разрез със законите на Цялото. Болестта рак е последствие от тяхното действие. Нужни са ритъм, мелодия, хармония, единство с живота на Царството Божие, познаване и спазване законите на творчеството.

От Великия Живот човек трябва да се учи, да го съзерцава, да мисли, да го познава. Това е класиката – в живота и в изкуството.

Учителя казва: „Ние не сме нито материалисти, нито идеалисти, ние сме хармонисти.“

☆☆☆

По пътя на политическите борби не може да се подобри животът на човека. Хората, които участват в тях, са все едни и същи. И да се сменят хората, положението не се изменя. Промените остават външни, а не по същество. **Човекът** трябва да се подобри! Обществениите форми не са съществениите, а днес цялото внимание е насочено към тях.

Ние трябва да проповядваме Бога, както ни се разкрива днес – това е нашият път.

☆☆☆

Общение с Бога – това е най-важното, това е Смисълът.

За **това** сме призвани. Нашата работа е молитва. И като работим, ние славим Бога.

☆☆☆

„Да се освети Името Твое.“ Напразно хората се опитват да подчинят Божественото на човешкото. Напразни са опитите им да се окове Божествения живот в човешки форми, организации, общества, църкви, догми и канони. Божественото е свободно. Където и да се яви, каквато и форма да вземе, трябва да го познаваш, обичаш и приемаш.

☆☆☆

18 април 1961.

О. м. Мария,

И тази пролет идва сега, и ние пак заедно с тебе я посрещаме. Цъфтят дръвчетата, разцъхват се, цветята в

прекрасни претени ни посещават, усещат аромата им. Това е техният говор. Гледам небето, Родопите, Белмекен басти със снеговете си. Слънцето ни топли и топли, осветява Земята.

О. т. М., хубава пролет ни подари Господ. Гледам с благодарност как тя пристъпва към нас. Оттук виждам нашия замък в Долината на Водопадите, чувам песента на водите. Виждам как се разширява пладната горичка. Зеленината все по-високо и по-високо се изкачва по планината. Ние пак седим с тебе на нашата каменна скамейка, гледате, дишате, мислите, обичате. Господ е с нас. О. т. М., ние сте щастливи хора! Виждам и нашия замък при Махабур, ние сме горе, на терасата сред стриките, усещам дъха им – дъх на бабама. Под нас са дълбоките води на езерото... Простор и свобода!

О. т. М., ние сте богати хора! Спотняш ли си нашето изворче под върха на Размишлението? То и сега си тече на свобода. Ето и светлото езеро на Чистотата. Тук е мирът на Учителя, светлият мир, светият мир. Той ни го подари. То е наше, защото го познаваме и обичаме.

Ех, т. о. Мария, ние сте щастливи хора! Колко хубави дни ни подари Господ, и нито един от тях няма да се загуби! Те ще направят своя кръговрат и пак ще застанат пред нас, ще ни посрещнат като едно ново бъдеще, още по-хубаво, по-чисто и по-богато. Защото ние живеем с Господа, който е „Бог на живите“. Божиите блага никога не се губят.

О. т. М., наистина, ние сте щастливи хора!

Б.

☆☆☆

Само Бог спасява от злото.

☆☆☆

Вярата е виждане – безверието е спяноста.

Щом Господ е с нас, не сме лишени от нищо, всичко имаме.

☆☆☆

Виждам как действат законите на Царството Божие. Човек може да ги познава само когато ги пази.

☆☆☆

Да различаваш Тихия глас, да го слушаш, да вършиш волята му, значи да живееш с Господа. Тоест да живееш в Райската градина.

☆☆☆

Ако само един човек поддържа връзка с Бога, той пази много хора наоколо от нещастие.

При големите световни катаклизми България не пострада. Защото Бялото Братство пристъпва и работи в нея. Това е истината.

☆☆☆

През цялата история на човечеството виждаме култа към насието в най-различни форми. Това е онзи древен езически култ, от който човечеството не е излязло и днес. И няма да излезе, докато не възлюби Господа, докато не приеме Христа.

☆☆☆

Ние сме с онзи живот, който иде от Бога – вечният и святият. Не се възхищаваме от мъртвия свят на машините. Ние сме за живота, а не за техниката. Човешката наука и техника може да създадат най-раз-

лични механизми, но живо същество не могат да създадат. Науката няма власт над Божествената искра. Човек никога няма да създаде едно жито зърно, едно мъничко живо същество. Защото той не е господар на живота. Какво чудно нещо е едно малко същество, една мъничка искрица живот!

☆☆☆

Обичам Глухарчето. То беше първото цветение, което ме посрещна, когато преминах през Долината на смъртта.

☆☆☆

Ако **човекът** не стане по-добър, как животът ще стане по-добър?

☆☆☆

Как си представят хората вярата в Бога? Първо, ти ще покажеш, че обичаш Бога, като обичаш човека. Така ти му говориш за Бога. Това ще предизвика Бога да се прояви в човека. Така ти ще видиш Бога в твоите братя.

Няма по-хубаво нещо от това, да живее човек с Господа.

☆☆☆

Човек може да участва в творението, когато е едно с Бога.

☆☆☆

В Евангелието, в простиите и съвършени думи, са скрити тайните на Царството Божие, неговите закони и сили.

☆☆☆

Тази е свещената работа на ученика: да се приготви да приеме Господа.

☆☆☆

Не знаете ли, че ние сме този Божествен живот? Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме“ и „Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдем Едно“.

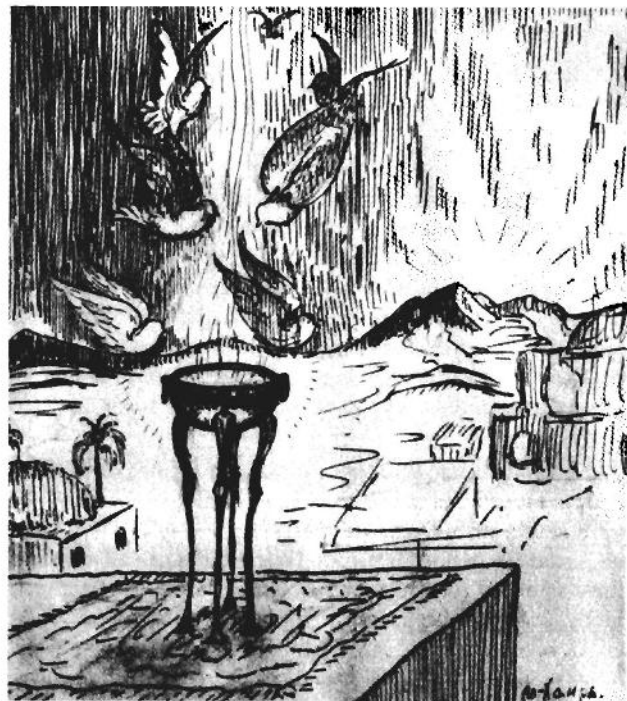
☆☆☆

Да се променят и подобряват външните условия не е трудно. Важно е какъв е човекът при новите условия. По-преди хората се събираха в кръжите, сега в „културните домове“, но самите хора станаха ли по-добри? Преди човек ореше земята си с вола си, сега оре с трактор общата земя – има по-големи добиви и по-лесно се постигат. Но човекът по-добър ли е? Ако е по-добър, това е придобивката.

☆☆☆

Комунистите се борят с вярата в Бога, и все пак приеха Църквата, а Бялото Братство не приемат. Те чувстват, че възраждането на вярата чрез Църквата не може да дойде, но чрез Бялото Братство може. Ето защо го гонят. Ако разбираха, щяха да знаят, че това не е хубаво за тях. Те възприеха много хубави неща от Учителя, от Братството, но все пак го гонят. Ако бяха умни, те щяха да лаят фиданката, която Учителя посади, като зеницата на окоето си.

Все пак вярата в Бога ще възтържествува. Ще се възроди в душите на хората. Ще дойде Новият човек!

☆☆☆

Понякога Божият закон взема образа на човек. Тежко на онзи, който извърши неправда пред него.

☆☆☆

Философ, мъдрец, мистик – това са три степени.
Философът мисли. Мъдрецът мисли, но има и сила.
Той е по-близо до Истината.
Мистикът вижда – той живее в Истината.

☆☆☆

Всичко хубаво, честно, възвишено и благородно иде от един център. Ние се приобщаваме към него. Към злото не се приобщаваме, с него нямаме нищо.

☆☆☆

Сега можем да направим сравнение: какво нещо е създаден страхът и какво е создала Любовта.

☆☆☆

Радостта и щастието идат от изпълнението Волята на Бога. Това е богатството на душата.

☆☆☆

Ние работим за новия човек, за новото човечество тъй, както ни ги е показал Учителя, както ни е учил.

☆☆☆

Уповавай на Господа. Той устройва пътя ти.
Един божествен момент на живота не се губи, той е вечен. Промени в живота стават, но самият живот е вечен.

☆☆☆

„Да се освети Името Твое.“ С добрия си живот човек осветява Името Божие.

☆☆☆

Животът е космичен, където има материя, има и живот, те вървят заедно. Земята е пълна с „космонавти“, те идат от планетите, от Слънцето, от звездите. Всяко растение, всяко мъничко същество е проекция на същества от далечни светове в нашия свят. Нашата Земя е космически кораб, отлично устроен, ние пътуваме с него в пространството. Сега съвременната техника прави опити, подражава на живота. Но ще дойде ден, човек ще разполага с великите сили, двигатели на живота – Любовта, Мъдростта, Истината, за които ни е говорил Учителя. Тогава за него ще стане достъпен Космосът – планетите, Слънцето и звездите.

Ние сме живот на благия Божий Дух.

☆☆☆

Съвременната наука говори за еволюция на видовете, за фактори на еволюцията, но за най-важния фактор – ръководещия Божествен творчески център, нищо не говори.

☆☆☆

Това малко цветенце казва: „Аз съм око и ухо на велик учен от далечен свят. Той чрез мен гледа във вашия свят. Неговата интуиционност, знание и сила направиха да се явя тук, пред вас.“

☆☆☆

Виделина в долината на страданията...

☆☆☆

Какви живи багри имат цветята! Всяка краска показва, че в тази чудна химическа лаборатория се използват съответно цветните лъчи.

☆☆☆

Наблюдавам насекомите, как усърдно тичат от цвят на цвят – работят! Някои от тях смъкват пращеца от цветята с крилата си – с въздушното течение, което създават – като прахосмукачките. Какви малки и прекрасни чудеса на Природата!

☆☆☆

В молитвата е казано: „Да се радвам ... в изявлението на Твоя велик и свят Дух“.

Стъпките на Духа: Любовта, Силата, Красотата, Творчеството, Мира, Добротата, Правдата, Свободата. Това е Пътят на Духа.

☆☆☆

Идването на Духа – това е посвещение.

„Ще ви изпровода Духа на Истината, който от Отца изходи; Той ще ви припомни всичко, каквото съм ви говорил, и ще ви настави.“

Важното е това – как повелява Духът на Истината да постъпваме.

☆☆☆

Колкото по-голямо е злото сега, толкова по-голямо е доброто, което иде.

☆☆☆

Да бъдеш ученик на Божествена школа - няма по-хубаво положение от това.

☆☆☆

Днес човеците пак се кланят на кумири. Пак издигаха олтари по високите места. Това не предвещава нищо добро.

☆☆☆

Новият човек е образ на живото Слово Божие.

☆☆☆

„Приемете Святия Дух“ - Духа на Любавта, Мъдростта, Истината, Силата и Живота.

☆☆☆

Механизацията обзема живота на човека, машината навлиза навсякъде. На тази основа щастие не може да има. Човек гради „на пясък“. Това е съвременната форма на езичеството - множественост, идолопоклонство - човек се покланя на творенията на ръцете си. „Дом, построен на канара“ - това е Царството Божие, неговите закони, сили, отношения. Това е живот на единство, щастие, истина, свобода, знание, сила. Бог е основа, смисъл, път на живота ни. Това благовества Учителя, това проповядваме и ние. Затова „Князът на този свят“ ни гони.

☆☆☆

Всяка хубава среща на Земята ще се повтори при още по-хубави условия. Великият Разумен свят подготвя тези условия. Той чертае пътищата на душите.

☆☆☆

Кажу на човека това, което Бог ти казва да му кажеш.

☆☆☆

Духът не търпи никаква нечистота. При най-малката нечистота той се оттегля и всяко творчество престава.

☆☆☆

Милост от човеци не очаквам, още по-малко от „Княза на този свят“. Той е гневен на нас, защото опазихме Словото. Както Ирод преди 2000 години искаше да погуби детето, тъй и той сега иска да го погуби.

☆☆☆

И днес стана така, както тогава. Ангел Господен каза на Йосифа: „Вземи детето и майка му и бягай в Египет“. Ще очакваме да се изпълни пророчеството: „От Египет повиках сина си“. Ще чуем и гласа: „Върни се, защото измряха онези, които диреха да погубят детето“. Всичко ще стане по Волята Божия.

☆☆☆

Из живота ни с Учителя

Стара Загора - Учителя обяснява едно убийство. Тримата млади ходжи.

Айтос - бадемите.

Към „Ел Шагай“ - Красотата на подземното царство: звънящите каменни драперии, пеещите камбани.

☆☆☆

В нашия път молитвата ни крепи и ръководи.

☆☆☆

Аз съм щастлив човек, защото Бог ме обича и ми праща своите благословения всякога.

☆☆☆

Несвършените неща са преходни. Те са хубави, когато идват и си отиват.

Свършените неща са вечни. Те са хубави, когато вечно присъстват.

☆☆☆

Съвременният човек е отровен от научния скептицизъм като от някой отровен газ. Той стои замаян, несигурен, без посока и път в живота, само забавления и спорт.

☆☆☆

Лъжци и лицемери, крадци и убийци – това са потомците на Каина. Те са навсякъде, във всички народи и общества.

☆☆☆

Грамадните предпотопни животни, които природата беше създала, не бяха най-свършените същества. Едно малко бръмбарче със своите свършени сетива и чудни възприятия, за които човек даже няма понятие, долавя звуци, които човек не чува, и лъчи, които човек не вижда. Цялото това чудо е събрано в една толкова малка формичка! Това е удивителното – не е в големината свършенството.

☆☆☆

„Неговата Истина е щит и всеоръжие.“ Това е „вечната канара“, върху която „дом построен, няма да се поколебае“.

☆☆☆

Като нахраниш гладния, ти му казваш: „Бог те обича“.

Много пъти като го нахраниш, най-после той ще чуе и разбере това.

☆☆☆

„Господнята молитва“ е Път. Тя постоянно става. От 2000 години по този път са минали милиони човешки души и са намерили Царството Божие.

Учителя даде „Добрата молитва“ – сега тя е пътят на човечеството към Царството Божие.

☆☆☆

Из живота ни с Учителя

„Гордостта предшествува падението“...

☆☆☆

Май 1961.

О. м. М.,

Където и да бъдет, ние сме заедно, ние мислим и работим за едно – за делото на Учителя.

Свири песните на Учителя. Чувам ги как звучат в бъдещето. Чувам как ги пеят и изпълняват новите хора. Сега е времето на учениците, време за работа, време да молитва.

Учителя работи, и ние работим.

Обичний брат Боян,

Когато мисля за вас, всякога се моля за „Малкото стадо“, не с безпокойство, а с вяра. Днес учениците трябва да страдат, за да се изпълни Божият план за Делото Му. Ние сме всякога заедно в служението на Учителя. Ние сме едно в служението за Неговото Дело.

„Винаги се радвайте, за всичко благодарете.“

Поздравявай приятелите от мен, и ги подкрепяй.

Б.

☆☆☆

6 Юний 1961.

Обичний брат Боян,

Прегдай моя поздрав на приятелите. Бог да укрепи духа им, да издържат на всичко, да бъдат стаени и решителни, верни и истинни. Това е нашият път.

Ние трябва да присъстваме в тези съдбоносни дни, да мислим, да чувстваме, да работим, за да се разрешат правилно въпросите, които стоят пред човечеството. Йоан Кръстител казва: „Аз не Го зная, но затова дойдох да кръщавам с вода, за да бъде Той изявен на Израил.“ (Йоан, 1:31)

В молитвата е казано: „Приемате страданията, които ни изпраща, с радост на нашия идеал, за сватото дело на Учителя. Има ли по-голямо благословение от това? Господ ще укрепи духа ни. Господ ще защити малкото стадо.

Поздравяй Методи, нека винаги мисли върху задачата: издаване на беседите на всички езици.

Тук уча затворниците на занаят. Имат около двадесетина ученици. Те са много благодарни, трогателно усърдни и прилежни. Те искат като излязат от затвора да бъдат

независими. Благодаря на Учителя, че ме е пратил тук на работа. Защото Той има тук души, които обича и иска да им помогне. Условия да се говори няма, но какъто ни пречи да проповядваме учението с делата си?

Само Истината води към Свободата.

Обичний брат Боян, сега виждат каква е връзката между нас, колко е дълбока и славна, какъв живот ни обединява!

Пази здравето си, имаме още работа! Бъди крепък и радостен.

Б.

☆☆☆

О. м. М.,

Всяка сутрин идвам в Малкия дом и те поздравявам. Ние се разхождаме в градинката между асмите със здравец. Усещам уханието му. Надярно сега цъфтят и розите. Мисля и за Великия живот, който стои пред нас, мисля и за великата и славна работа, която ни чака. Благодаря на Учителя за всичко, което ни е дал. И сега Той ни благославя.

И тук имаме място за разходка, нарича се „каре“; двороголям, и кръгаи алеи и лехи с цветя, много цветя. Те цъфтят по реда си. Уханието им се усеща във въздуха. Тук идват сутрин, преди да тръгнем на работа. Още никой няма. Разхождам се сам, с бавна, широка крачка, дишам и мисля. Бог е с нас. Учителя е с нас. Понякога се усмихвам, то е, защото ние сме пак с тебе заедно и разговаряме. Това са най-хубавите ти часове тук. Ние сме заедно всички, и Той е с нас. „Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдем едно.“

Слънцето огрява и тук, въздухът е пресен след дъжда, облаците пътуват по небето. Нищо, че наоколо се издигат

каменни зидове. Те не са пречка за мисълта, нито за чувствата, още по-малко за душата и духа.

Мисля за дните ни при Учителя - може ли да имаме по-хубави дни от тях? За какво има да се безпокоим или отпънчяваме? Тези дни ни принадлежат завинаги. Те са наши дни, никой не може да ни ги отнеме. Те присъстват в нашия живот, в деата ни. Те греят в нашата мисъл, те са красотата във всяко наше движение, те са сила в нашата воля, те са подтик в борбата ни за правда и свобода. Те ще ни придружават през вечността. Защото такъв е великият Божий закон: „Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, но Бог на живите“. Тези дни не са отминали; когато извършат своя кръг, те пак ще ни посрещнат и ще застанат пред нас като едно ново бъдеще. Тогава пак ще дойде „нашето време“. Божиите блага не се губят.

Понякога ходя и си пая песните на Учителя. А понякога ги чувам. Чувам „Симфонията на Мира“, изтънчена със светлина и радост, тъй, както Учителя ни я даде. Чувам многохилиаден хор и оркестър. Един ден Симфонията на Мира ще звучи по цялата Земя.

Работи, работи върху песните на Учителя!

Б.

☆☆☆

Човек не може без Бога. И ако го отвърнат от вярата в живия Бог, той си създава богове, подобни на него. Не направиха ли от атеизма религиозен кулм? Не създадоха ли обреди, церемонии, ритуали, не довеждаха ли народите до екзалтация, както жреците и свещениците в миналото? Човек се отвърна от Бога,

а се покланя на бесове. Къде е придобивката? Човек не може без церемонии и обряди и при всички случаи той си ги създава. Това е древна ритуална магия, която се използва и днес.

☆☆☆

Красотата е идеал на сърцето, Истината - на ума. Истината и красотата - пред тях трябва да седим с благоговение. Това е новата религия, новото верую на човечеството.

Истината е Божествената мярка на нещата. Мярка трябва да има във всичко - мярка в радостта, мярка и в скръбта.

Истината преди всичко! Във всяка мисъл, във всяко дело, във всяко движение Истината трябва да присъства. Когато Истината присъства, тя осветява живота. Това е учението на Бялото Братство. В неговата работа, в работата на ученика това е първото условие.

„Възлюбил си Истината в човека.“

Да възлюбиш Истината, значи да видиш Бога.

☆☆☆

Разумният Свят не търпи еднообразис, монотонност, застои. Той създава промените в живота, за да расте и да се развива човек.

☆☆☆

Страданията са огън. Те пречистват, изпичат, укрепяват човека. Да бъде благословен огънят, който ни уяквава и ни подготвя за работа!

☆☆☆

Истината е красива. Човек, у когото Истината живее, е красив, свободен, силен. „Ето човекът!“

Лъжата се облича пишно, разкошно, носи пурпур и корони, строи дворци и палати, обича блясъка и разкоша, обича тържества, слава, богато ядене, и шумно ходи. Ала външният блясък прикрива вътрешната нищета.

Истината се облича просто, живее скромно, но пред нея и боговете се прекланят. Помни и не забравяй: В живота, в работата ни за делото на Учителя Истината е първото условие.

Истина във всичко! Тя е Божествената мярка.

☆☆☆

Където и да се намираме, ние служим на Бога – с работа, с мисъл, с постъпки. Отношението ни към Бога определя отношението ни към човека.

☆☆☆

Вярата е тайнство, при което Бог посещава човека.

☆☆☆

„Да бъде Твоята Воля на Земята, както е горе, на Небето!“

По Волята Божия растат тревите, зреят семената и плодовете.

По Волята Божия Слънцето изгрява.

По Волята Божия ние сме живи.

Ученикът следва пътя на Божията Воля.

☆☆☆

Бог ме учи и в работата ми. Той е с мен и ме ръководи във всичко. От него иде силата, знанието и всяко творчество. Аз като работя, разговарям с Бога.

☆☆☆

Седиш затворен в килията дни и месеци – какво ще правиш? Времето бавно отминава във вечността, ти гледаш... А може и да пътуваш – завориш очи и пътуваш в миналото, пътуваш в бъдещето. Човек може да извика миналото, или да го настигне и пак да го преживее. Чудни възможности е дал Бог на човека! Опитва и смъртта, и безсмъртието.

☆☆☆

Бъдете издръжливи, силни, разумни! Ние сме ученици на Учителя, работници за Неговото дело.

☆☆☆

Свободата не седи в това човек да прави каквото си иска. Свободата е в служението – човек да върши Волята Божия. Свободата седи в това да вършиш работата си добре.

☆☆☆

Стъпиш ли в пътя на страданията, трябва да се освободиш от всяко желание.

Човек, който не е умирал и не е възкръсвал, какво знае?

☆☆☆

Сърцето и умът са създадени, да разговаря човек с Бога.

☆☆☆

Великият невидим свят ни обгражда. Той е неогролим, мощен и силен. Той се изявява във видимия живот – всичко е в ръцете му.

☆☆☆

Един Божествен импулс е като житното зърно, той трябва да се посее. Такова е Божието повеление. В него е скрито едно благо за теб – сега и за бъдеще. Този закон проверявам сега.

☆☆☆

Божият живот изпъва любящите сърца. Чрез тях Бог се изявява. Спомни си песента, която Учителя обичаше:

„Духът Божий,
Духът Вечний,
Духът Святый,
Духът Благий,
Кой пълни сърца ни с Любов.“

☆☆☆

Промените в живота стават по музикални закони. В тях има ритъм, мелодия и хармония. Това е закон на пророческата наука.

☆☆☆

Това е трагедията на съвременния човек: повален, обезсилен, обезправен, без воля, роб на чувствата си, на страстите си – такъв искат да бъде човекът: безропотен и подчинен. Това е робството, в което изпада човекът, който живее без Бога.

Освобождението е възвръщане към Бога. Това е пътят, който Учителя сочи, знанието, което Той даде. Това е неговата Школа. В нея се изучава науката за Бога. Знание е необходимо! Без знание и любов какво може да постигне човек?

☆☆☆

Бог не е всякога с човека. Но когато е с него, Той го учи. Разкрива му красотата, силата и смисъла на живота. Дава му подтик да твори. Това са най-хубавите мигове на живота.

☆☆☆

О. м. М.,

Чувам „Мирът иде вече“, изпълнена симфонично, от хор и оркестър. Каква мощна музика!

Наблюдавам как перепудката Гълъбова опашка трепти с крилицата си и стои неподвижно във въздуха. Тя пуска хоботчето си и логуче нектар, без да каца на цветето. Тя обича карамфилачето. Какво чудно космическо корабче е тя! Кое ли същество посещава нашия свят чрез нея? Какво съвършенство в такава малка формичка! Какви уреди, какви антени, и тези чудни фасетни очи! Какво вижда и какво чувства тя от нашия свят? На това съвършенство се учудвам и възхищавам. Изпитвам благоговение пред великата Разумност, която е създава това същество. Чудеса ни забикалят!

„Аз съм погата, вие – пръчките.“ О. м. М., ние принадлежим завинаги на живота на Учителя. Успихват се на полужението, в което хората тислят, че са те поставили.

Б.

☆☆☆

„Ето човекът!“ – Божият Дух е работил върху него през вечността. Божият Дух почива върху него днес.

Човек без Бога е звяр. Човекът е човек поради Бога в него. За Бога трябва да се говори на хората. За Бога, който е Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Доброта, Сила, Красота. Бога познаваме първо в нас, после вън от нас. Бога трябва да покажем на хората, да Го опитат, да Го видят.

☆☆☆

Свободата е в това: да живееш във Великия свят.

☆☆☆

Из живота ни с Учителя

Отчетните картони на Неделя.

☆☆☆

Положението на съвременния човек е за окайване. Той прилича на обсебения от Гагаринската земя: „Името им е легион.“ Само Христос може да го освободи: „И позволи им да влязат в свинете, и цялото стадо се устреми към езерото, и се издавиха във водите му.“ Освобождението е в пътя на Христа – пътят на Учителя.

☆☆☆

Каква ли кръв няма смесена в този народ, какви ли не престъпления се крият в нея! Но и какви добродетели са вложени в него!

Вътре в човека се борят доброто и злото.

☆☆☆

Кокешката може да се чувства добре в кокошия двор, но дивият гълъб и орелът – не!

☆☆☆

Ние живеем, когато обичаме. Безлюбието е смърт.

☆☆☆

Ако успееш да извикаш Божието присъствие, всичко е хубаво.

Ако извикаш Божието присъствие в човека, установяват се добри отношения.

Ако призовеш Бога в най-тежките условия, те стават добри.

Това изкуство изучава ученикът – да извика Божието присъствие при всички условия.

В молитвата е казано: „Изяви ми се твѣ, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“

Можеш ли да извикаш Господа да ти се изяви в човека, ти призоваваш Любовта.

☆☆☆

Има един малък живот, когото наричаме наш.

Има един Велик живот – когото и него наречем наш, ние сме в Дома Господен.

☆☆☆

Ако скромният лишей може да живее върху твърдия камък, при най-оскъдни условия, изложен на пек и студ, и виж колко задачи разрешава той! – какво да кажем за човека? Какви големи възможности има той!

Човек трябва да се учи на търпение и кураж от „малките братя“.

☆☆☆

20 юний 1961.

О. м. М.,

Чета дните до нашето свикване търпеливо. Това е моят празник, аз го очаквам с радост. Винаги тисая за нашия път, за нашата работа. Боята борба става в човека днес. Тя не е политическа, нито класова; тя е по-дълбока. Политическите и класовите борби са само нейно отражение. Ние трябва да вършим нашата работа при всички условия. Божият план се изпълнява днес. Бог е, който устройва пътя ни. Трябва да работим с мир, да бъдем търпеливи и разумни като ученици. Хубави дни са тези, които сега преживявате, славни дни, наши дни! Да благодарим на Учителя за всичко! Той всякога е с нас, не ни е оставил сами.

Поздрав на брат Боян, поддържайте връзка с приятелите, верните и истинните. Бог да укрепява духа на всички ни.

Б.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Днес има много за какво да се мисли. Живеем във важни, съдбоносни времена. Сега в славянската душа става срещата на двамата братя (Каин и Авел - бел. ред.). Тук ще се извърши примирението, тук ще се разреши „трагедията при жертвеника“. Тук ще се извърши спасението на Каина. Затова противоречията в славянската душа са тъй остри,

тъй драматични и трагични. Виж руските класици - Гогол, Достоевски, Толстой, Горки - с каква сила, с какъв драматизъм са поставили проблемите! Революцията, болшеизмът кипят от същите тези борби и противоречия. Това са мъките при раждането на новия човек, на новия свят. Учителя дойде в тази епоха. Той е, който носи разрешението. Той е творческият център, който движи и ръководи всичко. В неговото Слово е даден изходният път. Само този път остава за човека. Това не може да се отмени. Сега е развързката. Учителя носи тази развързка. Ние, които принасяем на Него, също трябва да присъстваме и да участваме - да мислим, да се молим, да работим, да страдаме, за да се извърши правилно този процес. Не е в количеството, „Малкото кмас много тесто подкваща“. Голямо е противодействието, което силите на стария живот оказват. Но Божият план ще се изпълни. Учениците трябва да работят с търпение, с любов, с вяра, с дух и сила. Само пътят на Истината остава. Само Истината освобождава.

Сега е време за служение и жертва.

Б.

☆☆☆

Едно Велико Сърце пулсира във Всемира.

Всички любящи сърца са негови клепки.

☆☆☆

Тук обстановката е такава, че деформира човека физически и психически. Малцина устояват, повече се срещат хора сломенни, обезличени, смазани, покорни, плахи. Ала някои устояват. Те са си изработили съпротива, външна и вътрешна. Това е война, това е

стратегия. Не винаги силният побеждава, понякога и слабият излиза победител от тази борба. Тези хора излизат закалени и уякнали. Ценни качества се изковават в тази борба.

☆☆☆

Можеш ли да си радостен в страданията - то е разбиране.

☆☆☆

Не е възможно да се изброят паметниците, които робите са построили през вековете, които и днес строят. Какви мъки са претегляли, какви жертви са дали! Милиони безименни жертви от милиони мъченици са дадени. Не са важни толкова външните паметници, които са създали, но има нещо, което са придобили, което остава в тях навеки. Това е богатството на унижените и оскърбените - „Съкровището на смирените“.

☆☆☆

Дали на религиозна или на класова основа, все едни и същи сили се борят в света.

☆☆☆

Трябваше да гоaida тук, за да придобия едно ново познание за човека. Сега разбирам, защо Бог го обича.

☆☆☆

И когато сме гонени, сме добре. Сега поне Братството е пречистено. Защото в едно такова общество машина идват от убеждение. Повече идват от мода, още повече - от интерес. Които идват от

убеждение, устояват на всичко. Те са „добрата почва“ - зърното, паднало на нея, принася много плод. Който иде, защото е модно, прилича на зърното, паднало на пътя - птиците небесни го изкълват. Които идат от интерес, за корист, приличат на зърното, паднало в тръните - „избуяха и заглушиха го“.

☆☆☆

И новите форми на лъжата са тъй противни, както и старите. Лъжата всичко разваля. „Направи Истината светило на дома си.“

☆☆☆

Едно учение, **едн** идеал, **едн** път - това е святото дело, на което служим.

☆☆☆

Какво става, когато Божият Дух се приближава до Земята? Тя просветва и оживява. Идва животът, идва светлината, идва възродението, настава подем, творчество - ражда се нова култура.

Когато Божият Дух ни посещава, Той ни учи. Ние разбираме езика на формите, превеждаме и четем от книгата на Великата Природа. Тогава иде истинското знание.

Божият Дух ни учи, **Той е Учителят**.

☆☆☆

Те са **живи** - всички, които обичаме и които ни обичат - където и да се намират, тук или отвъд - и тяхната любов достига до нас. „Храни душите ни с небесния си хляб.“

☆☆☆

Въпросът за Бога е въпрос на **вярване**, докато не Го познаваш, и въпрос на **вяра**, когато Го познаваш. Вярата върви напред и открива пътя на знанието.

☆☆☆

Синовете Божии не могат да бъдат турени в затвора. Те са свободни.

☆☆☆

„Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Ако Истината не присъства, и вярата, и безверието са едно и също нещо – все суеверия.

☆☆☆

Когато Господ е с нас, където и да бъдем, цялата неизмерима Вселена е наш дом. Защото Господ е с нас – „Домът Господен“ е навсякъде, където Бог присъства, където е Любовта.

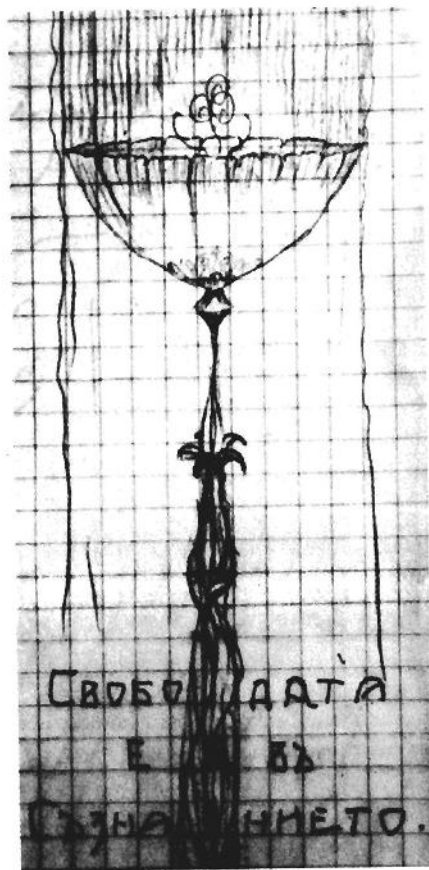
☆☆☆

За Любовта времето и пространството не са препятствие.

☆☆☆

Човеците като видят власт и сила, искат да обсебят света. В това е тяхното безумие.

„Не дойдох своята воля да сторя, но волята на Онзи, който ме е проводил.“ В това седи учението на Христа, учението на Учителя – „Да върша волята на Онзи, който ме е проводил.“ Пътят на Христа е път на служение и жертва, на кротост и смирение.

☆☆☆

Бялото Братство не може да бъде слуга на една партия. Партията ще бъде слуга на Братството. Всемирното Бяло Братство е навсякъде, в цялата Вселена. То е господар и на планетата. Няма какво да иска човек да завладява Земята, тя си има господар!

☆☆☆

Да обсебваш всичко хубаво, което другите са създали, да направиш една бездушна компилация - това е кражба. „И видя Данаил образ голям от земята до небето, от злато, сребро, мед, желязо и кал. И откъсна се камък, не от човешка ръка, и удари образа в нозете, които бяха от желязо и кал, и рухна изолът, и всичко се смеси. А камъкът начала да расте и изпълни земята.“ Това видение на Данаила се отнася до сегашната епоха.

☆☆☆

„И падна звезда голяма върху водните източници, и всички те станаха горчиви, и името ѝ беше „Пелин“; и отрови водите, въздуха и земята, и не можеше повече да се живее“...

☆☆☆

Кротостта и смиренieto водят към Истината. Гордостта и своенравието водят към погибел. Те носят всички заблуждения.

☆☆☆

Някакъв нисш култ се надига в тази епоха, някакъв анахронизъм. Нови заблуждения, по-страшни

от старите. Работата е там, че със заблужденията иде и ново робство, по-страшно от старото. Само пътят на Истината остава единствено спасение. Само Истината освобождава.

☆☆☆

22 юний 1961.

О. м. М.,

Аз всякога мисля за теб. Наближава 27 юний, в Малкия дом пак ще се почете паметта на нашия обичен Учител. Колко е хубава тази връзка! Тя иде от далечното минало, от зората на времената. Тя ще продължава през вечността. Оттук аз всякога присъствам. Обичам да си чета 12-та глава от Евангелието на Йоана, 3-я стих. Там е описано същото събитие, станало преди 2000 години. Една от най-красивите прояви на любовта! „...И изпълни се домът от благоуханието на мирото“...

Мисля с благодарност за нашия живот, прекрасния и пълен живот, който Учителя ни подари. Сутрин, преди да отида на работа, се разхождам в градината тук. Никаква привилегия, която атлантично съм си извоювал. Цветя, много цветя, и хубави! Едри маргаритки, петунии, цинии... Гледам чудесата на живота, удивлявам се на художните форми, на живите багри, на уханието... Какъв свят се изявява чрез тях! Представям си нашите планински поляни, потънали в цветя и зеленина. Каква любяща и деликатна ръка е работила, с какво знание и съвършенство е създавала тези форми! Чудеса на светлината! Гледам с очите на учения и разбираат със сърцето на ученика.

Днес е най-големият ден на годината. Обикновено с теб го посрещаме в планината. Уж сега слънцето грее в нашия свят... - Мир и Светлина...

Нашият свят е вечен, както и ние. Той живее вътре в нас. Той е във всяко наше дихание, във всяка мисъл и чувство, във всяко наше движение. Затова ние се устиваме на всички ограничения, които искат да ни наложат, с устивката на надеждата.

Ние пак си ходим с теб, хванати ръка за ръка, из наше то царство и разговараме. Това е тихият разговор на души те ни, разговор вечен.

Когато семенцето покъква, по чие повеление, по чия запо вед то забива коренче в земята и насочва кън кън слънцето? То встъпва в своето призвание, в изтъняването на своя та мисия. По Божие повеление то започва да расте. Дошло е „неговото време“ - тържествен момент, свещен момент. Този момент преживяване и ние сега.

Поздрав на брат Боян.

Б.

☆☆☆

Разговорите с Учителя на Изгрева ще бъдат озагла вени „Първият лъч на изгряващото Слънце“.

☆☆☆

Пригответи жертвеника и чакай небесния огън, кой то ще изгори жертвоприношението.

Моментът на творчеството се приготвява дълго, събира се материал, опит, мисъл, преживяване и в един момент идва възрождението - творчество то започва. То е мъления, озарение.

☆☆☆

Има преживени неща, които не остаряват. Кол кото се отдалечават във времето, те придобиват сияние, ореол. Стават святи.

☆☆☆

Господ, който е надарил и най-малкото същество с удивителна разумност, ще ни избави от всяко зло.

☆☆☆

Чудно, колко много знание има в една малка тре вичка!

☆☆☆

Онези, които ме туряха тук, трябва да изправят отношенията си към Братството!

☆☆☆

Всичко, каквото мислим и вършим, трябва да бъде просто, естествено, здраво. Истината трябва да живее в него.

Домът Господен е дом на Истината.

☆☆☆

Красотата постепенно прониква света. Тя ще го преобрази. Най-разумните и най-интелигентните съ щества работят, за да слязат на Земята Истината и Красотата. Истината и Красотата вървят заед но.

☆☆☆

Срещнах мой брат по дух. Макар че не сме се виж дали, удивително сродство в мисли, чувства, поглед.

Ето една негова мисъл: „Цветята са възплъщение на слънчевата светлина.“

☆☆☆

Божественият огън – той върши всичко. „Горящата къпина“ е образ на огъня на Духа.

☆☆☆

Малката пъпка набира сили, „приготвява трапезата си“. В един момент тя ще разцъфне – това е посещението на Духа, озарението – „нейното време“.

☆☆☆

Чудни моменти има в живота! Зрънцето е по-сърцето, то разпуква обвивката си и похвалява, насочва коренчето си към центъра на Земята и къла към центъра на Слънцето. Питам, има ли Бог. „Има Бог“, казва малкият къла.

Малкият къла проповядва живия Бог.

☆☆☆

Истинското творчество не се подчинява на заповеди, то се подчинява и подхранва от „Вечния Извор“.

☆☆☆

В сърцата ни живеят онези, които обичаме и които ни обичат. Това е Вечният живот, който се предава от съд в съд. В ума ни грее тяхната мисъл – „разумните девици“, „маслото в светилника“. Любовете е всичко.

☆☆☆

Вижда онзи, който обича.

Въображението е брат на ясновидството.

☆☆☆

Преходната красота е изявление на вечната красота във време и пространство. В преходната красота ние се радваме на вечната красота, първата ни говори за втората.

☆☆☆

Истината иска свободни, смели и силни хора, които не се страхуват нито от вятър, нито от студ, нито от глад, нито от смъртта. Истината поставя най-високите изисквания пред човека. Обикновеният човек бяга от задължения, страхува се от Истината. Щом я усети, той бърза при своите кумири. Хората преперят за идолите си. При тях им е топло, уютно, като в топла, смрадлива бърлога. Съвременният човек бяга от Истината, защото тя го задължава да мисли, а той не обича да мисли.

☆☆☆

Човек отстоява, бори се, побеждава, твори със силите и добродетелите, които Бог е вложил в него. А не поради това, че принадлежи към този или онзи народ, към тази или онази религия или класа.

Свършенството на формата е важно, но самото то не може да бъде цел. Формата се оправдава от съдържанието. Индивидуалистите се увличат по формите, изпадат в плен на красивите форми, а изгубват идеята, съдържанието. Тъй се създава едно блестящо, звучно, но безплодно изкуство. Каквито и да са изразните средства – слово, звук, багри, камък или метал – във формата трябва да се влее съдържа-

ние. То е същественото. Духът не се занимава с подробности, за него е важно съдържанието. Понякога той избира прости и не напълно свършени форми и ги изпъва с велико съдържание.

Научи се да цениш Духа, той носи „Живия огън“. Често в търсене на свършени форми се пропичават всички сили, създават се формите, но съдържанието няма в тях. Духът се извява в сила, в истина, в любов, мъдрост и красота. Формите без него са празен звук – „мед, шо звъни или кимвал, шо грънка“.

☆☆☆

Бог ни се извява отвън, в Природата, която ни заобикаля, и вън в всички живи същества. Но Бог ни се извява и вътре в нас, в нашия живот, в нашата мисъл и чувства, в силата, която ни дава. Това е посвещение – да гоиде Божият Дух. Христос е изразил това просто и свършено: „Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдем едно.“

☆☆☆

Юлий 1961.

„И пак им рече Исус: „Мир вам. Както ме Отец пробожди, и аз пробождам вас.“ И това като рече, духна и каза им: „Приемете Духа Святаго“. (Иоан, 20:21,22)

Празникът е състояние на духа, на душата, ума и сърцето.

Празникът е пълнота – посещение на Божия Дух.

☆☆☆

Господ подготвя условията за нашето освобождение. Те са условия първо за Братството. Нашият живот и животът на Братството са един живот.

☆☆☆

Чрез Вкуса ние се докосваме до Реалността, чрез очите също. Сетивата са допирни точки до Реалността. Чрез тях ние се храним. Като приемаме великата Реалност, ние растем и се усъвършенстваме.

Бог е великата Реалност. Има ли значение какви имена са Му давали хората в миналото и какви днес? Същественото е връзката с Него. Това е учението на Учителя, учението на Бялото Братство.

☆☆☆

Бог е живот. С живота си човек познава и показва Бога. Следователно животът е служение. В това човек се учи и расте постоянно.

☆☆☆

Силата, която изгражда един кристал, изчезва ли с неговото разрушение? Не, при условия тя пак може да го създаде. Интелигентността, която създава един организъм, изчезва ли с неговото умиране? Не, при условия тя може да го създаде отново.

Човешките дух и душа, които създават тялото, не изчезват след смъртта. При условия, те могат да създадат по законите на живота ново тяло. Ние изучаваме вечния живот. Всичко говори за него.

☆☆☆

Партията е направила много грешки, не е само тази по отношение на Бялото Братство. Но заради нея тя ще плати и за всички останали.

☆☆☆

Ние работим тук безвъзмездно – по този начин Бялото Братство изплаща на българите „наема“ за условията, които дадоха на Учителя. Така сметката се ликвидира. Сега комунистите отнемат на Братството всичко – и средства, и условия, и книжнина, и Изгрева – цялата материална основа, която българският народ му беше отпуснал. Те не искат Бялото Братство в България. Това не е хубаво за българите. Българският народ губи най-хубавото, което имаше – благословението на Бялото Братство.

Бялото Братство е идея вездесъща. Тя може да се проектира навсякъде по Земята, да вземе форма, образ. Ако тук не ни искат, ще се преместим другаде, в друга страна, сред други народи. Божествените идеи, Божественият живот ще се проектират в техните умове, сърца, души и воля, там ще почне подем и творчество. Но българите ще забудят всичко. Кой може да спре това? Бялото Братство пътува по етера със светлината. Строителите отхвърлиха „камъка“, но „камъкът, който зидарите отхвърлиха, стана глава на ъгъла“...

Господ допусна да ни турят в затвора; лишиха ни от едни условия, но Той ни даде други. Всичко е за добро!

☆☆☆

Сънища, сънища, сънища – много сънища...

☆☆☆

Израждането почва, когато човек даде предпочитание на материята пред Духа. Форми, обряди, церемонии, блясък, суетня – това са прийоми на лъжата. Едно трябва да знаем при нашата работа: формите трябва да бъдат малко, прости, здрави и свършени. Много обреди, церемонии, тържества, екзалтации – това е израждане, упадък. Лъжата прибъбва до тях, тя си служи с тях. Истината, чистата и свята Истина, сияе с небесна светлина; тя се изразява в прости и свършени форми.

☆☆☆

Областта на страданията е свещена област на живота. Не допускай всякого там. И областта на чистата радост е свещена. И там не допускай всякого.

☆☆☆

„...Виделината дойде на света, и човеците възлюбиха тъмнината повече от виделината; защото делата им бяха зли.“ (Иоан, 3:19)

Който гради върху злото, гради върху пясък. Божественият живот, божествените добродетели са „канарата“.

☆☆☆

Всяко дърво, всяка тревишка, всяко цветение, всеки кристал, всяко хубаво, добро същество работят

за Царството Божие на Земята. Красотата пристъпва вече! Царството Божие иде на Земята! Идват работниците за това Царство.

☆☆☆

Човек има мярката за Истината в себе си. Не е нужно Истината да носи надпис, за да я познаваме. Човек познава Истината, както детето майка си – непосредствено, сигурно, свършено. Истината е идеалът на човешката душа. Какво остава без този идеал? Блузгасне сред насладите – хлъзгавият път. Човек без „небе“ е привлечен към материалния свят, безволев, слаб, играчка в ръцете на зли сили. Това е лошо от смъртта.

Само Божият Дух побеждава злото. Никакви човешки закони не могат да го обуздаят. Спасението е в пътя на Доброто.

☆☆☆

На работата човек дължи много. В нея той укрепва, в творчеството развива дарбите и способностите си. Чрез работата човек се приобщава към творческия Божествен Дух. „Отец ми работи и аз работя.“ Великите посветени на всички времена са знаели този закон. Те са давали на човека подтик към работа и творчество. Тъй можем да си обясним гигантските каменни статуи, циклопическите строежи на островите в Тихия океан, пирамидите, Китайската стена. В страни, в които климатът е топъл и природата шедра, където човек придобива всичко, което му е нужно почти без усилия, онези,

които са го ръководели, са го заставяли да изсича грамадни каменни статуи, за да работи, да прави усилия. Без работа, без творчество, без стремеж човек ще се изроди. Работата спасява човека от хиляди злини. Всички, които са избягвали работата, сполетявало ги е най-голямото нещастие – израждане, дегенерация.

☆☆☆

Много се шуми днес с расовата дискриминация. Това е сложен въпрос. Той най-малко е политически, а от него се прави политика. Той е преди всичко хигиенен, здравословен въпрос. Трябва ли да поставиш един болен до един здрав? Един нечист до един чист? Трябва ли да смесиш чистата с нечистата вода? И ако го направиш, каква полза от това? Ръководителите на народите са се опитвали да разрешават този въпрос още в най-дълбока древност. Тук трябва да се спазва закона на Божията Правда – на всяко същество да се зачита неговото право. Ново отношение към човека е потребно.

Различieto между хората не е по цвета на кожата, а по сърцето и ума.

☆☆☆

Кротостта и смиренieto – това е силата на слабите. Затова е казано: „Кротките ще наследят Земята“.

☆☆☆

„Ако бихте познавали мене, познавали бихте и Оца ми; и от нине познавате Го и видехте Го. Каз-

ва му Филип: Господи, покажи ни Отца и дъста ни е. Казва му Иисус: Толкова време съм с вас, и не си ли ме познал, Филипе? Който е видял мене, видял е Отца.“ (Иоан, 14:7-9)

Учението на Христа седи в това: Бог; в когото върваш, да Го покажеш с живота си. Това е учението и на Учителя.

☆☆☆

И най-малкото същество е център на интелигентност. Виж как изгражда то своята форма, какво знание има, каква наука, по какъв начин устройва живота си, как се справя със средата и условията! Ние не знаем откъде черпи то вдъхновение и знание, може би хваща някои космически лъчи, усилва ги хиляди и милиони пъти и ги изразява във форма, движение, живот. Така то разкрива живота на Космоса, на далечни планети и слънца.

☆☆☆

1 август 1961.

Свещеният огън, който Учителя запази в душите ни, гори с все по-силен и по-силен пламък. (40 дни от заминаването на брат Георги.) (Куртев – бел. ред.)

☆☆☆

Из живота ни с Учителя
Шаранът, последната риба.

☆☆☆

Има робство, по-страшно от физическото. То покръвява душата. От всичко най-страшно е роб-

ството на злото. Ето от какво трябва да се освободи човек. А пътят за освобождението е Учителя, неговата школа.

☆☆☆

Каква тактика прилага злото: показва на гладния хляб и като събуди в него желанието, иска да го купи с този хляб.

☆☆☆

В Божията Любов е вечният живот, в нея са и всички блага. Ето малката молитва: „Божията Любов носи изобилия и пъсен живот“.

О. м. М., в молитвата ние сме винаги заедно. В живота ни с Учителя ние сме неразделни.

☆☆☆

Ученикът устройва живота си с Господа, без да го знаят хората. Нека те си мислят каквото искат. Ученикът ходи с Господа из Райската градина и Бог го учи.

☆☆☆

Всеки материал, който влиза в Божествения строеж, се изпитва. Опитват се неговите качества: устойчивост, якост. Когато човек се подготвя за работник, ще мине през големи изпитания. Високи качества се изискват от работниците за Божието дело.

☆☆☆

Великата Божия Любов прониква всички форми на живота, побелява на всички същества. Виждам как

действат законите на Царството Божие. Те са: Любав и Правда. Животът на това Царство е един, вечен.

☆☆☆

Науката може да създаде апарати за летене в Космоса. Но тя никога няма да създаде едно малко бръмбарче или едно житено зрънце. Това тя не може да направи и никога няма да го направи. Техниката подражава на Природата, но това, което създава, е мъртво, тя не може да му вдъхне живот. То не е свързано с Избора на живота и не идва от него. Науката може да създаде остроумни апарати, чудновати механизми, но да вложи в тях живот не може. Божествената искра, която твори, има воля, избор, инициатива, тя организира и гради, и сама тя присъства в творението. Ето какво науката не може да направи, защото самата тя произхожда от тази Божествена искра и не може да я създаде – нея, от която самата тя произлиза. Не може творението да създаде твореца. Ето какво забравят съвременните хора, и учени, и прости.

☆☆☆

Мирът върви ръка за ръка с Истината и Правдата. Без тях той не идва. Но знаят ли това хората, които говорят днес за мир?

☆☆☆

Епохите и културите не се определят от външни условия, а от душите, които се раждат в тях. Те

създават епохите, те носят културата. Те са съдържанието. А съдържанието определя формите.

☆☆☆

Ние казваме, че вярата в Бога прави човека по-добър. Вие казвате, че вярата в Бога не прави човека по-добър. Ако има нещо, което повдига човека, това е вярата в Бога.

☆☆☆

Всяко благо, което Бог ни е дал, ако и да е отминало, това е временно. Като извърви своя цикъл, то пак ще ни срещне. Божиите блага не се губят.

☆☆☆

Средата на август 1961.

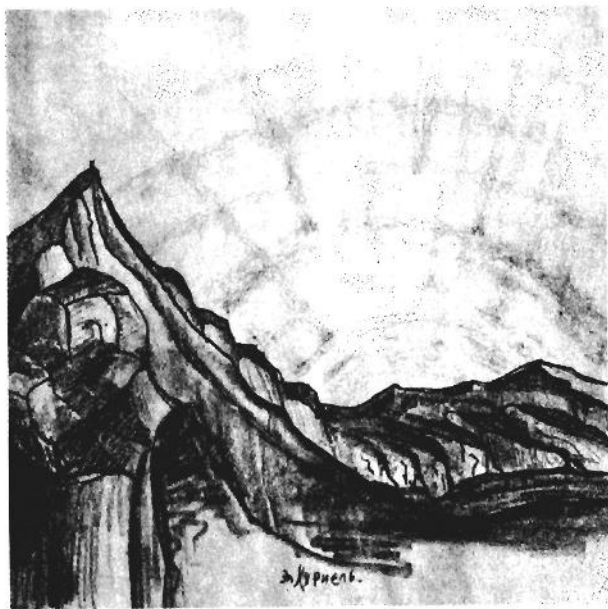
Обичай брат Боян,

Поздравяват теб и приятелите със светите съборни дни.

Мир и светлина на всички ни! Да бъде всякога с Учителя!

Обикна е по-важна от всякакви външни преобразования. Какво значение имат външните промени, ако не са станали промени вътре в човека? Ние сме най-чистите хора в тази епоха, защото бяхме с Учителя. Тази ни радост никой не може да отнеме. Това е нашият вечен път. „Тя са, дето върват след Агнеца, където и да отиде.“ (Откровение, 14:4) Тялото може да бъде турено зад решетките, но за мисълта няма решетки. Нашата свобода почива на здрави основи.

Понякога си пях тихи песни на Учителя. Те са живот, те са песни на небесния живот. В него те звучат непрестанно.

Ел Хуриел.

но. Словото на Учителя е живот вечен. То се поддържа от живота на всички, които любят Бога.

Днес учениците са угрижени за това, какво ще стане с Братството, какво ще стане с делото на Учителя. Ще стане това, което е в Царството Божие. Ще се изпълни Господнята молитва: „Да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето...“ От какво има да се боим? Ние принадлежим на Царството Божие, което иде на Земята. Ние сме работници за него, при каквито и условия да се намираме.

Пожелавам на братята и сестрите да имат радостта на Царството Божие (Иоан, 14:20)

Бог да бъде винаги с нас! „Кой ще ни отвлече от Любви Христови? Скръб ли, или утеснение, или гонение, или глад, или голоота, или беда, или пожъ?... Но във всичко това препобеждаваме чрез тогози, който ни е възлюбил. Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сили, нито сегашното, нито бъдещото, нито височина, нито дълбина, нито друго някое създание не ще може да ни отвлече от Любви Божии, която е в Христа Иисуса, Господа нашего.“ (Павел, Послание към римляните, 8:35-39)

Пиши на приятелите, поздравявай ги от мен.

Посрещайте всичко като ученици на Учителя – верни и истинни, стаи, сили, устойчиви, постоянни. Ние живеем за Делото Божие.

Сега посещавам езерата оттук. Ние ги носим в душите си. Ние пак наедно посрещаме изгрева от Молитвения връх.

*Първият лъч на изгряващото Слънце е нашият идеал.
Той всякога е с нас.*

„Защото, истина ви казвам, мнозина пророци и праведници много пожелаха да видят, което вие виждате, и не видяха, и да чуят, което вие чувате, и не чуха.“ (Матей, 13:17)

Б.

☆☆☆

За непослушание Адам беше изгонен от Рая. За непослушание и свособние човечеството пак може да бъде „изгонено от Рая“.

☆☆☆

Много човечества има в Космоса, в неизброимите светове. Някои са по-напреднали от земното. Много човечества са загивали поради злото в тях. Злото разрушава.

☆☆☆

Ние сме верующи. Ние стоим пред Великата Разумност, която твори, която създава всички форми и ги изпълнява с живот. Тя дава всички условия за живота и всички блага. Ние малко я познаваме и малко я разбираме. Пред нея сме като деца. Тогава идва вярата, тя ни води, като майка. Вярата иде от любящото сърце и от светлия ум. Тя на тях се опира. Няма ли ги тях – няма вяра.

☆☆☆

Във формите, създадени от Бога, има живот и истина. Те са непосредствени, спонтанни, винаги нови. Има форми мъртви – без живот, без истина. От тях

човек трябва да се пази. Тях обикновено ги населява злото. Божествените форми растат, цъфтят, плод принасят. Чрез тях Божият Дух се изявява. Божият Дух обича чистотата и истината. За да го иде Той, нужни са чистота, истина, кротост и смирение.

Първи учениците опитват пътя на страданията. След тях върви човечеството. Учениците на Божествената школа проправят пътя.

Любовта към Бога е, която ни обединява, която ни свързва, която ни прави силни.

☆☆☆

Какви ли не окови е изковавало злото за човешките души! Напразно. Всички организации, създадени от човеците, са окови. И всички те ще паднат „като ги докосне Ангелът Господен“.

☆☆☆

Познанието на Бога е най-високото познание, до което човек като го иде, определя се като човек. Школата на Учителя подготвя човека за това високо призвание.

☆☆☆

Твоята вяра е твоят живот.

☆☆☆

Господи, Ти си моят дом, убежище мое. При Теб се вричам след дневния труд.

☆☆☆

„Отец ми работи, и аз работя“ – това е най-краткият израз на Христовото учение. Христос не създаде

черкви, обреди, догми, не учреди йерархии - хората ги създадох. Целият този мъртъв баласт няма нищо общо с живото Христово учение. Ние отхвърляме тези форми на лъжата и затова бяхме гонени и в миналото, и днес все от същите сили.

☆☆☆

Комунистите са глупави хора. Защо трябваше да отхвърлят приятелите си?

Питат ме, къде беше. Бях на война!

☆☆☆

Учението на Христа е живот, мисъл, път, мироглед. Христос е нашият идеал.

☆☆☆

Злото се е опитвало и се опитва да окове учението на Христа във форми, да го затвори в черупки, да го вгнетят в калъпи, да го изопачи. Напразно. То остава път за онези, които Бог е повикал. „Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е изпратил.“

☆☆☆

Божественото учение е като светлината - то е навсякъде. То може да създаде различни форми, може да се изрази в тях временно, но то не е в тях - не зависи от тях, не остава в тях. И всички онези, които искат да създадат форми за Божественото учение, трябва да бъдат свободни от тези форми. Божественото учение е в „Дух и Истина“. То е в служение и жертва.

☆☆☆

Тази сутрин помирих цъфналата розичка. Напомня милубка.

☆☆☆

Цинизмът, с който съвременното човечество не зачита Божиите закони, показва колко големи и колко близо са страданията, а може би и гибелта.

☆☆☆

Винаги ще помня как ме посети Господ в затвора. Благ и изобилен, с каква сила се изяви, с каква доброта и красота! С каква грижа ме ограда, благ и милостив, щедър и преизобилен!

Бог чрез всичко може да се изяви. Вселената е негов дом. В страданията ми се изяви Господ. Най-важното е човек да поддържа връзката си с Бога. А Бог ще устройва пътя му.

Вяра и упование!

☆☆☆

Духът и плътта.

Има живот на Духа, има живот на плътта.

Има движение на Духа, има движение на плътта.

Има форми на Духа, има форми на плътта.

Има ритъм на Духа, има ритъм на плътта.

Има музика на Духа, има музика на плътта.

☆☆☆

Един ден трябва да разработим балета на Дъгата - балета на Цветните лъчи на светлината, балета на Изгряващото Слънце, танца на Дъждовните кап-

ки, таниа на Росните капчици, на Изворчето, таниа на Детето – образи любими, които Учителя ни остава. Трябва да им намерим хореографския израз.

☆☆☆

Проповядвай Божественото учение както Слънцето го проповядва.

☆☆☆

Има хубави хора, способни, интелигентни, красиви, умни, но влюбени в себе си. Това ги прави отвлечени.

☆☆☆

Божественият живот не може да бъде скован в никакви окови.

Ние сме с Божествения живот едно и несдими.

☆☆☆

Животът ни в планината принадлежи към живота ни с Бога.

Пази живота си с Бога като зеницата на окото си! Това е богатството на душите ни.

☆☆☆

Всеки, който не устоява на Божествените принципи, в името на които е дошъл, ще изгуби битката на живота.

☆☆☆

Бог обича и „гарвана“, и „гълба“. Той може да си послужи и с единия, и с другия. И гарванът, и гълбът могат да свършат работа за Господа.

Човек съществува, за да се изяви Бог чрез него. От тук е обичта към човека.

Всичко съществува, за да се изяви Бог.

Всичко съществува, за да се изяви Господ.

☆☆☆

Който е преживял умирането, познава смъртта. Той има опит, знае, че животът е вечен.

☆☆☆

От Райската градина са останали цветята. Райската градина не е безвъзвратно загубена.

☆☆☆

Бог създава безброй много форми, багри, аромати, храни, за да проникне в нашите души.

Красотата, истината, движението, светлината са наши – наш свят, наш живот.

☆☆☆

Ученикът на Божествената школа и тук като е, може да не бъде тук.

Аз съм тук, тоест една безкрайно малка част от мене е тук. Защото аз живея в тези, които обичам и които ме обичат. Следователно аз съм тук и аз не съм тук.

☆☆☆

Когато едно същество от далечен свят иска да посети Земята, то си създава форма. По нея съдим за неговия характер, интелигентност, разумност и сила. Какви форми на живота има – какво разнообразие, какво великолепие – чудеса!

☆☆☆

„И вие, като живи камъни, зиждете се на дом духовен.“

Божествените принципи и Божественият живот обединяват душите във велико Братство. Връзката между тях е Любовта. Това е Бялото Братство, то е жив организъм. В света има много механични организации, материал, но в тях живот няма. Защото животът произтича от Любовта. В Бялото Братство живеят всички, които любят Бога. Те пазят Неговите заповеди и са свободни – живеят в Любовта. Христос казва: „Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдем едно.“ Които живеят в Бога, са неуязвими.

☆☆☆

Бог ни се изявява по хиляди начини. Във всички изявления Той ни учи. Показва ни какви трябва да бъдем – чисти, красиви, умни, съвършени.

☆☆☆

„Не гондох своята воля да сторя, но волята на Отци, който ме е проводил“, казва малкото цветение.

☆☆☆

Тук се научих да ценя времето. Когато застанеш лице срещу лице с времето, ще разбереш защо е дадено то, какъв е неговият смисъл. Тогава ще можеш да гоцениш.

☆☆☆

„Аз съм на страната на слабите, на онеправданите, на гонените заради Правдата“, казва Господ.

☆☆☆

Навсякъде, където и да бъдеш, проповядвай и показвай Божия живот; навсякъде, където и да бъдеш, проповядвай и показвай братството между човеците – живота на Царството Божие. Това е нашият път и нашата работа.

☆☆☆

На хора, които живеят само за своите „свещени навици“, не може да се говори за Бога.

☆☆☆

Тук видях човека в страданието. Заслужава да се види това. Заслужава да се опита това.

Видях тук и човека, готов да се продаде за малки облаги, да служи, да робува, да върши престъпления даже – за късче хляб, за малко власт и почит. На този човек се е опирала всяка тирания.

☆☆☆

Когато човек изгуби всичко, което може да изгуби, остава онова, което не може да загуби. Тогава той може да види какво място заема то в живота му. То е малко, а всичко е в него.

☆☆☆

Отвъд решетките летят птички, те се стрелкат свободно в простора...

Как трябва да посрещаме страданията? Като ученици на Божествената школа. Тялото е зад решетките, духът, душата, умът и сърцето са свободни. Устройвай живота си с Бога при всички условия.

☆☆☆

Човек не признава Разумността, която е създала птичето перце и цветенцето, а тя е същата Разумност, която работи в него и направлява машината, с която той си служи.

☆☆☆

Какво можем ние да искаме за себе си? Нашият път е служение.

☆☆☆

Без Бога човек отива към погубел.

Бог осветява живота с присъствието си. Без Него всичко е празно и безсмислено.

Ако човек не мисли, не работи, не участва в творчеството, как ще се изяви Бог в него?

☆☆☆

Онези, които надменно с наричат атеисти и изповядват „научния материализъм“, всъщност са обикновени верующи. Те вярват във и се прекланят пред материалните блага, благоговейт пред тях. Обектът на тяхното поклонение е близко. И каква сложна система от обреди и церемонии създадоха – сложен, скупен, безсмислен култ.

☆☆☆

Удивително е, колко си приличат онези, които се съблазниха и приеха „даровете на изкустителя“ – властта, богатството, славата. През всички времена те са едни и същи. Всички те усвоиха неговите прийоми

на работа: лъжата, лицемерието, насилието, алчността. Няма по-голямо нещастие от това.

☆☆☆

Светлината има хиляди изяви, тя се възприема чрез очите, чрез ума, чрез душата и духа. Има степени на светлината; тази, която възприемаме чрез очите, е най-малката.

☆☆☆

Онзи, който е опитал най-голямото зло, няма от какво да се уплаши. Злото е като огъня – или ще те изпепели, или ще те пречишти.

☆☆☆

Божият Дух живее във великото Братство. Радостен момент е, когато срещнеш един от твоите братя.

☆☆☆

27 август 1961.

Обична моя Мария,

Денят, в който очакват да дойдеи, запалват малкия огън и приготвяват чай за теб. Огънчето гори и грее, то ти напоитя нашия живот в планините. Какви образи възникват, тили на сърцата ни! Картините се низят една след друга: каменното огнище, малката палатка, великото звездно небе, ранните утрини и зората на изток, прохладният и свеж въздух. Ех, този въздух в планините, чист като водите на извор! Всяко камъче, всяка тревичка са обкръжени с ореол. Те светят, като че в тях гори спокоен пламък.

Всякога ще потия вечерите, тихите вечери, които пристъпват от безкрайното, от незнаниято, и ни обгърват. Ние се чувстваме така и все пак приобщени към Великия живот. Огънят и палатката са нашият малък дом в безкрая... Това е нашият хубав свят, чист и светъл. Аз съм щастлив като си мисля за него. Той ни принадлежи завинаги! Той ни очаква. Каменните огнища в планината бележат любовните ни места. Един ден огънят пак ще бъде запален на тях.

Обичам големите безпътни гори, жадувам за него. Такова отъждание, че се чуват стъпките на времето. Чува се как часовете отминават във вечността. Ветреца ни мине, разклаща тревите и клонките на клеките, разнесе се шепот...

Виждам езерцата в дъното на циркуса. Мир ти наш, прекрасен!

Днес е денят на Учителя. Ние с теб живеем горе, в светилището на Рила – нашето любимо място. И Той е с нас. Той винаги е с нас – таяната на живота ни, мир и радост на душите ни. Сутрин посрещаме изгрева на Слънцето горе, при камъните. Първият лъч на изгряващото Слънце – Високият идеал на ученика.

О. м. М., нашият живот е живот с Господа, следователно – живот вечен. Той всякога е с нас.

Б.

☆☆☆

Където и да бъдем, близко или далеч, в този или в онзи свят, нас ни обединяват един идеал, един живот, една мисъл, едно Слово, една песен – и така ни винаги сме заедно.

☆☆☆

Септември 1961.

О. м. М.,

Тези спокойни, светли предесни дни ти напомнят Светилището в Рила. Небето е приветливо и благосклонно, ведро и светло, Разумният свят изявява по този начин присъствието си. Като че се извършва свещенослужение – преминава ветреца и разклаща тревичките и клонките на клеките. Скалите наоколо са осветени отвътре, сияние има около тях. В долинката е прясната и изворчето. Сутрин от пространството слеза студът, здрав и чист, водата е замръзнала. Ние запалваме малкия огън пред палатката. Неговата топанка няма да забравим никога... Тези образи живеят в душите ни, ние ги носим в сърцата си. Нашият път е вечен, и сега ние пак ходим заедно и разговаряме.

О. м. М., ние трябва да обмисляме добре работата, която ни предстои. Кога време ни остава още да седим на Земята? То е посветено на делото на Учителя. Ние трябва да завършим работата си. Тогава ще се явим пред Учителя със светло лице. Тогава можем да кажем: „Няне опуцаеш раба твоего, Владыко...“ Макар и вън, ти караш с мен затвора и страдаш повече от мене.

Злото иска да угаси светилницата, която Учителя запали. Това е невъзможно. По-скоро то може да изгори – това е възможно, но да спъне делото на Учителя – това е невъзможно.

Бог ни е проводил на Земята да вършим Неговата Воля. Да свършим работата, която има да вършим.

Чуден е животът, който Бог ни е подарил, и прекрасен е! Помисли само, какви срещи имахме, какви важни срещи! С какви прекрасни души се срещнахме и опознахме, и работихме! А отсега се подготвят бъдещите ни срещи. Благ и милостив е Господ. Остава още малко, да завършим работата си. Бог устройва пътищата ни. Животът ни е в Неговите ръце. Б.

☆☆☆

Човек може да създаде атомна бомба, силата на която да се равнява на сто милиона тона тротил – огромна механична сила. Ала има и друга сила – силата, която кара малката пълчица да се отвори, която кара семенцето да поникне. На тази сила се удивляваме ние, пред нея благоговеем. Тя не е механична сила; тя изтича от един Разумен център и изпълнява неговата Воля. Има сила, която кара гроздето да узрее. Каква сила е тя? Тя прави да се налее гроздето със захар и аромат. Има сила, която изпълнява любящото майчино сърце – каква сила е тя? Може ли да се каже, че е голяма или малка? Тя е велика сила, само тя може да извърши това, което върши майката. Има сила, която окриля мисълта на учения, на философа – каква сила е тя? Каква е силата, която вдъхновява художника, музиканта, твореца? Едно хубаво чувство е като деликатно ивентение – каква сила го създава? Може ли да се сравни с друга? Може ли да се измери с мярка? А каква е силата на една идея, която завладява милиони човеци?

Ново разбиране за Силата е потребно.

☆☆☆

Когато пеем песните на Учителя, той присъства.

☆☆☆

Със заблуденията на света нямам нищо общо. Ние следваме пътя на Истината и Живота.

☆☆☆

Скоростта на светлината е най-голямата скорост в материалния свят. Най-малката скорост в духовния свят е по-голяма от нея. Христос е изразил това така: „Сред родените от жена няма по-голям от Иоана Кръстителя, ала най-малкият в Царството Божие е по-голям от него“.

☆☆☆

Какви скорости е постигнал днес човек, докато е проникнал в Космоса, колко се е отдалечил от Земята? От някои слънца светлината пътува милиарди години, докато стигне до Земята.

Човек трябва да се движи със скоростта на светлината, за да постигне правилно понятие за Бога. Едва тогава ще влезе в духовния свят.

☆☆☆

Истината е чистота.

☆☆☆

Никой не може да живее без Бога. Даже атеистите, които Го отричат, се обръщат към Него. И те говорят за „комунистическия морал“, за „новия човек“. Това е възвръщане към Бога – не в стария религиозен смисъл, но в истинския. Защото Бог е Любов. Бог е

Живот. Без Бога никой не може да живее, да расте, да се усъвършенства.

Някои хора в атеизма си са по-близо до Бога от други, които минават за верующи.

☆☆☆

Божествената школа, школата на Учителя, подготвя новия човек. Нейната работа ще продължава. Тя е бъдещето на човечеството.

Божествената школа в България ще продължава работата си (Иоан, 8:12)⁶

☆☆☆

Да се учи човек е трудно. Да се забавлява е лесно. Хората търсят повече приятното и лесното.

☆☆☆

Вярата в Бога разкрива съдържанието и смисъла на живота. Тя е най-хубавото нещо. С нея животът е благ, добър, разумен, красив, свободен. С нея животът принася плодове, най-хубавите си плодове. Вярата показва посоката, в която човек трябва да се движи. Без нея животът е безсмислен, празен, жесток, студен, егоистичен. Вярата в Бога въвежда човека във великото Братство.

☆☆☆

Божии мисли летят като птици по небето към своето предназначение. Божии мисли изпълнят Всемира.

⁶ „Аз съм виделина на света, който ме последва, не ще ходи в тъмнина, но ще има великината на живота.“

☆☆☆

Какви ли форми не е вземало човешкото безумие, и всички те са отминавали. И сегашното ще премине. В живота има друго нещо съществено, към него е насочено вниманието ни.

☆☆☆

Колко хубаво направихме, че употребихме братските средства за отпечатване беседите на Учителя! Това беше тяхното предназначение. Ако бяхме ги събирали, щяха да ги вземат. Добре направихме. Същността за това ни и съдиха – „за книжнина и пропаганда“. Те не можаха да ни простят това, че ние успяхме – въпреки всичкият контрол – да отпечатаме беседите. Заслужава да понесем всичко заради това.

☆☆☆

Ние проповядваме учението на нашия Учител с живота си.

☆☆☆

Учителя отвори Божествената школа за спасение на душите, които Бог е определил и призвал. Това е епоха. За Школата ще се създадат най-добрите условия.

☆☆☆

Бъди радостен в служението на Бога!

☆☆☆

Бог може да те посети като човек, чрез някой човек. Но Той може да ти се яви и чрез всяко същество, също чрез всички добри условия.

В един разумен човек Бог се проявява.
В един добър човек Бог се проявява.
В един любящ човек Бог живее.
В един мъдър човек Божият Дух пребъдва.

☆☆☆

Глупавите хора търсят Бога в пространството и не могат да Го намерят. А Бог живее във всички и всички живеят чрез Него. Всички разумни, мъдри, добри, любящи хора живеят чрез Бога.

Само родените от Духа виждат Бога. Иоан казва: „Видях Духа да слиза като гъльб върху Него“.

☆☆☆

Човек, който е минал през затвора, има друго понятие за времето и друго отношение към него, към неговото съдържание и предназначение.

Който е минал много пъти през смъртта, познава живота.

☆☆☆

Човек успява във всяка работа, когато е в съгласие със законите на Природата, външните и вътрешните. А за това е потребно знание. То се придобива в школата на Учителя. Учениците на Бялото Братство работят в съгласие със законите на Природата, в съгласие с живота на Цялото, в хармония с Безко-нечното.

☆☆☆

Затворът е строга школа. В нея човек идва до най-същественото.

☆☆☆

Който веднъж е познал вярата в Бога, никога не отпада от нея. Вярата е хлябът на живота. Вярата в Бога е виждане на Бога. Чрез вярата опитваме, че Бог е благ и милостив. Чрез молитвата ние се свързваме с Бога, а чрез Него и с всички наши братя. Това е Бялото Братство.

☆☆☆

Откъде дойде човек, преди да вземе този образ? От Големия живот. Както росната канка - преди да се яви върху розовия листец, тя беше във Великия Океан. Тя ще се възвърне пак в него. От Великото Незнайно идат всички форми на живота и всички условия.

☆☆☆

Партията иска да вземе мястото на Бога. В нейно име човек да расте и да се усъвършенства. Възможно ли е това? Възгордели се и безумни човечеци пак почнаха да градят Вавилонската кула. Но и тя ще остане недовършена като първата.

☆☆☆

Моралът е закон на Правдата. Това е един от Божествените принципи. Едно от качества на Бога. Моралът определя отношението на човека към всички същества, малки и големи. Моралът е чувстване на Бога, отношение към Него. „Комунистически“ морал, за какъвто се говори много напоследък, не съществува. Има само **един** морал.

☆☆☆

Красотата е връзка между Бога и нас. Когато я почувстваме и благодарим, тази връзка е осъществена. Тя ни храни и повдига.

☆☆☆

Вечните врагове на човечеството – мързелът, користолюбието, алчността – похваляват всяко хубаво дело.

☆☆☆

Пашият ближен, когото загубим на Земята, ще го намерим във Вечния живот, и то завинаги.

☆☆☆

Молитвата е формула, в нея е скрито знанието за Царството Божие. Както в математическата формула е синтезирано знанието за законите на този свят.

☆☆☆

Великият Разумен свят работи върху човека хиляди години и каквото е изработил, това е Истината в човека. Тогава какви заслуги могат да се припишат на човешката педагогика?

☆☆☆

Любовта към Бога води към съвършенство. Ни какъв друг стимул не може да повдигне човека. Само любовта към Бога може да вдъхнови и укрепи човека за морален подвиг.

☆☆☆

Има едно цинично, хулиганско естество в човека, което се насмива над всякакъв морал. Това естество компрометира религиите, ще компрометира и социализма.

☆☆☆

19 септември 1961.

Обичний брат Боян,

Започваме Новата учебна година. Пак сме „при позете на Учителя“. Това е празникът на учениците. Предай моя поздрав на учениците на Божествената школа.

В молитвата си казваме: „Храни душите ни с небесния си хляб“. Една година в школата на Учителя – какво богатство, каква мисъл, идеи, условия, блага, откровения – живот преизобилен! Наистина, ние сме щастливи хора!

Мисля за нашата работа в свободата, с която Учителя ни освободи от всякакви ограничения, форми, предразсъдъци, време и пространство и ни приобщи към Живота на Цялото, към великия живот на Любовта, Мъдростта и Истината. Мисля за чистото служение „в дух и истина“. Нека светът създава своите партии, черкви и всевъзможни общества и организации, които се борят помежду си. Човешки работи.

В Божествения живот е единството и тианотата. Каквито и ограничения да постави светът на пътя ни, няма да спъне нашата работа. Ние работим като Слънцето. Тъй ни е учил нашият обичен Учител. Не отричат постиженията на света. Божият Дух ръководи всяко творчество.

Ние не се отделяме и противопоставяме на Цялото. Изкуството е област на творчеството, науката и общественият живот също. Учениците на Божествената школа трябва да влязат във всички области и да внесат божествените идеи, живот и знание, които носят, за да дадат възходна насока на творчеството. Тъй те ще изпълнят своята мисия, ще помогнат на всички. Не е в множеството - „Малко квас много тесто подквасва“.

Ние носим идеята за братството, единството, мира - а не разделение и борби. Човек е създавал всевъзможни форми, за да орани духа и душата, да ги венети в тях, да ги насили, да ги подчини на закони, догми и канони. Чужди са човешките духа и душа! Те разпукват всички форми, помитат всички препятствия, разкъсват всички окови. Божественият живот не може да бъде окован. Ние сме едно с Божествения живот, едно неделимо цяло.

В живота формите се повтарят хиляди пъти, но не остават едни и същи. Те се променят, и тук може да се провиди Божествения план. Ако човек не вижда как Бог работи във Вселената, какво вижда тогава? Той е слепец.

И тук често си пее песните на Учителя, повече мислено, живее в нашия хубав свят заедно с всички вас и с Учителя. Тъй понасят лесно всичко тук. „Ний ще ходим в тоя път на светлината...“ Мир ти мой, прекрасен! Истина, за духа и душата няма преграда! Казвам си: Устройвай живота си с Господа при всички условия - това е същественото, това е нашият път. Божественото учение е като светлината - то е навсякъде. То е неуязвимо. То може да се изрази във форми, но не зависи от формите; то ги създава, но не оста-

ва затворено в тях. Христос е изказал това просто и ясно: истинските служители „ще служат Богу в Дух и Истина“.

Онези, които искат да господстват, които се борят да бъдат господари на света, няма да успеят и ще изгубят всичко, защото светът си има Господар. Неговата воля трябва да изпълняват всички. Човек трябва да се учи да изпълнява Неговата Воля - това е правилното отношение. Това е разрешението на днешната криза.

Поздрави приятелите. От всички се иска мъчалива, вънбочена, спокойна работа. „Без страх и без тъмнина“ - такъв е законът. Ние, учениците, трябва да присъстваме в днешния момент, да вършим своята работа, за да се решат правилно и въпросите на света.

Б.

☆☆☆

Краят на септември 1961.

Ученикът владее едно мистично изкуство - да живее с Господа. То го освобождава от всички ограничения.

Бог живее във всички, които Го любяат. Божият Дух ръководи всяко творчество.

☆☆☆

Ние участваме във великата борба за Доброто. Учителя е поставил всякого от нас на определено място за работа.

☆☆☆

Бъди мъдър в мисъл, в чувство, в дела, мъдър в слово. Мъдростта иде от Бога. Ние трябва да бъ-

дем там, където Господ ни е поставил, и да вършим работата, която ни е възложил. Това е най-важното.

☆☆☆

Не си ли наблюдавал, как цвстението може да събуди една мисъл или едно чувство, или да извика една идея, да даде един подтик? Тъй Бог разговаря с човека чрез цвстята.

☆☆☆

Човек трябва да мисли, да се моли, да живее добре, за да създаде условия на великия Разумен свят да го закрили, да му помага, да му съдейства във всичко. Когато Бог посети човека, това е най-голямото благословение.

☆☆☆

Животът е необикновен, когато Божият Дух присъства. Тогава и малкото камъче е обкръжено с ореол, и то е необикновено. Оттегли ли се Божият Дух, нещата стават обикновени – изгубва се сиянието.

☆☆☆

Как трябва да работим при сегашните условия? С молитвата, с делата си, с чувствата, с мислите си. За делото на Учителя не се безпокойте. Това, което Учителя е посял, расте и ще принесе обилен плод.

☆☆☆

Чувството за красота се поражда от присъствието на любящите души. Човек може да не ги вижда, но те одухотворяват Природата. Красотата иде от тях. Когато те присъстват, Природата е прекрас-

на. Красотата – това е тяхното присъствие. Те са, които ни вдъхновяват. Те могат да използват всяка форма, за да се проявят – едно дръвче, един планински връх, едно облаче в небето, един лъч, росната капка, изборчето, зеленото, ароматно листение здравец – те, любящите души, изпълняват всичко със съдържание. Когато те присъстват, Природата сияе, пее, говори, диша, живее.

Видимият свят е греха на невидимия.

☆☆☆

Въпросът за пътуването в Космоса има друго разрешение. Когато човек влезе да живее съзнателно в духовния свят, ще пътува с висшите си тела и няма да има нужда да носи такива огромни маси. Такива пътувания са осъществени от напредналите Същества. Космосът не е затвор, той е райска градина. В нея човек ще се движи свободно, Бог ще го води за ръка, ще му показва всичко и ще го учи – това е най-хубавото положение.

При космичните пътувания човек ще използва космичните течения, които свързват небесните тела. Те са пътищата, по които разумните Същества се движат.

☆☆☆

Има едно тайнство в живота, което се извършва помимо волята на човека.

Човек се среща с Природата там, където живее. Прониква в предметите, свързва се със съществата, които го заобикалят, среща се с тях. Какви соко-

ве черпи от тях, какво получава, какво дава, каква обмяна става съзнателно и несъзнателно – това е **тайна**. Когато се наложи човек да напусне страната, той вижда колко дълбоко е проникнала в него. Всичко около човека взема участие в изграждането на неговия характер и на неговия мироглед. То присъства в него, то е втъкано в самия човек. Затова той изпитва таква страдание, когато трябва да се откъсне от средата, която го е кърмила. Ако за средата е тъй, колко повече за душите, с които е свързан. Какво участие вземат те в неговия живот? Велико тайнство е общението с Природата и с човека. Добре, че великият Разумен свят ръководи всичко.

☆☆☆

Изкуството на писателя е да накара читателите си да обикнат неговите герои.

☆☆☆

Истината озарява човека за миг, тя е откровение; тя е извън времето и пространството.

☆☆☆

Когато изтръгнеш растението от почвата, в която се е вкоренило, и го посадиш другаде, то боледува; може и да умре, но може и да оживее. Много болезнено е това откъсване от родната страна. Това е пътят на големите страдания. Като изгуби всичко, и преживее тази загуба, човек пак ще намери това всичко във Великия живот. И няма вече да го изгуби. Тогава чак ще знае той истинското му значение.

☆☆☆

Голямото семейство на онзи, които живеят в Свободата, е вечно. Неговите членове са живели всякога, живеят и днес. Те са свободни – никого не насилват, не задължават другите да мислят и постъпват като тях. В присъствието им човек се усеща свободен.

Има писатели, поети, музиканти, художници – те са като изворите, като изгарящото Слънце, те не ограничават и не задължават. От тях се излъчва един хубав живот.

☆☆☆

Езическият свят се шири и днес, както във времето на Христа.

☆☆☆

Малката молитва: „Господи, благодаря Ти за всичко, което си ми дал и си ме научил.“

Благодаря Ти за живота, за светлината, за всички добри условия. Благодаря Ти, че ми даваш условия да работя, да творя. Благодаря Ти, че си ме заобиколил с тези твои души, които Ти си водил през вековете и си скрил такива велики богатства в тях.

☆☆☆

В света Бог е, който твори. Той е великото Творческо начало. Човек твори, доколкото Бог се проявява чрез него.

Бог е Любов, и доколкото се проявява в човека, и човек люби.

☆☆☆

„Тялото Господне“. „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си.“ Тялото Господне изявява Любовта в нас. „Цето е Господ, там съм и аз.“

☆☆☆

Страданията, радостите и работата сближават и обединяват хората. Един идеал, един път, един живот – това е Братството.

Нашата работа е духовното повдигане на човека. Каквото и да е стопанското и политическото устройство на обществото, то не е пречка за тази работа. Ние работим за благо на човека и работим при всички условия.

☆☆☆

Чужда способност има човешката душа! Най-малкото докосване до Реалността извиква в нея чувства, мисли и идеи. Учителя нарича това „пробуждане на човешката душа“.

☆☆☆

Борбата е тази и истинската работа стои в това: да се подготвят условията Господ да ни посети. Да се изяви в човека. Това е борбата за освобождението на човешките души.

☆☆☆

Сега, когато сме гонени и неоправдани, това са най-хубавите ни дни. Дни, благословени от Господа. Дни, осветени от Неговото присъствие.

☆☆☆

Когато иска, Невидимият свят може да използва всяка форма, за да се изяви.

Бог заповядва и на добрите, и на злите.

☆☆☆

Трагедията на човека започва, когато той отстъпва от Божествените принципи и добродетели, и почва да оправдава това отстъпление. Тогава започва лъжата и лицемерието, тоест падението.

☆☆☆

В света на безлюбието нещата умират преди да станат.

☆☆☆

Атомната опасност за човечеството е голяма. Но има и друга опасност, не по-малка – моралното разложение. То извършва голямо опустошение – и в социалистическите, и в капиталистическите страни. Само моралният закон може да обуздае тази природа. Но моралният закон днес е отхвърлен. А само Бог може да спаси човека.

☆☆☆

Човек трябва да изучава сравнителната анатомия, за да види как Духът е подготвял формите и органите, за да се изяви. Тази работа е продължавала милиони години, продължава и днес.

☆☆☆

Изкуство е да предизвикаш у един човек малък проявление на Божественото. Това е постижение.

☆☆☆

Ние проповядваме братство, а не раздасение и борба между хората. Подаваме ръка на всички честни хора в името на Любовта, в името Божие.

☆☆☆

Човек нарича много неща „мои“, привързва се към тях. „Мои“ – разбирай **Божии**. Това е правилното отношение. Тогава човек е свободен.

☆☆☆

3 октомври 1961.

Всички, които ни обичат, идат от света на Любовта. Учителя е велик свят, свят на Любов, Мъдрост и Истина. Ние познаваме всичко, което иде от този свят и го приемаме с радост. Така Той винаги е с нас.

☆☆☆

Христос и апостолите минаха през затвори и смърт, за да възкръснат в милиони хора.

☆☆☆

В идеите е скрита огромна сила. Те имат обаяние над човешките души, които са готови на всички жертви за тях. Тази сила неведнъж е била използвана за корисни цели.

☆☆☆

„Възлюбил си Истината в човека.“ Бог обича в човека най-хубавото. Такива трябва да бъдат и нашите отношения към човека. „Цето е Господ, там съм и аз.“ Господ е в най-красивите и възвишени прояви.

☆☆☆

Не е лесно да намери човск път в джунглите от човешки заблуждения.

☆☆☆

Ние сме дошли на Земята заради Учителя и неговото дело.

☆☆☆

„Свободен“ значи: Бог е с теб. Тогава и зад решетките да си, ти пак си **свободен**.

☆☆☆

Формите на живота се явяват и изчезват, и в това има ритъм, ритъм на вечния Живот. Стремим се към красота и съвършенство – това е импулс на Духа. При всеки нов импулс нови форми се създават, Духът притуря нещо ново, изявява се по-съвършено. Приближава се до нас.

Съвършенството е път към Бога.

☆☆☆

За бъдещето на човечеството сме готови на всички жертви. То е светло.

☆☆☆

Радвай се на малката красота, радвай се и на великата Красота.

Радвай се на малкото добро, радвай се и на великото Добро.

Радвай се на малкото благо, радвай се и на великото Благо.

Бъди винаги благодарен!

Бог се изявява и в безкрайно малкото, и в безкрайно голямото.

☆☆☆

Да живееш винаги в красотата на Божествения живот и в светлината на Божествения живот, в Любовта Божия.

Неизброими са проявленията на Божествения живот, и всички те са прекрасни.

☆☆☆

Ето какво е potrebno: да почувстваш, че сега като **си**, **всякога** си **бил**. Да имаш радостта, че принадлежиш на великия Божествен живот.

☆☆☆

Учителя ме изпрати при онеправданите и страдащите, онеправдан и страдащ като тях, за да им кажа една утешителна дума и да им подам ръка като на брат.

☆☆☆

И това е чудото на Любовта – тя прави възможно да живееш винаги с онези, които обичаш и които те обичат. Любовта освобождава, тя е велик свят, безграничен свят.

☆☆☆

Ако е за сила, с какво може да се сравни силата на Слънцето? В един слънчев протуберанс Земята може да изгори и това няма да се забележи даже. Хората едва са овладели някои сили на Природата и от това се възгоряха. И какви са тези сили? Нищожни.

Сърцата ни туптят в унисон с безброй много сърца във Всемира. Една сила ги изпъва и движи. Тя ги обединява. Това е Братството на Любовта. Това е Божественият огън, силата на всяко творчество.

☆☆☆

Днес човечеството преживява пак пленяването на евреите, днес пак има Навуходоносор, и Данаил присъства. Образите от онази епоха имат аналогични в днешната епоха. Същите сили действат и днес, те се явяват периодически, понякога колективно, понякога еднотично. Данаил присъства и в днешната епоха, и пак казва: „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото мъдростта и силата са Негови!“

☆☆☆

От затворниците малцина са устояли, малцина са запазили душевното си равновесие. Повечето са разстроени, с нарушена психика.

☆☆☆

За онези, които се обичат, Любовта е връзката между тях. Тази връзка преодолява времето и пространството, и всички препятствия. По тази връзка се предават всички блага на живота.

Ние виждаме чрез Любовта. В Любовта се постига Единството.

☆☆☆

Бог, който живее в мен, ме учи как да постъпвам във всичко и как да работя. Божият Дух ме учи как да върша всяка работа.

☆☆☆

Ние принадлежим на големия Живот – **Единия**, на голямото Време – **Вечността**, на безграничното

пространство – **Всемира**. От какво има да се безпокоим?

☆☆☆

Злото не е в системата на управление, а в човека. Има едно зло естество в човека, което при всички условия все намира начин да се прояви. То е, което разваля всичко.

☆☆☆

Природата дава външните обстоятелства, но по-важно е онова тайнство на живота, което се нарича приятелство. То е едно от великите изявления на Любовта. В него зреят най-хубавите плодове.

☆☆☆

Когато в Царството Божие намериш онзи, когото обичаш, няма вече раздяла.

☆☆☆

Какъв момент е, когато се ражда една мисъл, или разсъждава едно чувство, или се принася една жертва? Това са свещени моменти на живота. За тях човек слеза на Земята.

Ние живеем в твоя свят, Господи, и опитваме твоя живот, и той е благ. „И това е живот вечен – да познаем Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си провodia.“ Това е живот вечен – да познаваме Бога в човека, в Природата, в себе си.

☆☆☆

Когато се засрещнем с една божествена добродетел в човека, изпитваме радост – това е среща с

Господа. Но колко рядко е днес да срещнеш една божествена добродетел в човека, на която да се опрещ, на която да разчиташ! Това е „опорната точка“. Наистина, съвременният човек е в тежко положение.

☆☆☆

31 октомври 1961.

Обичний брат Боян,

Следя с интерес живота на съвременния човек и виждам, че няма друг път за излизане от противоречията освен пътя, който Учителя посочи. В учението на Учителя е спасението на човечеството.

Мисля вече за списанието „Житно зърно“. То ще бъде списание за духовния живот на човечеството. Списание на духовната култура. То трябва да отразява новото в духовния живот на хората по цялата Земя. В него ще бъдат застъпени духовните науки и най-важното – новото разбиране на човека за Бога. Истинското отношение на човека към Бога, свободно от всякакви религиозни предразсъдъци и суеверия. Така „Житно зърно“ ще отговаря на една насъщна нужда на днешното време.

Списанието ще възвестява новото учение на Учителя. Ще очертава образа на новия човек. В него ще бъдат застъпени всички области на духовния живот, също наука, изкуство. Трябва да се привлекат сътрудници за всички отдели: постижения в духовния път, духовни опитности, изследвания на невидимия свят и др. Редакцията трябва да разполага със списанията и литературата на всички духовни движения по Земята.

Каква голяма и хубава работа ни предстои!

Живота, който Учителя ни предаде, „живия огън“, трябва да го предадем по-нататък. Това е нашата задача. Учителя създаде „Веригата на Любовта“ и онези, които са призовани в нея, са посветили живот, здраве и сили, имот и всичко на Делото, в служение на Бога. Това е законът на Билото Братство. Ние изпълнихме този закон. И рече Исус на учениците си: „Съберете всички трохи, нищо да се не загуби.“ От трапезата на Любовта нищо не трябва да се загуби. „Словото на Живота пазим!“ И най-малката жертва и усилие в името на Любовта не се губи. Най-малкото чувство, най-малкият подтик на Любовта принася плод много.

Нашето излизане от затвора не е личен въпрос. То е въпрос преди всичко на Братството. Когато се разреши въпросът на Братството, ще се разреши и нашият. Не е въпросът само да излезем. Трябва да се реабилитира Братството, да бъде възстановена правдата спрямо него и спрямо Учителя! Тогава ще дойде и нашето излизане. Трябва да имаме търпение – Учителя бди над своето дело.

Живеем в апокалиптични времена.

Ние принадлежим на Великото Братство. Любовта към Бога ни обединява. Един Дух живее в нас – Духът на Учителя, където и да сме, в този или в онзи свят. От какво има да се боим?

Поздрави приятелите.

Вяра жива, дух силен!

Борис

☆☆☆

31 октомври 1961.

О. м. Мария,

Аз всякога мисля за теб.

Евангелието е благовестие за вечния живот. Ние проповядваме Евангелието, учението на Духа, учението за вечния живот – учението на Учителя.

Третия звезда в небето. Тя ни носи поздрав от вечността. Тя казва: „На всяко страдание има край“...

Б.

☆☆☆

Явлението „Антихрист“ се повтаря в историята многократно, периодически, лично или колективно. Това е течение на злото, което се противи на божествения ред и порядък, иска да създаде свой такъв. Но то може да се разпростре само до известен предел. В живота действат закони и сили, които го неутрализират. В самото него се развиват сили, които го разрушават. Такава е съдбата му. В древността неговият постичен образ е Вавилонската кула. В притчата за плебелите е казано: „Оставете ги до деня на жетвата“.

☆☆☆

Човекът е тъй чудно и сложно устроен, както Космосът.

☆☆☆

Едно любящо сърце е изворче, то върши Божията воля.

☆☆☆

Красотата не е само до лицето и тялото. По-важна е красотата на сърцето, на ума, на душата. Търси тази красота в човека, тя е вечна, неувяхваща. Вечната красота на душата е „Царството Божие“.

☆☆☆

Човек има такива чувствителни органи, чрез които знае какво става в Природата, в дълбините и ширините на Вселената. Той може да знае кога има благоприятни условия за дадена работа и кога не.

☆☆☆

Хубава есен ни подари Господ тази година.

Есенна розичка – хубав гъх! Изявление на Любовта. Тя е връзка със света на Любовта. Чрез нея можеш да извикаш любима душа и да разговаряш с нея. Цветята служат за връзка с духовния свят. Чудни са Божиите пътища!

☆☆☆

По-опасни са не онези врагове, които се опълчват против Истината, а които привидно я възприемат, а я изопачават и изкористяват. От тях трябва да се пазим най-много.

☆☆☆

Човек е способен на големи подвизи, не защото принадлежи на този или онзи народ, религия или партия, а защото в него има божествена природа, творческа природа, която организира всяка борба и творчество за подвиз.

☆☆☆

Някои се възхищават от съвършенството, казват: „Съвършен човек!“ В личното съвършенство има гордост. Съвършенството подражава Бог в човека.

☆☆☆

Подвизавайте се с мира и радостта.

☆☆☆

Великото Божие сърце трепти във всички любящи сърца.

☆☆☆

Човек трябва да мине през големия огън, през големите страдания, за да разбере защо е пратен на Земята.

☆☆☆

„Запечатани с Божия Дух“. Сега Духът на Учителя работи в учениците му. Той укрепва делото си и подготвя условията ни.

☆☆☆

Съществува едно братство на онези, които споделят хляба си с гладния.

☆☆☆

Не критикувай живота на старозаветните, не се занимавай с него.

☆☆☆

Каква богата галерия от типове има мук! От двесте крайности – срещат се извратени, криминални типове, но се срещат и красиви, силни хора.

☆☆☆

Колко хора чезнат в затворите по Земята! Колко сърца плачат!...

☆☆☆

Христос казва: „Иде нощ, когато няма да може да работи никой.“ Това е сега.

☆☆☆

Сърцето на Майката е вечно и вездесъщо. Блаженни, които изпълняват неговата служба.

☆☆☆

Прочети Иоан, 1:14⁷ – защото ние преживяхме това време.

☆☆☆

Може би Луната е планета, опустошена от атомна война. Едно безумно човечество я е превърнало в пустиня преди десетки хиляди години, а може би оттам да са дошли и първите човещи на Земята...

☆☆☆

Бялото Братство не воюва с танкови дивизии или с атомни бомби, но то изпраща светлина в умовете на хората и топлина в сърцата им, и всичко тръгва добре. То не завладява територии, но когато иска, може да завладее мозъка на човека. „Веригата на Любовта“ е силата на Братството. Молитва, работа, вяра, любов!

⁷ „И Словото стана плът, и веси се между нас, и видяхме славата неговя, слава както на единородного от Отца, пълен с благодат и истина.“

☆☆☆

Любовта към Бога е първият закон. Любовта към ближния, тоест към божественото в човека, е вторият закон. И третият закон – пътят към съвършенството, към Царството Божие.

„Люби Бога. Обичай ближния си. Търси съвършенството.“

☆☆☆

„Фир-Фюр-Фен“ – това е победната песен на ученика.

„Махар бену аба“ – това е благодарствената молитва на ученика.

☆☆☆

Има моменти в живота, когато всичко можеш да забудиш, всичко да пожертваш, с всичко да се разделиш, с всичко да се примириш. Остава само Божественото.

Дръж се за Него. Той, който всичко ни е дал, всичко ще възстанови многократно.

Животът трябва да бъде чист, прост, здрав и красив.

☆☆☆

Злото служи на себе си. Не се занимавай със злото.

☆☆☆

Из живота ни с Учителя

Когато поднасяхме гара си – книгата „Учителят“ – лампите в стаята му светнаха сами. Всички видяхме това и се зарадвахме много на този знак. След

като си направихме молитвата и благодарихме, на излизане заваял силен, приятен гъдзец. И това беше благоприятен знак, че царят ни е приет.

Спомни си и трите ябълки, които се търкунаха за музикантите.

☆☆☆

Ангелите славят Бога непрестанно. И като Го славят, на Земята идват всички блага на живота.

☆☆☆

„Веригата на Любовта“ работи с молитва. Тя ни поддържа връзката с Учителя. Които Учителя е призвал, те участват в нея.

☆☆☆

Ноември 1961.

Има закон за полярностите. Иоан го е изразил така: „Той трябва да расте, аз да се смалявам.“ (Иоан, 3:30.) Първо трябва да дойде Иоан Кръстител да кръщава с вода, а после да дойде Христос. Иоан Кръстител казва: „Затова аз дойдох и кръщавам с вода, за да се яви Той на Израеля.“ (Иоан, 1:31) Ето законът на полярностите: първо едната полярност ще се яви, тя е предвестник и причина да дойде другата - Истината; Иоан Кръстител дойде да проправи пътя на Христа. Слугите ще очистят дома (кръщението с вода), после ще дойде Синът - Той кръщава с Духа Святий. Има съответствие между двете неща. Първата полярност показва доколко ще се развие и докъде ще достигне явлението. Тя подготвя условията,

създава формите, а „Синът“ като дойде, внася в тях съдържанието и ги осмисля. Изучавай как се развива полярнопротивоположното явление, за да знаеш с каква сила и размах ще се развие истинското явление, когато дойде „неговото време“. Това е съотношението. Двете явления са полярни, но свързани в едно - две страни на един процес.

☆☆☆

Замислям картината „Завръщането на третия гълъб“.

Всъщност картините са три:

Първият гълъб - Ной го изпрати да търси земя сред водите на Потопа. Той лети над водите - никъде суша, само Ковчегът; първият гълъб се завръща в него. Ной (човечеството) очаква знак за милост. Няма светлина, само една малка надежда - Ковчегът.

Вторият гълъб - когато Ной го изпрати, той се завърна с клонче (има суша!) - знак, че милостта Божия се възвръща. Оттеглят се водите, възвръща се надеждата! Това е състоянието на човека. Това беше вторият завет на човека с Бога. Но човекът го наруши след Потопа и пак започна да издига Вавилонската кула - символ на непослушанието и своенравието, и на безумието на „свръхчовека“.

Третият гълъб - Ной го изпрати и той не се завърна тогава...

„Видях Духа, който слезаше от небето като гълъб и остана на Него.“ (Иоан, 1:32) Това е третият гълъб! Третият гълъб се завръща! Той възве-

щава любовта, вечния мир и братството между хората.

„На когото видиш, че слеза Духът и остава на него, той е, който кръщава с Духа Святий“ (Иоан, 1:33) Третият гълъб е образ на Божия Дух. „Той иде!“

„И аз видях, и свидетелствувам, че Този е Син Божий“ (Иоан, 1:34)

Земята няма да бъде унищожена от огън. Това е третият завъст на човека с Бога – Учителя е заложен.

Такава ще бъде картината „Завръщането на третия гълъб“: Молитвеният връх; Учителя; човечеството (учениците около него) – всички напрегнато очакват; първият лъч на изгряващото Слънце – третият гълъб се завръща! Той носи мира на Земята! Няма войни, няма насилия, няма неправди! Той иде – над челото му грее бялата диамантена звезда на ученика. Третият гълъб се завръща!

Това е идеята. Трябва да се почувства образа, трябва да се създаде картината.

☆☆☆

Има една невидима същина, която създава формите. В нея е силата. По нейно повеление се граят формите. Материята е подчинена на нея. Какво искат да кажат материалистите, като възлагат всичко на материята? Материята е инертна, не може да има инициатива, не може да твори. Тя е само материал в ръцете на Твореца. Той е, който гради – Божият Дух, материята съществува заради Него.

☆☆☆

Тук работя за Учителя и Братството. Това е моята радост. Хората на Братството са добри работници във всички области на живота. Тогава защо трябва да бъде гонено то? Комунистите трябва да изправят неправдата, която извършиха спрямо него.

☆☆☆

Любовта, Мъдростта, Правдата, Истината, Доброто принадлежат на Царството Божие. Всичко хубаво в живота иде от Царството Божие: добрата усмивка, милувката на майката, малкото цвете, огряно от слънцето, дъхът на здравеца принадлежат на това Царство. Светлата мисъл иде оттам, хубавото чувство също. Изборчето, което си тече в планината, пак на него принадлежи. Христос казва: „Ето, Царството Божие вътре във вас е.“ Пригответе се да откриете това Царство. Бъдете съпричастници в неговия живот. Човек трябва да бъде чист, смирен, кротък, за да приеме Царството Божие.

Ние трябва да бъдем верни на нашия закон – законът на Царството Божие.

☆☆☆

„Човекът, който нямаше сватбарска греха...“ „Сватбарската греха“ е смиреннието.

☆☆☆

„А вий търсете първо Царството Божие и Неговата правда“ – търсете първо Божествения живот. Не се занимавайте с човешките противоречия.

☆☆☆

Срещаш човек с хубаво лице, с правилни черти, но като маска – безжизнено, без израз.

☆☆☆

Откровение на Йоана, 14:4:

„...Те са, които следват Агнето, където и да иде; те са изкупени измежду человетецте, начатъци на Бога и на Агнето.“

☆☆☆

Повечето от двигателите, с които човек днес си служи, използват силата на взрива, взрива на горивата. Когато дойде време човек да пътува с лъчи, да използва силата на лъчите – настъпила е вече новата култура.

☆☆☆

Злото разчиства пътя на Доброто.

☆☆☆

Където и да се намирам, аз съм работник на Бялото Братство. Следователно заплатата ми не се измерва с пари.

☆☆☆

Затворнишката психика има една много лоша страна: раболепие, доноси, интриги. Това са уплашени хора, смутени душевно.

☆☆☆

Питам съвременните властници, кой ще ги избави от това тресавище на лъжа и лицемерие, в което са запънали?

☆☆☆

И Херкулес служи на хилавия цар Евристений...

☆☆☆

Брат Боян да прочете от Йоана 8:29.⁸

☆☆☆

Ако пожелаеш на злото зло, ти ставаш като него. Каква разлика има тогава? Христос казва: „Не противи се злему.“ Подразбира: не бъди като него.

☆☆☆

Доброто – това е Синът. Злото – това е Слугата. Синът върши волята на баща си от любов. На слугата се плаща.

☆☆☆

Аз съм тук, за да опитам страданията на един обезправен и унижен човек.

☆☆☆

Нашият закон е такъв: ние споделяме с човека и хляба, и знанието, и опита, който имаме.

☆☆☆

В служението на Бога всички сме едно. Учителя всякога е с нас. Той ни води в този път. При него ще се съберем пак, всички.

☆☆☆

Време, време, време... Има много време. За къде бързаш? Спомни си килиите...

⁸ „И този, който те е проводил, с мене е; не те е оставил Отец самичък. Защото аз правя всякога що е Нему угодно.“

☆☆☆

А сега остава животът ни с Бога. Той е всичко, което имаме. В него е скрито всичко, както в семенето е скрито цялото растение. И когато дойде времето му и му се дадат условия, то пораства и възстановява цялото. „И принася плод много.“

☆☆☆

Щастие е да гледаш звездите, даже и когато си зад решетките. Какво нещо е един лъч, дошъл от неизмеримото пространство! Той е сила! Той не е само блещукане, което нашето око долавя. Как действа той на ума, на сърцето, на душата? Каква вест носи от далечни светове?

Да гледаш звездното небе е щастие, даже когато си зад решетките...

☆☆☆

Когато срещнеш злото отвън, благодари. Благодар, че е отвън, а не вътре в тебе. Отвън по-лесно ще се пазиш от него. И когато страдаш от него, пак благодари, че не е в тебе. Учи се от него какво не трябва да бъдеш. То ти показва какъв не трябва да бъдеш.

☆☆☆

Бъди верен на идеала от младините си – Светлият Път.

☆☆☆

Човек, който веднаж е иззубвал всичко, оценява малките блага и благодари за всичко. Постъпките му са молитва, делата му – служение.

☆☆☆

Утринната молитва на ескимоса:

Ставам да посрещна деня.

Напущам покой с движение.

Лицето ми се отвръща от трака на нощта.

Светлей пред мен зората на утрото.

Срещнах в една книга тази малка молитва на северния човек.

☆☆☆

И при най-тежките условия, и тук, в затвора, животът ми е в тези мигове, когато съм с Господа. В тях живея пълно. Всичко е в тях.

☆☆☆

Каквато е постъпката ти към малкия живот, такава ще бъде и към Големия живот.

☆☆☆

О. т. Мария,

В Дома Господен ние всякога сме заедно. Важно е Бог да бъде с нас. Щом Бог е с нас, и най-тежкото бреме се носи леко. Ние искаме да живеем Божествения живот тук, на Земята, и където и да бъде другде. Словото на Учителя ни учи на този живот, песните му говорят за него. Песента „Вехад“ говори за живота на душата, тя въвежда в него. Песните на Учителя са важни, колкото и словото му.

О. т. М., като подготвяш песните на Учителя за печатане, не забравяй и песента „Слънцето греи за добрите хора по света“.

Б.

Любовта към Бога е всичко за нас. В нея намираме утеха. Тя ни дава сила. Тя изпълня живота ни. При Бога ще срещнем всички, които обичаме и които ни обичат. Затова Го търсим и Го любим с всичкото си сърце.

И когато всичко отпадне, и човек изгуби всичко, ще остане само Божествената искра, която е всичко. И когато остане само любовта към Бога, човек ще опита, че тя може всичко да възстанови, и да възвърне загубеното многократно. Тя дава и всички условия на живота. Тази идея е прокарана и в Книгата на Иова.

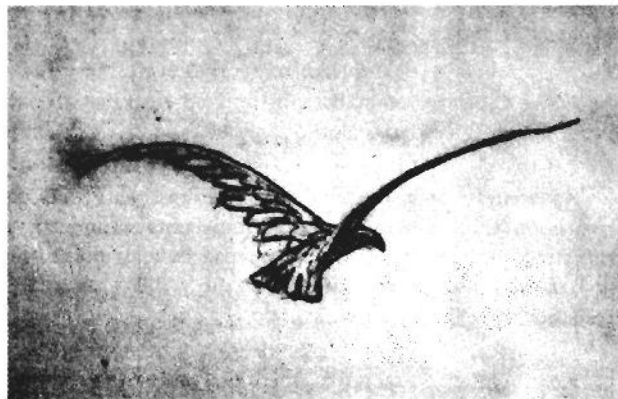

О, време, време, време – много време има! Нашите планини ни очакват. Ако трябва, векове ще ни чакат. И ако не тук, по цялата Земя ще ни чакат. Нашите планини са навред. И изворите ни очакват с песен. Листата в горите шепнат приказки за нас. Всички те ни очакват с радост, защото живеем в Божието Царство, което е вечно и безгранично.

Зората слави Бога нашего, и светлината пее химни за Него.

Ние сме там, където е Той. Това е Неговата милост и благодат към нас.

Ние сме от онези, които живеят в Дома Господен – днес и утре, тук и навсякъде.

*В самотата пак намерих Господа.
И в дните на скръбта си намерих Господа.
И в утеснението си намерих Господа.*

☆☆☆

Да градиш върху лъжа и неправда, значи да градиш върху пясък. Като дойдат бурите и пороите, всичко ще рухне. Да градиш върху истината и правдата, значи да градиш върху канара. Такъв дом ще устои на всичко.

☆☆☆

Щом един човек съществува, има нещо хубаво в него. Търси онова, хубавото в него.

☆☆☆

В народните песни се долавя ритъма на Природата: поривите на вятъра, ромона на потоците, звъна на стадото. Певецът е стилизирал всички тези впечатления. Оттук и този причудлив ритъм, изразен в сложните неправилни тактове.

☆☆☆

Крепостта по-лесно се превзема отвътре.

☆☆☆

„Добрата молитва“ ни въвежда в света на Учителя.

☆☆☆

Бог ни се изявява във видения, в слово, в сила, в добродетел, във всички условия, които ни дава. По хиляди начини ни се изявява Бог, и във всички свои изявления Той е един и същ - вечният наш Баща.

Трябва да има хора, които да гържат връзка с Бога. Тогава много нещастия се предотвратяват и условията се подобряват.

Учениците на Божествената школа са по цялата Земя. Те работят. Разбиране е нужно.

Голямо е значението на молитвата.

☆☆☆

Временните неща съществуват поради вечните. На временните неща прилича да бъдат временни. На вечните прилича да бъдат вечни.

Да виждаш в преходните неща вечните - това е виждане.

☆☆☆

Човек осветява Името Божие с делата си.

Ученикът осветява Името Божие с живота си.

☆☆☆

Ние не проповядваме вярвания, а живот. Живот на мир и правда, на истина и любов. Словото на Учителя е сила и живот.

☆☆☆

По цялата Земя, сред всички народи живеят моите братя - родените от Духа. От зорите на времената досега те работят за освобождението на човека. Ние принадлежим към голямото семейство на родените от Духа. То живее във времето и пространството, но живее също и извън времето и пространството, тоест във вечността.

☆☆☆

Учениците на Божествената школа се молят, мислят, работят, живеят, с много труд подготвят ус-

ловията, за да се пробуди една човешка душа. Новият човек иде на Земята. Такава е Божията Воля.

☆☆☆

Животът ни с Господа е всичко за нас. При всички условия гледай него да устроиш. Връзката с Бога – това е най-важното!

Любов към Бога, любов към Истината – това е пътят към съвършенството.

☆☆☆

28 ноември 1961.

Обичний брат Боян,

Очаквате времето, което ще донесе условия за делото на Учителя. „Иде нощ, когато никой не може да работи.“ (Иоан, 9:4) Ще тине дългата нощ, ще дойдат добрите условия. Като ги очаквате, ние работим непрестанно, за да дойдат те. Ние сме тук, зад нас е великото Бяло Братство. Това е Божията сила.

В целия Вселен, във всички светове се простира Царството Божие. То ще дойде и тук, на Земята. Учениците на Божествената школа работят за това. В Господнята молитва е казано: „Да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето.“ Дълго трябва да се работи, докато се подготвят условията една човешка душа да се пробуди. Учителя призова душите, върху които от века е работено. Сега виждат колко е ценна всяка душа, която Учителя е привлякъл, и как трябва да ги пазят и подкрепяне.

Свещен момент е нашата среща при Учителя! Проследяват пак всяка стъпка, която извървахме с Него. Това е

най-голямото благословение за нашите души. Затова всякога благодаря. И тук като съм, душата ми пее песните на Учителя.

Ще дойдат добрите условия за Делото! Цялото Небе работи за това.

Предай моя поздрав на приятелите – верните и истинните.

Б.

☆☆☆

Само в Любовта сме свободни. Само тя премахва ограниченията. Освобождава от затворите. Родени от Духа са свободни.

Домът, в който Бог живее – пази го чист и свят!

☆☆☆

Астрономите казват, че Луната няма атмосфера. Луната има атмосфера, както и всички небесни тела. Съставът ѝ може да не е като на земната, но тя е среда, в която живеят разумни същества. Светлината прониква в нея, и Божията Мисъл и Божията Любов чрез нея се предават на съществата, които живеят там. Химическият състав на земната атмосфера е само за Земята. Това е веществената страна. Атмосферата може да бъде най-различна по състав и гъстота.

☆☆☆

Онова, което правим в името на Любовта, прави го от Всичкото си сърце и душа. То изпъва живота ти. То те приобщава към Великото Братство.

☆☆☆

Красотата принадлежи на Божествения живот. Тя вдъхновява ученика да се подвизава и да слави Бога.

☆☆☆

Тук, в Школата на черното братство, се изучават предмети, държат се изпити, развиват се качества, събуждат се сили. Сериозна школа е тя. Това, което се изучава тук, е необходимо, за да се направи сравнение.

☆☆☆

Когато Божият Дух докосва Земята, цветята цъфтят, птичките пеят, човекът мисли. Когато Божият Дух докосва Земята, ражда се красотата. Тогава идват и всички блага на живота.

☆☆☆

Когато всичко отпадне и остане само Божественият живот, той има силата да възстановява формите и да извиква условията.

☆☆☆

Божието присъствие е важно. То носи всички добродетели. Извиква Правдата и осветява Истината. Призовавай Господа на всяко време и място. Хвалете Името Му, за да дойдат добрите условия за всички. Това намалява злото и предотвратява нещастията. С Божието присъствие идат животът, силата, красотата.

Всякога призовавай Господа! „Дето е Господ, там съм и аз.“

☆☆☆

Приемай малките блага с благодарност. Една глътка вода от изворчето, късчето хляб, вдишката чист въздух, една крачка на свобода – благодари за всичко! Щом го приемаш с Господа, то е неопценимо. Благодари на птичката, на зелената тревица, на облачето в небето – **благодари!** Животът е служение на Бога, молитва, химн на Всевишния. Тогава твоят мир е на здрава основа.

☆☆☆

Бог ни говори чрез светлината – чрез багрите. Бог ни говори чрез уханието – чрез ароматите. Ала най-мощно от всичко е словото. То прониква дълбоко в душата, преобразява, оживява, просветлява. Изучавай всякога Божия език. Това е пътят към съвършенството – пътят на ученика.

☆☆☆

12 декември 1961.

Къде е расло това цветение и къде е славило Бога? Това малко цветенце, и то проповядва Царството Божие. На тази основа е Великото Братство.

☆☆☆

Ние проповядваме Царството Божие със здрав и хубав живот. Може и със слово да го облечем, но силата е в живота. Мисълта е дрека на божествения живот, чувството също е дрека. Всеки, който вижда и опитва този живот, ще си вземе това, което му е потребно и толкова, колкото му трябва. Така и

той е свободен, и който дава е свободен. Не морализирайте хората. Ако нещо им хареса, нека го приемат по свобода. Божественият живот изпълня Всемира, безброй много същества във всички светове го извяват. Какво от това, че на Земята някои хора са още деца и се забавляват? Един ден и те ще почнат да учат и да мислят. Тъй работи Бялото Братство: покажи живота на Царството Божие и остави хората свободни. Бъди като извора в планината – той си тече, който и да дойде, ще си вземе колкото му е потребно.

☆☆☆

Природата е допуснала страданията, за да преупази човека от най-опасната болест – вкоравяването на сърцето.

☆☆☆

Комунистите са опитани дали са справедливи, обичат ли Истината, премерени са на везните и са намерени леки. Такива нямат бъдеще.

☆☆☆

Времето. Времето и пространството са проекции на Реалността върху екрана на съзнанието. Можеш ли зад тях да видиш Реалността?

Има едно относително време, човешкото време – поредица от часове, дни, месеци и години, достатъчно за ограничените човешки представи. Ала има и друго време, време на духовния свят – в него нещата и явленията са обединени по съдържание: еднаквото

съдържание определя тяхната едно-временност или съ-временност, ако и да ги разделят векове по проява. Тоест там сродните явления съществуват едновременно, макар че тук може да са станали преди хиляди години, или сега, или да станат след хиляди години – в Реалния свят те принадлежат на едно време. В съвършения Божествен живот нещата съществуват вечно, пребъдват всякога и навсякъде. Те поражат времето в материалния свят и се явяват тук в последователност, която наричаме време.

☆☆☆

Има само един велик и славен път на живота – служението на Бога. В това сега учението на Христа. „Не дойдох своята воля да сторя, но волята на Онзи, Който ме е проводил.“ Това е учението на Учителя.

Пътят на ученика е служение на Бога. Това е посвещение. Като служиш, не да се чувстваш принуден, а това да бъде за теб избор на радост и мир. Това е Радостта и Мира на Божествения живот. Това е благословението на Учителя.

☆☆☆

Посетих и видях света на онеправданите и забравените – „онзи свят“.

☆☆☆

Духът на Учителя преустройва днес света. Въздава за неправдите, възстановява Правдата, туря ред, събаря затворите и отваря тъмниците, освобождава и благославя. Има ли от какво да се страхуваме? Уче-

никът на Учителя няма страх нито от смъртта, нито от условията. Учителя устройва пътя ни. Бог е, който дава всички условия.

☆☆☆

Какво чудо е това малко бръмбарче! Полирано, като че излято от метал! Това е космически кораб; едно разумно същество от далечен свят е създадо със своята сила и интелигентност тази форма, за да посети нашия свят и да го изучава. Какви уреди, какви инсталации, какви органи е създадо то, и в толкова малка форма! Колко са тежки и тромави космическите кораби на съвременния човек! Разумните, напреднали същества си служат с малко материя. Колкото по-интелигентно е едно същество, толкова с по-малко материя си служи. И човек един ден ще може да проектира своята мисъл, да създаде една форма в един далечен свят, да го посети и изучава. Тъй пътуват разумните същества.

☆☆☆

За кой ли път човечеството преживява преселението на народите – „нашествието на монголите“. Потомците на древните завоеватели днес пак надигат глава. Една трета от човечеството е турено на работа, за да подготви похода им към света. Дали ще се намери един нов Асий, който да спре Атила? В своята книга „Европа и Русия“ Данилевски отделя голямо място на проблема защо Западът мрази Русия. Но той не може да посочи причината. А тя е в да-

лечното минало. Оттам, от изток са идвали всички нашествия на завоевателите. Човек и досега не може да забрави бедите и страданията, които са му причинили. Западният човек инстинктивно чувства опасността, макар да не си дава сметка за това. Събужда се в него споменът на миналите поколения.

☆☆☆

Защитните средства на организма са най-различни. Едни са материални – прегради, покривки, изолации от вредители и вредни влияния; други са химически – вещества, които жлезите и органите отделят в кръвта и чрез тях предпазват организма. Но той разполага и с други средства – той има една магнетична и електрична греха, която го предпазва от вредни лъчи и течения. Организмът разполага със система от силови центрове – чакри, от тяхното правилно действие зависи здравето. Тази силова система подхранва човешката мисъл и чувство. Тези центрове свързват човека с непознати светове. Те имат силата да достигат до неизмеримите пространства на Вселената.

☆☆☆

Където и да работите, каквото и да работите, работете като ученици на Учителя, с неговия дух и сила, с неговата чистота и мъдрост. С делата си да славите Бога. Животът е служение на Бога. „Без страх и без тъмнина! С обич и виделина!“ Има ли от какво да се страхувате?

☆☆☆

Всички добродетели, всички качества и сили, с които човек отстоява, бори се и твори, идат от Божествения живот в него.

Като изучава хората, наблюдавай как Бог се изявява в света, в необозримо разнообразие и красота. Христос казва: „Отец ми работи, делата Той прави.“ В това седи учението на Христа.

☆☆☆

26 декември 1961.

О. м. Мария,

Денят на Учителя. На вечерата прочетете 15 глава от Йоана.

Ние отправяме нашите молитви към Бога, да ни подкрепя и ръководи във всичко за Делото си. Това е нашият непрестанен зов. Да ни даде Той условия да довършим работата си.

Той казва Учителят: „Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдем едно.“ Във великия Божествен живот ние сме едно, и винаги заедно. „Благословен е Учителят ни, който ни води в този свят път.“

Б.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Годишнината от започването на Учителя...

Припомняй си завета му, последните думи, които ти каза: „Любов към Бога. Любов към Бога. Любов към Бога! Това е всичко. Това е всичко. Това е всичко.“

Това е нашият път, завещан от него. Пътят на ученика.

За деня прочетете 15 глава от Евангелието на Йоана.

Б.

☆☆☆

9 януари 1962.

Ако не можеш да видиш Бога в живота, който ти е дал, във всички блага на живота, в твоите близки и в себе си, къде другаде ще го видиш? Бога ще виждаш във всичко най-хубаво и възвишено, във всичко, което е добро, разумно, справедливо, във всичко най-съвършено. Търси Бога в съвършенството. Него като откриваш, ще растеш от съвършенство в съвършенство.

☆☆☆

Защо човек трябва да иска нещата да стават не тъй, както са в Божествения ред и порядък? Това значи да поставя себе си над него. Приобщавай се с любов към Божествения живот, бъди едно с него, изучавай го, разбирай го, издирвай го – това е школата на Учителя. „Храни душите ни с небесния си хляб“ – това е небесният хляб. „Укрепявай ни със силата си, да успяваме в живота си.“ С Божията сила успяваме в живота си.

☆☆☆

Духът има власт над времето и пространството. Той може да застigne времето, отдалечило се със скоростта на светлината в безграничното пространство, и да го върне.

☆☆☆

Бог разговаря с нас чрез светлината.

☆☆☆

Ученикът познава Учителя си и в малките, и във великите явления на Живота. „И това е живот вечен – да познай Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си провodia.“

☆☆☆

Във всяка работа, която вършиш заради Учителя, била тя и най-малката, владей всичката си любов, внимание и търпение. Тъй работи ученикът.

☆☆☆

Обрядите, церемониите, външните форми не са най-същественото. Всичко е в духа и в разбирането.

☆☆☆

Ето, Бог ми подари втори живот, сила и здраве, то не ще да е, за да ги затрия в цимента и камъка. А да върша работата, която Учителя иска от нас.

☆☆☆

Вярата в Бога е „сила жива, изворна, текуща“.

Който прави добро, има вяра.

Който върши правда, има вяра.

Който дири истината и ѝ служи свято, има вяра.

Който извява любовта, има вяра.

Който има мъдростта, има вяра.

„Сила жива, изворна, текуща“ – вярата в Бога е живот преизобилен. Живата вяра е всепобеждаващото оръжие, което Бог ни дава.

☆☆☆

Който живее с Бога, издържа на всички условия.

В святия път, в светлия път и горчивините са сладки, и мъчнотиите са леки, и изпитанията са благословение. Святият път, светлият път е път на служение, учение и работа.

„Ний ще ходим в този път на Светлината.“

☆☆☆

В абсолютното време има закон: един миг може да се превърне във вечност, и вечността може да се събере в един миг. Зависи от интензивността на живота и от съдържанието.

☆☆☆

Никой не може да ни отдели от хубавия живот, който Бог ни е подарил, който сме живели и който живеем.

☆☆☆

Всяка красота, дори и най-малката, иде от Великия Източник. Красотата на Словото е най-дълбока и мощна. Красотата на светлината, на багрите, красотата на поезията, на добрите чувства, на светлата мисъл – чрез красотата Бог ни се извява. Чудни са хората, когато търсят Бога в пространството. Нужно е разбиране, виждане!

☆☆☆

Живей с чувството за вечния живот. Тогава противоречията на временния живот се разрешават от само себе си.

☆☆☆

Преживял ли си опитността на Иова? Всичко да загубиш, всичко, с което си живял, което ти е мило – да се разделиш с него и да се примириш. Какво ти остава тогава? Преживял ли си и това: отново да го придобиеш и да се възвърнеш към всичко, което си обичал? Това е умиране и раждане. Преминаване през областта на смъртта.

Помни закона на Иова! Имай вяра жива. Уповавай всякога на Господа.

☆☆☆

Видението на Данаил – то не се отнася за еднократно явление, но за много явления, малки и големи, през всички времена, които се повтарят периодически: „И видя Данаил образ голям – главата му от чисто злато, гърдите му от сребро, коремът му от мед, бедрата му от желязо, а краката му от желязо и кал. И ето, откъсна се камък не от човешка ръка и удари идола в краката, и срина се всичко, и смеси се вкупом, а камъкът почна да расте и изпълни земята.“ Всички човешки дела, всички човешки организации са като този образ. Всички тях ги очаква тази участ. Това е човекът, който не върши волята на Онзи, който го е проводил, а върши своята воля.

☆☆☆

Раздялата в любовта е временна. Онези, които обичаш и които те обичат, пак ще ги срещнеш. В този или в онзи свят, все едно. Скръбта от раздялата усилва връзката на любовта.

☆☆☆

Да чувстваме Великия живот – ето какво ни учи Учителя. Личността е само съсъд, и когато Великият живот го изпълни, той става „съсъд избран и драгоцен“.

☆☆☆

Сиянието на Божествения живот да се излъчва от вас. Той е, който въздейства върху душите и ги преобразява. Това да бъде вашата безмълвна проповед.

☆☆☆

Изкуството е там: като си лишен от свобода, да си свободен.

☆☆☆

Живота, който обичаме, на който принадлежим, с който сме едно, ние го наричаме Учител, Господ и Бог. Той е вечен и непреривен.

☆☆☆

Не е толкова важно къде живееш по място, а в кой свят дишаш и мислиш.

☆☆☆

Паустовски: „Поезията притежава едно чудно свойство: тя възвръща на думите първоначалната им девствена свежест. И най-изтърканите думи, докрай изприказвани, съвсем загубили за нас образни качества, живеещи само като словесни черупки, в поезията почват да сияят, да звучат, да благоухаят.“

„Прозата, когато достигне съвършенство, представлява всъщност истинска поезия.“

☆☆☆

Гледай на всеки човек като на себе си. Чувствай нуждите му като свои. Това е съчувствие и братство.

Това искаме: да почувстваме, че сме живот на Учителя, живот Божий.

☆☆☆

„Изгревите на Слънцето“ - разговорите с Учителя на Изгрева: в тях трябва да бъдат дадени картини от най-равния живот на Братството - какво занимаваше учениците, какво ги вълнуваше, какви задачи разрешаваха. Като търсехме красотата, свободата, истината, намерихме Учителя.

☆☆☆

Поетите са съвременните пророци. Ето какво казва един от тях: „Пътят ни води към златен век. Той ще дойде. Жалко, че ние няма да доживеем готовата. Но ние трябва да сме щастливи, че около нас вече шуми вятърът на този век и кара сърцата ни да бият по-силно.“ (Паустовски)

☆☆☆

Съвършенството не е лично достояние на човека. Бог, който посещава човека, Той носи съвършенството. Бог е съвършен.

☆☆☆

„Красотата на Земята е свещено нещо. Багрите, светлината в природата трябва не само да ги наблюдаваме, ами и да живеем с тях простичко.

☆☆☆

Има хора, които живеят по повелението на сърцето си, те са като децата.

☆☆☆

„Изкуството е зов към прекрасното.“

☆☆☆

„Запали се огънят на огнището“ - дойде Божият Дух.

„Сложи се трапезата“ - откри се Божествената школа.

Това е бъдещето на човечеството. Кой може да спре това?

☆☆☆

Който мине през изпитанията на Иова, възражда се за нов живот. Той знае на кого служи и защо живее. Това е големият огън, който пречиства и освобождава човека от всичко излишно.

☆☆☆

Ако Учителят те изпрати да проповядваш Божественото учение сред затворниците, как ще го проповядваш? Как ще им го покажеш?

☆☆☆

„С перата си ще те покрива и под крилата Му ще имаш прибежище“. Картината, която трябва да се нарисува по този стих, е тази: Голям облак се простира от изток като крило по цялото небе. Той е съставен от малки облачета, като пера. Заг облака - светлини, и един единствен лъч на изток - първият

лъч на изгряващото Слънце. Голямо небе – човекът е застанал, малък и смирен. Силата на картината е в небето.

☆☆☆

Лъжата, лицемерието и насилието нямат бъдеще. Както и да се предрежават, с каквито и добродетели да се кичат, те са еднакво противни. Бъдещето е на Истината.

☆☆☆

Сега зная, че човек не може да бъде разделен от това, което обича. Той го носи в себе си, в душата си. Казано е: „Душа обширна като Вселената“.

☆☆☆

С какво може да се сравни щастие то да споделиш Божията мисъл? „Храни душите ни с Твоето Слово.“ Да участваш с всички светли души в Божия живот!...

☆☆☆

Ние може да обличаме грехата на една личност, но принадлежим на Великия Живот. С него ние сме едно и всякога се връщаме към Него. Христос казва: „Отивам при Отца си.“

☆☆☆

Който има вяра в Бога, има вяра и в човека. Вярата е една. Който люби Бога, обича и човека – Любовта е една.

☆☆☆

Ние познаваме нашите братя в Дух и Истина – сега и през вековете.

☆☆☆

Колко е прекрасен Божият свят! Безкрайно небе, звезди, планини, гори, води, въздух – наистина, на какъв прекрасен свят принадлежим! Тъй трябва да почувстваме, че сме **едни** живот, живот на Учителя, живот на Бога.

☆☆☆

„Тъмничари“ наричам хората, които са способни да измъчват ближните си. Малко хора има, които не са способни на това. Те са началък на новата култура – културата на Царството Божие.

☆☆☆

Безсмъртието е качество на духа. Защо ще искаме материята да бъде безсмъртна? Божият Дух изпълня Всемира. Божията Мисъл изпълня Всемира. Божията Сила изпълня Всемира. Тях като приемаме, Бога приемаме.

☆☆☆

Ние проповядваме Божествения живот – великия и прекрасния. Ние принадлежим на него.

☆☆☆

Онези, които Бог е призвал, те са във Веригата, те работят. Веригата на Любовта не е човешко дело. Тя е важна, от нейната работа зависи успехът на Делото. Тя е средата, в която Духът работи. Веригата е като нервната система на организма. Работи ли тя добре, организмът е здрав, всичко върви добре.

☆☆☆

Януарий 1962.

Които живеят в Господа, всякога са наедно.

☆☆☆

Откъде житното зърно черпи сила, за да даде сто зрънца? От Великия източник, с когото е свързано. Разбирай сега, защо и малката тревичка може да бъде за теб връзка с Бога. Това е едно от великите тайнства на Живота.

☆☆☆

Материалната основа на Братството трябва да бъде проста, ясна, здрава, чиста. Да дава условия за учение и работа, а не за забавления. В забавленията нещата се израждат. Важно е да спазваме това при бъдещата ни работа.

☆☆☆

Атеистите-материалисти се боят с догмите и формите. Те не познават живата вяра. Живата вяра е силата, която отвекда човека до Божието Царство.

☆☆☆

За да познаваш невидимия свят, трябва да се срещнеш с него. Може да допускаш съществуването му, но само когато се срещнеш с него, ще го познаваш и изучаваш.

☆☆☆

В житното зърно са скрити всички моменти от неговия живот: радостта от живота, ромонът на

джъсеца, прохладата на росата, полъхът на ветреца, песента на чучулигата, слънчевите дни... – всичко е вложено и скрито вътре в него до времето, когато ще му се дадат пак условия, когато скритият живот ще се изяви отново. В Божествения живот нищо не се губи. Всичко е запазено до времето, когато пак ще се яви в своята пълнота и сила.

☆☆☆

Лъжата е като червея – влезе ли в плода, разваля го. Работим ли за делото на Учителя, трябва да пазим свято чистотата и истината. Не допускайте нито помен от лъжа и лицемерие!

☆☆☆

„Приемаме страданията, които ни изпращаш с радост на нашите сърца.“ Страданието е работа, свещена работа.

☆☆☆

Бог призовава работниците за своето Царство.

☆☆☆

За да угодиш на Княза на този свят, трябва да му станеш роб. Прилича ли това на нас, учениците на Учителя, служители на Бога?!

☆☆☆

Семенцата, които Бог сее чрез нашата ръка, са невидими – една дума, една малка постъпка оставят едно впечатление. Кога ще поникне това семенце, кога ще принесе плод, само Бог знае. Ние трябва да вършим Неговата воля.

„Духа не угасвайте.“ Факелът на Духа се предава от ръка на ръка. Сега ние воюваме и знаем, че тази борба ще изведем до победа, защото Учителя е с нас. Той е, който воюва. (Откровение, 19:11-14; Лука, 12:35)⁹ А вий търсете Царството Божие, при каквито и условия да се намирате. „Никой, като запали свещ, не я туря под шиник, а на свещника, да свети на всички.“ Царството Божие не е, за да бъде турено под шиник. Никой не може да го ограничи или да го обсеби. Това не е ставало и няма да стане. Може ли да затворите слънчевия лъч? Всяка среща с Царството Божие носи радост. Няма по-хубаво от това да срещнеш Царството Божие и да го приветстваш. То е навсякъде. Него можеш да срещнеш и намериш и в скромната тревичка, и в човека. Това е виждане и разбиране. Царството Божие принадлежи на онези, които го обичат, които го търсят, които го познават. То е Царство на Истината и Свободата.

„Винаги се радвайте, за всичко благодарете.“ Благодарност – ето хубава дума.

⁹ „И видях небето отворено, и ето кон бял, и онзи, който седеше на него, наричаше се Верен и Истинен, и с правда съди и воинствува; А очите му бяха както пламък огнен, и на главата му корони много, и имаше име написано, което никой не знаеше, тъйто сам той; И облечен беше в дрехи, обаядени в кръв; и зовеше се имено ту Слово Божие. И войските небесни идеха след него на бели коне, облачени във висон бял и чист. (...)“ („Откровение“, 19:11-14); „Да бъдат чреслата ви опасани и светилниците ви запалени.“ (Лука, 12:35)

Камения фар. Гам-ел-Бак.

☆☆☆

Царството Божие крепи живота. От него идат всички добрини, всички блага. Чистотата, разумността, светостта също идат от него. Приветствай Царството Божие, където и да го срещнеш, и винаги се радвай за него! Използвай всички условия, каквито и да са ти, за да призоваваш неговия живот – така ще бъдеш свободен.

☆☆☆

Любовта е жива връзка. Тя приобщава и обединява.

☆☆☆

Вярата е сила, надеждата е виждане. Любовта е същността. Една чешма може да е направена хубаво, но ако няма вода, каква полза? Няма вода – няма вяра. Свързан ли си с Извора, има вода – има вяра.

☆☆☆

В школата на Учителя се събуждат онези органи, мисли и чувства, които свързват човека с духовния свят и той общува с него, изучава го, разбира го, живее в него.

☆☆☆

Любовта не е в чувстването. Тя е единство. Чувстването само подсказва това единство.

☆☆☆

Органическите форми са резултат на два процеса: еволюционен и инволюционен. Може две форми да са еднакви, но едната слеза, другата се качва.

☆☆☆

Всичко живее за сметка на Царството Божие. Царството Божие всички кърми и крепи, всички милва и утешава, на всички дава сила, всички води напред, към съвършенство.

☆☆☆

В школата на Учителя има чистота и светлина.

☆☆☆

Това е стара тактика на злото: да обсебва готови организации, да взема ръководството, да използва идеите, богатството, силата. Това е не само материално, но и духовно ограбване. Ние се борим за братството, и ни хвърлиха в затвора. Но ние ще изведем борбата до победа. Няма да предадем делото на Учителя в ръцете на злото. Бялото Братство не може да бъде слуга никому. Христос казва: „Всеки, който не влиза през вратата, е крадец и разбойник“

☆☆☆

20 февруарий 1962.

Истината е в Бога. В човека тя се явява, когато Бог присъства.

☆☆☆

Чистият тон принадлежи на Царството Божие. Светлата мисъл и добрата постъпка – също; хармонията, красотата, свободата, силата, добродетелта принадлежат на Царството Божие. Приветствай винаги Царството Божие, в малките и във великите му прояви. „Това е живот вечен...“

☆☆☆

Христос казва на Петра: „Плът и кръв не са ти открили това“. Но след малко казва: „Махни се от мене, сатана, ти си ми съблазън“. Истината не е прикрепена към форми и образи. Тя е свободна от тях. Тя не зависи нито от индивида, нито от личността. Истината иде от Божия Дух. Тя говори за Неговото присъствие. Търси винаги Него и Го призовавай на всяко време.

☆☆☆

Като търсехме красотата, намерихме Учителя.
Като търсехме истината, намерихме Учителя.
Като търсехме свободата, намерихме Учителя.
Като търсехме знанието и светлината, годохме при Учителя.
Жадните намериха извора. Гладните намериха хляба. Това е милостта Божия към нас.

☆☆☆

Пролетни цветове заляха планините – морави, сини, топли. Снеговете отразиха същите тонове. Топли южни ветрове гонят облаци по небето.

☆☆☆

И на нашите братя, които идат след нас, трябва да разкажем за дните, когато Господ беше с нас.

☆☆☆

„Малкото време“ обхваща живота на индивида.
„Голямото време“ обхваща живота на душата, т.е. на вечността.

☆☆☆

С каква радост окото следва линията на върховете – мощна, сигурна, възходяща! През тъмните гори прозират снеговете. Голямо движение има в планините.

☆☆☆

Ред и чистота – това е уважение към човека.

☆☆☆

Ние принадлежим на планинския свят, носим неговия живот, красота и сила. Той е свят на Духа. Личен ли, извън личността ли – ние сме чист и здрав звук във всемирното съзвучие.

☆☆☆

Открай време човек изгражда всевъзможни организации, човешки строежи – идоли и кумири. Сега е време за крушение на идолите и ето, ние присъстваме. Тъй трябва да бъде.

☆☆☆

Духът е като пролетния вятър: приветлив, топъл, игрив, смел, решителен, силен. Тича като младеж, разпръсва, руши, срива старото – човешките кумири и идоли. На какво ли се надяват човешите?

☆☆☆

Още не заглъхнал грохотът от крушението на един кумир, и човешките бързат да си издигнат други. И съвременният човек не може без кумири. Ех, хора, хора... И днес си създава кумири, и им се кланят. Това е някаква потребност в тях. И там е нещастие то им.

☆☆☆

От дните и часовете на затвора останаха малко, защото дойдоха дните на Царството Божие и те са повече. Който живее в Царството Божие не е затворник. Той е свободен.

☆☆☆

Всяка човешка власт иска преклонение, поклонение, служение, безропотно покорство. Който не прави това, бива гонен, каквито и заслуги да има. „А който приемат печата на звяра на челото и на ръката си...“?

☆☆☆

„И пак казва на братята си: „Мосто време още не е дошло, а за вас всякога е време.“ Значи само за Синовите Божии има „време“.

☆☆☆

Два процеса в живота вървят в противоположни посоки: единият е инволюционен, другият е еволюционен. Органическите форми са резултат и на единия, и на другия. Едни форми слизат, други се качват. В живота може да се срещнат привидно еднакви форми, но едната да е в процес на слизане, а другата – в процес на възлизане. Те ще се разминат. Тогава законът е: Който възлиза, да не се свързва с онзи, който слиза, защото ще си бъдат спънка. Това е важен закон за отношенията между хората. Древните пророци и поети са изразили това в един поетичен и мистичен образ – Стълбата на Иаков: „И ангелите Божии, едни слизаха, други възлизаха.“

☆☆☆

Изкуството е да живееш с Божия народ. Той е навсякъде. Изкуството е да откриваш Царството Божие и да го приветстваш, да го приемаш и да живееш в него.

☆☆☆

Пространството говори с форми, движения и светлини. Сърцето разбира този език направо, непосредствено. Тогава умът почива, а сърцето разговаря с Бога. Такъв човек може часове да гледа небето, облациите, планините, да слуша песента на потоците. Такъв човек живее в Големия живот.

☆☆☆

Март 1962.

Има един древен закон на рицарите, наречен „Съд Божий“. Този закон днес действа спрямо онези, които посегнаха на Братството.

☆☆☆

Законите на светлината са божии закони. Законите на физиката са божии закони. Между науката и Божествените закони няма противоречие, има пълно единство. Науката изучава божии закони.

☆☆☆

Ние имаме „Добрата молитва“ от Учителя. Ние живеем с нея. Какво по-голямо богатство от това? Ние призоваваме живота на Учителя чрез молитвите, които ни е дал, чрез песните и словото му. Тъй неговият живот продължава в нас. Тъй Той живее.

☆☆☆

Духът в нас ни разкрива Бога. Той ни учи.

Когато Духът присъства, ние виждаме Божието лице и в небето.

☆☆☆

Религиите са само обстановка, при която душите изявяват любовта си към Бога. Същественото е любовта към Бога. Може ли това да има противоречие между верите?

☆☆☆

Няма по-хубаво от това човек да бъде свещеник и служител на Бога живаго.

☆☆☆

Мислите и чувствата са като птичките в простора - те са свободни. Ала има тъмничари, които са намерили примки и за тях. Цели епохи човек е бил потискан и угнетяван. Само душата и духът са винаги свободни.

☆☆☆

Като уча затворниците на занаят, това е идея на Учителя, аз върша неговата воля. Той казва: „Затворниците да работят“. И ето, аз ги уча, пак същевременно то е и случай да им покажа нещо от Божественото учение.

☆☆☆

Нека да благодарим за промените в живота. Би било ужасно, ако не ставаха промени, ако нямаше движение. Промените стават по Божие повеление.

☆☆☆

Животът на учениците на Божествената школа е чист и светъл.

☆☆☆

Това е идеята за писателя: като говори, като пише, да се чувства не писателят, а Божият живот. Христос казва: „Отец ми върши делата“. Важното е във всичко, което вършим, да славим Бога, а не себе си. „Да се прослави Бог...“

Всичко, което вършим, да бъде тъй, като че го върши Учителя. Това е неговият живот в нас, той продължава във вечността, той продължава в безкрая. Той е в цялата Вселена. „Всички вий от моето взимате“, казва Христос.

☆☆☆

13 март 1962.

Днес Братството е в затвора - мога ли да бъда аз свободен? Беседите на Учителя изземват и унищожават, материалната основа на Братството отнеха, събранията преустановиха, Паневритмията забраниха - нанесе удар на Братството. Но трябва да знаят тези хора, че Братството **ще бъде** свободно! Какво искат от нас?!

Ще дойде и моето освобождение - предвестник на освобождението на Братството. Такова освобождение искаме ние.

☆☆☆

Земята е пълна с разбити идоли човешки.

☆☆☆

Бог е живот. Като Го възлюбим и приемаме, познаваме Го – имаме неговия живот в себе си.

☆☆☆

У когото е Любовта, той служи, той е щастлив. Другите са нещастни.

☆☆☆

Ти живееш, защото Бог живее. Какво повече иска човек?

☆☆☆

Хората не са излезли от естеството – покланят се на реликви, издигат паметници, събират кости, правят мумии, градят гробници. Това е старият път – поклонение на мъртвата материя, път на илюзии и заблуждения. Това са временни неща, преходни работи. Обреди, церемонии, тържества, разкош и шум, масови манифестации... Това са все същите стари заблуждения. Пътят на Духа е светъл и свят, път на Истината и Свободата, път на живот вечен, той е път на Синовете Божии.

Търси винаги Духа. Призовавай го със смирение и любов. Това е Пътят.

☆☆☆

20 март 1962.

Обичний брат Боян,

Един ден с Учителя струва колкото цял живот. Представяш ли си сега какво богатство имате ние? Това е нашата скрита радост. Ние виждаме кое е същественото и какво

е празен и суетен този шум в света. Азжата и днес шества с франфари и блясък, както и в миналото, но ние нямаме нищо с нея. Старият езически свят издига пак своите идоли и божества, олтари и капници; тържества и церемонии, блясък и празен шум замаяват човека.

Ние обаче долавяме тихите стъпки на Учителя, неговите стъпки в света, когато посещава душите с мир. „Аз съм пътят, истината и животът“... Всичко е в това: да отделим света настрана и да търсим Него непрестанно. Учениците на Учителя, които познават вечния живот, не могат да се спускат от временните условия, в които се намират.

Обичний брат Боян, прочетете от Евангелието на Йоана 1:14 и 1:51.¹⁰

Това видяхме и за това свидетелстваме. Нашият път е чист и свят, никакъв шум, никакъв блясък, тиха, задълбочена и спирена работа в чистота и истина. Всичко да бъде скромно, с най-малките средства, нищо излишно – това е пътят на учениците, този път ни показва Учителя.

Много неща научих и разбрах тук, в школата на другото братство. Видяхме това, което не трябва да допускаме в нашата работа. Затова Учителя ни прекара да тинем и през тая. Хубав урок, който всякога ще помним! Градете върху „калък“ – т.е. върху божествените добродетели. Истина, чистота, святост, скромност, смирение – това е нашият път.

10 „И Словото стана път, и весели се между нас, и видяхме славата негово, слава както на единородного от Отца, пълен с благодат и истина“ (Йоан, 1:14); „И казва аз: Истина, истина ви говоря, откните ще видите небото отворено, и ангелите Божии да възлещат и спускат над Сина челоуически.“ (Йоан, 1:51)

Обичний брат Боли, приеми моя поздрав за нашата духовна Нова година, за нашия светъл празник на Пролетта, с който почваме и Паневриттията. Живият кръг на Паневриттията продължава, той е за благо на всички хора и ние ще го поддържаме, така и мислено, и ще участваме в него при каквито и условия да се намиране. Живият кръг на Паневриттията - първото и най-малко движение на Новия живот. То постепенно ще се засилва, докато обхване като мощна вълна душите, които Бог е призвал и определил да вървят в Неговия път. Аз зная, Бог ще укрепи и възрасти основанието, което Учителя положи в този народ. Това е нашата молитва и нашата работа.

Поздрав на теб и на верните приятели.

Бъдете бодри духом, „Без страх и без тъмнина“!

Б.

☆☆☆

1 април 1962.

Господ казва на Израил: „Колко пъти исках да те привлека и да те приломя!“ Човекът и днес блуждае, и едва освободил се от един идол, почва да изгражда друг. И тази „страна обширна, страна велика, страна на господари и страна на роби“ все си е такава и днес. Ала участието на всички идоли е една - видението на Данаил: „Откъсна се камък не от човешка ръка и удари идола в позете, и всичко се срина вкупом.“ И докога ще бъде това? Докато човек намери Бога живаго и Нему послужи. „Не дойдох моята воля да сторя, но волята на Отца ми, който ме е проводил.“

☆☆☆

Учениците на Божествената школа вършат своята работа: молят се, мислят, благодарят, работят. А някъде по Земята, близо или далеч, едно нещастие се избягва, животът на един човек се подобрява, светлина просветява съзнанието на друг, посещават го светли мисли, идат добри подтици. Странни и неведоми са връзките между душите.

Учениците вършат работата, която Бог им е възложил.

☆☆☆

Всичко, което не е истина, ще бъде изгорено с огън.

☆☆☆

Бъдещето е това: постепенно Божиите дни ще се увеличават, а човешките ще се скъсяват. Царството Божие иде на Земята. **Вижда**не значи да виждаш живота на Царството Божие.

Четете притчите за това Царство, за да го познавате и различавате, да го приветствате и посрещате, да го приемате и изявявате. Старият живот отминава шумно; Царството Божие иде тихо и незабелязано. Дръжте се за Божествения живот в мислите, чувствата и постъпките си. Живейте в „Дома Господен“. Търсете Царството Божие, в него е силата, в него е вечният живот, в него е всичко.

„Небесният огън“ където се появи, с него идва и животът.

☆☆☆

Молитвата да се превърща в живот. Тогава тя е силна. Молитвата да бъде в теб избор на живот вечен. А ти да не напушташ Царството Божие. Дръж се за него. Който живее в него, той е щастлив при всички условия. Който живее в него, той е свободен при всички условия. Извън живота на Царството Божие няма истина, няма свобода, няма щастие.

☆☆☆

И малкото кокичице, теменужката и здравецът са служители на Великия живот. Те поддържат красотата, те принадлежат на Великия живот, на който принадлежи всичко възвишено и добро, всяко благо и всяка истина. Ние също принадлежим на него и сме едно с него.

☆☆☆

Сянката на Чингиз хан, великият завоевател, пак пада злобещо върху Земята.

☆☆☆

Отвратително и противно нещо е обвличеният човек. Каква напасть е това! Кой ще избави човеците от вълците? Какво добро можеш да очакваш от човек без Бога?

☆☆☆

Не обичам човека в стагно състояние, когато го движат инстинкти, страсти, интереси. Обичам човека, който има образ, решава своите задачи, бори се, влага свой вкус и разбиране в живота, отстоява за

своя мирозглед, създава свой мир, има свое отношение към Бога, мисли, чувства. Той е тъй оригинален, както цветето в ливадата – отличава се от другите, но влиза в общата красота. Участва във Великото съзвучие като чист тон.

Всеки, който иска да превърне човека в маса, да го използва като безлична сила, е негов враг.

☆☆☆

Съвременният човек минава през съблазните на Христа: „Превърни тези камъни в хлябове“; „Хвърли се от покрива на храма“; „Земните царства и тяхната слава ми са дадени, ако ми се поклониш, ще бъдат твои“. Сега са времена на изпитания. Учениците, които имат Духа на Христа, ще устоят. Трагедията на съвременното човечество е, че се поддава на съблазните. Учителя казва: „Мен ме интересуват учениците. За старозаветните, новозаветните и праведните има кой да се интересува.“

☆☆☆

Езичество е култ към себе си. Поклонение и служение на себе си. Христовият път е път на служение и саможертва – път на Синовете Божи.

☆☆☆

Ние сме пазители на Божествената искра, която Учителя донесе. Пазете я като зеницата на окото си, докато дойдат времето ѝ и условията ѝ – тогава тя ще се разгори в сърцата и душите на мнозина и ще бъде тяхно спасение.

☆☆☆

Април 1962.

Великата разумна Природа е оградила най-големите свои блага с препятствия и мъчности. Трудно се достига до тях, но струба си усилията.

☆☆☆

Енергиите се превръщат една в друга. Подобно нещо става и с душата. Тя прониква лесно от едно състояние в друго; и при всички състояния тя е все същата. Чудесни божествени закони водят човска, определят пътищата му, срещите и условията му. Това е велика наука.

☆☆☆

Ние се молим с вяра и упование. Божият план се изпълнява, но за това се иска време. В живота има ритъм, мелодия и хармония. Разбиране е нужно.

☆☆☆

Красотата и силата на живота сега в движението. „Движение, учение, работа“!

☆☆☆

Който веднъж се е изявил, пак ще се изяви. Не е било време, когато той да не е съществувал – може в друг свят, в други състояния, в други условия.

☆☆☆

Неизразимо хубав е Божият живот. Да пребъдваш в него – това е щастие.

Пребивавай винаги в Божия дом.

☆☆☆

Изучавай проявите на хората, добрите и лошите. Те са барометър, по тях познаваме какво ще бъде времето – благополучие ли иде или нещастие. Това са съвършени и чувствителни уреди на Природата. Думите, постъпките, мислите и чувствата показват какви сили функционират в дадения момент в Природата.

☆☆☆

Господи, едно желая: да слушам Твоя глас, да гледам Твоето лице.

☆☆☆

Всяка беседа на Учителя е откровение.

☆☆☆

Каква тишина има пред зазоряване – най-хубавата!

☆☆☆

Който страда, извършват една голяма работа – за себе си и за човечеството.

☆☆☆

Много от нашите чувства и мисли идат от далечни слънца и планети. Наистина, ние водим един космичен живот.

☆☆☆

Какъв е животът в безграничната Вселена, в неизброимите нейни светове, слънца и планети, ние можем да съдим от живота на Земята. Той е само безкрайно малка проекция на Големия живот.

☆☆☆

Има светлина безплодна, това са обикновените човешки светила. Има светлина жива, плодотворна, такава е светлината на Слънцето.

☆☆☆

Молитвата е благодарност за обилната Божия милост към нас.

☆☆☆

Всички религии почиват върху вярата във вечния живот.

☆☆☆

Комунизмът е забавачница на човечеството. Това са децата, които се забавляват и упражняват. Ние трябва да се пазим да не изпадаме в такова положение – да се занимаваме с празни работи.

☆☆☆

Моли се Бог да ти даде сила. Силата иде от Божия Дух. Имаш ли сила, можеш да работиш. Може да се молиш колкото искаш над парче желязо, то на подкова няма да стане. Но помоли се за сила – със силата може да направиш подковата. Може да се молиш колкото искаш над нивата си, тя ще остане неорана. Помоли се за сила – с нея можеш да изореш нивата си.

☆☆☆

Бъди благодарен за всичко. Всички блага идат от Бога. Ти живееш в Бога, опитваш любовта Му, какво повече искаш? Гледай с вяра в бъдещето. Гледай с вяра, за всичко благодари. Божията Любов носи всички бла-

га на живота. Има ли нещо, за което да се безпокоиш? Търси Божия живот навсякъде. Приобщидай се към него, велик е Божият живот, и необятен! Той изпълня Вселената.

☆☆☆

Божият Дом е моят дом. Божият живот е моят живот.

☆☆☆

Времето се движи със скоростта на светлината. Мисълта обаче се движи със скорост по-голяма от тази на светлината. Затова мисълта може да настига времето, а може и да го върне, и да възстанови отдавна минали събития и картини. Мисълта може да вижда в миналото и в бъдещето. Това е виждане в духовния свят.

☆☆☆

Душата има нужда от простор и свобода, от небе и светлина, от слънце, облаци и въздух. Домът, в който живеем, са нашите планини – образ на идеите, стремежите, мислите и чувствата ни.

☆☆☆

Очудва ме, че човеците не чуват Божия глас. Че Бог ни говори чрез плодовете!

☆☆☆

По-добре е, че сме гонени. Така Братството се пречиства.

От край време ние сме гонени. Такъв е нашият път. Такива условия ни са нужни, за да растем и ук-

репваме, за да вършим нашата работа. Само тъй ще издирим и привлечем онези души, които Господ иска да спаси. И при тези условия ние вършим Божията воля. Ние сме благодарни в страданията и гоненията. Нашата радост е чиста, тя грее в душите ни.

Велик е Господ.

☆☆☆

По-добре, че работим при трудни условия. Тъй силите се поддържат, съзнанието е будно и има чистота. Лошите условия, при които сме сега, ни пазят от онези напаст човешка, алчна и жадна за блага и корист, за власт и почести. Тя е, която всичко хубаво покваря.

☆☆☆

Ние принадлежим на Великото семейство на Божия Дух. То населява Всемира. То живее във вечността. От какво ще се смущаваме, от какво ще се боим? С Божията сила ние успяваме в живота си. С Божията светлина ние виждаме, разбираме и растем. Бога ние опитваме като живот и знаем, че всички блага идат от Него. Хората се съмняват и Го отричат. Това е невежеството в света.

☆☆☆

„Двата пътя“ – с тази беседа Учителя започва Окулатния клас. Двамата пътя стоят пред съвременния човек. Единият път е път на отричане от „даровете на изкуствителя“ – това е пътят на Христа. В другия път човек приема „даровете“ и му се покланя,

т.е. подчинява се на неговата воля. Властта, богатствата, славата на царствата земни са само мираж на щастиеето.

Братството ще бъде център не на богатство и власт, а на светлина, истина и красота, на мисъл, поезия и музика. Които ги обичат и дирят, ще се привлечат и ще дойдат. Христос казва: „Аз съм вратата, който влезе през мене, ще се спаси. Ще влезе и ще излезе, и обилна храна ще намери.“ „Аз дойдох, за да имат живот, и да го имат преизобилно.“

☆☆☆

Чрез молитвата ние черпим сила да успяваме в живота си.

☆☆☆

Ако Господ ни е пратиал тук, за да се пробуди някоя душа? Ние трябва да вършим работата си където и да сме.

☆☆☆

О. т. М-я,

Представяш ли си понякога как се завръщаш в Малкия дом?

Всъщност аз никога не съм напускала Малкия дом. Аз в него живея. „Малкият дом“ – това е един живот – нашият живот, един свят – нашият свят. Той не е само обстановка. Коакто е скромен и простичък, толкова е чист и светъл.

О. т. М-я, Господ ще отвори вратите на затвора и за теб, и за Братството. Ние имаме търпението на учениците. Б.

☆☆☆

Живот без Бога значи живот без морал. Това е животинско състояние. Моралният закон е от Бога - най-висшият закон. Той е, който прави човека човек. Силата е в моралния закон. Отстъпи ли от него, човек губи силата си.

Без морал не може да се устрои добър живот.
Без Бога няма радост.

☆☆☆

Такова е въздействието на Словото на Учителя: като прочете беседа, човек става по-добър. Велико благословение е Словото на Учителя. Струва си да понесе човек всички страдания заради него.

☆☆☆

Присъствието на Духа се изявява в мира, в светлата мисъл и благото чувство.

☆☆☆

Материалните грижи изместват човека от пътя на душата му. Като потъне в материалните блага и грижи, какво остава от идеите? Нищо, изчезва светлият мир. Следвай чистия и свят път на светлите души. Казва изкушителят на Христа: „Превърни тези камъни в хлябове.“ Камъните - това са материалните грижи. Може ли човек да се ограничи само с материалните грижи и интереси?

☆☆☆

Милиони години взема на Природата, докато създаде една съвършена форма.

☆☆☆

5 май 1962, Лесичево

Работата, която тук извършваме, има символично значение." Комунистите няма да могат да минат без нас. Ние ще довършим строежа. Ще поправим грешките. Защо тогава трябва да ни гонят?

Кой ще устои на Божията Правда? Кой ще се противи на Божията Истина?

☆☆☆

Казвам на моите тъмничари: Кой ви дава право да контролирате човешките мисли и чувства? Вий сами сте си присвоили това право, никой закон не ви го дава! Това е престъпление. Всъщност само постъпките можете да контролирате, за тях има решетки, вериги, затвори. Но може ли да уловите мисълта? Да я затворите, да спрете нейния полет? Можете ли да турите преграда на чувствата?

☆☆☆

Животът затова е хубав, защото ние сме различни. Какво щеше да бъде, ако бяхме еднакви?

☆☆☆

Ние се движим с Божията сила. Опитвал ли си положението на неподвижност? Да се движиш е щастие. Какви блага ни е дал Господ! За всичко благодарим.

11 В с. Лесичево, Пазарджишко бригадата от политически затворници, ръководена от брат Борис, е работела на строежа на Културния дом. (бел. ред.)

☆☆☆

Служа на Бога и със занаята си. По Негово повеление споделям знанието си и опита, който имам, с всички.

☆☆☆

Аз съм тук, в затвора, но моят свят сияе в светлина, моите братя са свободни и радостни. Където и да сме, ние имаме Мира, който нашият обичен Учител ни остави.

☆☆☆

Да овладееш едно свое желание, една своя слабост, да изправиш една своя погрешка – това е работа. Това е подвиг. Каква воля трябва? Казано е в псалма: „Ще настъпиш лъв и аспид, ще стъпчеш млад лъв и ламя.“ (91 псалом) Това се отнася до учениците – те трябва да победят своите желания и страсти. Учителя казва: „Мен ме интересуват учениците.“ Заради учениците Божието благословение иде за всички.

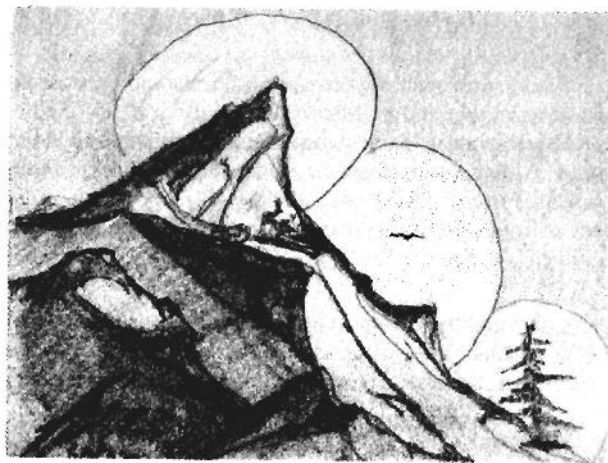
☆☆☆

Всеки слънчев лъч, всяко цъфнало цвете, всеки полх на вятъра принадлежат на нашия свят. „Домът Господен“ е нашият дом.

☆☆☆

Случайност ли? Не, но една велика Разумност, един велик Разумен свят движи нещата. Той повелява на всички.

Неизразимо хубаво е да уповаваш на Господа.

Велика интелигентност ръководи Живота във всичките му прояви. Тя не всякога е облечена в плът и кръв. Като не я познават, хората я отричат. От това те само губят.

☆☆☆

Има един прекрасен живот, него търсим ние – „живот на благия Божий Дух“. Ученикът е носител на живота на Божия Дух.

☆☆☆

Колко отдавна не бях слушал тихото ромоление на дъжда – песента на вечния живот...

Щастием е в онези мигове, когато живееш с Господа. В тях е смисълът на съществуването ни. Няма условие, нито положение, което да е пречка да живееш с Бога. Живей с Господа! Тъй ни е учил нашият обичен Учител.

☆☆☆

От далечна звезда достига лъч до нашето око. Човешкият мозък има чудната способност да усили този лъч милиони пъти и от него в нас се ражда една мисъл, едно чувство, една идея. Човек разговаря с Всемира.

☆☆☆

Колко е хубаво да гледаш как се обличат върбите с листа!

☆☆☆

При всички условия, и при най-ограничените, ние ще следваме пътя, в който Учителя ни въведе и учи. За нас е важно да бъдем верни на нашия път.

☆☆☆

Истинската работа е в това: да издирваш душите, които Бог е призвал и определил, да им помог-

неш да намерят пътя си към Него. Учителят казва: „Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го привлече.“

☆☆☆

Всичко хубаво е вечно, защото произтича от Бога. Да го откриваш, да поддържаш връзката си с него – това е пътят на ученика. Поддържай връзката си с Бога при всички условия! Как ще я поддържаш? Като Го любиш. Като вършиш Неговата Воля. Като осветяваш Неговото Име.

„Освети ни чрез Твоемo Слово. Твоемo Слово е Истина.“

☆☆☆

Мълчанието е за предпочитане сега. Колкото по-малко се говори, по-хубаво. Ученикът на Божествената школа работи и мълчи. Търпението е негово качество.

☆☆☆

Божественият ред и порядък е в нас и вън от нас. Внимавай да бъдеш винаги в съгласие с него. Това си ти, това е той – едно и неделимо цяло. „Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдем едно.“ Единство – това е Божественото учение, учението на Учителя.

☆☆☆

Търсете най-скромния външен израз при най-богато вътрешно съдържание. Това да бъде правило за вас в живота и в работата ви. Властта, богатството, външният блясък и шум са отклонение от Пътя.

☆☆☆

Не създавайте големи организации, работете в малки групи, без шум. Големите и шумни организации са отклонение от Божествения порядък. В тях други неща засмат централно място, а не идеята за Бога. Хората са създавали такива организации и в миналото, създават ги и днес, обаче те винаги са в борба с Божествения ред и порядък.

☆☆☆

Помни и не забравяй за какво си в затвора.
Помни и не забравяй за какво си пратен на Земята.
Душата ми пее хваление на Господа.

☆☆☆

Погледни - житата растат и вече изкласиха. Велика работа се извършва сега. Творческите сили на Слънцето работят.

☆☆☆

Ти живееш в Дома Господен, за къде бързаш? „И ще живея в Дома Господен на дълги дни.“

☆☆☆

Всяка минута, когато мислим за Господа, е спечелена. Тя ни принадлежи във вечността. Тя е турена в Божествената каса.

☆☆☆

„Бог не съзболява в смъртта на грешния.“ „Моле-те се за онези, които ви гонят.“ Гледайте на ближните си, както Бог гледа. „Любете враговете си.“ Това е пътят на ученика.

☆☆☆

Май 1962.

Аз съм тук и мисля за тебе.

☆☆☆

Видях Божията усмивка. Усмихна ми се Бог и ми рече: „Аз съм тук и бдя над тебе.“ Господ ми се изяви с усмивка! Благ и милостив е Господ!

☆☆☆

„Глава на Твоето Слово е Истината.“ **Истината** - бъди верен на този принцип винаги.

☆☆☆

Нектарът на цветята иде от Божията Любов.

☆☆☆

Човеците станаха коравосърдечни като идоли. Но явиха се и човеци милосърдни като ангели.

☆☆☆

Бог е вечен и безграничен. Радостта иде от общението с Него. Когато общуваш с твоя приятел, ти с Него общуваш. Защото Бог е Любов.

☆☆☆

Би трябвало „Мислите на ученика“ да се нарекат „Първият лъч на изгряващото Слънце“. Нашият живот и нашата мисъл са свързани със Слънцето.

☆☆☆

Дъхът на цветението е говор. Чрез него ти разговаряш с Бога. И когато вкусиш един зрял плод, ти пак разговаряш с Бога. Когато мислиш и се молиш, ко-

зато работиш и твориш, Бог е с теб и те ръководи.
Няма по-хубаво от Божието присъствие в живота.

☆☆☆

Всяка тревичка върши своята работа в общия живот. Животът иде и се оттегля ритмично. Обаче той не се повтаря. Никога не е еднакъв. Във всеки импулс има нещо ново, което за пръв път се изявява сега. В това е неговата неотразима красота и сила. В това е неговият смисъл.

☆☆☆

Всяко място на Земята е възел на сили, магнетични и духовни. Когато Бог ни постави да работим някъде, Той знае защо ни е поставил там. Ние сме Негови работници - това е най-хубавото положение.

☆☆☆

Земята е на Господа. И небето е на Господа. Всичко е на Бога моего.

☆☆☆

Човек и не подозира какви тайни крие още светлината, видимата и невидимата. Как въздейства тя върху твърдата материя, как изгражда формите, как внася живота в тях. Животът не е неизменно свързан с едни и същи форми. Той може да се изявява и в други форми, по хиляди и хиляди начини. За живота мисли като за вечен и безграничен.

☆☆☆

Служение на Бога в дух и истина - в това е силата. Където ме прати Бог, там съм.

☆☆☆

20 юний 1962.

Обичний брат Боян,

Виждам, Господ иска да посее няколко семенца и между тези хора тук. Как, кога, за кое време и колко плод ще принесат, Той знае. Ние трябва да вършим Неговата Воля. Нашата радост е в това, че сме призвани да участваме във великото дело на Учителя.

Какъв подем има днес, какви светлина и сила! Няма област на живота, която да не е засегната от тази вълна. Оттук налядават и се радвам, участвам и песни пея! Зная, няма да остане потен от старите лъжи и заблуждения, нито от неправди, насилия и робство. Такъв вятър вее сега по Земята, че всичко ще помете. Земята ще бъде очистена от всяка лъжа.

Как ще изгрее Слънцето в новия ден! Какви песни ще се пеят и игри играят, ние знаем! „Той иде, Мощният и Силеният“!

Обичний брат Боян, бъди бодър духом и весел.

Подкрепяй приятелите.

Поздравявай верните и истинните. Б.

☆☆☆

Юний 1962.

Растенията, животните, човешите са създадени от Словото Божие. В „Добрата молитва“ е казано: „Да се учим от Твоего Слово“. Тази наша молба се реализира чрез науката. „И да пребъдваме в Твоята Истина.“

☆☆☆

Първият лъч на изгряващото Слънце – към учениците от Ел Шагай: „Търсете красотата, истината, свободата.“

☆☆☆

Мълчанието е едно от мъчните изкуства. То трябва да се изучава търпеливо и с постоянство. Голямо изкуство е да знае човек кога да говори и какво да говори.

☆☆☆

Един добър майстор от кой и да е занаят е като един добър лекар, професор, художник, музикант – той е Майстор. Въпросът е: Към коя класа принадлежи? Към най-високата.

☆☆☆

Всякога мисли за Господа. Всякога дръж връзка с Него. Всичко може да зазубиш, само връзката с Бога да остане. Тя ще възстанови всичко.

☆☆☆

Душите са Божие богатство. Какви чудни съкровища е скрил Бог в тях!

☆☆☆

„Неговата Истина е щит и всеоръжие.“ Приобщидай се към Божествения живот, в това е силата.

☆☆☆

Мисля за Книгата на Любовта – Пътят на ученика.

☆☆☆

Изпълняй се с Мира, който иде от Божия Дух.

☆☆☆

Ние принадлежим към великата фамилия, която живее във вечността. Членовете на тази фамилия през всички времена са показвали на човечеството пътя към Бога. Учили са го как да живее, да мисли, да вярва, да се надява. Те са носители на културата, знанието, изкуствата. Те са давали пример на служение и жертва. Показали са как трябва човек да носи страданията и изпитанията, как да се радва и да благодари за богатата. Те са Учителите, мислителите, поетите, художниците, музикантите – вдъхновените творци през всички времена. Те са скромни, смирени и велики, знайни и незнайни. Все те са през вековете, чрез които Бог се проявява. За тях Бог е казал: „Той ми е съсъд избран и драгоценен“. Това е великото течение, което кърми човечеството. Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си“.

Ние всякога съществуваме и се възраждаме, под най-различни имена, образи и форми. Божественият живот има свои форми, багри, аромати, движения. Да изучаващ Божествения живот е щастие.

☆☆☆

Човеците направиха от Божественото учение черкви, създадоха култове и форми, и най-различни вярвания. А Божественото учение е **живот**. В ми-

налото са ни преследвали, и сега ни преследват, но никой не може да ни отдели от него, защото това е **наш** живот, живот вечен.

☆☆☆

„И като се навее, взе малко камъче и рече: Било ли е време, когато това камъче да не е съществувало?“ Не е било. Защо тогава се съмняваш в твоето вечно съществуване? Щом това камъче вечно съществува, и ти, разумният човек, вечно съществуаш. Не е било време, когато да не сме били, сега сме и ще бъдем всякога.

☆☆☆

Човекът озарява местата, където живее и когато ги напусне, те постепенно губят сиянието си.

☆☆☆

Това, заради което съм в затвора, е свещено за мен. Затова - да бъде благословено всяко страдание!

☆☆☆

Божествените добродетели са истинското богатство на душата. Пази свято „Съкровището на смирените“!

☆☆☆

И от най-големите противоречия има изход. Христос казва: „Отивам при Отца си“. Върни се към Великия живот. Чувствай се едно с него.

☆☆☆

„Ключът на живота“. Любов към Бога - този е ключът, който ни е даден от Учителя.

☆☆☆

Видях страдания и опитах страдания.*Благодаря за всичко. Труден път, но неоценими придобивки.

☆☆☆

Пътят на човешките души към Бога - той е важен. Онези, които възлюбят този път, те ни интересуват.

☆☆☆

Има някакво особено блаженство в това, човек да страда невинен. Блаженството на онеправданите. И то е огън, който пречиства, извисява и облагородява.

☆☆☆

И науката, която отрича Бога, всъщност е знание за Бога. Невежите търсят противоречие между науката и вярата. Такова не съществува. Друг е въпросът като дойдем до представите на хората в миналото и сега. Представите са временни, несъвършени, те се менят. Истината обединява вярата и науката в едно.

☆☆☆

Какво достойнство има в цветята! Те, служителите на красотата - те просто, естествено и съвършено изразяват Божия живот.

☆☆☆

Понякога ни е необходим екран, върху който да проектираме нашите идеи, мисли, чувства, за да станат те и за нас по-ясни. Такъв екран може да бъде някой човек. Разбира се, той трябва да отговаря на

известни условия и да притежава известни качества. Интересно е, че такъв катализатор може да бъде и някой предмет, растение или животно, скала, извор или някаква картина в природата. Разбира се има и фактори, които остават скрити, невидими, и които ние още не познаваме.

☆☆☆

Ние правихме нашите опити с комуните първите години, когато дойдохме при Учителя, с всички идеализъм и готовност за жертва. Но не е въпросът само до външната обстановка, която може да се създаде. Тя не е най-важната. Човекът е важен – идеите, на които служи, характерът и мирогледът, които той може да си изработи. Това се предшества от един период на пречистване и освобождаване – една трудна борба с родовете и личните недостатъци и със средата. Тук трябва да се надживеят много навици, желания, амбиции, честолюбие на изострената личност. Тогава почувствахме нуждата от знание и методи за работа. Тогава Учителя откри Школата.

☆☆☆

Животът не може да бъде подчинен на книжовни доктрини, планове и проекти човешки, колкото и да изглеждат те съблазнителни и прекрасни. Достоевски ги нарича „Кристалният дворец“. Не прегрешавай всичко, не запълняй всичкото си време с твои планове, остави място и време за **Незнайното** – онова, което иде спонтанно отвътре. Бъди винаги готов да се вслушаш в Тихия глас, да бъдеш послушен на него.

Това е най-същественото. Животът не търпи окови, неизменни и твърди форми, догми и канони. Всичко това той разпуква, разрушава и отнася. Животът е велико течение, велика река – отнася старото, всеки миг иде нещо **Ново**. Всяко насилие върху него, в името на каквото и да е, не може да има успех – няма бъдеще.

Пътят е даден от Учителя. Царството Божие е всемирно, то се простира навред във Вселената; тя е устроена и се устройва според Божествения ред и порядък. Човек трябва да бъде в съгласие с него, да влезе в него, а не да създава свой такъв и да го противопоставя на Божествения.

Ние сме едно с Божествения ред и порядък, и подкрепяме всяка негова проява. Такъв е животът на учениците на Божествената школа.

☆☆☆

В моравника всичко се мери, тегли, записва, пресмята, отчита, и все не достига, всякога има недоумък. Вярно е, моравката си е създавала общност, строг обществен ред, но само за общността – някакъв моравешки обществен егоизъм, всичко трябва да е подчинено на него. Но моравката е най-консервативната форма на живота. Още в Карбона я намираме такава, каквато е и днес – неизменна, архаична форма, остатък от онези първични епохи, когато Природата е правила своите опити за организми с външен скелет; остатъци от тях са насекомите. Но тя и тях използва за своите цели.

Като форма на обществен живот такъв общностен сгоизъм с връщане назад, към времната на робството и насилието, само че днес модернизирани, лакирани, загълбочени. Такива анахронизми нямат бъдеще. Те са временни явления.

„Мравунякът“ – това е човешкият ред и порядък. Там всички са роби. Там всички са недоволни, нещастни и едни други се измъчват. Това е ад. Ние не сме за „мравуняка“, даже ако е направен от кристал и злато.

В „мравуняка“ непрекъснато пресмятат и мерят придобивките. В Царството Божие няма нито помисъл от мерене и теглене. Божественият ред и порядък е свободно, спонтанно изявление на Божия Дух. В него всичко се обновява и възражда. В него всеки момент се втича нещо ново.

Христос даде за пример полските цветя: „Вижте криновете в полето как растат; не се трудят, нито предат; но казвам ви, нито Соломон във всичката си слава се обличе както един от тях. И ако тревата, която днес я има в полето и утре я хвърлят в пещ, Бог я така облича, колко повече вас, маловерци.“ (Лука, 12:27-28)

„Вижте криновете в полето“ – помни и не забравяй това, когато дойде да работите за делото на Учителя! Христос ни даде за пример криновете в полето, а не цар Соломон. „Соломон“ – образ на човешката мъдрост, също и на човешката суета и тщеславие.

☆☆☆

Между растенията и хората има приятелство, сърдечно и дълбоко. След три години пак срещнах моята бяла брезичка, пак се познахме и приветствахме. Тя цялата затрептя от радост.

☆☆☆

Везбената писменост. За нея научих от баба Елисавета, старата изумейка на женското манастирче в сърцето на Габрово. Старинните шевици, които ми показваше, бяха благословии и напътствия, кратки молитви в духа на богомилите. Сложните, натруфени букви на глаголицата бяха преплетени в сложни орнаменти и един непосветен нищо не би открил в тези плетеници. Но как са поддържали те връзката между хората и са предавали сила! Това е била скрита писменост. Но още по-чудно беше, че имаше и някакви странни кривули, които бяха нотни знаци! И баба, с приятния си старчески, малко треперлив глас, можа да ги изпее! Старинните мелодии – прости, свършени, тържествени – затрогваха най-дълбоките струни на душата.

☆☆☆

Всеки плод, който приемаш, ти казва: „Бог те люби!“

☆☆☆

В живота трябва да се насърчава Доброто, да се подкрепя, да му се дава да расте. Само то може да се справи със злото, да преобрази човека.

☆☆☆

„Не напразно сме живели на Земята, ако сме обичали Бога.“

☆☆☆

Огънят в планината... На човек не му се иска да наруши нощната тишина, толкова е свещена тя, и тържествена... Слабо сияние на изток предвещава зората...

☆☆☆

Райската градина или Царството Божие – човек пак може да се върне в тях. Отново може да намери изгубения Рай.

Никакви затвори и решетки не са в състояние да ни презграят пътя към Царството Божие.

☆☆☆

Божият Дух е навсякъде. За него няма презгради и пречки.

Навеждам се към цветенцето и пошепвам: „Господи, аз ще изпълня Твоята воля.“

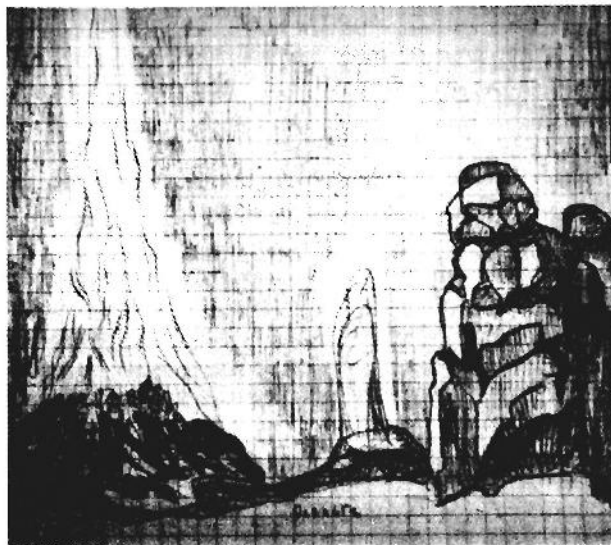
Бог ни гледа и през окото на малката птичка. Ние можем да разговаряме с Бога чрез всеки мъничък красив живот.

☆☆☆

Едно е важно – да гържиш връзка със своя свят, да бъдеш верен и истинен.

☆☆☆

Ние сме като бисерната мига – от страданията изработваме „многоценния бисер“.

☆☆☆

Късчето небе, което се вижда между решетките, е безкрайно мило и обично. И бялото облаче, което плува там... Това е нашият хубав свят, който ни приветства.

☆☆☆

Добре, че не сме сами в пътя. Любящите сърца ни подкрепят. И ни пазят.

☆☆☆

Светът на ученика е като зазоряване - свят на Духа, свят на творчество, красота и сила. Свят на мир и свобода.

☆☆☆

Бог осветява условията с присъствието си. Няма ли Го, не присъства ли, условията, били те и най-добрите, са мъртви. Присъства ли Бог, те се изпълняват с живот, красота и сила, имат съдържание и смисъл. Това значи добри условия.

☆☆☆

Нашето достойнство е в това - ние сме работници за Царството Божие. Който притежава „многоценния бисер“, няма нужда от собственост. Той има всичко, всичко е негово.

☆☆☆

Духът когато дойде, ние ставаме едно с всички, които Той е посетил и ръководи. Братството е Братство по Дух, а не по плът. Има ли защо да се смушавате?

☆☆☆

Въздухът на затвора е наситен с мъки и страдания. Той горчи като лелин.

☆☆☆

Питат ни: Вие от кои сте? Ние сме от онези, които посрещат първия лъч на изгряващото Слънце.

☆☆☆

„Оставете плеселите до геня на жътвата.“ Значи: не се занимавайте със злото. Съдействайте на доброто. „Оставете ги до геня на жътвата“...

☆☆☆

Юлий 1962, София

„Да дойде Твоето Царство. Да бъде Твоята Воля. Да се освети Твоето Име на Земята.“

Това, за което се молим в Господнята молитва, става. Това е Божията Воля. Като поддържаме връзката си с Него, ние създаваме условия и другите човещи да вършат Волята Божия.

☆☆☆

Истината укрепва човека. Лъжата го обезсилва.

☆☆☆

Какви мисли и чувства храним, какви образи носим - това е светът, в който живеем, нашият свят.

☆☆☆

Цветята са живо писмо, писменост - същества от Слънцето кореспондират със съществата от Земята. Нашият отговор са хубавите чувства и ми-

сли, които възникват у нас. Това цветение, което те гледа с такова хубаво личие, ти предава Божията Любов. Ароматът му е неговият език.

С цветята е написано името Божие.

☆☆☆

Мравките и пчелите имат „радарно“ виждане и „свърхзвук“ слух. Тъй те получават ръководство от колективното съзнание на мравуняка или кошера. Разбира се при тези предавания образите и усещанията не са тъй конкретни, както при нашето виждане и слушане, не са тъй ясни.

☆☆☆

Съвършените форми, всичко хубаво в света свидетелствува за присъствието на Бога

☆☆☆

О. м. Мария,

И нашето приятелство принадлежи към живота на Царството Божие. Бог ни посещава и ни говори по хиляди начини. Ние се толим тъй: „Издай ти се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно“. Не пропускай божествения момент в живота. Ученикът умее да се радва на всеки трепет на Божествения живот. Той не пропуска да го отбележи и приветства. „И да Те славословим винаги!“

Б.

☆☆☆

Паустовски надава тревожния вик: „Пустинята настъпва!“ Това е злото, което днес опустошава живота.

☆☆☆

Помисли само, по колко начини Бог ни се изявява! Любовта на Бога ни спасява.

☆☆☆

Ние сме от онези, които търсят най-хубавия планински извор и пият от главата му.

☆☆☆

Нито един момент от Божествения живот не е загубен. Както животът на голямото дърво се събира в семенето и когато дойдат времето и условията му, ще израсне и ще се развие, и ще принесе плод, тъй е и в Божествения живот. В него е вечно настояще.“

☆☆☆

Малката бяла брезичка, която ме посрещна тук, в ада, пак я видях. Тя все така с достойнство изпълнява своята служба. Какво благородство има в нея! Каква трогателна и благословена жертва прави! В този студен и неприветлив гвор тя изявява красотата на Божествения живот и казва на живопогребаните: „Дерзайте, имайте надежда – Бог ви люби!“

☆☆☆

12 юлий 1962.

Обични брат Боян и сестра Мария,

И всички братя и сестри, които мислят за Учителя с любов и държат връзка с Него,

Поздравяват ви с Деня на Учителя!

Прочетете Лука, 17:22-37; Марко, 10:11-16; Откровение, 14:4¹² и 19:11-16 (Виж стр. 432)

12 „И рече на учениците: Ще дойдат дни, когато ще пожелаете да видите един от дните на Сина человеческого, и нима да видите. И като ви рекат: „Ето, тук е“ или „Ето, там е“, да не отидете, нито да тичате подире му. Защото както светкавицата, която блъска от единия край на небесната, свети до другия и край, така ще бъде и Син человеческий в свой си ден. Но първо трябва той да пострада много и да бъде отхвърлен от този род. И както в дните Ноеви, така ще бъде и в дните на Сина человеческого. Ядеха, пиеха, женеха се и задомиха се до деня, в който Ной влезе в ковчег; и дойде потопът, и погуби всичките. Подобно както стана и в дните Лотови: ядеха, пиеха, купуваха, продаваха, садеха и градеха; и в който ден излезе Лот из Содом, навали огън и жупел от небото, и погуби всичките. На това подобно ще бъде и в деня, в който Син человеческий ще се яви. В онзи ден който се намери на покрива, и съдовете му в къщи, да не съзее да ги вземе; и който е на нива, също да се не връща назад. Помнете Лотовата жена. Който поиска да си уварди живота, ще го изгуби; и който го изгуби, ще го уварди. Казват ви, в онай нощ ще бъдат двамата на едно легло; единият ще се вземе, а другият ще се остави. Две жени ще наедно да мелят; едната ще бъде взета, а другата ще се остави. Двата ще бъдат на нива; единият ще се вземе, а другият ще се остави. Отговарят и казват му: Коде, Господи? А той им рече: Дето е трупът, там ще и орлите да се съберат.“ (Лука, 17:22-37);

„И казва им: Който си напусне жената и се ожени за друга, прелюбодействува против нея. И ако жена напусне мъжа си и посегне за друго, прелюбодействува. И доведоха при него деца, за да се прикосне до тях; а учениците запрещаваха на тези, които ги водеха. Това като виде, Иисус възнегодува и рече: Оставете децата да дохождат при мене и не ги възмущайте; защото на такъвизи е царството Божие. Истина ви казвам: Който не приеме царството Божие като дете, няма да влезе в него. И пригърна ги, и възлагаше ръце на тях, и благославяше ги.“ (Марко, 10:11-16)

„Те са, които се не оскверниха с жени, защото девственици са; те са, които следват Агнето, където и да иде; те са изкупени от човеците, начатки Божии и на Агнето. (Откровение, 14:4);

Бъдете бодри духом, изпълнени с вяра и упование. Ние сме призвани на свята работа за Неговото дело. Когато се завърши борбата, ще се отчете победата. Глава, в Послание към Римляните, 8 гл., 35-39 ст., казва: „Кой ще ни откъсне от Любовта Божия?“ И пак към Римляните: „Любовта Божия се разля в нашите сърца чрез дадения нам Дух Святий.“ Духът е същият и в тиналото, и сега. С неговата сила ще извършим всеки подвиг. Да пребъдвате в Неговия мир.

Поздрав на вас и приятелите.

Б.

☆☆☆

Ние, които сме се примирили с времето, които сме гледали спокойно как отминават часовете, дните, месеците и сме издържали, няма за какво да бързаме. Ние научихме изкуството да разговаряме с Вечността.

☆☆☆

Упование, пълно упование! Ние сме служители. Учителю, Ти подготвяш условията ни, ти направляваш стъпките ни. Бъди винаги с нас!

☆☆☆

Човек в злото е роб, а в Доброто е свободен. Да работиш за Доброто значи да работиш за освободението на човека. Истинската свобода е в живота на Доброто.

☆☆☆

Не желай временните неща да бъдат вечни. Те са прекрасни и когато отминават, защото пак ще дойдат.

☆☆☆

Ще дойде „Добрият ден“ - Божественият ден, предсказаният и очакваният. „Добър ден е светлият ден“.

☆☆☆

27 юлий 1962.

Едни са облечени в плът, други не. Които не са облечени в плът, имат по-голяма свобода и сила. Има напреднали същества, които и в плът като са, могат да живеят с безплътните. Животът е единен. Които са в плът, оковани са във времето и пространството. Само Синовете Божии и в плът като са, свободни са от оковите на времето и пространството. Безплътните могат да бъдат навсякъде, където пожелаят. Те могат да настигат миналото и да посрещат бъдещето. Те могат да се облекат в плът, когато пожелаят или когато дойде времето им, да поемат задължения, да присмат ограничения, да извършват работа. Едни живеят в плът, други без плът - животът е един.

За Любовта няма преграда. „Любовта никога не отпада.“

„Любовта има вечно бъдеще и вечно настояще“, казва Учителя.

☆☆☆

Във всичко мило нам и хубаво, което отминава, в скръбта по него живее надеждата, че то пак ще се възвърне, обновено и възродено. Надеждата е сияние

от вечния живот. Надеждата никога не излъзва, тя всякога са оправдава.

☆☆☆

Когато дойде Часът на тъмнината, издържай! Докато дойде Часът на светлината - Денят.

☆☆☆

Ние презираме лъжата и лицемерието, където и да ги срещнем - в черквата, в политиката, в науката и изкуството, в личния и обществен живот. Навсякъде те са еднакво противни. В нашата работа за делото на Учителя от тях най-много трябва да се пазим. Чистота и святост трябва в работата.

☆☆☆

15 август 1962.

О. м. Мария,

Днес е твоят Имен ден и аз те поздравявам в най-ранното утро!

Ние пак спазваме нашата традиция и отиваме с теб в планината. Възлизаме спокойно, ритмично, в хармония с планинския свят. „Възлизаме“ - това е израз на стремежа на душите ни към Него, който ни е дал живот и здраве. Всяко наше дихание принадлежи на Него. Той е, който ни се изявява във всичко с красота и сила. Ходим по познатите пътечки, поздравяваме белите брезички, нашите лични приятели. Усмихвате се и китаме на цветята. Гледате с обич далечните планини. Това е нашето царство. Вдъхваме свежия, възтръпчив въздух на елите. Постепенно отпадат умората и ограниченията, които градът ни налага. Тук, в нашия

свят си отговаряте. Душите ни възприемат всеки звук, всеки образ, всяко движение с благодарност. Тъй си ходиш ний с теб в нашия свят, където винаги живеем. Нагоре, по-нагоре, все по-високо към светлината, чистотата и простора! Към онзи живот, който сте възлюбили изпърво още и завинаги. Тук ние намирате нашия обичен Учител, нашите братя и сестри, Великото Братство, което е дало най-святите и светли образи на човечеството.

Поточето, което тича срещу нас с песен, не бърза. Такъв е неговият ритъм в общата хармония. Ветрецуът алее цветята и тревите, и те се поклащат в общия ритъм. Всяко движение тук е необходимо, ние също трябва да присъстваме тук и трябва да минем, така и мислено. Такъв е ритъмът, такава е повелбата.

Нагоре, все по-нагоре, над горите, над слънчевите поляни, към светлите сини върхове. Това е нашият път през вечността.

Б.

☆☆☆

О. м. Мария,

Всякога мисля за работата, която ни предстои. Това са най-хубавите ти часове тук. Учителя е отредил голямо място на музиката в бъдещата ни работа. Музиката върви неразделно, ръка за ръка, със Словото. Почни работата си върху песните на Учителя. Работи спокойно и задълбочено, тъкавай, превеждай, представяй. Като знаеш, че си навлязла в любимата си работа, ще бъдеш по-спокоен тук.

Всякога мисля за нашата работа – колко трябва да бъдем свободни, готови да приемем Духа, откъдето и да иде.

Формите, които създавате, трябва да бъдат разумни, здрави, чисти, красиви, осветени от Истината. Условиата ще дойдат. Нашето лично положение ще се разреши в цялостния процес, вътрешно и външно. Това е зряне. Всяко нещо има своето време. Ние принадлежим на едно велико явление, нашият въпрос ще се разреши в него. Ние ще имаме сила и търпение да издържим всичко. Нами в молитвата е казано тъй: „Приемаме тънотите, които ни допущат, за улавяването на нашия дух“.

Понякога слушам в себе си песните на Учителя да звучат многогласно, като че пее голям хор. Пространството се изпълня с музика. Ех, да можем тъй да ги предадем! Иде време, когато музиката на Учителя ще изпълни света. Тя е храна за души, както и неговото Слово – „небесният хляб“. А кои души ще бъдат онези, които се хранят с този хляб? Каква култура ще носят? Това можем да доловим в Словото и музиката на Учителя. Ние знаем за какво работим и сме радостни при всички условия.

Един ден ще създадем Музикален център, който ще работи върху музиката на Учителя. Ще разработва и прилага неговите методи. Това ще бъде школа, академия, ще разполага с голям хор, оркестър, отбрани солисти. Ще имаме специална концертна зала, роял, хармонисут, орган – от най-хубавите в света. Световните музикални тържества на Петровден ще привличат хора от цял свят. Концертите ще се предават по цялата Земя. Това ще бъде празник за човечеството. Най-добрите солисти от цял свят ще считат за голяма чест да бъдат поканени да участват. На този Музикален център ще поставим задачата да събере най-

хубавите народни песни на всички народи - спонтанното творчество на духа. Ще ги издаде в сборници. Ще изберет и издаде и най-хубавите песни от индивидуалното творчество на всички народи. Песните на Учителя ще издаде по високия идеал. Новата музика ще блика като извор, ще обновява и възвисява човека. Ние работим за Новия човек. Разбира се, ще бъде застъпен и отделът философия на музиката, по който Учителя е дал много материал. Ново разбиране за музиката е нужно на човечеството! Голям музикален състав - хор, оркестър, солисти - ще обикаля света и ще запознава народите с музиката на Учителя.

О. м. Мария, поздравяват те с Имения ти ден! Дано другата година го отпразнуваме в планината, както е нашата традиция!

Ако имаш разположение вечерта, изспири ти „Химни на зората“. Това е любимата ти песен - „Химни на Слънцето“.

Б.

☆☆☆

19 август 1962.

Съборни дни.

По какъв чудесен начин ме посети Учителя! Първи ден Съборен. Посети ме Господ! Изяви ми се в изобилие и красота. Жив е Господ! Живи са моите братя и сестри! Ние пребъдваме в Твоя велик Живот!

Природата е храм на Бога живаго. Ето и олтарят. Бъди служител! Служи с кротост и смирение. Ходи с благодарност и любов.

Божията мисъл е въздухът, който дишаме.

Сърцето пее химн на Всевишния. Ние живеем в Дома Господен!

Бъди готов да посрещнеш Духа, откъдето и да дойде.

☆☆☆

В мислите и чувствата има голяма сила. Ако я използва разумно, човек може да се издигне във висшите светове. Какво са постиженията в Космоса?

☆☆☆

Опитностите тук са необикновено ценни. И работата тук е от голямо значение. Работи, както работят ангелите Божии - с Дух и Сила.

Съвършенството е идеал. Хората на Духа търсят съвършенството.

☆☆☆

Малкото цветение, росната капка, малкото облаче в небето, даже трепетът на един лист могат да станат врата за Царството Божие.

Любовта е ключът.

☆☆☆

Всяка красота разширява нашия живот и го обогатява. Всяко страдание го задълбочава и укрепва. „За всичко благодарете!“ Колко радост има около нас! Отворете прозорците си за светлината. Чудни са хората! Мислят, че само те имат говор. А в Природата какви базири има, какви аромати, звуци, песни, движения! Прекрасен и пълен с достойнство говор на живата Природа.

☆☆☆

Дето е Любовта, там е душата.

☆☆☆

Извикай музиката, извикай поезията, извикай хармонията, извикай багрите и аромата, извикай светлината, призови хляба - всички на свещена работа за Божието дело! Извикай човека със силите и добродетелите му, извикай силите небесни! „Всяко дихание да хвали Господа!“

☆☆☆

И комунизмът е рожба на същото заблуждение на Запада, което се нарича „свръхчовек“. Това е болестта на западноевропейската цивилизация.

☆☆☆

„Мравунякът“ - това е свят, който човек сам си е създал и не е отредил в него място за Бога. Следователно това е свят без любов, без светлина, без радост.

☆☆☆

Помни, че си в храм Божий - и животът е служение. Формите, които създаваме, трябва да отговарят на нашите идеи, мисли и чувства. Всичко, каквото вършим, трябва да бъде разумно, здраво, красиво. Чистота и свобода трябва да има във всяка наша работа. Върши всичко по „високия идеал“!

☆☆☆

Само в нашите планини си почиваме. Достатъчно е да си помисля, че сега, в този момент, в горите

на Узана здравецът си расте на воля в скалите, във влажните сенки на горите, и щастието ме изпълва. Виждам листенцата му, покрити със ситни косъмци и капчици роса по тях. Пада ли слънчев лъч върху тях, отразява се малка дъга, с всичките ѝ цветове. Вдъхвам въздуха, чист и прохладен като изворна вода. Усещам дъха на гората и на здравеца. Зелениката постила вековните гори. Сега листата ѝ са новички, блестят с вечна зеленина. Стволите на големите буки са издигат като сребърни колони. Над златисто-зеления шатър се вижда лазурното небе. Тук и там на снопове падат лъчи и леките мъгли оживяват. Те се движат безшумно, с достойнство, като светии в Рая. Никой не би забелязал сърничката, ако тя не се движеше. Щастлив съм, като си помисля, че моите приятели живеят на свобода! Всички ние принадлежим на Великия Живот.

☆☆☆

„Владетел на света“ - в този камък мнозина са се претъпвали. И това иде от безумието на Запада - „свръхчовекът“.

☆☆☆

Казвам на другарите комунисти: Потърсихме правда у вас и не намерихме. Потърсихме истина - няма истина във вас. Е, какво имате тогава?!

Тежко на оногози, който не отдава Правда и не зачита Истината! Такива хора са безплодни класове - слама.

☆☆☆

Когато някой извърши престъпление, Бялото Братство не наказва. То само се оттегля. Тежко на онзи, когото Бялото Братство остави. Незовите кредитори ще дойдат и ще си вземат с лихвите онова, което им дължи, „до последния когрант“.

☆☆☆

21 август 1962.

Какви плевели са кипнали навсякъде! Обзели са нивата. Как ще се очисти зърното?

☆☆☆

С нашия живот ние внасяме във всеки човек нещо малко, хубаво, което той съзнателно или несъзнателно приема и което, ако не сега, в бъдеще ще принесе плод.

Не е нужно да се морализират хората. Покажи им добрия живот и отмини.

☆☆☆

Хората искат да променят живота, без сами да се променят. Това е невъзможно. В нови форми старото съдържание - каква полза от това?

☆☆☆

Питат ме, как прекарваш годините в затвора. Работа, интензивна работа, молитва. Понякога има ш трудни задачи да се разрешават. Ученикът сгръчи своя изпит. Проверява се знанието му, силата му и неговата устойчивост. Който очаква щастие то си от външни положения, не го разбира.

☆☆☆

Мисля за онези чудни неща в планината... За живота тишина. Тя побелява да я пазим, да не я нарушавате.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Това, което сега се опитват да правят, и в миналото са го правили. Злото иска да обсеби формите, които Бялото Братство създава, да ограби съдържанието. Сатото то не може да твори. То живее от грабеж. Христос ги нарича „краси и разбойници“.

Сега, то какво казва Учителя: Които искат да те следват, нека се подвизават в Дух и Истина, в чистота и святост. Братството е там, дето е Духът.

Не се спущавайте. Мир имайте. Б.

☆☆☆

25 август 1962.

Обичний брат Боян,

„От Него излязохме и при Него ще се върнем.“ Работата, за която ни е пратила, ще вършим. Нашият приятел трябва да знае, че Бялото Братство не може да бъде ратай на комунистите! Ако е война, ще воюваме като ангелите Божии - с Истина, със Светаина, с Правда. Няма да отстъпим нито на косян. Може да виезет в „огнената нещ“, ако трябва, но на идоли не се кланяме! Искат да направят от Братството карикатура, посмешнище, като избухват тези шутове напред, за да представят уродливо всичко, което е свято за нас. Прилагат стария си, изпитан похват - като турят свое

управление, да обсебят Братството. За да развалят онова, което Учителя създаде. Това няма да се допусне!

А вий стойте настрана от предателите на Делото. Като искат, те могат да си направят и черква, да си изградят капница, да си поставят идоли в тях - това си е тяхна работа. Но ние нямаме нищо с тях. Никакво участие! Може да се опитат като припаника да дадат някои подавания, да подхвърлят някоя троха от това, което заграбиха: кааен-дарие да разрешат, някоя книжка, или да допуснат някаква слабичка, анемична дейност, козкото да се представят, че и те дават свобода. Тъй да украсят венеца си с Братството: един вид, „ето, топерираме, съвместно живеем“. Бялото братство не може да служи за украса и забавление на никого! И всеки, който се е опитал да преследва и уенетява Братството, не е видял добро. Великият тораен закон, който живее във всички ни, ще го съди. Такъв е урокът на историята.

А вие вършете своята работа, където сте. Никакво сътрудничество с предателите, оставете ги сами. Мълчете и работете, никакви спорове, никакви разисквания, никакво съвещание с тях. Мълчанието е достойният отговор на ученика в такъв случай. Ако е за условия, Учителя е, който държи в ръката си всички условия. И когато дойде време, Той ще ги даде. Днес Разумният свят работи и ние работим с него. Това е единен, цялостен процес. В него ще намерат своето разрешение и всички въпроси, които ни вълнуват.

„Вяра светла, вяра силна, тя крепи Духа, що живота носи.“

Б.

☆☆☆

30 август 1962.

При френологията, хиромантията, физиогномиката не е достатъчно да се измерят линиите, плоскостите и ъглите. Важно е за всеки отделен случай да се знае онзи ъгъл, под който Божествената светлина слъза. Този ъгъл не се мери с уреди, за него трябва специално чувство. Който няма това чувство, не може да изучава тези науки.

☆☆☆

Всички любящи души пият от един извор. Помисли само, колко велика и мощна е Любовта!

☆☆☆

Всяко място, на което можеш да призовеш Господа, става храм на Бога живо. Не се смущавай от любовията. Те идат и си отиват по силата на вътрешни закони. При всички условия помни, че си служител и върши работата си с Мир.

☆☆☆

В Живота има само една Майка. Тя е една и при птичката, и при сърничката, и при човека.

Тя кърми всички ни.

☆☆☆

Тук ние се намираме в положението на космонавтите - изхвърлени извън обществото, в мировото пространство, в областта на безтегловност, т.е. без никакви права, в ограничената обстановка на кабината на космическия кораб - кутията. И ето, ние

издържаме години на този полет, милиони километри сме пропътували досега. Ние обикаляме около Слънцето.

☆☆☆

Човек трябва да има виждане за живота на Царството Божие. Той се извява в истина, в чистота, в красота, сила и светлина. Живот на **Цялото**.

Всеки, който се опита да обсеби Царството Божие, върши зло. То не може да бъде затворено в кошарата на никоя църква, религия, партия, държава, власт. Царството Божие е всемирно, единно, неделимо. То принадлежи на онези, които го любяат.

Поздравявайте Царството Божие, където и да го срещнете. Виждайте Царството Божие в човека, в природата, във Всемира, в себе си.

Ученикът вижда Царството Божие и живее в него.

☆☆☆

Като отрича Бога, човек отрича и моралния закон, върху който почива животът. Какво остава тогава? Безсмислицето и безпътността. Настава хаос, връщане назад, падение, смърт.

Съвременният човек отрича Бога в името на науката. Но това е невежество, неразбиране. Днес човек търси Бога в пространството - не Го намира; атомира живота и не намира Бога; раздробява Природата, изучава, анализира, систематизира, сравнява, класифицира - и не Го намира. Прониква в безкрайно малкото и в безкрайно голямото, пътува в Космоса

– никъде не намира Бога. Оборва своите детински понятия и представи с ирония, нарича ги суетверия. И смята, че с това е ликвидирал въпроса. Днес човек прави политика и от най-същественния въпрос – въпросът за Бога. Това са ограничените разбирания на мравките.

Бога ще търсим в най-хубавото в природата и в най-хубавото в човека. Познаването на Бога е „живот вечен“. Това е велико знание, велика наука, от която съвременната наука е само микроскопична част. Пък и тя не е в противоречие с великото знание за Бога.

Павловското учение поставя рефлекса за основа на психичния живот. Но рефлексът не е механично явление. Павлов изпуска из предвид една безкрайно малка величина – творческия момент.

Евклидовата геометрия е пригодна за обикновени работи – да се тегли боба, да се мери нивата, за това стига. Но когато трябва да се изчисли скоростта на светлината или отклонението на лъча в различните среди, тук трябва да се държи сметка и за безкрайно малките величини. Следователно, когато човек борави с елементарни, прости понятия, може да нарече душевните преживявания „рефлекс“, „отражение“. С това подчертава тяхната материална, физическа същност. Огледалото рефлектира, ехото е отражение, това са физически процеси, но те не са достатъчни да определят духовния живот. Защото всяко живо същество, било то и най-малкото, не рефлектира, а творчески реагира на условията. Този твор-

чески момент материалистите изпускат. В нисшите животни той е едва доловим, но в човека се развива и изразява в мозъци индивидуално и колективно творчество, което създава науката, изкуството, обществения живот. Тази творческа сила издига човека над всички живи същества. Тази творческа природа го определя като човек. Това е висшият морален закон – Бог в човека. Малкият творчески момент, за който трябва да се държи сметка и който е всичко, материалистите искат да го отминат, да го отрекат. Да, ако е да се претегли боба или да се измери нивата, може да се пренебрегне **безкрайно малкия** момент. Но да се познава **живота** без него не е възможно.

☆☆☆

Къде ще живее човек – в рая или в ада – зависи от него самия.

☆☆☆

Комунистите говорят днес за новия човек, но с какво ще го създадат? Нужен е идеал. Само Бог може да бъде идеал на човека. Само Бог може да създаде **новия** човек.

☆☆☆

31 август 1962.

Тук като сме, ние сме по-силни, защото живеем в сърцата и душите на нашите братя и сестри.

Ние сме дух, ние сме идея и всякога можем да създадем формите, когато искаме и където има условия. Кой ще тури пречка на нашата работа? Ние сме и

видими, и невидими. Ние сме и сега, и всякога, едно с Бога, едно с Учителя, едно с великото Братство на Мира. В молитвата е казано: „Дето е Господ, там съм и аз“. И когато се върнем в Дома Господен, дома на нашия Небесен Баща, голяма ще бъде радостта. А засега важат думите: „В света скръб ще имате, но дерзайте, аз победих света“.

Много чужденци-гости посещават нашата страна. Те се възхищават, но то не е само от природата. Душите им голявят Учителя, те Него търсят, без да съзнават това. Вечния извор търсят те, а той е тук. Един ден Той ще се изяви на света. Ще открият един ден Словоето и музиката му и ще търсят всяка негова стъпка. Сега Домът се приготвява, работници работят, още няма ред, но ще се тури. Всички са призвани да свършат известна работа.

☆☆☆

В път и без път – животът продължава, животът е непрекъснат. Опитаме и едното, и другото положение. Разумността се изяснява в промените, в разсънето – движение, учение, работа.

☆☆☆

Из живота ни с Учителя

Примерът със старата сестра, която носи стомна с вода от чешмичката. Едва върви, пъшка си. Учителя я настига и без да го забележи тя, подхваща стомната и ѝ помага, облекчава тежестта. Чак когато качва баира, тя спира, слага стомната на земята,

да си почине и вижда Учителя. Извиква: „Учителю!“ Той се усмихва и казва: „С Бога и тежкия товар се носи лесно.“ (Тоест – с Любовта.)

☆☆☆

При всички условия, в каквато и обстановка да се намиращ, първото нещо – установи връзката си с Бога. Поддържай живота си с Него. Това е най-съществено!

☆☆☆

Септември 1962.

Онези, които обичаме, живеят в нас. Светът, който обичаме, живее в нас и ние живеем в него. Любовта усилва живота, разширява душата. „Душа, обширна като Вселената“...

☆☆☆

Не се смущавайте от сегашното си положение, в Големия ви живот то е само едно мигновение.

☆☆☆

В Любовта животът се разширява, обогатява, дълбочава, става силен и мощен. Ученикът живее не само във формите, но и в добродетелите, в качествата, в силите, в идеите, в мислите, в чувствата – това е обширният свят на Духа. Материалният свят, светът на формите, е само безкрайно малко сечение от него. Човек живее в света, който е възлюбил, във всичко, което обича. Това е тайната на Любовта.

☆☆☆

Христос казва на учениците си: „Аз имам храна, която вие не знаете“. Това е животът с Бога. „Храни душите ни с небесния си хляб.“

☆☆☆

Всеки плод иде от Слънцето. Той е пропътувал космичното пространство от Слънцето до Земята. Плодът разкрива съдържанието на слънчевия живот. Като го вкусим, познаваме този живот.

☆☆☆

Обичам живописца, както и музиката. По ми допада акварелът с нежните си, преливащи се тонове. Маслените бои повече подхождат за портрета; за природата; пространството, въздуха и светлината по-подходящ е акварелът.

☆☆☆

Авторът трябва да обикне героите си, да живее с тях, да предаде тази обич и на читателите си. Виждане е нужно, живот, външна и вътрешна работа. Колкото по-израства човек, толкова по-хубаво вижда. Но Любовта е, която разкрива живота. Във виждането човек расте – то се разширява и задълбочава. Тъй човек узрява. Изкуството е тържество на Духа над материята. Материята е само материал в ръцете на Духа. Духът е, който твори, силата, майсторството, инициативата е в него. Материалът е само материал, може да бъде добър или лош, но той няма инициатива.

Архитектурата е поезия на пространството – пропорции, перспектива, композиция, съчетание на формите. Тя изучава въздействието на масата, формите, линиите, цветовете, материала, мерките, пропорциите. В това изкуство се иска абсолютно чувство за мярка. То има голяма сила на въздействие върху човека. Тази негова власт е използвана от най-дълбока древност. Има и архитектура на Природата. Тя има мощно, неотразимо въздействие.

☆☆☆

Възкресението е акт на духа, не на плътта. Възкресението е подвиг на духа. Само който е минал през смъртта, е опитал какво е тя – да изгубиш всички условия, които си имал, да напуснеш онези, които си обичал и света, който си обичал, да излезеш в най-голямото ограничение; и ако след това намериш сили да го преодолееш, да излезеш от него, да възвърнеш своя свят, да намериш отново своите обични, да възстановиш своя мир и светлина – това е възкресение. Това е изпитание за духа – посвещение. Като мине през смъртта и възкръсне, човек намира вечния живот.

☆☆☆

Не си поставяйте непосилни задачи. Задачите трябва да бъдат постижими. Но и не само това, а като се постигнат, да останат резерви, да може човек да се ползва от придобивките. Опасно е, когато постигнеш нещо, но изчерпиш всичките си сили.

☆☆☆

„За всяка празна дума ще ви държат отговорни.“
Има звънтящо, празно красноречие. Пазете се от него. В истината е силата. Казано просто - и направено просто.

☆☆☆

Който се е опитвал да погълне света, всичко е загубвал. Това е урокът на историята. Човек не е толкова разумен, силен, добродетелен, за да владее Земята. Планетата си има Господар. Човек трябва да работи в съгласие с Него. Всеки опит да се завладее света е бил неуспешен, колкото и хитро да е замислен, колкото и добре да е организиран. Тази борба винаги е завършвала трагично. Лъжата, лицемерието, насилието, неправдата нямат бъдеще. От всички злини лъжата е най-голямото зло, тя разваля всичко хубаво.

☆☆☆

Обичний брат Боян,

Виж какво казва руският писател Паустовски:

„Изкуството е зов към прекрасното в себе си, то е предвестник на най-чистата утринна зора на човечеството. Тогава поезията ще властва над сърцата. Социалният строй, към който се приближаваме след години, изпълнени с труд, грижи и духовни напрежения, ще бъде изграден върху красотата на справедливостта, красотата на ума, на сърцето, на човешките отношения. Пътят ни води към златен век. Той ще дойде; жалко, разбира се, че ние няма да доживеем до

тогава. Но грядва да сме щастливи, че окова нас вече шуми вятърът на този век и кара сърцата ни да бият по-силно.“

Ето един наш брат по мисъл, който живее някъде в необятните простори на Русия. Днес поетите са пророците, както и в тиналото. Те първи долавят идването на Новия ден.

Обичний брат Боян, и тук като съм, всякога мисля за святата наша работа. Никакви идоли, никакви кутири, никакви твърди форми и догми! Един живот здрав, чист, светъл, слънчев. Живот „в дух и истина“. Да се учим със смирение, да се приобщаваме към Великия живот с благоговение - това е нашият път.

Един ден ще създадем Литературен център, той ще подготвя Словото за печат. Ще разширим работата му, ще се изучават литературите на всички народи, най-хубавите образци на словото ще издадем. Това ще бъде голямо, световно издателство. Търсете стъпките на Духа. „Търсете първо Царството Божие.“

Ще имате и научен център. Ще се изучават новите области на живота - невидимия свят. Окултните науки ще се преведат на нова основа. Съвременната наука е само малък раздел от Великото знание. Ще обведем малко стопанство, което ще се нарича „Житно зърно“. Главната му задача ще бъде работа върху житното зърно за подобренето му. Какво може да се постигне за хиляда години в този институт? Чудеса! Тук ще се опитват, прилагат и разработват новите методи при отглеждането на растенията. Голяма творческа работа ни чака. Ето за какво мисля винаги и виждам, аз не съм между зидовете и зад решетките.

Аз живея в „Елисейските поета“, срещам се и разговарям с моите братя по дух – онази велика фамилия на духа, която живее във вечността.

Прочетете Евангелие от Матей, 15:13.¹³

Наближава началото на учебната ни година. Школата на Учителя продължава. Веднаж открита, тя е път за душите към Царството Божие.

Бъди бодър духом, бъди здрав. Учителя ще ни даде условия да довършим работата си. Б.

☆☆☆

Виждай себе си във всяка сила, която работи за Царството Божие, която изявява неговата Правда.

☆☆☆

За къде ще бързаш? За какво се безпокоиш? Развай се на Големия живот и го изучавай. Царството Божие присъства в него. То присъства във всички условия, даже и в най-тежките. То е, което ги осмисля. „Търсете първо Царството Божие и неговата Правда.“ Животът на Царството Божие е сега, не го очаквай-те някога и някъде.

☆☆☆

Бога човек познава чрез добрите дела, в хубавите чувства, в светлите мисли, във външното творчество.

Пътят ни към Бога е живот вечен. „И това е живот вечен“ – да живееш в Любавта, Мъдростта,

¹³ „Всяко растение, което не е насадил Отец мой небесний, ще се изкорени.“

Истината, Правдата и Добродетелта. Това значи да живееш в Рая.

☆☆☆

Този е смисълът – да пребъдваш във великия живот на Цялото. Не търси смисъла вън от него. В него е всичко: живот, идеи, мисъл, чувства, форми, красота. Той изпълня Вселената. Бъди винаги с него. Гупаво е да се търси личен някакъв смисъл. Това са миражи, заблуждения в света. Хората ги създават – царства, църкви, партии, общества, всевъзможни кумири. Всичко, което не е едно с великия Божествен живот, е заблуждение. Рано или късно ще дойде разочарованието.

☆☆☆

Обикновен човек наричам този, който не вижда красотата на Божествения живот, не го търси, не се интересува от него. Той е от спящите деца на Природата. Един ден, когато се събуди, отвори очи и види, ще стане необикновено дете на Природата, което вижда, разбира, обича и се стреми.

☆☆☆

Във всяко явление на живота търси малкия Божествен момент, заради който то съществува. Ти не можеш да разбираш това явление, ако не доловиш този момент. Божественният живот във всички явления е един живот. Него приемай. Другото ще отпадне, то не е съществено. Търси Божествената искра във всичко – това е виждане.

☆☆☆

Учениците на Божествената школа са работници за Царството Божие. Чрез тях неговият живот иде за всички хора. Те вършат своята работа с мир и радост, с достойнство и смирение.

☆☆☆

Не се опитвай да промениш човека, приемай хората такива, каквито са. Опитвай се да събудиш едно хубаво чувство, да дадеш една хубава мисъл на човека – това е добро.

Животът е свещен. Служение, учение, работа.

☆☆☆

„Няма унижително положение, ако сам ти не се унижиш.“ (Пришвин)

☆☆☆

„Духът с мярка се не дава.“ Божественото не се мери, нито се тегли.

☆☆☆

Дойде ли Божията воля – извърши я, нищо повече!

☆☆☆

Кое е правилното отношение? Към всяко същество да имаш такова отношение, каквото Бог има. Това е морал. Това е етика.

☆☆☆

Може ли да знаеш на колко места по Земята живееш, къде струи същата мисъл, къде цъфтят същите чувства, къде гори същата искра на Духа? Човек

живее в много образи едновременно. Едни изгряват, други залязват.

☆☆☆

Усмивката на Любовта! Няма по-хубаво от нея. Тя е първият лъч на изгряващото Слънце.

☆☆☆

16 септември 1962.

Условията, колкото и да са добри, ако не присъства Духът, остават празни, безсъдържателни. Духът е, който осветява условията, Той е същественото.

☆☆☆

Какво чудо е едно разлистено дърво, огряно от Слънцето! Какво излъчва то в пространството, какви лъчи струят от него, какви мисли и какви чувства подхранва то в нас! Наистина, Слово Божие.

☆☆☆

Не се допуска една сила да завладее света. Тук действа законът за полярността. В момента, когато се формира една сила, почва да се образува полярно противоположната на нея. И колкото едната се организира и расте, толкова и другата. Това е закон на историята. Но има и трети фактор, безименен и неясен. Във видението на Данаил за него се казва тъй: „Камък, откъснат не от човешка ръка, удари убола в краката и всичко се срина“. В един момент Незнайният се намесва и всички човешки построения стават на прах.

☆☆☆

Има един важен закон: Бог, който е всемогъщ и всепален, и всичко е в Неговите ръце, не спира един процес, който е започнал, остава го да се развие до край, да се завърши. Затова се казва: Бог е дълготърпелив.

В Разумния живот има ритъм и музика. Всяка нота, всяко явление има своя трайност – „свое време“. Ангелът казва на Иосифа: „Вземи детето и майка му и бягай в Египет“. И после, когато мина времето на онези сили, които действаха, пак му каза: „Върни се, защото измряха онези, които търсеха да погубят детето“. А пророкът като е видял това, изразил го е тъй: „От Египет повиках Сина си“. Поетите, които са пророците на всички времена, говорят с образи, със символи.

☆☆☆

Ние гоидохме на Земята заради Учителя. Неговото дело осмисля и запълва нашия живот.

☆☆☆

Септември 1962.

Обичний брат Боян,

При Учителя учебната година започваше с радостно чувство. Това чувство се е запазило и сега. Виждам учениците в класа с грейнали лица, с будна, очакваща тиша, сериозни, талко загрижени за задачите, които им предстоят, но душите им са изпълнени със светла вара и упование. Бог е промислил за нас хай-хубавото през тази година и Учителя

е, който ще ни го предаде. Сега привидно сме пръснати на разни места, а в Школата сме заедно – и в този, и в онзи свят. Човек трябва да премине буден през смъртта, за да се увери, че условията не са в състояние да ни разделят, нито да попречат на живота на душите ни. Условията се менят, това е движение, а животът придва все нов и нов, разширява се, задълбочава се, изявява се във все по-голямо разнообразие и красота. Ние го приемате с благодарност, учим се и работим. Чуват тихия глас на Учителя: „Да се не стущава сърцето ви, нито да се устращава. Вярвайте в Бога и в мене вярвайте“. При всички условия ние следваме нашия път с мир и радост. За всичко благодарим!

Обичний брат Боян, приети моя поздрав послучай Новата учебна година.

Поздрав на учениците.

Б.

☆☆☆

О. т. М-а,

Аз всякога мисля за теб. Аз всякога мисля за нашия светла път – пътя на учениците на Божествената школа. Аз всякога мисля за нашия обичен Учител. Това е светът, в който живеем. Нашето приятелство запази чистотата и свежестта от първите години. И то принадлежи на великото явление – „Царството Божие“. То иде от далечното минало, изявява се сега и продължава във вечността. То се подхранва от великия извор на Духа. В него присъства Божият Мир. Над него е голямото Небе, безграничното Царство на Виделината. В него сияе зората на ранното утро и греє тържествената светлина на изгревите. Тук баикат изворите,

Божият Дух обича чистотата и истината. За да дойде Той, нужни са чистота, истина, кротост и спирение. Бъди винаги чист и светъл.

чува се песента на птиците, шепотът на големите гори, силата и мощта на планината. И тук като съм, аз живея в нашия свят. В него срещам всички онези, които обичаме и които ни обичат. Учениците на Божествената школа живеят по цялата Земя – на изток, на запад, на север и юг. Където и когато срещнем ученика на Божествената школа, познаваме в него брата по дух.

Великото Бяло Братство е всемирно. То присъства и ръководи живота във всички населени светове. Божият живот изтънява Всемира. Каквото и да правят, човечите не могат да погледнат Божия ден.

Учениците на Божествената школа следват своя път при всички условия.

Школата всякога е съществувала, в този или в онзи свят. Тя е **път**. През всички времена душите са отивали към Бога. Светлина и простор има в нашия живот, благодат и мир. За всичко благодарим! В страданията, които ни причиниха, не се ожесточихме, останахме верни на нашия закон. Превърнахме заото в добро. Това е разрешението на големите противоречия, в които се намира човек. Ще приеми ли този път или ще го отхвърлиш – от това зависи неговото бъдеще.

Сега започва нашата Нова учебна година. Иде нова светлина, ново знание, нови задачи, нови опитности за учениците. Учение и работа! Това е щастие за нас.

О. м. М-я, поздравяват те с Новата учебна година! Ние пак сме заедно и вървим ръка за ръка в Пътя.

Б.

☆☆☆

Духът с един замах може да създаде народи и с един замах да ги унищожи. Хората, които не разбират живота, държат на формите. Формите не са най-същественото.

☆☆☆

Човек може да умре за една среда – да напусне дадени условия. Той принадлежи на един Разумен свят – свят на идеи, мисли, чувства, сили, добродетели – това е най-същественото. Този свят може да даде нови условия, да създаде нови форми.

☆☆☆

Съвременният човек носи един надменен, високомерен скептицизъм. Той води до безсмислие и безумие. Той е, който прегражда пътя на човека към Бога. На мястото на живия Бог, в храма седи самият човек, като нещастен жив идол, близо до безумието. И това е една от сенките на „свръхчовека“ на Запада. Той се извисява в пространството самотен, студен, безплоден.

☆☆☆

Ние може да се примирим с много слабости, погрешки, ограничения, несгоди, лишения, но с лъжата няма да се примирим! Където влезе, тя всичко разваля.

☆☆☆

Мисля върху Разговорите с Учителя на „Изгрева“ – „Изгревите на Слънцето“.

☆☆☆

Бялото Братство не зависи от Комитета за верите, нито от компартията, няма какво да се безпокоим от техните решения и от отношението им към Братството. Ако те оправят отношенията си към Братството, то е за тяхно добро.

☆☆☆

Пътят, в който вървим, изисква абсолютна чистота. И най-малката нечистота отклонява и спъва. Каквато и да е обществената уредба, нашата работа е една: работа върху човека, работа за идването на Царството Божие на Земята.

То е нашето Отечество. За него полагаме живота си.

☆☆☆

Удивително е, в колко образи ние откриваме себе си – и в миналото, и сега. Как може тогава да се мисли за смърт? Всичко говори за безсмъртието, за вечния живот. Той изпълня формите, прелива се от една в друга, създава образите, непрестанно твори, изявява се в мисълта, разцъфтява в най-хубавите чувства. Нима не можеш да познаеш себе си в една права мисъл? В едно хубаво чувство? В един поглед на Доброто? През много очи гледаме ние хубавия Божий свят. Летим с мисълта си от свят на свят. Достигаем далечните предели на Всемира с най-хубавите чувства. В молитвата е казано: „Вдъхвай в нас с присъствието си чистите си мисли“.

☆☆☆

Френската революция завърши с империята. Отстъпи от идеалите си. Бързо се изроди. Това е съдбата на всяка революция. Силата и властта са голяма съблазън. Слабият човек не може да устои, той иска да завладее света.

☆☆☆

Някои явления играят ролята на катализатори – те присъстват, за да се извърши една реакция.

☆☆☆

Животът на човека е като раждането на деня: изгрев – ражда се човек, расте и се развива; достига зряла възраст – зениц; после идва старостта – залез; скрие се слънцето – смърт. Свършва ли се с човека? Не: мине нощта, дойде пак ден – нов ден! Един живот – един ден в Училището на Природата. С един ден свършва ли се училището? Много дни трябва да ходи човек на училище, за да завърши. Много пъти трябва да се ражда човек на Земята.

Животът е вечен и непреривен.

☆☆☆

В музиката има акорд и разложен акорд – хармония и мелодия. Цялата Природа представлява Човека – един „разложен акорд“. Човек присъства във всяко явление, във всяка форма на живота, във всяко движение. Човек, като личност, е синтез, едно велико съзвучие. Великият живот на човека е в идеите, в добродетелите, в Любовта.

☆☆☆

Хора, които са минали ръка за ръка през „Долината на смъртната сянка“, в отношенията им се запазва особена нежност. Едно любящо сърце може да бъде наш дом.

☆☆☆

Има естествени, прости положения, които хората не виждат. Колко е естествено майката да живее в геца си, приятел – в приятеля си. Формите не са непреодолими прегради, животът ги изгражда, но е свободен от тях. Животът има неограничени възможности за изявяване.

☆☆☆

Нашата пряка и непосредствена задача е запазване Словото на Учителя.

☆☆☆

Не всичко, което вършат злите, е зло и не всичко, което вършат добрите, е добро. И злите, и добрите вършат Божията воля. „Той заповядва и на добрите, и на злите.“

☆☆☆

„Да се освети Името Твое. Да дойде Царството Твое. Да бъде Волята Твоя.“ Така е речено в Господнята молитва. Това ще бъде!

☆☆☆

Всяка малка красота ни свързва с Царството Божие.

☆☆☆

Човек трябва да се освободи от всякакви грижи и задължения, да остане само една мисъл, един стремеж, едно задължение – изпълнение на Божията воля. Служение.

☆☆☆

Нашето щастие почива на здрава основа. За какво има да се безпокоим?

☆☆☆

Какво може да очаква от света човек, който всичко е загубил и само душата си е опазил?

☆☆☆

Какви мисли и чувства са раждат в звездните нощи, в най-ранните зори? Те са различни от деловите, ясни мисли на деня. Какви странни, едва доловими чувства преминават през сърцето, вестители от далечни светове, от невидими и незнайни мигове! Те озаряват живота ни и осветяват мисълта ни като нежната полярна светлина на най-ранното утро. И като нея те са предвестници на новия Ден, който уге.

☆☆☆

22 септември 1962.

О. м. Мария,

Понякога тук се случва тъй, че ни забравят в кишинев и ние пак заставаме лице с лице с вретето – часовете и дните отминават бавно край нас. Тогава обличам дрехата си от „бял и чист висон“ и тръгвам по „свещената пътека“, по

която Учителя ни води. Извиквам живота от дните ни с Него. Картините, образите, мислите и чувствата оживяват наново, неговото Слово изгваля душата ти. Сега аз искам да го преживя дълбоко, да го почувствам, и „живият Път“, както го възлюбихме ние, тъй ще го възлюбят и онези, които ще дойдат след нас. Ето и думите на Учителя: „Ако аз съм дошъл между този народ, дошъл съм заради учениците, те ме интересуват. За старозаветните, новозаветните и праведните има кой да се интересува“.

Ние имаме задача да опазим Словото, да издирим учениците, да им помогнем, и трябва добре да свършим работата си.

Школата на Учителя – това е вечният път на душите. Словото на Живота е „небесният хляб“. Аз всякога мисля за нашата работа, за нашия път. В него ние винаги сме заедно.

Поздрав на теб и на брат Болн послушай Деня на ученика.

Б.

☆☆☆

5 октомври 1962.

О. м. М.,

Спонтанно ли си, че по това време отивахме с теб в Рила, в светилището? Това е нашият свят. Ние го носим в душите си. Виждат го и сега, съзряват го оттук, живеят с него. Разбира се, не е само до външната обстановка, всичко е в пъаното съгласие и единство с нашите идеи, мисли и чувства. В това седи силата и неотразимата привлекателност на нашия свят. Виждат всичко с удивителна

яснота и релефност: спокойните води на езерата, от тях се излъчва първичен мир, и трепета на светлинните по водната шир, като ясна детска усмивка, и мощните скали, които излъчват сила. Какъв замах на древния Ваятел! А въздухът! Въздухът е чист и прозрачен като изворна вода, а понякога е препрежен с цветни воали. И тези зелени поляни от жилава планинска трева, и най-нежните цветенци сред нея... Виждаш и нашето скромно каменно оенище, и малката палатка - примитивният наш лагер. Колко простота и уютност има в него! Той се приобщава напълно и съвършено към целия този свят, запазва се още от зората на времената. По-нагоре са камъните, където посрещате изгрева и младите клекове наоколо трептят в унисон с утринната зора и изпълнят въздуха с пресния и тръпчив дъх на балсам. Ех, простор, простор, чист и светъл, голят простор, който тъй ти липсваш сега! И живото глъчание наоколо, което се изгражда като хор на безсловесните - пълната и съвършена хармония на формите и светлинните. Този свят носим в душите си, като образ на света, от който идем и в който ще се върнем един ден. Дреха на Божествения живот. Ние сме сърдечно свързани с него, признаваме го и вече няма раздяла. За него работим, той присъства в нашите деца и ние го внасяме в живота за благо на всички братя... Небето над върховете е особено чисто, дълбоко, синьо, наситено със светлина. Може би силите, които изтичат отгоре, го пречистват.

О. м. М-я, неизказано съм благодарен за всички дни, които Господ ни подари там!

Б.

☆☆☆

Считай „Дома Господен“ твой дом. Това е да имаш мир и свобода.

Да се радваме на присъствието на Божия Дух винаги!

Важното е да възстановим Рая в душите си, при всички условия.

☆☆☆

В Природата има два процеса: събиране и разпръскване. Божественият център събира, организира, създава - явява се един образ. В това творчество всички царства вземат участие, имат свои представители тук.

Вторият процес е разпръскване - разсейва се образът, елементите се връщат в своя свят, но Божествената идея може да се изяви чрез всеки от тях. Чудно ли е тогава, че един човек може да ти се изяви чрез едно цветенце, или ветреецът да ти напомни за него, или една дума, или една малка постъпка на друг човек да ти напомнят заминалия приятел? Човекът не може да се загуби. Когато изчезне познатата форма, той може да ти се изявява чрез цялото Битие. Защото човекът е идея, дух и душа. Когато се изгуби образът, какво е онова, което остава? Идеята, вечното Божествено Начало, то може всякога да възстанови образа.

☆☆☆

Молитвата направлява нашата мисъл. В „Добрата молитва“ е дадена програмата за работа на ученика.

☆☆☆

За човешките работи спор може да има, да се доказват или отричат. Божествените работи са аксиоми – нямат нужда от доказателства.

☆☆☆

Важно е къде диша човек, къде мисли, в какъв свят живее. Едно съзнание затворено, неотзивчиво за красотата, недостъпно за светлината – то спи.

☆☆☆

В живота има обикновени течения, остави ги да отминат. Търси необикновеното течение, върху него дръж трепетно вниманието си.

☆☆☆

Големият живот тече край нас, и ако ние го познаваме, то е защото същият живот тече и в нас. Има родство, единство в живота. Всяко творчество се подхранва от един и същ източник.

Противоречията в малкия живот отпадат в Големия.

☆☆☆

Виждането се придобва. То се разширява и задълбочава с работа. Наистина, трябва и чисто сърце, и светъл ум, и отзивчивост за красотата. Без Любов няма виждане; гледане – да, но виждане – не.

☆☆☆

Когато напусне тялото си, човек изпада в положение на „безтегловност“. Какви сили ще го движат, към кой център ще се привлече? Това е важно. Лю-

бовта към Бога е мощният и силният двигател. Тя определя посоката и центъра, към който човек се приближава.

☆☆☆

Знанието разкрива по-дълбоко красотата, обогатява чувството, изостря виждането. „И най-незначителното знание разкрива пред нас нови области на красотата.“ В живота има много хубави работи, човек трябва да ги издирва и открива като скъпоценните камъни. Христос казва: „Царството Божие е подобно на многоценен бисер, който, като го намери човек, продаде все, що имаше, и купи го“. Ние сме търсачи на „скъпоценни камъни“.

☆☆☆

Всеки ден е нов и неповторим в Битието. Какви блага носи той, какви задачи ни поставя? Наистина, буден трябва да бъде човек.

☆☆☆

Бъди внимателен за Божието Слово – послушен и изпълнителен. „На ранина Те очаквам, Господи.“

☆☆☆

Тук опитвам положението на унижените и оскърбените. Ще отмине всичко това, ще дойде Денят Господен – ден на Мир и Свобода.

☆☆☆

„Да пребъдваме в Твоята Истина.“ Дреха на Истината е Светлината. Цялата разумна Природа е „дреха на Истината“.

☆☆☆

Сега цъфтят късните есенни розички. Те са свенливи и скромни. В тях не се чувства буината радост и самонадеяност на пролетните, а примирение, печална красота.

Какви чудни форми е създала Природата, какви линии, повърхнини, цветове се преливат едни в други! Какви фини и странни аромати! Откъде е взето всичко това? Природата не си служи с обикновената, Евклидовата геометрия, а с необикновените геометрии на високите измерения. Всичкото това богатство е преминало през мировото пространство от Слънцето дотук, и по онези висши измерения, които ние не познаваме.

☆☆☆

Цветята не са създадени само за насекомите, те имат и друго, по-голямо предназначение. Велики същества седят зад тях, те са резултат на тяхното служение. Това е свещенодействие.

☆☆☆

Красотата има силата да повдигне и спаси човека. Приветствай и най-малката красота! Поздравявай в нея работниците за Царството Божие. Тя е поздрав, приветствие от нашата далечна Родина. Тя ни иде на помощ, да ни подкрепи в живота.

☆☆☆

Ние се чувстваме най-нешастни, изоставени и самотни, когато се откъснем от нашия свят. Подгър-

жай връзката с Родината! Пази свещено тази връзка! Помни и не забравяй „Дома Господен“ – нашият дом! Където и да бъдеш, откривай родния свят, приветствай го, приеми го, бъди в съгласие с него. Законът на нашия свят е Единството.

☆☆☆

Всяко творчество иде от Божествения Дух в нас.

☆☆☆

В нашата работа особено важен е законът за мярката. Мярка във всичко. Ако турите повече сол, разваля се яденето, ако турите по-малко – също. Ако турите повече захар, разваля се сладкото. Ученикът трябва да има съвършено чувство за мярка.

Мярката – това е важно. В Разумния живот има мярка.

☆☆☆

Да разбираш безмълвния говор на облаците!... Красив език на форми, светлини, движения, непрестанни промени. Той не е хаотичен. В него има предвечен ред.

☆☆☆

Благодари за промените, те трябва да стават. Какво би било, ако всичко застине неподвижно? В живота постоянно се влива нещо ново – движение има. Виждай хубавото в него. За съзнателния живот Учителя определя: „Движение. Учение. Работа.“

☆☆☆

Ние живеем, за да бъдем подкрепя на нашите братя – път в безтъмницата.

☆☆☆

Бялото Братство не кани хората на пиришество. То кани човешките братя, които имат стремеж, на учение и работа. То не търси масовост, не събира множество, машина са готови да следват този път. Само онзи, който са определени, ще се отзоват. „Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го изпрати.“

Какво ще придобие човек, ако прекара живота си като на пиришество? Ще изяде и изпие всичко, до последната аспра, и ще се върне в Бащиния си дом като просяк, както блудният син. Но ако учи, ако придобие знания, ако израсне в добродетелите, ако се подвизава в Истината, как ще се върне в Бащиния си дом? Това са „двата пътя“.

☆☆☆

Силата е в идеите, но когато човек е верен на идеите.

☆☆☆

Малкият живот изчезва в Големия живот. Можеш ли след това да го откриеш? Как ще се изяви този следния път?

☆☆☆

Песента има силата да те въведе в един живот, в един свят.

Пази „часа на Господа“ – свещения час.

☆☆☆

Молитвата да бъде твое **състояние**.

☆☆☆

Мисъл на Жан Жорес: „От миналото ще вземем огъня, а не пепелта.“

☆☆☆

Където и да бъдеш, създай си къпче да призоваваш Господа.

☆☆☆

20 октомври 1962.

О. т. М.,

Седя си в един кът на „правуняка“ и мисля за нашия свят, призовавам го. Неговото сияние слеза над мен, възникват картините и виденията, идват приятелите, отварят се вратите на Царството Божие. Това е благословението на ученика. Моята мисъл е отправена винаги към Него и казва: „Ето те, Господи!“

Обичам да приемам светлината с всичките ѝ цветове и оттеници направо от пространството, да чувствам безкрая и вечността. Нашият свят присъства в мислите ни и чувствата ни. Мир изпълня душите ни, и доброто разположение се излъчва като ухаието на босилека. Обичам от някой висок връх да гледам как се раждат облаците в пространството: небето е ясно, а ето че се появява облаче, отначало слабо, като лек дим, то расте пред очите ми, възникват и други, и скоро цяла сребриста украса плува в небесния простор.

О. т. М., ние винаги сме заедно в нашия свят!

Понякога усещам дъха на боровата смола. Тогава възниква картината на големите гори: боровете и елните, за-

топалени от Слънцето, ухаят. Вдъхвам с пълни гърди здравия въздух, виждам питарните капчици, които се стичат по стеблата. Обичам да разтрия капчицата между пръстите си, да усетя силния боров дъх. Откъде ли го е взел борът? На какъв ли свят е вестител? Това е тих говор, който иде отдалече и който душата ни разбира. Колко ли е хубав този свят, който ни говори чрез него! Как красиво се издъпява той!

Седим си ние с тебе край нашия планински огън. Сухите дърва горят, пламъците фучат и се извиват нагоре, искри излитат в тънното пространство. Хладният планински вятър се устремява със сила към огъня. От това той гори по-силено, сгрява се въздухът и отива нагоре. От огъня идва най-приятната топлинка. Ние сме на границата, където се срещат студът на пространството и топлината на Слънцето. Сърдечна приятелска среща. Сега - притваряме очи и мислим, мислим за всичко, което обичаме. Тогава идват Мирът, хармонията, единството и пъанотата на нашия живот. „Мравунякът“ вече не съществува, той е само тираж тирометен.

О. т. М., свири вечер по една песен. Щастие е, че можем да живеем с песните на Учителя. И тук като съм, често си пея в нощта или в ранните утрини. Разбира се, мислено. Необятен свят, където царува милостта Божия. Свят на Мир и Светаина. Свят, в който живее нашият обичен Учител. Всяка сутрин, когато Слънцето изгрява, ние отправяме мисълта си към Бога. Приемаме неговото благословение. Ние се чувстваме като деца, които майка им е събудила за училище. Ние сме щастливи хора!

Сега Господ ни подготвява за работата, която ни предстои.

Не се безпокой и не се страхувай от нищо. Имай вяра и упоование в Господа.

„За всичко благодарете.“

Б.

☆☆☆

Никой човек не е изоставен от Бога. Но кога и как ще се прояви Бог, това е въпрос.

☆☆☆

Външните блага, властта и богатството са съблазни. Като работите за делото, избягвайте ги, не натрупвайте излишни блага. Духът е важен. Работете при най-обикновени условия. Духа можете да призовете и при най-скромната обстановка. Борбите в света са все за власт и богатство. Това е отклонение от Пътя. Следвайте чистия и свят Път.

☆☆☆

Човек трябва да почувства Божествения живот – Божието присъствие, да отвори очите, сърцето и душата си за него.

☆☆☆

Званието за Пътя е важно. Братството е училище.

☆☆☆

Хората на балетното изкуство трябва да черпят мотиви за движенията си, форми, пози, цветове от Природата. Наблюдавай през есента един лист,

който пада от дървото – какви плавни, ритмични, красиви движения! Виж трепета на листата на трепетликата или движението на гъбките клончета на бялата брезичка, как се вият те от вятъра. Какви пози заема дивата козичка, как тича сърната. Наблюдавай течащите води и спокойните езерни води, вълните, ритъма и отблясъците по водната повърхнина, спокойното или стремително движение на облаците – формите, светлините, движенията в небесното пространство. Наблюдавал ли си каква грация има в някои цветенца с дълги дръжки, какво достойнство и целомъдрие има в движението им? А в царството на птиците – какво богатство на движения, форми, пози и багри! Велики художници работят в Природата. От тях трябва винаги да се учим.

☆☆☆

Честните хора, онези, които обичат Истината и се прекланят пред Красотата, разумните, добрите и благородните хора образуват Великото Братство. Това не е външна организация. Духът е, който ги обединява. Те пребъдват извън времето и пространството, извън народност, вяра, класа, те принадлежат на вечния живот.

☆☆☆

Да проведеш онзи живот, за който си изпратен, да бъдеш негов носител при всички условия – това е работата ни като ученици. Ние сме носители на живота на Царството Божие. Христос казва: „Аз затова се родих, да свидетелствувам за Истината.“

Христос е път за човешките души. В него ние намираме всички наши братя, и днес, и през вековете.

☆☆☆

Върши работата си тихо, скромно. Винаги гръб в ума си същественото.

☆☆☆

„Свещена планина“ наричаме планината, която Бог е посетил.

☆☆☆

Добре е да познаваш голямото Родство - да чувстваш родството си с гръждовната капчица, със сребристото облаче, със самотното езеро, с чистия извор, с първия лъч на изгряващото Слънце. Тогава - „Наближило ви е Царството Божие.“

☆☆☆

Рядко ще срещнеш човек, запазил детинската си природа, чистотата, благоговението пред Доброто и Красотата.

☆☆☆

И днес скептичен, своенравен, високомерен и следователно повърхностен и празен, се издига в леденото пространство „Свръхчовекът“ - идолът от видението на Данаил.

☆☆☆

Навсякъде, където може да отиде светлината, може да отиде и човекът. Той може да премине мировото пространство, да посети слънца и планети.

☆☆☆

Светът гъмжи от фалшификатори на идеи, имитатори и подражатели. Навсякъде все тази старата лъжа и лицемерие! Колко трябва да бъдем будни и внимателни! Учениците пазят съкровищата на душата. Враговете искат да ограбят Божествените идеи, които Учителя донесе, да ги заместят с дргуи. Днес езическият свят се възражда с отчаяна сила, като че чувства края си. Пак се издигат езическите капища, поставят се идолите. Прави се всичко, за да заблудят човека, да го отклонят от пътя, да го запленият в шумния и пъстър хаос. Езическият свят си присвоява високите идеали, светлите добродетели и качества, кичи се с тях, шумно рекламира, представя се на труфен, позира, подражава на Божественото, копира, заимства, плагиатства, граби с пълни шепи. Истината обаче се усмихва снисходително - Бог твори новия свят с ритъм и музика. Ражда се новият човек с Дух и Сила. Идват „истинските поклонници“, които служат Богу „в Дух и Истина“.

Онези, които гонят Божественото учение, копират от него, подражават, вземат формите, имената и влагат свое съдържание. Обаче без Бога, без Любовта нищо трайно не може да се построи. Във всичкия този пъстър блясък, шум и суетня се усеща лъжата, безсмислицето на пищните и празни форми.

☆☆☆

Духът създава формите, той носи живота. Когато няма условия тук, той може да създаде формите

на друго място. Същественото с Духът, съществено-
ното е животът, формите са преходни.

☆☆☆

Благословение е да срещнеш човек, който призова-
ва Господа.

☆☆☆

И в духовния свят има годишни времена. Има вре-
ме за оран, има време, когато се сее, има време за
жътва, за събиране на плодовете; има време, когато
мислите и чувствата на човека узряват. Човек тряб-
ва да знае времето за всяко нещо. Тогава той ще има
мир. „...Мирът – основата на Твоего търпение и
милосърдие.“

☆☆☆

И днес хората спорят за общественото устрой-
ство. То зависи от съзнанието на човека. Обществен-
ният строй може да бъде като казарма, с всевъзможни
правилици и задължения; може да бъде и като китна
ливада, с треви и цветя, всички се грейт на слънце и
си растат на свобода. Христос не даде мравуняка за
пример, а каза: „Вижте криновете в полето...“

☆☆☆

За песенното творчество. Някои песни са родени
от възхоренението, спонтанно, те са като изворна
вода, леят се свободно. Има песни, родени в съзерца-
ние, постигнати в откровение, в тях има идеи, ми-
сль, чувства, сила. Те възвишават и повдигат човека.
Има песни съчинени, измъчени, в тях има насилие.

☆☆☆

„Утопия“ значи наивен мироглед, това не е толко-
ва лошо. Лошото е, когато се спекулира с него. Има
сила в идеите, те са привлекателни, но хората ги
изкористяват, това е лошото.

☆☆☆

Не е само до хубавите външни форми и блестящи-
те материали – Духът е важен, Божествената искра,
в нея е всичко. Онези, които мислят, които имат
гълбокия стремеж, които търсят, които държат
Връзката – в тях е силата. Няма ли ги тях, нищо
няма. В това е силата на едно духовно движение. Тя
трябва да бъде скрита. Външните условия, материал-
ните условия – това са второстепенни неща.

☆☆☆

Въжето, което изтегля вода от кладенеца, е под
напрежение. Естествено е да има страдание – вода
се вади. Страданията показват, че идат блага. Идва
сила, идва светлина, всички се ползват. Нищо не иде
без работа, без усилия, без страдания. „Блажени, кои-
то страдат заради Правдата.“

☆☆☆

Дарбите не се наследяват, те са плод на Духа.
Духът отива където си иска.

☆☆☆

Срещата със „сините акули“. Бъди предпазлив, от
тях всякога те грози някаква опасност. Следвай пътя
си пред Господа. „Господ е пастир мой.“

☆☆☆

Каква чудна работа извършва великият Разумен свят, като ни поставя при едни или при други условия! Ние сме негови служители и когато той ни постави в контакт с хора, каква реакция извършва? Велики химици са там. Посяват се семенцата, а кога ще изникнат, кога ще принесат плод? Великият Разумен свят знае. Ние трябва да вършим нашата работа.

☆☆☆

Тези облаци със златни краища, тези светлини, този живот на пространството, тези пътуващи образи, вечно променящи се... – говор небесен, прекрасен!

☆☆☆

Търси красотата и като я срещнеш, приветствай я. Търси правдата и доброто, и като ги срещнеш, подкрепи ги. Търси винаги Господа. Спасението е в Дома Господен.

Нашият свят не седи само във формите, цветовете, движенията, те само го изразяват. Нашият свят – светът на Духа, на идеите, мислите, чувствата, добродетелите, силите на душата – това е велик свят, вечен и безграничен.

☆☆☆

Понякога настава критичен момент в историята на човечеството. Силите, които са владели човека в миналото, като че се възвръщат, възраждат се в нови форми и го поробват отново. Обличат се в нови костюми и той дълго време не може да ги по-

знае, докато не опита камшика им на гърба си или не види белезниците на ръцете си. Но тогава вече е късно да се освободи от тях. Минава време, човек отново почва да набира сили, да се бори, да сваля и това робство от плещите си. Такъв е външният път на борбите за „освобождение“. А всъщност истинският път към свободата е „тесният път“. Тесният път на подвизаване и превъзможване на злото в себе си – път на любовта и жертвата, посочен от Христа и Учителя. „И ще познаете Истината, и Истината ще ви направи свободни.“

☆☆☆

Разумният свят е крайно предвидлив и съобразителен.

☆☆☆

Свято място – място, където Божият Дух присъства. Не присъства ли Божият Дух, няма свято място. Мястото се осветява от присъствието.

☆☆☆

Много пъти сме били свидетели на крушението на кумирите – човешки свят, свят на безумия. Масово обсебване на човеците.

☆☆☆

Силата не седи в това, че човек принадлежи към някаква народност, религия, класа или организация. Силата е в Божествения живот, в Божествените добродетели. Бъди едно с Божествения живот, никога не се отделяй от него!

☆☆☆

Из живота ни с Учителя

Как брат Абасджиев се среща за първи път с Учителя. – сребърната петолетка.
Трамвайният билет.

☆☆☆

Октомври 1962.

Щом лъжата остава, нищо не е поправено. Щом неправдата остава, нищо не е поправено.

☆☆☆

Времето и мястото са неразделни. Законите определят колко време ще прекараме на дадено място.

☆☆☆

Затова съм тук – за да славя Бога, за да върша Неговата воля.

☆☆☆

Познаваш ли Духа, който сега всъщност, Духа, който Учителя донесе? Този Дух ръководи човешката дейтелност във всички области на живота. Той обединява хората от далечни страни, от далечни времена и култури. Иде Новата култура. Иде Новият човек. Учителя запали Свещения огън – неугасимия, вечния.

☆☆☆

Едно велико и свято Име се произнася навред в Природата. Него шепнат великите гори, тревите, цветята и потоците. Него слави и малката чучулига

в небето. Това е велик химн, велико хваление на безсловесните.

☆☆☆

6 ноември 1962.

Условията се обърнаха срещу онези, които ни гонеха. Йосиф скоро ще чуе гласа: „Върни се, защото измряха онези, които дигяха да погубят детето“.

☆☆☆

Зависимости. Странни зависимости съществуват в живота. Живее си някъде човек добър и чист – а в далечни планини нейде цъфти чудно хубаво цвете. Живее някъде мъдрец – а хората наоколо стават по-добри, децата са здрави, даровити, плодородие има, не стават престъпления и нещастия, всичко върви добре. Живее девица хубава, чиста – а някъде си растат стройно, красиво дръвчета. Ангелите мислят – а на Земята цветята цъфтят и птички пеят...

Чудни зависимости съществуват в живота – кой може да ги открие?

☆☆☆

Малки прояви в живота понякога са предвестници на големи явления и събития. Цъфнало е малко кокиче – то показва, че пролетта иде. Малката капчица върху ледената шушулка показва също, че пролетта е близо. Наблюдавай и в човешкия живот тези признаци днес. Предвестници са това на големи явления и събития.

☆☆☆

Мина епохата на страха . Мина епохата на вярванията. Иде епохата на **Любовта**.

☆☆☆

Това е богатството на душата – моментите, когато Божият Дух я посети. Божествените моменти, заради които живеем. Колкото повече са те, толкова по-пълно и по-съвършено се изразява животът ни. Бога ние познаваме в тия моменти. Той ни се изявява по хиляди начини: в любов, в красота, като мъдрост, сила, съвършенство. Божествените моменти са моменти от вечния живот, те никога не се губят.

☆☆☆

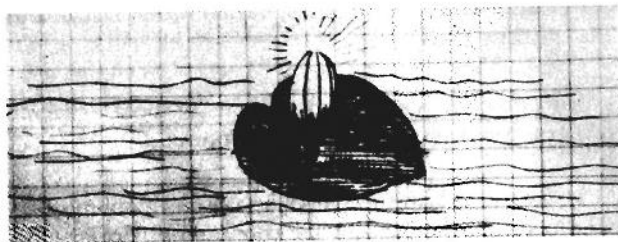
Сегашното време Учителя нарича „ликвидация на века“. Една стара култура приключва. Разносметката, балансът е направен.

☆☆☆

Наблюдавам типове тук. Каква колекция! Какво е затворила Природата в тези шишета! Какви упорити и своенравни духове! Природата ги пази за свои цели, за далечни времена, като есенции; те ще ѝ потребват някога за нейната велика алхимия. Може да ѝ трябва една капчица, но тя трябва да я има.

☆☆☆

Движение, движение, движение – радостта иде от движението. Радостта е хармонично движение, движение в хармония с великия Живот. В Живота няма застой.

*Божественият живот тече в нас; съвършенството седи в това, да го изявяваме в неговата чистота.
Подтикът към съвършенство иде от Бога.*

☆☆☆

Царството Божие трябва да търсим с търпение, постоянство и любов.

☆☆☆

Има хора, самото присъствие на които те кара да виждаш. Те излъчват нещо, което прави нещата да ти стават ясни.

☆☆☆

Доброто и злото са в ръцете на Бога – както чукът и длетото в ръцете на ваятеля.

☆☆☆

И които искат, и които не искат, и които вярват, и които не вярват ще изпълняват Волята Божия.

☆☆☆

„Стори това заради великото си Име...“

Името Божие е написано с живи букви. Човек съществува, защото една буква от Божието Име е в него.

☆☆☆

Голямо изкуство се иска, за да можеш да изкажеш нещата вярно, просто и съвършено.

☆☆☆

Ноември 1962.

Великият Живот е пленил сърцата и душите ни със своята истина, чистота и святост.

☆☆☆

О. м. М-я,

Спомням си нашето поле. Колко хубави часове сте прекарвали в нашите разходки там, сред тревите, цветята, въздуха, простора, небето, облаците и нашата Витоша настръхнала! То беше канава на нашите мисли и чувства. И по-късно и те принадлежат на вечния живот, и те влизат в живота на Царството Божие. Сега хората разделиха полето и го разграбиха, дали е останало нещо от него не зная. Но тъй ми се иска пак да се разхождам с теб по него, да дишаме чистия, лек въздух, да гледаме просторната зелена площ и тържеството на светината и пространството...

Б.

☆☆☆

Бога познаваме първо като живот. Ние не спорим за Неговото съществуване. Бог е най-хубавото в човека и най-хубавото в природата. Навред в живота и в природата ние търсим Него. Виждаме го в майката, в бащата, в братя, в сестрата, в приятеля. Това е богатството на Неговата Любов. В изгрева на Слънцето, в зелените поляни, в цветята, в извора и потока, в достойните облаци, които плуват в небето – всяка красота говори за Неговото присъствие. Той е двигателят във всяко творчество. Той вдъхновява поета, движи ръката на художника, дава знание на учения, светлина на търсещия, разум и сила на държавника. Бог е единствената реалност. Всичко друго е материал, обстановка.

Бог е живият огън, който твори, създава, устройва живота и днес, както и всякога. Неговото Време е вечно настояще и вечно бъдеще. Ние Го търсим с ума и сърцето си, с очите и със силата си, за да бъдем съучастници в Неговото свято Дело. Ние Го любим, за да сме едно с Него.

☆☆☆

В живота има паразитни явления. Те са отражение на Реалността. Не се заблуждавайте от тях. Човек трябва да ги различава.

☆☆☆

Разбира се и тук като съм, аз съм в Школата. Предметът, който изучавам, е труден, но важен и необходим. Придобиците са ценни, но най-хубавото е, че тук постоянно опитвам Божията милост и благост.

☆☆☆

Смъртта не прекъсва връзката на любовта. Тя я прави по-дълбока, по-здрава, по-чиста. Връзката на любовта е вечна. По какви пътища се осъществява тя – това е една от чудните области на знанието. Трябва виждане, мисъл, разбиране. Тук мъдреицът и детето вървят ръка за ръка.

☆☆☆

Сред джунглите на човешките суеверия, вярвания, представи и понятия, ние търсим „корена на Живота – Жен-шен“. Същината. „Твоят корен на Живота си расте някъде...“

☆☆☆

За да видиш Бога, трябва интелигентност, разумност, чистота. Това е най-хубавото, най-радостното явление в живота.

Само Божествената искра – Духът – може да ти разкрие Бога. Хората Го търсят в пространството и не Го намират. Как ще Го намерят, когато са затворили сърцата и умове си за Него? Чистота е нужна в живота. Животът трябва да се изразява непосредствено, спонтанно, естествено. Чистота, простота, естественост във всичко, и в отношенията към хората. Живот вечен, живот непреривен, живот в живота и в смъртта.

Познаването на Бога е най-великото нещо, което човек може да постигне, най-голямата придобивка.

☆☆☆

Светът на Истината е велик. Човек трябва да го намери и да живее в него.

☆☆☆

Когато натрупа богатства и придобие власт, човек почва да мисли само как да ги запази и увеличи. Така изгубва същественото и мича подир сенките. Във вашата работа материалните условия не трябва да бъдат цел. Те са само средства. Търсете първо Духа. Бъдете верни и истинни на Него.

☆☆☆

Културата не седи в производството на материални блага. Културата е в придобиване на Божестве-

ните добродетели. За това е нужно **учение**. Школата на Учителя е пътят, за всички, за цялото човечество.

☆☆☆

Още отсега, когато сме гонени, когато сме в лишения и при трудни условия, трябва да мислим как да се опазим от домогванията на лъжата, лицемерието и алчността, когато дойдат добрите условия.

☆☆☆

Органическият живот е само една област, в която Животът се проявява. Живот има **навсякъде**. Животът има необозрими възможности да се проявява. Живот има в кристалите, в пространството, в законите и силите на небесната механика, в света на видимите и невидимите лъчи, в светлината, в огъня, в света на идеите, принципите, добродетелите. Органическият свят е само малка област на великия Живот. Животът има състояния, които не познаваме, прояви, които не са ни известни.

☆☆☆

Мисля за свята, откъдето дойдохме и където ще се върнем.

☆☆☆

По пътя на външния контрол – държавен, партиен или обществен – не могат да се премахнат злоупотребите и беззаконията. Те могат да бъдат ограничени само временно и то с цената на какво? Този контрол прониква като плесен всичко и отравя

живота. Той унижава и оскърбява човека. Да се пробуди съзнанието, да се възроди човек, да се извикат божествените добродетели в него – това е културата, за която работим. Пътят на външното насилие и контрол превръща света в затвор.

☆☆☆

Като работим, опитваме Бога като сила. „Укрепявай ни със силата си, да успяваме в живота си.“ Каквата работа извършваш, върши я добре. Ние работим заради Бога и с Него заедно.

Когато обичаме, ние опитваме Бога като любов. Затова трябва да бъдем чисти в любовта си. Господ Бог наш е свят. Тъй Той осветява със своето присъствие нашия живот.

☆☆☆

За да видиш Бога, трябва да се приближиш до Неговото съвършенство, да имаш Неговата Интелигентност, Чистота, Разумност, Сила, Любов. За да видиш Бога, трябва добре да работиш, добре да мислиш, добре да учиш.

☆☆☆

Не разчитай на човеци за щастието си, то иде само от Бога. За да помагаш на ближните си, ти трябва да черпиш от Бога.

☆☆☆

Когато работиш, развай се на движението и силата, на сръчността и досетливостта, на творчеството. Тъй Бог ти се изявява в работата.

☆☆☆

Всичко е в познаването на Бога – как Той ни се изявява. Когато мислим, познаваме Бога като Разумност. Когато чувстваме, познаваме Бога като Любов. Познавай Бога и в живота, и в смъртта, защото смърт няма.

☆☆☆

Можеш ли да различаваш кога Бог се проявява в човека? Виждането на Бога е велик дар. „Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.“ Можеш ли да доловиш моментите, когато Духът се проявява? Да откриваш стъпките му? То е изкуството да виждаме. Това е благодатта да виждаме Бога.

☆☆☆

Ние показваме на комунистите какви са хората на Бялото Братство в работата, в производството и в отношенията си към човека. Сега те вече могат с отворени очи да определят отношението си към Братството. Моралното въздействие на Бялото Братство върху обществото е голямо и благотворно.

☆☆☆

Ние сме безпомощни като птички. Враговете ни могат да ни направят каквото искат. „Ето, изпращам ви като овци между вълци.“ Ала нас ни брани законът на Правдата. Той е строг закон. Тогава, по отношение на него, враговете ни заемат нашето положение – стават слаби и безпомощни. Нещастията

на хората идат от това, че не зачитат закона на Правдата.

☆☆☆

За въображението няма пречки. То създава каквато иска обстановка, извиква един или друг живот, по негова воля се явява и изчезва един свят. Въображението се подхранва от великия извор на Духа.

Въображението украсява живота, прави чудесни съчетания и хармонии на формите и цветовете, на звуците и ароматите. То твори, като бораби с всички елементи. То е художникът, поетът, творецът на красотата.

☆☆☆

Където и да отидете, внасяйте красотата в света.

☆☆☆

Писмото винаги достига своето предназначение. Такъв е законът на Природата. То не може да се загуби. Дали сега или след време, все едно – то ще достигне своето предназначение. Всяка мисъл, всяко чувство ще намерят онзи, към когото са отправени. Такава е милостта Божия.

☆☆☆

И днес, както и в миналото, човешките спорят за мироглед, вяра, философия, наука. Гледай с всичкото снизхождение на тези различия. Това са стъпките на невръстното дете, колебливи и несигурни. Имай търпение, стъпките ще станат сигурни и силни.

☆☆☆

Всичко хубаво в живота иде от Божията Любов. Тя обхваща всички хора, тя носи всички блага. Спомни си за нашата малка молитва: „Божията Любов носи изобилния и пълен живот“.

Доброто - това е великият свят на Божията Любов, вечният и безграничният.

Ние се молим да възтържествува Доброто в човешката душа.

Да живееш в Божията Любов значи да живееш в най-хубавия свят.

☆☆☆

Идеалът, Истината, за която живеем, изисква велика и свята жертва.

☆☆☆

Пречката е в личността, тя ограничава и затваря човека. А всъщност тя е само врата към Великия свят. Трябва да я превъзмогне човек, за да влезе в живота на Цялото.

☆☆☆

При всички условия бъди верен на твоя път, на твоеето призвание, на твоята мисъл и чувство!

☆☆☆

Има духове, които изкористяват и покваряват всичко. Христос ги нарича „крадци и разбойници“.

☆☆☆

Ватикана и Кремъл са едно течение, ако и да се гонят. Търговци с Божественото, с идеите. И едни-

те, и другите търгуват с идеите. Търсят печалби, използват силата и обаянието на идеите, за тях те са само средство. Това е престъпното. И какво ще стане? Ще дойде Христос, ще изплете бич от въже и ще изгони „търговците от храма“. На друго място Той ги нарича „лъжци и лицемери“ и „крадци и разбойници“. Тъй ги нарича Христос, който е кротък и смирен по сърце.

☆☆☆

„Блажени гонените заради Правдата, защото е тяхно Царството небесно.“ Земният живот е малък. Търси Великия живот на Царството Божие. Помни Великия живот - Живота на Цялото. Никога не жертвай Великия живот заради малкия. Бъди всякога готов да пожертваш малкия живот заради Великия. В него ние сме **наедно**. В него ние сме **едно**.

☆☆☆

Не се смушавайте, един изпуска „Меча на Слово-то“, други го взема.

☆☆☆

„Стори това заради великото си Име“ Навсякъде чети великото Име Божие. Откривай буквите, съчетавай ги в думи и слова. Тихият вир на планинския поток с кристалните води, погледът на учителя, милувката на майката, благата любяща ръка, гъхавият здравец в планината, белите облаци, които плуват по небето - това са букви от великото Божие Име.

Нужно е **виждане** на **Словото**.

☆☆☆

„Всичко прекрасно, което е обречено да живее кратко, заедно с възторга събужда и лека печал.“ (Паустовски) Прекрасното не се губи, то расте в градините на Царството Божие. Там ще го намерим отново.

Царството Божие е на Слънцето. Благата, които идат от Слънцето, са блага на Царството Божие. Ние сме свързани със Слънцето. Оттам Царството Божие иде в нас.

☆☆☆

Човек скърби за всеки хубав миг, който отминава. Хубава е скръбта. Но знай: този миг ще се върне на своето време, още по-хубав. Той не е отминал безвъзвратно. Такъв е законът. Нищо от Божествения живот не се губи. Такава велика е Божията милост и благодат.

☆☆☆

Времето, времето – важно е как използваш времето, каква работа си извършил и как.

☆☆☆

„Врагът човечески“ е един и същ през всички времена, във всички страни. Човек трябва да го победи в себе си.

☆☆☆

Не е до формите, обредите, служението, светогледа, вярванията, ученията. Вярата е важна – дълбоко и чисто чувство, което извира от сърцето. Как

ще го изкаже човек – със слово, с музика, с дѣла – това е вече ритуалното изкуство. Различията в него не са съществени.

Присъства ли Духът, осветява ли човека, Той ще го научи как да живее и как да служи на Бога. „Изпроводи ни благия си Дух, да ни ръководи и крепи в Пътя на живота.“

Колкото е по-голяма свободата, толкова човек е по-близо до Истината.

☆☆☆

И днес, когато науката се превърна в религия, фанатична и непримирима, Истината пак е гонена. Същата древна нетърпимост, която се подхранва от гордостта, слепотата, невежеството и жестокосърдечие.

А милостта Божия е безкрайна. Тя освобождава.

☆☆☆

Винаги и във всичко уповавай на Господа.

☆☆☆

Ученикът изпълва времето си в беседа с Божия Дух – в разговор с Господа.

☆☆☆

Царството Божие иде отвътре, от самия живот и никой не може да му се противи. Слънцето грее – може ли някой да спре плодовете, да не зреят, тревите да не растат, пролетта да не дойде? Плодовете ще узреят. Царството Божие ще дойде. Дошло е времето на Царството Божие!

☆☆☆

8 декември 1962.

Различаваш ли какво е „главата на избора“, „първият лъч на изгряващото Слънце“, какво е „Христос“, какво е „Павел“, какво е откровение, какво е убеждение? Различаваш ли първичния Божествен Живот – живот чист, свободен от всякакви примеси и ограничения?

„Търсете първо Царството Божие и неговата Правда, и всичко друго ще ви се приложи.“

☆☆☆

Колкото жертвата е по-голяма, толкова и благословението е по-голямо.

☆☆☆

В една красива, изразителна линия – гали е начертана от сигурната ръка на художник, гали е музикална линия от тонове, създадена от вдъхновен музикант, гали е линия на художественото слово, създадена от поет, гали е линия на планинските върхове, гали е линия на добрите постъпки, мисли, чувства – във всички тях виждай Божието присъствие. Красотата и силата се дължат на Него. Ако Него не вижда човек, какво вижда тогава?!

☆☆☆

Има един празен човешки шум, и съестния, те нищо не допринасят. Избягвай ги. Това не е животът. В живота има разумност, хармония, ритъм, чистота, святост, целомъдрост.

☆☆☆

Ние приличаме на водолази, слезли на дъното на морето. Естествено, ще има опасности, напрежения, ограничения, лишения – докато свършим работата си. Но като излезем горе, в нашия свят, колко голяма ще бъде радостта ни от свободата!

☆☆☆

Обичта е, която ни учи да четем Великото Име, написано в цялата Природа. Да слушаме Великото хваление. Само обичта е, която ни открива Бога.

„Всяко дихание да хвали Господа.“

☆☆☆

Всяко същество, всеки човек е елемент на Живота и като такъв е необходим – разбирай го, зачитай го и го обичай. Трябва да виждаш мястото му в Живота на Цялото.

☆☆☆

Най-хубавото нещо в живота ни е срещата ни с Господа. Той ни се изявява по хиляди начини в красотата и съвършенството. Той присъства в светлата мисъл, в доброто чувство, в благата дума, в нежния поглед, в ръката, която помага, в свенливото чисто кокиченце, в дълбокото синьо небе. Той изпълва с присъствието си Всемира.

„Всяко дихание да хвали Господа!“

☆☆☆

На пророка е даден факела, свещения огън, да пали съриата.

☆☆☆

Не е в количеството, нито в масата, нито в обема, нито в силата на външната проява - в една дума, в един звук, в едно движение, в най-слабия шепот може да доловиш Божия глас, да почувстваш Неговото присъствие. Удивително е в какво богатство и изобилие се изявява Божият Дух в живота.

„Духът не се дава с мярка.“

☆☆☆

Изкуството не е само в изразните средства. То има съдържание и смисъл. Но средството - дали е слово, звук, багра, камък или друг някой материал - трябва да се овладее до съвършенство. Тогава то може да изпълни призванието си - да предаде съдържанието и смисъла, поест **Идеята**. Изкуството е било използвано за разни цели, използват го и днес, но истинското изкуство има свещена мисия - да повдигне човека. То служи на Правдата и Истината. Всички други задачи и цели, които му се поставят, са отклонения и следователно унижават и него, и човека.

☆☆☆

Любовта е велик свят. Отделният случай само въвежда човека в него.

☆☆☆

„Дух Господен е над мене“ - Дух на Правда, Истина, Мир и Любов.

Вечният живот е живот на духа и душата. Той се изразява в много форми, по цялата Земя, през всички

времена. Преди сто години ние работехме в Русия, и сега работим и тук, и там. Няма ограничение за Духа - нито във формите, нито във времето, нито в мястото. Христос казва: „Духът диша където си иска.“

Хубавото в човека е Духът Господен. Него търси винаги, Него виждай, Него призовавай!

☆☆☆

Колко много образи сме взимали в миналото и сега, в разни страни, през различни времена и епохи! Не се безпокой за малкия, личен живот. Човек има един Голям живот, който преминава през векове, страни и народи, той Е сега и всякога.

☆☆☆

Декември 1962.

Физическите явления са свързани с духовните, те са едно. Не е безразлично къде живее човек, сред каква природа. От значение е под какъв ъгъл пада светлината, как се отразява, какви форми изпълнят пространството, какви светлини, какви цветове преобладават, какво е богатството и разнообразието на формите. Всичко това създава съответни условия за духовен живот, подхранва и укрепва или потиска добродетелите, мислите и чувствата. Формите на терена, растителността, изворите, потоците, езерата, реките и равнините оказват влияние върху духовния живот на човека, върху неговата психика. Физическите условия трябва правилно да се проектират върху духовния екран, за да се види и разбере

тяхното въздействие и смисъл. Великият Разумен свят дава условията - и материалните, и духовните. Какво е въздействието на един мощен релеф на планината? На течащите води? На могъщите гори? Дъхът на боровете, покритите със снегове върхове, просторните равнини, големите облаци в лазурното небе - всички те имат духовно съдържание. Всички те са изпълнени с живот. Разумни същества обитават в тях.

Ако сравним литературите на различните народи, ще разберем, че в тях е отразен духовният им живот. Ще видим каква връзка има между човека и Природата. Идеите, мислите, чувствата се раждат и растат при известна обстановка. Те имат нужда от определени условия, както растенията. Но иска се обработка, необходими са духовни центрове, центрове на съзнателен живот, който да работи, да се привлекат съответните сили.

Наистина, тясна връзка, тясна зависимост съществува между явленията.

☆☆☆

В школата на Учителя се изучават законите и правилата на Божествения живот и методите на тяхното приложение.

☆☆☆

Колко е деликатна, предвидлива и досетлива Любо-вта! Във всяко нейно движение има красота, целомъ-дрие, благородство!

☆☆☆

Нима насилниците са зачитали някога Правдата? Те затова са и насилници. Престъплението е първо против Божествения принцип, а след това и против човека. Ние отстояваме за Истината и Правдата. В това е нашата работа и нашата сила.

☆☆☆

Видях величествения храм, създаден от Учителя - „Изгрева“. Той е неръкоктворен и нерушим. Той е извън времето и пространството. Той е в човешката душа, и никой не може да го докосне и увреди. Той е светилище на хората. Душите, определени от Бога, работят върху него от зората на времнатата. Вдъхновените поети са го нарекли „Многоценният бисер“, „Новият Иерусалим“, Иоан го е видял и описал. Мнозина от строителите му са го съзиравали - „Храмът на Славата Божия“ и „Дух Божий го изпълняше“. Това е „Изгревът“!

☆☆☆

Великата Природа е храм Божий, в който Божият Дух присъства, служи и твори. Куполът на един човешки храм наподобява купола небесен; кандилата и свещниците наподобяват звездите; колоните в храма наподобяват могъщите стволы на гората - колоните на червения бор, сребърните колони на бука, тези на кипариса и на дъба - като изляти от чужд. Това е живата колона - това е математическа формула, в нея има съразмерност, сила, мощ, красота. Така

е с формите на Природата – те са живи, те пеят в пространството, сила излиза от тях, хармония и мелодия. Силата е в този Разумен център, който ги е изградил и който ги поддържа. Пространството разширява душата, открива вратите на Духа. Той е, който носи Силата.

☆☆☆

Не се смушавайте от формите и обрядите, те са средства. Може ли Бог да се изявява, без да създаде форми, движения, действия?

Всичко, каквото Любовта създава, е прекрасно и свършено, в него има съразмерност, красотата, хармония, хваление.

Благословено е всичко, което направиш заради Любовта.

☆☆☆

Съществува интимна, дълбока, жива връзка между формите на живата Природа и нашите мисли и чувства. В изкуството човек възпроизвежда тези именно форми, стилизира ги, творчески ги пресъздава, усилва въздействието им, изтъква съдържанието и смисъла им.

☆☆☆

Щастието се ражда от хармонията между човека и Природата.

☆☆☆

Ако ще те въведе някой в едно сърце, то нека това бъде Любовта. Само тя може да те пречисти

и освети. Само тя може да ти разкрие този велик свят.

☆☆☆

Това е благословената работа: Буди душите. Пали свещения огън.

☆☆☆

Крачиш в килията от стена до стена, а душата ти лети към вечния свят, от който е дошла ...

☆☆☆

„Правда, правда – радост за душата ми, ти веселиш сърцето ми...“

☆☆☆

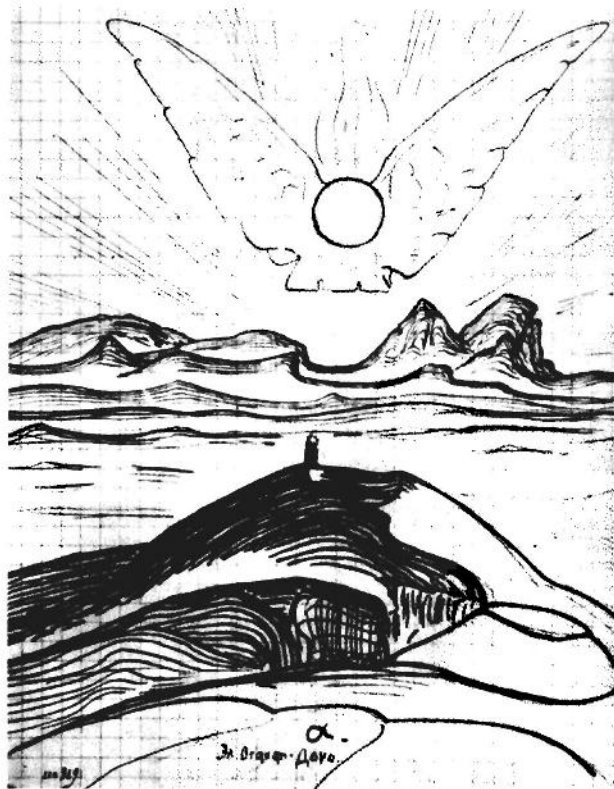
Познаваш ли чистата радост на служението? С какво може да се сравни радостта да работиш за светлия идеал? За Царството Божие? В това е щастие.

☆☆☆

Има хора, белязани от Духа. Те може да минат през големи страдания и изпитания, през огън, през най-тежки условия, ала тяхната мисъл, техните дела, техните писания носят печата на Духа. Те са вечни, те имат живия огън, творческия огън.

☆☆☆

Хората, които Божият Дух ръководи, си приличат, независимо от това, кога и къде са живели. В техния път има подобие. Те са братя, те са ученици на Великото Бяло Братство.

Животът ни е даден, за да го посветим на Господа.
Това е всичко.

☆☆☆

15 декември 1962.

Обична моя Мария,

Сега вече всички признаци са налице, че скоро ще изляза.
Приближава времето, и много е близко¹⁴, когато пак ще ходя
из нашето царство, ще дишаме, ще мислим, ще слуша-
ме Великото славословие. Ще разчитаме с трепет священ
буквите, с които е написано Неговото свято Име. Това са
живи букви, и всяка звучи във Великия хорал, който изтъня
Всемира.

Борис

☆☆☆

¹⁴ Борис Николов излиза от затвора на 1 януари 1963.

Борис Николов
ОКОВАНИЯТ АНГЕЛ

Мисли на ученика

Българска

Първо издание

Редактор и коректор

Мария КИСОВА

Художествено оформление

Живко СТОИЛОВ

Предпечатна подготовка

Георги БОЖАНОВ

Печат

УП „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“

Издателство „Бяло братство“

София, ул. „Ген. Щерю Атанасов“, 2

тел.: 0893 555 829

izdatelstvo@bialogbratstvo.info

ISBN 978-954-744-164-4

1. 1. 1950
 2. 1. 1950
 3. 1. 1950
 4. 1. 1950
 5. 1. 1950
 6. 1. 1950
 7. 1. 1950
 8. 1. 1950
 9. 1. 1950
 10. 1. 1950

на 17.1.1950
 Таброво
 17.1.1950

София 17.1.1950.

Мила Мамо, акавах с китър-
 чен и тукмо ети тебе и с моите по полу-
 чих. Много се зарадвах че си вече доб-
 ро здрава. Но все пак ти
 се нам и замотах добре. Некаме
 и много да дойда да те видя, и
 по празниците да ти пренеса и
 февруари